ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІСТОРИЧНИЙ АРХІВ УКРАЇНИ, м. КИЇВ
№
фонду 966
опису 1
од. зб 16

Od

F. do W.

20.

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ИСТОРИЧЕСКИЙ АРХИВ УССР в г. КИЕВЕ

ЛИСТ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ДОКУМЕНТОВ

Фонд № 966 год ______ опись № 1 дело № 10

Название дела ______

Дата использования	№№ использованных листов	Для какой цели использован документ	Характер использования документа (если снята копия или сделана выпись—указать способ воспроизведения и кому выдано)	Должность и подпись лица, сделавшего запись
11.03.91	[illegible]	для викон	заняту	[illegible]
7 V 91				[illegible]
20.IX.11			перегляд	[illegible]
18-08-2014				[illegible]
17.12.2015				[illegible]
9.10.2017				[illegible]
25 VI 2018				[illegible]
20.07.2018	ф/к	Пенговський		Михайлова
[illegible].19	[illegible]	родові	[illegible]	[illegible]
22.12.20		родовід	фотокопія	[illegible]
16.3.21	всі	родовід	копія	[illegible]

Дата использования	№№ использованных листов	Для какой цели использован документ	Характер использования документа (если снята копия или сделана выпись—указать способ воспроизведения и кому выдано)	Должность и подпись лица, сделавшего запись

Nota do druku Heraldyki

o Familii JWW Hrabiow Tarnowskich. 1.

Tarnowski herbu **Leliwa** — Niesiecki w Tomie czwartym fol: 318 w te słowa pisze — w Krakowskim województwie i w Ruskim dom starożytny, i zasługi, i w honory w tey Oyczyznie iest ieden z naypierwszych. Wszyscy się na to zgadzaią, że od Spicimirza który tu od Renu do Oyczyzny naszey przyiechał, wziął swoy początek ta poważna Familia, czego popiera Długosz, sub tempore Vladislai primi advenit, Spicimirium primevum auctorem habuit, qui ex prisco ignile deferebat, dum ex Rheno venit, sed processu dierum, in ea domo Polonorum, quae defectuosam lunam cum stella deferebat, se conjunxit et inivit; in qua viri providi, industriosi, Reipub: studiosi. Z tego wnieść trzeba, że ten Spicimir nie przyszedł do Polski z herbem Leliwa, ale że go tu za swoy Oyczysty przyiął, y że Leliwa w Polszcze iuż dobrze kwitnęła przed przyściem iego. Druga, czas przyścia Spicimirowego do tego Królestwa zwalaią na rok 1280, a Długosz pisze, że iescze za Władysława Pierwszego, to iest za Władysława Hermana, którego śmierć przypadła na rok 1102; przydaie Paprocki y inni, że ten Spicimierz założył wieś od swego imienia nazwaną, którą potym darował Arcybiskupowi Gnieźnieńskiemu, według Crom: lib: 5. Ale się w tym mylą, bo ten Spicimir był inszego herbu, y przodek wszystkich Oyczyzków, —

od którego

od którego kwitnęła Familia Ogonow, iako Długosz
wspomina w historyi swoiey Pawła Spicimierza Ogona.
Przodek zaś Domu Tarnowskich, nie wyjechał potym
w krolestwie naszym zawitał, iako się zaraz powie.

Spicimir, naprzod Woiewoda Krakowski, z które=
go krzesła przesiadł się na Kasztelanią Krakowską
w roku 1330. z tym się tytułem podpisał na liście Ka=
zimierza Wielkiego u Łaskiego w statucie foli 167. —
Ten według Warszewickiego Orat: de Laud: Tarnows
y Łobzynski in Arcam: założył dwa Miasta, Tar=
now y z zamkiem y Melsztyn; na co przywodzą y przy=
wilie klasztoru Przeworskiego w roku 1391. Tenże
Łobzyn: powiada że miał za sobą Gertrudę corkę Bo=
lesława Xiążęcia Sieradzkiego y Mazowieckiego, sie=
strzenicę Leszka czarnego y Władysława Łokietka
Monarchow Polskich. Do tych faworow przyszedł
był ten Spicimierz u Władysława Łokietka Krola Pol=
skiego, z tey okazyi: Gdy ten Monarcha z tronu wyzuty,
y z Oyczyzny wypędzony, cudze Kraie potykać musiał, tra=
fił nad Renem na Oyca Spicimirzowego, któremu gdy
się poufale zwierzył z godności w sobie utaioney y niedoli,
że z Oyczyzny, Fortuny, y tronu, wyzutkiem został, od
tego mile przyięty, szczodrze przez czas nie mały w domu
u siebie był traktowany. Wdzięczny tey łaski Łokietek, bo
gdy się burza w Polszcze na niego utaskała, a on do za=
pełney y spokoyney possessyi Korony przyszedł. Jednego
z Synow

z Synow swego Dobrodzieia, to iest Spicimirza do
Polski wprowadził, w dobra obszerne opatrzył, w hono=
ry wyniosł, y w kolligacyą z sobą co chyba dopiero być
mogło koło roku 1305, ile że według wszystkich histo=
ryków naszych, dopiero w tym roku Władysław Łokie=
tek na tron się Polski z swego wygnania wrócił. —
Żebyśmy zaś utrzymali powagę Długosza wzwyż
przytoczonego, lubo nie przeczę, że ten Spicimir skol=
ligowany był ze krwią bliską tegoż Łokietka, ateli
że miał y drugą żonę, bo raczey pierwszym związkiem
złączył się był, z Parentelatką herbu Leliwa, trzeba
przyznać, z którą na Dom swoy y Sukcessorow swoich
przyiął herb Leliwa, iako Długosz świadczy, lubo ia
indziey dowodziłem, że herb Leliwa y w cudzych Kra=
iach iest wielom Domom zwyczayny, dlatego mogłby
mowić kto że ten Spicimir, z herbem Leliwa do nas
zawitał. Że zaś nie prędzey przed rokiem 1305, mo=
że się potwierdzić tą genealogią, którą niżey kładę
z klasztoru Przeworskiego.

Jan z Melsztyna Kasztelan Krakowski, Syn
Spicimira dopiero wspomnionego po którym też krze=
sło osiadł po śmierci Oyca w roku 1336, z życiem się
tym pożegnał w roku 1352 iakom dowodził w pierwszym
Tomie, pisze o nim Długosz w te słowa, Fuso de Mel=
sztyn Castellanus Cracoviensis vir fougi, industrius &
in Republica magni & experti zeli, in Gubernatorem illi
adjunctus

adjunctus, to iest Kazimierzowi Wielkiemu Synowi Władysława Łokietka; ex cujus sentențtia & Ordinatione, administratio totius Regni salubriter dirigebatur, cujus quoq; providentia magne opes brevi Congeste & ærarium locupletatum. Tosz mowi y Kromer y inni; on także Miasto Jarosław na Rusi założył, ktore teraz y murem opasane, y w Kościoły, Klasztory, dosyc ozdobne widziemy. Fundował Kościoł S. Małgorzaty na Stradomiu Paprocki fol: 62, y do Fabryki Kościoła S. Katarzyny w Krakowie siła się przyczynił. Przewodnik fol: 124 Żona iego Zofia, u Nakiel: w Miechow: fol: 441; z niey Synow zostało się czterech, o ktorych niżey. Starowols. in Bellat: Sarmat: fol: 88 takie mu elogium przypisał. Ioannes Melstinus vir gravis & prudens, & amans Reipub: qui pro Vladislao Loctico contra Bohémos Regnum Poloniæ possydentes, sæpius strenue pugnavit, & in Silesiam Regem cum suis cohortibus secutus, ad Costinum, magnæ fortitudinis suæ præbuit exempla. Casimiroq; Magno, post obitum patris, sceptra Poloniæ capessente, juvenilium ejus consiliorum, datus fuit, a toto procerum conventu moderator; cujus ille consilio, diligenter ubiq; prædones & infestatores publicarum viarum perquisivit, exquisitisq; supliciis affecit, atq; sic domesticis malis oppressam patriam liberavit, priusquam externis manus admovisset. Cum itaqué Boleslaus Russiæ

Dux

Dux veneno extinctus esset, & Casimirus Melstinii suasu cum exercitu ad occupandam provinciam, & expugnandam Leopolim ivisset, Melstinius non modo consilio cum suo ubique juvit, sed etiam manu strenuus, cunctis exemplo præfuit: & Russya tunc Poloniæ in toto subjecta, Casimiro cessit, & in formam provinciæ redacta est.

Jan z Melsztyna Krakowski Kasztelan w roku 1376. Rafał Jarosławski, Dziedzic na Przeworsku w roku 1462 Klasztorowi Miechowitow w Przeworsku, od Dziada swego fundowanemu, czyniąc auktią fundacyi, chciał żeby byli Oycowie tameczni pamiętni mieli przed Bogiem, tak na iego duszę, iako y Przodkow swoich. Wylicza ich tedy aż do piątey Generacyi, gdy tak w swoim liście mowi, ktory znaydziesz u Nakielskiego w Miechow: fol: 517. Pro suæ, nostræ, nostrorumq; prædecessorum, Raphaelis Castellani Woynicensis, & Capitanei Russiæ, Patris nostri, tum Ioannis ac Spithkonis fratrum ejus, patruorum nostrorum Spithkonis, & Ioannis Avorum, Ioannis, Proavi, ac Spiczmiri Atavi nec non Dobrogostii de Szamotuly, Patris dictæ Matris nostræ Anne, & Ioannis Swidwa fratris ejusdem &c:

Z tego tedy poznać Genealogią Domu tego, to iest że Spiczmir, Kasztelan Krakowski, zpłodził Jana, także Kasztelana Krakowskiego. Ten zaś Jana y Spytka. —

Atoli iednak nie wszystkich tu tego Domu potomkow wyrażono, ani honorow ich, chyba tylko prostą

linią

linią swoiey precedencyi wytknął ten Rufut, bo iako się pokazuie z historyi Długossa, y z inąd, byli y inni tegoż Imienia, których tu nie wspomniono, a naprzód Michał z Tarnowa Kasztelan Wiślicki przed Rokiem 1366 zmarły którego pozostała małżonka Elżbieta, w tym Roku, gdy się z dobr swoich Wielowsi na przyięcie Królowey Elżbiety, w assystencyi gromadney, w dostatnim y Pańskim stroiu wyprawiła, od podiazdu Litewskiego, w takim niebespieczeństwie była, że ledwo ich rąk uszła, od swoich ludzi mężnie salwowana, Wisłę przebywszy, aż do Sendomirza schroniona. Długosz lib: 10 Potym tego Jana z Melsztyna Kasztelana Krakowskiego w roku 1376, nie tknięto, a iam dowodził w pierwszym tomie; Jan Jura Kasztelan Krakowski w roku 1361, wszedł do grobu. Jan drugi Jura Woiewoda Sendomirski swiat ten pożegnał w roku 1365. Dziedzictwo także iego było wszystkich czterech, iako się podpisali na Erekcyi kościoła Krakowskiego Wszystkich Swiętych w roku 1391, iako ma Paprocki o herbach fol: 377: In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Joannes de Tarnowa alias de Zochow Vexillifer Cracoviensis, Spytko de Melstyn Zavichostensis, Spytko Palatinus Sendomiriensis

Sendomiriensis & Capitaneus Leopoliensis, Raphaeli Castellanus & Capitaneus Sendomiriensis, Regni Poloniae Marschalcus germani de Tarnow: Po za fundament założywszy, według tey Rufula osnowy, idę do każdego z nich w szczególności.

Spytek z Melsztyna Woiewoda Krakowski, a iako się wyżey z przywileiu mówiło, Woiewoda Sendomirski y Starosta Lwowski, Syn Jana z Melsztyna pierwszego Kasztelana Krakowskiego, pisze o nim Długosz, że ledwie lat osmnaście dorosły, na krzesło Woiewodztwa Krakowskiego był posuniony, w roku 1383. y przydaie tamże, że gdy Ziemowit Xiąże Mazowieckie, wilnie się do Korony Polskiey cisnął, on mu y przemysłem swoim y siłą drogę do niey zatamował, czego mu wdzięczny Król Jagełło, skoro na tron Polski przyiachał, Spytkowi, mile go przyiąwszy, po Koronacyi swoiey dał szaty swoie, od pereł, kleynotów, y złota przepyszne. Długosz pod rokiem 1386. Tego iako pisze Długosz lib: 10, fol: 148, Król Władysław roku 1396, wysłał z woyskiem na dobycie Wielunia, Ostrzeszowa, y Bolesławic, którą ostatnią fortecę długim przez kilka lat oblężeniem przycisnął głodem, że się poddała. W tych zasługach puścił mu w roku 1396 całą Ziemię Podolską, iure perpetuo feudali, gdy potym w roku 1399 przeciwko Edyge Wodzowi Tatarskiemu

Putawskiemu z woyskiem Podolskim y z inszemi
tak Polskiemi iako y Litewskiemi Panami wyciąg=
gnął, a prawdzie widząc nieporównanie daleko więk=
sze siły nieprzyiacielskie, radził Witoldowi Xiąż=
ęciu Litewskiemu, y drugim, żeby było na oręż zwycię=
stwa, nie wydawać tak wiele dusz, ale gdy mu Paweł
Szczukowski herbu Gryf, wymawiał boiaźliwe serce
y żal żony dorodney y młodey, obfitość fortuny, odpowiedział
Spytko, otoż ia przy łasce Boskiey dziś życie położę, a
ten sępetną ucieczką z pola uydzie; iakoż zginął tam
Spytek, a Szczukowski uszedł. W prawdzie mógł by
był życie salwować, iak wielu inszych, y sam Witold
Xiąże Litewskie, atoli mąż chwałę kochaiący, wsko=
czył w sam srodek zminu Putawskiego, y poty się z nie=
mi ścinał, póki ze krwią, y życia nie wylał. Zszedł
bezpotomnie, a żona iego Elżbieta, poszła za Xiążęcia
Mensterbergenskiego, iako Długosz namienia lib: 11.
fol: 521. Podolska zaś Ziemia wróciła się nazad do
Rąk Krolewskich. Starow: in Bellat: Sarmat: fol:
87, przydaie że mu Jagełło puścił był w zastawach
Lubliniec, Strzelce, Domaracz, Olesno, y Gorzewo.
Potwierdza się to ex Mantissa Diplomatum, u Som=
mersbergiusza de Rebus Silesiae tom: 2. fol 87. kędy
z munimentów mowa, Duces Stetinenses fatentur sibi

a Spithone

a Spithone de Melsstin Palatino Cracoviensi, obligata
esse bona Ducatus Lublinensis, Rosembergensis, &. Craco=
viensis, una cum fortalitiis in mille marcis grossorum
Pragensium, Datum in Bithom: die 11. MM. Virginum
anno 1397. Niektorzy o nim powiadaią, że miał Syna
Rafała, y że w teyże potrzebie z Oycem razem y z Oycem po=
legł. Drudzy mowią, że ta żona iego Elżbieta, była z Domu
Tęczyńska. Siostrę zaś swoię Jadwigę wydał za Bernar=
da Xiążę Opolskiego z Piasta linii, ktory umarł w roku
1396.

Rafał z Tarnowa Dziedzic na Jarosławiu,
Kasztelan y Starosta Sendomirski, Marszałek Wielki
Koronny, żona iego Zofia, u Nakiel: fol. 441, Syn Jana
Kasztelana Krakowskiego, brat rodzony Spytka Woiewo=
dy Krakowskiego dopiero wspomnionego, sławę kochaiący
y Oyczyzny dobro, Lubzyński o nim powiada, że był wprzód
Kasztelanem Wiślickim y Administratorem całey Rusi;
Pan obszerney fortuny, y Serca Wielkiego; przymawia
mi tu autor Xiążki, Specimen Historiae Polonae Critica
fol: 162, że tego Rafała iuż Jarosławskim, iuż Tar=
nowskim w pierwszym Tomie zowie, ale nie słusznie:
bo się tak pisał, y sam ten autor przyznaie to, że te ie=
dnoż, Tarnowski y Jarosławski, lubo potym iak się roz=
rodzili, iedni się tylko z Tarnowa, drudzy się tylko z
Jarosławia pisali; iako niżey obaczysz, umarł ten Ra=
fał bezpotomny.

Spytek

Spytek z Melsztyna, naypierw Podkomorzy Krakowski, a potym Kasztelan Zawichowski, brat rodzony Spytka y Rafała wzwyż pomienionych, wzięowszy dziatem Melsztyn, stał się Oycem Melsztyńskich. Z tych była, Katarzyna Biatuszyna z Melsztyna, wielkiey swiątobliwości, pokory, wdowiey czystości, postow, dyscyplin ostrych, włosiennic ustawicznie pełna. Ktora będąc dobr nie małych Panią, odrobinami chleba, ktore zchodziły z stołu Braci Dominika S. kontentowała się, y z nich roskoszniejszy obiad miewała, niż drudzy z wielu dostatnich y rozmaitych potraw, y za nic wielce Panu Bogu dziękowała, była wielce nabożna do Panny Nayświętszey, codzień Rożaniec mowiąc, w nim żywot Chrystusa y Niepokalaney Panny rozmyślaiąc, za co też wielkie miewała niebieskie pociechy, w czym Jacka S. za Patrona sobie miewała. Ta w Kościele Troycy SSS. w Krakowie, chor mały swym kosztem, zasklepić kazała, do tegoż Kościoła wiele apparatow kosztownych sprawiła, na ubogich była miłosierna, dokonała szczęśliwie żywota swego, przyiąwszy Nayświętsze Sakramenta 1468. w Roku zaś 1645 w zupełnym y w nienaruszonym ciele widziana, pogrzebiona w Krakowie w Kościele SSS. Troycy przy Zakrystyi, od ściany przed wielkim ołtarzem, gdzie napisano iey Imię na posadzce marmurowey. Brevius de Gestis in

Polonia

in Polonia cap: 13. Jozef Werbski Kanonik Chełmski u Starowoli znaydziesz iey nadgrobek wypisany. Wiktoryn z Melsztyna, o ktorym Vadingus in Annalibus Minorum Tom: 6 pod rokiem 1466 tak mowi, Victorinus de Melsstyn claro genere magnorum in Polonia Baronum stirpe editus, oppida multa villasque reliquit, & in transitu ad religionem, multam distribuit pecuniam, necessitatibus conventuum preservira in supellectili Ecclesiastica providendis, obiit in adolescentia in Ordine Minorum Regularis Observantie, eximia pietate, & cultu in Beatam Virginem ardentissime, Diaconus jam fuerat, sepultus Tarnowiæ. Warsawicki in Catalogo Sanctorum smierć iego zwala, na rok 1470, drudzy iszcze pozniey. Długosz zaś lib: 13 fol: 123. Janem zowie, znać tedy na wstępie do Zakonu, to mu Imie odmieniono za Wiktoryna. Bielski fol: 266 powiada, że Sędziwoy z Szubina Woiewoda Kaliski y Starosta Krakowski, dał Krolowy Węgierskiey za Jadwigę corkę iey, w zastaw Melsztyńskiego.

Spytek z Melsztyna Woiewoda Sendomirski, umarł według Długosza w roku 1431, tak rozumiem, że to był Syn Kasztelana Zawichoyskiego. Tego Syn Spytek w roku 1439 zabity. Wprawdzie choćby go był Krol Dekretem perduellionis, atoli go potym skassował, y żeby dzieciom iego nie szkodził, gruntownie obwarował; miał za sobą corkę Dobrogosta Szamotulskiego, Kasztelana Poznańskiego, na imię Beatrykę, ktorey po smierci męża,

Melsztyn

Rabsztyn odięto, a Melsztyn oddano. Wnuczka teyże
Spytka Jadwiga Xiężna, wydana za Olesnickiego
Synowca Zbigniewa Biskupa Krakowskiego y Kar=
dynała. Jan Melsztyński w okazyi pod Choynicami z
Krzyżakami zginął, w Roku 1454, Cromer: lib: 23
Bielski fol: 404, Jan drugi Melsztynski, Poseł na
Seym Piotrkowski, w roku 1459 Bielski fol: 415_
Kromer: lib: 24, Tenże czy inszy Jan Sienińskiego
Biskupa Krakowskiego, od Papieża na to Biskup=
stwo wyniesionego, a od Krola z Stolicy swoiey wygna=
nego, w dobrach swoich Melsztynie mile przyiął, key=
nie utrzymywał przez długi czas, nie się nie oglądaiąc
na pogrożki Krolewskie. Bielski fol: 420, Spytek
Melsztyński w tumulcie Krakowskim przeciwko Ję=
drzeiowi Tęczyńskiemu, w wielkim był niebespieczeń=
stwie od zbuntowanych. Bielski fol: 420 Tenże czy
inszy Spytek w roku 1474 pochopem był rycerstwu,
żeby na Woynę Sląską żaden nie siadał na koń bez zoł=
du prawem opisanego. Kromer: lib 28, Jak ta linia
ustała, Melsztyn się wrocił do Jarosławskich: a iak
Jarosławscy zeszli, według Ordynacy od nich uczynio=
ney, wszystka fortuna poszła w Dom Tarnowskich.

Jan z Tarnowa albo z Żochowa, przedtym Cho=
rąży Krakowski, iako nasz na Erekcyi Kościoła
Wszystkich Swiętych, potym Woiewoda Sendomirski,
Starosta Ruski, dziedzic na Jarosławiu y Przeworsku,

po zeszłych

po zeszłych bezpotomnie braci swoich rodzonych,
Spytku Woiewodzie Krakowskim y Rafale
Marszałku Koronnym, Pan na chwałę Boską
wywnętrzony, bo naprzod w roku 1396 w Przeworsku
klasztor y Kościoł pod tytułem S. Katarzyny fundo=
wał, y przynim osadził Kanonikow Miechowitow
Custodes S. Sepulchri Hierosolymitani, y uposażył
to mieysce dobrami, znaydziesz Erekcyą tego Kościo=
ła u Nakielskiego w Miechow: fol: 340, Tak zaś
dostatnie to mieysce opatrzył, że w Dyecezyi Przemyśl=
skiey, nie ma sobie rownego. Tenże iako pisze Dłu=
gosz w roku 1400, fol: 168, Kościoł farny w Kolle=
giatę zamienił, fundował przy niey trzech Prałatow,
Proboszcza, Kustosza, y Kantora, y dwoch inszych Ka=
nonikow, Wikaryow zaś pięciu, do ktorych Syn iego Jan
Woiewoda Krakowski, ieszcze dwie Kanonie przyczynił.
Żona iego była Katarzyna, kto iednak z Domu nie
wyrażaią: Synow iego zostało trzech, Jan Woiewoda
Krakowski, iako swiadczy Nakiel: fol: 425, Długosz
pod rokiem 1400, fol: 168, Drugi Rafał, według Dłu=
gosza pod rokiem 1399, Trzeci Spytek, co sam o sobie
pisze, że był bratem tym obudwom, u Nakiel: w Mie=
chow: fol: 441 między ktorych tak podzielona Oyczysta
fortuna: Janowi dostał się Tarnow, Rafałowi Prze=
worsk, Spytkowi Jarosław. Z tych

Rafał Kasztelan Woynicki y Starosta Ruski;

Syn

11

Syn Jana Woiewody Sendomirskiego. Są niekto-
rzy co twierdzą, że zginął w okazyi z Edygą w roku
1399. atoli Długosz powiada w historyi swoiey, że
tylko był wzięty w niewolę, z ktorey się potym był
wyłamał. Żona iego Anna Szamotulska, corka
Dobrogosta, siostra Jana Swidwy, o czym położyłem
swiadectwo wyżey z listu Syna iego. Miał zaś Synow
dwoch: Jana żył ieszcze w roku 1450. w ktorym z
Konwentem Miechowitow w Przeworsku pewną tran-
sakcyą listem swoim utwierdził, ktorą znaydziesz u
Paprockiego, a u Nikopolu iako się mężnie stawił,
Kromer, potomności podał w te słowa: Ubi preclarum
imprimis eximie virtutis specimen duo Poloni equites de-
derunt, Joannes Tarnovius & Lescus Bobritius Hun-
garicorum Annalium testimonio, dum alter Sumeni
portas duobus vulneribus acceptis, refregit; alter Petro-
si murum primus ascendit. Drugi był Rafał dzie-
dzic na Przeworsku, ktory w Roku 1462 fundacyi
Miechowitow przyczynił. Nakiel. w Miechow: fol.
517. & 535 Tenże zdami się Rafał pewny czynsz
zapisał na Wikaryow Przeworskich, u Nakiel. fol.
536. Między nagrobkami w Kościele Przeworskim
iest Rafała z Tarnowa y Jarosławia dziedzica na
Przeworsku, Kasztelana Woynickiego, Starosty Gene-
ralnego Ruskiego, nagrobek, ktory umarł w Roku

1491.

8

1491. w te słowa: Dominica die infra Octavas Ascen-
sionis Domini, obiit M. Dominus Raphael de Tar-
now, alias de Jarostaw, heres in Przeworsko Castella-
nus Woynicensis, & Capitaneus Generalis Russie,
sepultus in Mausoleo isto constituto. Pro cujus ani-
ma hic quiescentis, vos benigni legentes, sive pre-
sentia inspicientes, unum Pater noster dicatis. —
Sancta Virgo Maria, que genuisti Jesum Chri-
stum, intercede pro nobis. Nakiel. Miechow: fol.
558. Był to Pan z Bogiem złączony, na ktorego
części siła fortuny wysypał. Czytałem Ordynacyą
uczynioną od Rafała Jarosławskiego Starosty
Lwowskiego y Spytka dziedzica na Przeworsku,
w Roku 1470 od Kazimierza Krola potwierdzo-
ną, w ktorey te dobra swoie do Ordynacyi zapisali:
Jarosław, Przeworsko, Tuczempy, Korczowa, Lu-
ski, Radawa, Sosko, Niezownica, Wietlin, Wyso-
cko, Zgiechow, Dzyikow, Kaniczow, Dobra, Dym-
browica, Wostki, Wosirowa, Monastyr, Nielepko-
wce, Sobieczyn, Głęboka, Pawłosiele, Lasgorliczy-
na, Studziona, Nowosielce, Miroczyn, Rozbor,
Gniewczyna, Grodzisko, Soska, Tryńcza. O tym te-
żdami się pisze Kromer. lib 27 że Tatarom, Podol-
skich y Ruskich Ziem pustoszyć niedopuścił, za-
szedł im ku Trembowli z Pawłem Jasieńskim,

o czym

o czym Nakiel: fol: 426 y 441, potym Woiewoda
Sendomirski. W tych listach u Nakielskiego wspo=
mina żonę swoię Sadecką, corkę Jadwigę, Synow
trzech, Rafała, Jana, y Spytka, braci Rafała y
Jana Woiewodę Krakowskiego. Niewiem czy
nie z Synow iego ieden był Marszałkiem Wielkim
Koronnym y Starostą Sendomirskim, na imie
Rafał, w roku 1483 iako masz u Nakiel: fol
549 y u Długossa w historyi lib. 13, fol: 586, z
swiatem się rozstał w Roku 1492. Ten w roku
1467 kościoł y klasztor fundował Minorytom,
albo Bernardynom w Przeworsku, o czym swiad=
czy napis na tym kościele, także Vadingus pod ro=
kiem 1465, y Haroldus, Spytek Jarosławski,
naprzod Woiewoda Ruski w Roku 1474, u Na=
kiel: w Miechow: fol 534, potym Krakowski
Woiewoda, a nakoniec Kasztelan, umarł w Roku
1520. Mąż w Oyczyzny interessach, czy w pokoiu,
czy w boiu dzielny, pozostały iego żonie Jadwidze,
w pewney Summie od niey pożyczoney na publi=
czne potrzeby Krolestwa, Krol pisał był Lancko=
ronę, iakom czytał na liscie Krola Zygmunta
I. in MS. Petric: tylko dwie corki po nim zostały,
iedna Anna, ta zaślubiona Odrowążowi Woiewodzie
Ruskiemu

Ruskiemu, Jarosław w ten dom wniosła; po smier=
ci iego poszła za Jordana Kasztelana Woynickiego,
z tą Melsztyn wszedł w dom Jordanow, znać że po
zeysciu Melsztyńskich sterilitas, znowu się był do
Tarnowskich wrocił; druga zaś według Paprockiego
Pileckiemu Woiewodzie Sendomirskiemu. Rafał
z Jarosławia Kasztelan Przemyski w Roku 1501.
tak się podpisał na liscie Krolewskim, danym Fa=
milii Krupskich. Ten Jarosławskie Miasto mu=
rem opasał, Hister: mirac: Jarosłaviensis Hiero=
nima z Jarosławia, dziedzica na Przeworsku, czy=
tałem na liscie ~~Zygmunta~~ A. w ktorym pozwa=
la mu, żeby mogł cudze kraie zwiedzać MS. Petricow:
Jan z Tarnowa Woiewoda Krakowski, syn
Jana Woiewody Sendomirskiego, brat Rafała
Kasztelana Woynickiego y Spytka Woiewody Sen=
domirskiego, ten wzięwszy działem Tarnow, Hra=
biow Tarnowskich linię zaczął. Miał albowiem
pięciu Synow z Szternbergowney, była to Kancle=
rzanka Czeska, ktorey Siostra rodzona poszła za
Jerzego Podiebrachiusza Krola Czeskiego, tym —
wszystkim z affektu ku S. Janowi, dał Imię Ja=
na, to iest, Jan Gratus, Jan Maior, i obadwa zgi=
nęli

zginęli pod Warną z Władisławem Krolem w
Roku 1444 Cromer: lib 21 Biel: fol 380 Dłu
gosz lib: 13. Jan Rafał Kanonik Krakowski
w Roku 1450. niektorzy o nim twierdzą, że iuż —
miał Nominacyą na Biskupstwo Przemyskie,
ale nim mu expedycya z Rzymu przyszła, on się
na wieczność przeniosł. Ten pierwszy OO Ber=
nardynow do Tarnowa wprowadził. Czwarty Jan
Amor, Kasztelan Krakowski, tego linia wprawdzie
pięknie kwitnęła, a teli iuż więcey niż sto osmdziesiąt
lat, iak się skończyła na Panie Krzysztofie. Piąty
Felix, Wojewoda Lubelski, tego ieszcze y podziś dzień
Sukcessorow chwały y Imienia Tarnowskich wi=
dziemy. Był ten Jan Woiewoda Krakowski wiel=
kiego dowcipu Senator, przemysłem swoim na Sey=
mie Łęczyckim wszczęty tumult szczęśliwie uspoko=
ił. Biel: fol: 320. Cromer: lib 18. Tenże krola Ja
giełła z suspicyi na Krolowę, ktorą miał, wyprowa=
dził. Biel: fol: 327. Cromer: lib 19. Tenże był Sta=
rostą Elbląskim od Krola Jagiełła postanowionym,
gdzie co kolwiek na zamku srebra y złota zastał,
wiernie Krolowi oddał. Biel: fol: 32. Cromer lib:
17. W roku 1410 na Seymie Horodelskim przyiął
do herbu

do herbu Leliwa, Mendwida Woiewodę Wileńskiego.
Biel: fol: 313. Wystawił chorągiew swoią na potrzebę
Grunwaldzką. Biel: fol: 246 Długosz, do ktorey
też batalii tam wygraney, biegłością swoią w rycerskich
dziełach dopomogł. Pod Bardeiowem zbił Węgrow,
y Podgorza przeciwko Zygmuntowi mężnie obronił.
Długosz pod rokiem 1411. Cromer: lib 17. Takiey zaś
był u wszystkich powagi, że krola Jagiełła wolno
strofował, a z Zbigniewem Oleśnickim Kardynałem,
wielkiemi racyami od koronacyi Witolda na Krole=
stwo Litewskie odmawiał. Z Krzyżakami o pokoia
traktował pod Wiedniem, pod Kiesmarem z Węgrami
traktaty odnowił, na Seymie Sedlińskim wiele —
pracował za Krolem, przeciwko Swidrygiełłowi.
Kollegiacie Tarnowskiey Fundacyi przyczynił,
wiele zaś zamkow, Miast Klasztorow, murem opa=
sały utwierdził. Osobliwie Tarnow, Przeworsk, y Ja=
rosław.

Jan Amor Kasztelan Krakowski, czwar=
ty Syn Jana Woiewody Krakowskiego dopiero
wspomnionego; był wprzod Kasztelanem Sądeckim,
y tak wytworną mową exaggerował przed Krolem y
całym Senatem od Krakowianow zabicie Tęczyn=
skiego, że wszystkich słuchających do łez pobudził,
Cromer lib.

Cromer lib. 24 Biel. fol. 421. Na Kasztelanię
Woynicką potym podniesiony w Roku 1461, iako
się podpisał u Paprockiego w dedykacyi Ogrodu
Krolewskiego na pewnym liście: pod ten czas fundo-
wał w Tarnowie OO. Bernardynow, y póki tylko
żył, szczodrobliwie ich opatrował. Vadingus. Annal.
Minor. tom 6, num. 60, Anno. 1459. Z tego
krzesła postąpił na Woiewodztwo Krakowskie y
Starostwo Krakowskie, aż też na Kasztelanią Kra-
kowską, z ktorey poszedł na wieczność w Roku 1500,
wieku swego 84, czego dowodem nadgrobek iego w
Tarnowie. Dwa razy śluby małżeńskie ponawiał.
pierwszy raz z Zygmuntą Porayską corką Pro-
kopa herbu Wręby, ktora w ten Dom wniosła by-
te dobra Szczebrzeszyn, z tey zpłodził corki trzy.
Elżbietę Dobiesławowi z Kurozwęk Woiewodzie
Sendomirskiemu, Katarzynę Piotrowi Kmicie
na Wisniczu Woiewodzie Krakowskiemu y Mar-
szałkowi Wielkiemu Koronnemu, Zofię Szreniawe-
mu Lygęzie z Bobrku, z ktorey Syn Mikołay
Kasztelan Wislicki, zaslubione. Nadto: w dedy-
kacyi Ogrodu Krolewskiego, y Synow dwoch, Jana

Woiewodę

Woiewodę Sendomirskiego, y Jana Alexandra; drugi
raz z Barbarą z Rożnowa, wnuczką Zawiszy Czarnego,
herbu Sulima, Starosty Spiskiego pozostałą wdowę
po Stanisławie Ryszczyńskim, Geneal. Mileckich, dzie-
dziczką na Lepuszny y Bugthowie Acta Castr.
Leopolien 1507, z tey Syn Jan Kasztelan Krakow-
ski; była y corka, ale niewiem z ktorey Żony zpło-
dzona, Zofia iey Imię daie Paprocki, w opisaniu Kra-
kowa fol. 70. Anna według inszych, Zakonnica
Bernardynka, ktora Proboszcza y siedmiu Man-
syonarzow fundowała na Kleparzu przy Krakow-
skim S. Mikołaia Kościele. Przeciwko Krzyża-
kom okryte koregwie z swoiey szkatuły erygowa-
ne stawiał. Wysłany od Kazimierza Krola do
Jerzego Krola Czeskiego, do tego przywiodł go, że
sobie mieysce Głogow Miasto umowili, gdzieby się
z sobą zszedszy obadwa Koronaci, o pokoiu naradzali.
Krolewiczowi Władysławowi Koronę Czeską od Sta-
now tego krolestwa ofiarowaną zprowadził. Ste-
fana Woiewodę Wołoskiego do oddania homagium
Krolowi Kazimierzowi nakłonił. Cromer. lib. 12.
24, 27. Biel. lib. 4. Długosz 1461, 1469. Darsan
Orat. de laud. tak o nim pisze: Vir cum civili pru-
dentia et militari facundia rerum usu ac bellica

laude

laude prestans, pacis & concordiae inter discordes conciliator felix. Posłował do Krola Czeskiego w Roku 1469 Biel: fol: 449. Cromer lib 27. S. Kazimierza Krolewicza, na Tron Węgierski w Roku 1471 odprowadzał, lubo ta iego funkcya skutku nie wziela, przez niestatek Panow Węgierskich. Biel: fol. 454 Cromer lib 27. Tak zaś miał miłość u Rycerstwa Polskiego; że gdy go w Roku następuiącym minięto, przy rozdawaniu wakansow, cała Małopolska o to się wzruszyła, Cromer: lib: 28 Bielski fol: 457.

Jan Amor Woiewoda Sendomirski, Starosta Wieluński, Syn Jana Amora Kasztelana Krakowskiego z Gorayskiey, z tym go tytułem znaydziesz u Olszow, w Załuskim na liście Zygmunta I. a przedtym Woiewoda Ruski, iakem dowodził w pierwszym tomie. Pod trzema Krolami Polskiemi Albrychtem, Alexandrem y Zygmuntem, na dobro tey Oyczyzny, y radą y męstwem pracował, zasnął w Panu w Roku 1515, iako swiadczy Kamień grobowy w Tarnowie, ktory wypisał Starowol: in Monum. za go czytam Chorążym Krakowskim, w Roku 1496, u Łaski w Stat: fol: 116, z Kurozwęskiey Woiewodzianki Sendomirskiey

Sendomirskiey, żadnego nie zostawił potomstwa. Jan Alexander Dworzanin Krolewski, drugi Syn z Gorayskiey, wspomina go Stat. Łask. w Roku 1496 fol: 116, że w obozy z Wołochami pod Bukowiną zginął, pisze Okol: Warszaw, y inni, atoli nadgrobek iego w Tarnowie powiada o nim, że dopiero zszedł z tego swiata w Roku 1515 bezpotomnie, ktory znaydziesz y u Starowol: in Monum.

Jan Magnus, Kasztelan Krakowski Hetman Wielki Koronny, Starosta Sendomirski, Stryiski, Lubaczowski, Grodecki, Syn Jana Amora także Kasztelana Krakowskiego, z Barbary Rożnowy to z nadgrobkow Tarnowskich. Ten przezacny mąż nieporownanie wsławił Imię Polskie y swoie, także iego pochwałami zagęszczone po rożnych Autorach, tak naszych iako y cudzoziemskich Kięgi, z ktorych tu niektorych przytoczę: a naprzod Paulus Jovius Novocomensis Episcopus Nucerinus in Elogiis lib: 7 tak o nim ieszcze na ten czas żyiącym pisze fol: 256. Votis tuis religiose susceptis, usque quaque, aspirant coelestia numina, magnanime Tarnovi, qui hac in tabula triumphali lauro, & victricibus armis conspicuus spectaris, & Martio vultu illustre Sarmaticae virtutis decus effers, qui toties de

Barbaris

Barbaris bello victor, & triumphator, uberiores
etiam victorias te patrie relaturum pollicerís, quibus
late summotis pulsisq; hostibus, Lithuani, Roxolani,
Podolii, Polonico imperio conjunctæ gentes, secura at=
que letissima pace perfruantur. Nihil enim nisi
magnum ingenti animo concipis, nihil nisi glori=
osum, salutare, & Tibi patrieque decorum & illustre
complecteris, ut clarissimis factis insitum generose vir=
tutis nomen & famam latissime extendas. Eo namq;
studio in adolescentia ingenium optimis literis exco=
luisti, juventam durissimis belli laboribus dicasti, ut
vir demum factus, totum pene, terrarum orbem, noscen=
dis tot gentium moribus nobilissima peregrinatione
circumeundum susciperes; adita primo Asia Syriaq;
religionis causa & conspecto mari rubro, pervagatus
etiam Africe civitates usque ad Atlanticum Oceanum,
ubi adversus Barbaros, Lusitanie Regi operam na=
vans, & fortis militis, & periti Ducis laudem, deco=
raque spectate virtutis ornamenta consecutus es. —
Ab hac peregrinatione notitiaque multiplici rerum
bellicarum auctis, in patriam rediisti, quum Leonem
Romanum Pontificem, & Carolum Cesarem esses
veneratus, tanto hominum favore, ut Sigismundo

Regi

Regi, commendarere, & ab eo universis Regiis copiis pre=
ficereris, cumq; patrie prestares operam, assiduis Barba=
rorum incursionibus laboranti, qualem afflicti cives tui
ab optimo cive fortunatoq; Imperatore deposcebant. Si=
quidem Moldavos Geticam gentem Petro eorum Regu=
lo duce, ad Obertinum ita profligasti, ut hostes alioqui
terrifici, & multitudine superantes, Principe vulne=
rato, primariisque gentis interfectis, turpem in fugam
conjicerentur; ut castris eorum, & tormentis potireris,
atq; inde triumphali curru Cracoviam inveherere; tan=
to Moldavis terrore injecto, ut Petrus renovare bellum
ausus, quum te adversum se iterum delectum Imperato=
rem audiret, omisso bello, ad non iniquas parande pa=
cis conditiones sit conversus. Sed huic Moldavice
victorie Historiis nostris abunde celebrate, alteram
amplioris proculdubio glorie de Moschis ad Sta=
rodubum debellatis addidisti. Sepius Tartaros,
Scythas, fedissimum atq; sepe improvisum hosti=
um genus, non uno in loco illata cede repressisti;
singulari autem prudentia, orientes in Regno se=
ditiones compressisti, usque adeo tute propagata
fama nominis, ut invadente Pannoniam Solimano,
Germani atque Hungari Bohemique, te unum sibi

tanquam

tanquam invicte virtutis gerendo bello, Ducem
expeterent. Verum quod non esset tutum praestare
eam operam, tantum honorem probe repudiasti,
ne id egre ferret Sigismundus Rex tuus, Solima-
no, vetere amicitia conjunctus, quam tamen ille
paratus fovet, et te ipsum, et universi Regni co-
pias Reipublice concedere, si reliquorum Christiani
nominis Regum arma sacro suscepto bello in
unum jungerentur, quod tu suprema cura concu-
piscere existimaris, et Dii faxint, ut hujus pii no-
bilisque voti compos fias. Nihil enim est magis
decorum et expetendum viro forti generosoque quam
pro patria dignitateque Christiani Nominis, refor-
midato omni vite periculo, cum Turcis, Europe
Regna affectantibus, decertare. Regnius Hispa-
nus te enim, in suo Chiliastico ogłosił, że gdy
go herezya, w komput insygle dissidentów
włożyła, tak na to zarknął, że chciał y orężem
mścić się tey swoiey niesławy. Hic nuper, sese
numeris adversa sequentium, adscriptum indo-
luit, tantaque inferbuit ira, ablatis, quanta
catulis

catulis lactente ursa etc: sic nomen famamque
suam traduci, heros Tarnovius fremuit, et vix
se non vindicat armis. Joannes Kirstein Cra-
sinus in Enchiridio, quo inter Principes viros nemi-
nem alium apud nos reperiri, in prudentia juris
nostri summa cum laude magis versatum. Bu-
cholcer in Chronico 1561, nazywa go Ducem literis
et armis clarissimum. Kochanowski Eleg. lib.
4. Eleg. 2. Fidus legum interpres idemque arbiter
aequus, circumventis Anchora sacra reis, incer-
tum, prudentior an facundior. Idem Toga prae-
stans dum bella vocarent. Milesque intrepidus, Duxque
peritus, rebus in adversis, idem, letisque Scelerum
fraudisque acer portus et aura clemens virtuti perfu-
giumque bonis. Niemniejszą gorliwością wszędzie
stawał o dobro Oyczyzny, składa tu sława Orzechow:
Annal. lib. 5. Rex inquid nolens cum Regina in-
tentatum pati divortium, habuisse in animo dicеba-
tur, Regno in Comitiis deposito, in Lithvaniam pro-
ficisci, quod ne faceret, summa Joannis Comitis
Tarnovii contentione, egre ab illo impetratum fu-
it, quod certe sine exitiali Polonie casu non poterat
fieri

sieni. On kilkaa razmachow na Domową woynę nie
porownaną swoią z wszystkich wziętością szczęśliwie
uyłaskał, osobliwie we Lwowie w Roku 1537 na
Zygmunta pierwszego tego Imienia Krola Polskie=
go, y na Augusta Krola w Roku 1548 na Sey=
mie Piotrkowskim. On tumult Gdański swoim
zabiegiem wcześnie przytłumił. A przestrzegaiąc
delikatnie y w samym sobie żeby żadne Prawo Oy=
czyste uszczerbku niemiało, dobrowolnie się wyrzekł na
Seymie Piotrkowskim z Starostwa Sendomirskie=
go, żeby był zadosyć uczynił Prawu, ktore dwoch
Starostw z Jurysdykcyą w iednym Woiewodztwie
trzymać iednemu niepozwala, luboć w tey mierze dy=
spensowały go nieporownanie wielkie iego zasługi, y
Fawor u Maiestatu. Statura w nim męska, iakaś po=
waga tchnąca, siła wielka, oczy iskrzące, broda przydłuż=
sza, pamięć y prędka y trwała, ztąd, co raz przeczytał,
albo usłyszał, długo pamiętał; dowcip bystry, ktory
iescze czytaniem ustawicznym, tym lepiey wypolero=
wał, pomiarkowany w passyach, w całym życiu wstrze=
mięźliwy. Na dworze naprzod Fryderyka Kardy=
nała Krolewicza, a potym u Drzewickiego Kancle=
rza

Kanclerza Koronnego czas niedługi zabawił. Dwor=
go potym Krolow, Albrychta, Alexandra y Zygmun=
ta, do siebie pociągnął, z ktorych ostatnim iezdził do
Posonium, na ziazd Krolow. Pierwsze iego pole ry=
cerskie było, przeciwko Bogdanowi w Wołoszech, pod
Wisniowcem potym przeciwko Tatarom mężnie
stawał, a pod Orszą przeciwko Moskwie. Więc że=
by się był w Marsowych dziełach, tym lepiey przey=
rzał, naprzod do Włoch, ztamtąd do Syryi y Palesty=
ny się udał, aż też z tamtąd do Luzytanij przypły=
nął, gdzie gdy woynę z Affrykanczykami toczącą się
zastał, Krolowi Emanuelowi przeciwko pogaństwu
siła dopomogł z takim zaleceniem heroicznego w
nim serca, że go z tamtąd długo puścić niechciano;
gdy iednak o to nalegał, z znacznemi upominkami
ztamtąd wyiechał. Powracaiąc, Hiszpanią, Fran=
cyą, Anglią, Niemce zwiedził. Przyiął go mile Zy=
gmunt Krol Polski, y naprzod go Kasztelanią Woy=
nicką uczcił, a wkrotce potym na krzesło Woiewodz=
twa Ruskiego przesadził, w Roku 1526, po Otcie
de Chodecz, o czym czytałem list Krola Zygmunta
in Ms. Petrocov, w ktorym po zeyściu Mikołaia
Firlera, oddawszy mu buławę wielką, chwali go z bie=
głości w rzeczach rycerskich, z odwagi y z przezoru, tam=
ie

tamże wieś Broniszow w Wislickim powiecie le-
żącą, odiętą Janowi Łekszyckiemu, w zasługach
temu Janowi darowal na wieczność. Z tąd tedy
naprzod się ztarł z Wołochami, ktorzy gdy się na
Pokucie wysypali, on pięciu tysięcy swoich na pręd-
ce zebranych, sześć tysięcy nieprzyiaciela prawie
do szczętu wyciął. Piotra Wołoskiego Woiewodę w
dwudziestu tysięcy za niemi idącego pod Obertynem
wielką klęską przytarł, tak dalece, że ledwo Piotr
iuż ranny z pola uszedł, oboz działa, y wszystkę amu-
nicyą w zdobyczy naszym zostawiwszy w Roku 1531
iako pisze Bucholcer. Chocimia potym dobył, y
Wołochow, że o pokoy prosili przymusił. Na
Moskwę potym szablę swoią obrocił, y Starodubu
piętnastą tysięcy osadzonego y w Armatę dobrze
opatrzonego szturmem dobył. Radogoszcz y Homlę
mocne zamki, do poddania się przymusił. Owczynę
wodza Moskiewskiego poimał, y z nim tak wiele
Moskwy w niewolą zabrał, że gdy więcey niewol-
nika było niżeli ludzi iego; prawie był przymu-
szony do tego, żeby był swoich z niebespieczeństwa
oswobodził, że wielką ich część wytępić kazał.
Temi swemi heroicznemi dziełami tak się w Eu-

ropie

4

w Europie wsławił, że go y naywyżsi Monarchowie za
Wodza swoich Woysk życzyli, iako Karol piąty po
śmierci Wastyusza, y Ferdynand Cesarz przeciwko tur-
kom, w Węgrzech; lubo on się z tego wymowił. Przecięż
Ludwikowi krolowi Węgierskiemu w sześciu tysięcy swo-
ich na pomoc przybył, ale Turcy na pogłos przyyścia
iego, Kanderalbę Fortecę wziąwszy, nazad się cofnęli,
iako pisze Wapowski y Biel. Oyczyzna też znaiące sobie
tak piękne w nim Serce, nie tylko że mu pozwoliła
do Krakowa z Tryumfem wiezdzać, ale też po kampa-
nii zwycięzkiey pod Obertynem, na Seymie Piotrkow-
skim, wszystko Rycerstwo zgodziło się na pewną dla
niego daninę. Warszevicius de Laudibus. legacyi y ro-
żnych funkcyi dla Oyczyzny podiętych chwała y
podziś dzień słynie. Tarnow dziedzictwo swoie ufor-
tyfikował, też uczynił y z Tarnopolem. W Iaro-
sławiu, zamek, iuż od Starości, do ruiny nachylony,
dźwignął. Karności żołnierskiey pilnie przestrze-
gał. Hieronima Łaska niesłusznie od Węgrow
udanego, y w sekwestrze zostaiącego, żeby był u
Krola Jana, wolność mu wyrobił, umyślnie do
Węgier iezdział. Tegoż Krola Jana z Trona

Węgierskiego

Węgierskiego zpędzonego w Tarnowie, y mile przy=
iął, y po krolewsku prawie traktował, wszystkie po=
trzeby przez słuszny czas opatruiąc. W mędrych się lu=
dziach kochał, y ile mu czasu zbywało od publiczne=
go czynności, czytaniu Ksiąg oddawał, zkąd bibliote=
kę swoię osobliwszemi y staremi Autorami zagę=
ścił, także manuscryptami rzadko widzianemi.
Sam nawet kronikę napisał, y wiele innych rzeczy,
według Warszewickiego. Na ostatek oswiadczywszy się,
że w Wierze Katolickiey Rzymskiey umiera, w ro=
ku 1561, wieku swego 73, przy przezenyi Leonar=
da Biskupa Kamienieckiego, życie pobożnie
zamknął. Jak wielkie miał od Boga szczęście w
różnych kampaniach, tak y nieszczęście iła, przy=
szło do tego, że się iuż ten mąż tak Oyczyźnie za=
służony chciał za granicę do Czech wyprowadzić,
y tam życie swoie położyć, gdyby była śmierć
tym zamysłom nie przeszkodziła. Orzechowski in Orat: in fun: Sigismun: I mowi, że:
hoc custode peritissimo, Imperatore acerrimo
ac felicissimo, periculosissimis temporibus ma=
ximisq hostibus hoc Regnum defendit, Scythiam,

Valachiam

Valachiam ac Moschoviam devicit, omnesq ho=
stes hoc Duce aut perire aut certe cedere coegit,
tot ipsius extant victoriae, quod Regni huius hostes
&c. Zona iego pierwsza Barbara Tęczyńska cor=
ka Mikołaia Woiewody Ruskiego Starowol: in
Monum: z tey był Syn Jan Krakowski Kanonik,
druga Zofia Szydłowiecka Kasztelanka Krakow=
ska, umarła w Roku 1565, iako iey nadgrobek sw=
iadczy w Częstochowie. Starow: in Monum:
Jan Krzysztof Kasztelan Woynicki, Syn Ja=
na, Sendomirski y Stryiski Kasztelana Krakow=
skiego y Hetmana z Szydłowieckiey w Katolickiey
wierze nieprzełamany, Oyczystey wolności słup wiel=
ki, według Orzechow: in Quincunce na dworze Krola
Rzymskiego Ferdynanda wychowany, nieporowna=
ną ludzkością wszystkim był przyiemny, Warszewic:
Orat: de laud: Tarnovii, Juz mu Zygmunt August
mnieyszą buławę na Moskwę podtykał, ale słabe od
suchot zdrowie, iak mu do wielkich y heroicznych
dzieł przeszkodą było, tak go w krotce y w grob wypra=
wiło, w Roku 1567, niemaiącego więcey lat nad 30,
od X. Piotra Skargi na drogę wieczności wyprawiony;
żona iego Zofia Odrowążanka Woiewodzianka Ruska

z Anny

z Anny Xiężniczki Mazowieckiey zrodzonu, żu=
dnego z nim potomstwa niemaiąc, ponowiła po
iego śmierci śluby małżeńskie z Janem Kmithą Wo=
iewodą Sendomirskim, siostra iego wyszła małżeństwa
Konstantyna Xiążęcia Ostrogskiego Wojewody
Kijowskiego, Tarnow scheyzne wszystkę y wiele in=
szych dobr y skarbow z tego domu, do Ostrogskich
Xiążąt wniosła, ale niemniey ten dom ozdobiła
heroicznemi cnotami, w ktorych życia tego dokonała
w Roku 1571, co powieda iey nadgrobek w Tarnow.
Starowol: in Monum: był także brat iego Jan Krzy=
stof Tarnowski, Kanonik Krakowski, ale z Krzy=
cyński zpłodzony, w roku 1534 wszytkie nadzie=
ie o sobie prędką śmiercią pomięzał. Ten to zda mi
się Kanonik Klasztor y Kościół OO Bernardynow
niegdy od Dziada swego drewniany w Tarnowie wy=
stawiony, z muru wyniosł, iako pisze Vadingus in
Annal: Minor: Pisali o Oycu iego, krom wyż wy=
rażonych. Radziewski in Elog: Starowol: in Bellat.
Sarmat. fol. 189. Warszewic: de laud. Tarnovii; O=
rzechowski, na Ktorym miey scach. Jr Panegi: Tarnow.
tak do Syna iego mowi: Jnfer oculos in tui Patris
recessus
recessus, inspice Bibliothecas illius, plena librorum
optimorum ac commentariorum omnia reperies: Jn
quibus manu Patris tui ex doctissimorum virorum
scriptis & institutis, omnis doctrina liberalis, omnis
historia, omnis bene vivendi ars est notata atq; descri=
pta. Quid est in arte militari positum apud Turcas,
Jtalos, Hispanos, Gallos, Germanos, Scytos, atq; —
Scythas, quod Patris tui subterfugiet, & quod in illius
Commentariis, non reperies. Tenże Dialogo Septi
pisze, że radził, aby były tak sądy w Polszcze ustano=
wione, aby Małą Polskę Wielkopolanie sądzili, a —
Wielkopolanow Małopolanie, a gdzieby się wszyscy
na ieden dekret zgodzili, aby nie szła gdzieindziey
appelacya, ieżeliby się zaś nie wszyscy zgodzili, aby
do Krola było wolno appellować.

Jan Felix Wojewoda Lubelski, brat rodzony Jana
Amora Kasztelana Krakowskiego y inszych, Syn
Jana Wojewody Krakowskiego z Szternberko=
wny, dziedzic na Wielkiewsi, Krzemieniu, Wadowi=
cach y Korzyniu, kresu smiertelnego dopędził w Roku
1488, iako nadgrobek iego w Tarnowie świadczy,
zostawiwszy z Oleśnicki Wojewodzanki Sendomir=
skiey Syna Jana. Był wprzod Kasztelanem
Wislickim w Roku 1472, czego dowodem iest list
Kazimierza

Kazimierza Króla dany Miastu Lwowu. Krzy=
żakow mężnie woiował, od których pod Choynicami
wzięty w niewolę, wolność sobie wielkim nakładem
kupił w Roku 1454 Biel: Cromer: lib: 23, Pan
pobożny, co w domu Tarnowskich prawie dziedzic=
twem chodzi, a Orzechowski in vita Magni Tar=
novii Kalimowi. Niewierz temu aby to był
Tarnowski, ktoryby kiedy od starożytney wiary
miał ustąpić, to Tarnowski, co y katolik dobry.

Jan Sieram, sam go Feliksem nazwał w
tomie pierwszym, ale omylnie, naprzod Woiewo=
da Belski, potym Lubelski, na koniec Krakow=
ski, Syn Jana Feliksa Woiewody Lubelskiego
z Oleśnickiey, odebrał przysięgę y homagium od
Stefana Woiewody Wołoskiego, imieniem Kro=
la Zygmunta. Tegoż Zygmunta na Tron Pol=
ski sprowadził, pisał o nim Biel: lib 5 Wapow:
Stryikowski lib 22. Od Stanow Koronnych ie=
ździł także do Litwy z innemi, na sprowadzenie
Krola Zygmunta na Tron, w Roku 1506 Biel:
Wapow: umarł w Roku 1507, bo iuż w następuiącym
roku, zasiadł krzesło Woiewodztwa Krako=
wskiego Mikołay Kamieniecki. Żył w dożywotniey
przyiaźni z Katarzyną Łyszczanką Woiewodzian=
ką Łęczycką z tey było trzech Synow, Jan Kasztelan

Kasztelan Sądecki, po którym corka iedyna=
czka Dorota, wydana za Jana Tarła Krayczego
Koronnego, wniosła w ten Dom dobra Krzyż na=
zwane. Tenże Jan Sieram w Roku 1501, posłował
do Alexandra W. X. Litewskiego, koronę mu ofia=
ruię. Cromer lib: 30 Biel: fol: 493.

Stanisław Kasztelan Sądecki, mąż rycerski
z Pienięzkiem Kawalerem Maltańskim, wiele
rycerskich sztuk dokazywał w rożnych kampa=
niach, był to drugi Syn Jana Sierama Woiewody
Krakowskiego. Katarzyna Firleiowna Kaszte=
lanka Krakowska, dwoch ma Synow porzuciła,
ieden z nich Woyciech dziedzic na Kremieniu,
od tegoż z Czerniankі Starościanki Dobrzyńskiey,
tylko się został Syn Stanisław, ktory miał za so=
bą Zofię Mielecką Kasztelankę Krakowską,
z tą niepłodnie żyiąc, zapisał iey dobra Kremień
nazwane Dziedzictwem. Drugi Stanisław y
Firleiowny syn, dziedzic na Łysakowie, Jan, ten
na dworze Rudolfa Cesarza młodsze lata pobro=
wał, powróciwszy do Oyczyzny, wszystek się oddał
na usługę iey bez pretensyi iakieykolwiek z wakan=
sow Koronnych nadgrody. Na expedycyi albowiem
Moskiewskiey rycerskiego serca dał dowod, kiedy
do szturmu pod Kozielskiem szedł pierwszy, y stamtąd
znaczny

znaczną rangę wyniosł. Cichoc: Allog.
ciceron. lib. 2 c. 8. o nim namienia
że się był do Heretyckiey trząd
trochę nakłonił, atoli wkrótce
wał powrot do prawo Wiernego
śioła, w ktorym życia tego dwo
tobliwie dokonał, z Elżbiety Zbor
owskiey Kasztelanki Krakowsk:
spłodził Corkę iedną, według Pap
bodayto niebyła Zofia, Mieho
wska, i Synow dwoch, iednego
Jana Amora, ktorego Synowie,
i Maryan bezpotomnie zeszli.
Drugiego Jana Gratusa Kasztela
na Zarnowskiego, Starostę Nowo
mieyskiego, był to drugi Syn Jana
Amora z Zborowskiey, tota vita mi
les, Rothmagister Cohortium, Dux
legionum cum Stephano Rege in
Moschovia, deinde contra Tartar
ad Cecoram, ad Oriniunum contra
Turcas & Valachos, ad Pełczynum
contra Cosacos rebelles: mowi nie
nadgrobek, ślubował Annie Kor
niaktownie, z tey zrodził dwie
Corki, Eufrozynę Eulalya Ks. Kn.
Wiśniowiecką Starościnę Kamie
niecką, a drugiem małżeń[stwem]
Radziejowską Pod Kanclerzynę

Koronną

Koronną, matkę Michała Kardyna
ła i Prymasa Koronnego, dru
gą Elżbietę Sieniawską Kasztelanową Lu
belską, Synow tylez, to iest Jana Rafała, kto
rego corkę Annę wydana za Zygmunta Karła
Starostę Pilznieńskiego.

Alexander Gratus Kasztelan Sendomirski
Starosta Zarnowiecki Syn drugi Jana Gratusa
Kasztelana Zarnowieckiego, wspomina ią go Kon
stytucye 1678 fol. 6. Zona iego Maryanna z
Nadola Kasztelanka Warszawska. Jan Gratus
Kasztelan Zawichoyski 1699 spłodziwszy z
Przerębskiei Syna Jozefa y corkę Eufrozynę, stan
sobie duchowny obrał, w ktorym życie skończył
w Roku 1700. w Bernardynach.

Jan Spytek trzeci Syn Jana Szramma Woie
wody Krakowskiego z Ligęzianki, naprzod Kaz
sztelan Zarnowski w Roku 1536, od Stanow
tey Cyzyrny Krolestwo ofiarował Zygmunto
wi Augustowi. Biel. fol. 361, potym Kaszte
lan Radomski y Podskarbi Koronny 1532
Biel. fol. 567 Wapow: daley Kasztelan Woy
nicki, z tym tytułem podpisał list Zygmunta

Augusta

Augusta 1549 u Nakiel. fol. 649, a też y Woiewoda Sieradzki, Ostrzeszowski, Krzepicki, Bolesławski, Brzeznicki, y Krzeczowski Starosta, tak wiele znacznych dokumentow gorliwości swoiey przeciwko Zygmuntowi oświadczył: gdy oraz z stryiem swoim Janem Kasztelanem Krakowskim przy nim pode Lwowem podczas Rokoszu, wiernie y mężnie obstawał, y znowu gdy podczas wielkiego powietrza, Krol Zygmunt nie gdzie indziey ze wszystkim Krolewskim dworem schronił się tylko do niego iako sobie wiernego Senatora, był tam y Zygmunt August Krolewic, Krolowa Bona, z Krolową Węgierską Izabellą corką, y Janem Synem, także z drugiemi trzema corkami, y Krolewnami Anną Katarzyną y Zofią, ktorych on we wsi swoiey Wielowsi, hoynie podeymował przez długi czas Warzycki in Vitis Comment. Julii, te o nim potomności podał, że gdy między nim y Koniązkiem, tak zawzięte zatargi urosły, że ani naypierwszych Senatorow ani Krolewskie namowy uglaskać ich nie mogły, przyszło do tego, za Konsensem Krolewskim, że się obadwa z sobą ścieli, naprzod tedy na kopie się probowali, ale obadwa ich o siebie bez szwanku skruszyli. Do mieczow potym porwali się, ktoremi

długo

ktoremi długo się ścinaiąc, tak patrzącym na to widowisko Panom Polskim, dali oczywisty dowod, że sobie y w męstwie y w sile rowni byli. Przetoż obadwa skoczywszy z koni, mile się obłapili y w braterskiey komitywie zawsze trwali; tak ich potyczka y w cudzych Krajach ogłoszona przyszła do tego, że ią y cudzoziemcy na mappach sztychowali. Po Warzycki, tekst tego Tarnowskiego, tylko Podkomorzym Sendomirskim pisze. Temuż Spytkowi kazał Krol pięćset Usarzy uzbroić, do ktorych on y woluntaryuszow przybrawszy, Tatarow na Podolu mężnie pogromił. tak był miły Augustowi I. Krolowi, że go przez dwadzieścia lat na swoim dworze trzymał, Żupy Solne w Administracyą mu oddał, z ktorey się on potym ledwie wyrwał, Bonerowi ich ustąpiwszy. Sprzysiągł się był dożywotnie z Barbarą Szydłowiecką, z ktorey Syn ieden Stanisław, umarł ten Spytek w roku 1556.

Stanisław Woiewoda Sendomirski, Sieradzki, Krzeczowski, Bolesławski Starosta, działem wziął Cięmierniki, umarł 1568, pogrzebiony w Kościele Chrobierskim, ktory Kościoł swym kosztem murować dał,

dał, y Kamienicę nakształt Pałacu. Nadgrobek mu Barbara Drewicka żona taki wystawiła:

Stanislao Comiti a Tarnow viro animi corporis et fortunae dotibus absolutissimo, qui primaria ortus familia, adolescens Hungaria, Moesia, Macedonia, Graecia, Syria, Judaea, Arabia, Egypto, Italia, Germania peragratis, ac utriusq; sanctae militiae insigniis a Pontifice et Imperatore acceptis praeclarisq; honorariis, Principibus, tam Christianis quam Turcicis onustus domum rediens, a Rege Sigismundo summis honoribus est exornatus, quos gradatim ad fastigium ita percurrit, ut omnibus charus, nemini molestus, antiquae virtutis et pietatis speculum, justitiae et integritatis exemplar bonique publici zelator merito semper sit habitus, vixit annos 53 Anno, obiit 1568. Był naprzód Kasztelanem Zawichoyskim, taki go czytam na liście Zygmunta Augusta w Roku 1550 u Nakiel. w Miechow: fol: 634, daley Podskarbim Wielkim Koronnym, San tak obszerney fortuny że go Bogatym zwano Wojewodą, tey jednak na dobro Oyczyzny umiał użyć, to Chorągwie okryte, gdy potrzeba wyciągała, do oboku podsyłaiąc,

podsyłaiąc, to na publiczne rzeczy, kiedy zdrową radą Rzeczypospolitey doysadał pożytku. Seym Piotrkowski na którym niektóre prawa szkodzące Oyczyznie knowała, zerwał, wyrobił.

Dzieci jego z tey Drzewickiey, było wszystkich ośm,

Barbara Stanisławowi Wolskiemu z Podhaiec, Kasztelanowi Sendomirskiemu, Marszałkowi Nadwornemu Koronnemu, nadgrobek iey w Warszawie u S. Jana 1568, położony, Katarzyna Floryanowi Neskowskiemu Staroście Ciechanowskiemu, Krystyna Lipnickiemu, Anna Herburtowi Staroście Lwowskiemu, Beata Balcerowi Lutomirskiemu Staroście Sieradzkiemu y Łęczyckiemu, Zofia Piotrowi z Kurzelowy Kurozwękowi, umarła 1579, iako iey nadgrobek w Krakowie u S. Troycy opowiada, ale iey tam daią imię Elżbieta, y fałszywie przydaią, że była córką Stanisława Wojewody Sendomirskiego, zaślubione, syn zaś Stanisław.

Stanisław Kasztelan Sendomirski, Biskupi Stobnicki Starosta, Syn Jana Stanisława Wojewody Sendomirskiego y Podskarbiego z Drzewickiey

Z Drzewicki, vir prudentissimus & humani=
ssimus, Catholicae fidei singularis defensor &
propugnator, mowi o nim St. Ressel. Rymund.
Mercur: lib 3 fol: 352, z młodszych zwiedzał lat
Niemce, Włochy, Hiszpanią, Francyą, y Wę=
gry zwiedził. Wargocki in dedicat: comment:
Julii Caesaris w Oyczyznie pod interweyncyą służył
icy nie bez znacznego uszczerbku fortuny. Przeciw
Henrykowi do Krakowa przyieżdżaiącemu na
ten czas Kasztelan Czechowski, drogę na grani=
cach Polskich, ze dwiema sty Osoby Polskiey
na przepych wystroioney zaiachał. Biel: fol:
786, Powyierzdzie Henryka Walezyusza z Pol=
ski, na elekcyi nowego Krola usprawdzie y przy=
iął Austryackiemu Domowi, ale gdy Stefan
Batory na koronacyą swoię do Krakowa po=
kwapił, on dobrowolnie stronę iego przyiął, Pa=
proc: y zaraz się z nim na uskromienie rebe=
llii Gdańskiey wyprawił, ztamtąd na Moskwę
się wybrał, kędy pod Pskowem z częścią woy=
ska od Zamoyskiego wysłany, pięknie się z
męstwem popisał. Heidenstein: lib 4, hist.
Moschov: Pod Pskowem potym z wielkim

sercem

sercem na nieprzyiaciela naciérał, w któ=
rych zasługi nagrodę, wziął od tegoż Krola Ka=
sztelanię Sendomirską, y Starostwo Stobni=
ckie, a od Zygmunta III. Bielsk. Wargocki
Constit. 1587. fol: 426. Pod Byczynem po=
tym, iż lubo w lata pięćdziesiąty szedł, pułk do
ktorey przeciwko Tatarom przywodził wię=
dzie wielkim sercem. Pod Krakowem gdy do
niego Maxymilian Xiąże Austryacki sztur=
mie, on y radą y ręką Oyczyznę ratował,
ce o nim z pochwałą wspomina Konstytucya
1587 fol: 440 y 442. Koniec życia swoiego
umarł w Roku 1618, w Wilkowsi pogrze=
biony. Z przyiął się był dożywotnie z Zofią
Ocieską Kanclerzanką Koronną, z ktorey
ktorey corki, Jadwigę Jakuba Potockiego Wo=
iewody Bracławskiego, Zofię Krzcława
Lanckorońskiego Starosty Chmielnic=
kiego. Imo voto, ta lubo od wiary Kato=
lickiey dalekiego miała męża, przecież
na żadne perswazye od niey się oderwać
nie dała, y owszem prawa swego używaiąc
w Oleśnicy Plebana katolickiego, męża

godnego

godnego czadzita, lubo: Alleyn. Orcan: lib. 2 cap. 12. z do nte. Jana Karola Stanisławskiego Starosty Szydłowskiego. Barbara Jana Zamoyskiego Kanclerza y Hetmana Wielkiego Koronnego matronka; ta ostatnie rzeszła z tego świata w Roku 1610, a iako iey nadgrobek w Zamościu mowi, post conjugium ad sanctitatis miraculum religiosissima, in ipso aetatis et formae flore vidua constantissima. Pobożności iey y z tego miarę kaźdy wziąść może, żeby była do nauki Chrześciańskiey poddanych swoich zachęcała, nie tylko że sama nanię do Kościoła uczęszczała, ale też tym, którzy lepiey odpowiadali, czego się na Katechizmie nauczyli, sama ręką swoią rozdawała rożne dwuchrzny, bo y tych, co nie zychto, albo nie dobrze odpowiadali, ona niewstydziła się Panią także będąc, poprawiać ich y za nich odpowiadać. Ubóstwa swoią szczodrobliwością Matką się stała, Collegio naszemu Lubelskiemu Pańską szkatułą do fabryki iego pomogła, y pewniey by była więcey się nawświadczyła, gdyby była nagła śmierć nie przyspieszała.

Dwa

Dwa razy w tydzień do Stołu Pańskiego przystępować była zwykła, co dzień w wieczór do Kościoła na Modlitwy uczęszczała, ta o niey Annuae Societ: 1607 fol: 443 y 688.

Gabryel Stanisła Krakowski, pierwszy Syn Stanisława Kasztelana Sendomirskiego, piękne był wziął od Boga talenta, które go do nay przednieyszych w tym Królestwie godności sposobiły, osobliwie łaskawość i przyiemność w obyczaiach, którą krasiły y inne cnoty, iako te w urzędach nie skazitelna sprawiedliwość, szczodrota, z tey Collegium Krakowskie u S. Piotra y bez nie nadał y Pańską protekcyą przeciwko gwałtownym burzom stateczne bronił: posłował na Seym 1611, zkąd Kommissarzem stanął do granic od Śląska, Constit: fol. 11. y 1613 fol. 24. — wszedł był w kontrakty małżeńskie, z Katarzyną Warszycką, Jędrzeia Podkomorzego Sieradzkiego córką, z tey iednak żadnego sukcessora nie było, on dni swoie skończył w Roku 1628, w Krakowie na Zamku w kaplicy Baterowskiey pogrzebiony, z kąd nadgrobek iego wypisał Starowolski in Monum: fol. 18

Fol. 10. Zonaros iego ponowiła śluby z Ze-
brzydowskim Miecznikiem Koronnym. Jan
[illegible] Syn, w Wołoszech przeciwko Michało-
wi, y w Inflanciech przeciwko Krolowi y
Szwedom woiuiąc, gdy nowy cięszkie mieyska zbie-
ra, tamże w boiu pod Wolmarem po zapła-
tę rycerskich prac swoich poszedł do Pana,
wieku swego 32. Stanisław trzeci, w Sonach
ucząc się, żyć przestał.

Joachim Wojewoda Inflantski, a przedtym
Parnawski, Starosta Krzepicki, Zymor-
ski, czwarty Syn Stanisława Kasztelana
Sendomirskiego, w Wołoskich y Inflant-
skich kompaniach rycerskich wiele dał ex-
peryment, osobliwie kiedy przy dobywaniu
Weinsteinu Zamku, y chorągiew przedniey-
szą Szwedzką nieprzyiacielowi odiął, y Cho-
rążego poimał; niemniey y radą Oyczyznie do-
pomagał, kiedy z Seymu 1607 do uspokoie-
nia Rokoszanow Kommissarzem był zapi-
sany. Constit. fol. 866. ale potym spokoynie
sobie życie obieraiąc, wyzuł się dobrowolnie
z krzesła, y przy Krakowskim Klasztorze
Kanonikow Regularnych S. Augustyna
prywatne życie prowadził, Dobrzyński Aero=
amata

Niedamata, z Anny Firleiowny Kasztelanki
Radomskiey, spłodził corkę Teodorę Krysty-
nę, Kazimierzowi Leonowi Sapiesze Podkan=
clerzemu Litewskiemu dożywotnie zaślubioną
Matronę cnot wielkich, umarła w Roku 1652
w Wilnie u S. Michała z nadgrobkiem pocho=
wana, pamiętne łaski iey Collegium nasze Brze=
skie, ktoremu dała Monstrancyą dość bogatą;
y Syn Teodor Karol Starosta Krzepicki, Sztabo=
cki y Zymorski, Pan dla czci Boskiey fortuny
swoiey nie żałował: dał albowiem do Częstocho=
skiego Matki Boskiey Obrazu, ornat Tele=
towy, kielich y lampę szczerozłote, y dyament
kosztowny; do [illegible] lampę srebrną, indziey tak=
że bogate upominki, w Roku 1647 życie młodo
skończył. Starowol: in Monum. z Tarnowa wy=
pisał. Zona iego pierwsza była Elżbieta Pod=
bereska Marszałkowna Brasławska, wdo=
wa po Monwidzie Dorohostayskim Oczniku
Litewskim, tą on od Kalwińskich błędow do pra=
wowierney wiary Katolickiey nakłonił, nie
miał iednak z niey tylko iedną corkę, Starow.
u S. Hyacin: Korona Matrżeńska. Była ta
Franciszka za Klemensa Ustrzyckiego Kasztelana
Sanockiego

Sanockiego wydana. Druga Zona iego Helena
z Zurowa Danitowiczowna, z tey był Syn ieden
Kazimierz Karol Alexander Amor Starosta
Krzepicki y Zyrzowski, Pan y na woynie y w=
radzie dzielny, śmiertelnego kresu doszedł w Ro=
ku 1682 zostawiwszy z Teressy Firleiowny
corkę Urszulę Wierzbowską, Starościnę Sieradz=
ką, y Synow Piotra y Jozefa bezpotomnie zeszłych.
Michał Stanisław Kasztelan Woynicki, piąty
Syn tego Stanisława, ten z młodych zaraz lat
w rycerskich dziełach chcąc go wyprawić, do obo=
zu go pod Chocim wziął z sobą, kiedy na Turkow
y Tatarow z taką serdecznością nacierał, że mu
większy wielkiego kawalera przyznawali imię,
z tąd potym poszło, że na owę złączoną z Osma=
nem Carem Tureckim pod Chocimem woynę te=
go też Michała, między inszemi, Kommissarzem
do rady y pomocy Woienney Rzeczpospolita
Chodkiewiczowi Hetmanowi przydała, o czym
Konstytucya 1620 fol. 2 iako że na tę Kampa=
nię dwie Chorągwie Usarskie swoim sump=
tem uzbroił, Woiewodztwo Sendomirskie wie=
dząc o iego ku Oyczyznie nie nadwerężoney

przychylności

przychylności, po śmierci Zygmunta III. Kro=
la pod interregnum, Rotmistrzem go sobie obrało,
y na iego przezorną czułość bespieczeństwo swo=
ie spuściła, na rożne Seymy potym posługiąc tak
Maiestatem Polskim wiernie się akkomodował,
żeby y Oyczysta wolność uszczerbku żadnego nie
ponosiła. Cecylią Renatę Władysława III mał=
żonkę do Krakowa wprowadził, ktory nagradza=
iąc mu iego zasługi, zaraz krzesła podtykał, ato=
li sam się Kasztelanią Woynicką kontentował,
żył ieszcze 1648 ktorego roku był Sędzią Kap=
tura generalnego Warszawskiego. Porządek elek=
cyi fol. 7. Zona iego Anna Ciborowna Graffowna
Węgierska, Emeryka corka, wdowa po Stanisła=
wie Turzo Hrabi, z tey była według Okolski
corka, Zofia Petronella, naprzod Andrzeia Firle=
ia Kasztelana Lubelskiego, potym Gabryela E=
szterhazego Hrabi Senatora Węgierskiego mał=
żonka, na końcu Samuela Tarnowskiego Wo=
iewody Sleckiego, ktora z tym się światem roz=
stała w Roku 1605 Histor. Coll. Cracov. w Tar=
nowie pogrzebiona; y Synow dwoch, Piotr Pa=
weł Rotmistrz, ten z swoią Chorągwią pod Po=

raniem

Poniem w Roku 1650, a w następuiącym pod Malborskim, mężnie się z Szwedami potykał, zginął iednak sterilis. Drugi Jan Stanisław, miał na sobie Barbarę z Dąbrowicy Firleiownę, z tey spłodził trzech Synow, z tych naystarszy Stanisław Amor Dziedzic na Krasnobrodzie z Teressy Myszkowskiey Kasztelanki Bełzkiey bezdzietny, ta po iego śmierci ponowiła śluby z Jerzym Manieckim Chorążym Czerniechowskim. Drugi Alexander Amor, z Seymu 1703, Kommissarz do granic od Sląska, Constit. fol. 21, poiął Maryannę Dzieduszycką Woiewodziankę Podolską, od ktorey temi czasy były dwie corki; Romanowska Podkomorzyna Chełmska y N. Sanna, Synowie zaś dwey, Franciszek, ten w Roku 1730 wszedł do Grobu bezżenny w Krasnobrodzie u OO Dominikanow. Brat zaś iego Kaietan żyie z Boguszowną Starościanką Mogilnicką, zrodzoną z Alexandry Odrzechowskiey, ktora 1mo voto była za Wiśniowskim, y z niey zostawuie potomstwo. Trzeci Jana Stanisława Syn z Firleiowny (ktora 2do voto była z Stefanem Konstan=

tynem ;

Konstantynem Piasoczyńskim Woiewodą Smoleńskim, ale z nim sterilis) Michał Amor, ten po Zaboklickiey (bo się te Małżeństwo rozeszło) poiął Trzebską, z ktorey Syn Jozef Dziedzic na Dzikowie, temi czasy żyie w Małżeństwie z Wiśniewską. Krom tych, ktorys z Tarnowskich miał na sobie Teressę Brzechwiankę, Podkomorzankę Inflantską. Jan Tarnowski, Katarzynę Mauroczankę, Kanclerzankę Maltańską, wdowę po Mikołaiu Potockim, herbu Pilawa, Rotmistrzu Krolewskim. Kownacki w Spassie Polskiey fol. 147 fundacye tak Dzikowskiego, iako y Krasnobrodzkiego Konwentow Zakonu S. Dominika, Alexandrowi przypisuie y Michałowi Hrabiom Tarnowskim, Wielkim Graffom in Czebor, o ktorych mam wyżey, braci rodzonym, y przydaie, że y w Koronie i dobrach swoich na Wołyniu leżących, Kościoł tymiż Zakonom oddali. ——

Składai odrnku Taszycki

osobna Nota

Genealogia Domu Starożytnego ⅢⅢW. Roliez Tarnowskich do Heraldyki ułożona. № 28

* Tarnowski herbu Roliez czyli Rola. który iest takowy: Róża powinna bydź biała we szrodku tarczy, w polu czerwonym, wkoło którey trzy krzie, ieden prosto od dołu, drugie dwa z boku, na hełmie pięć piór strusich, tak go opisuią Paprocki o herbach fol: 260. Okolski Tom II. fol: 624 Bielski fol: 130. Iedni wzmianuią początek tego herbu, od Roli Króla Getów, drudzy od Kazimierza króla Polskiego. inni, iako to Paprocki i Okolski zgadzuią się, że kawaler dzielny herbu Róża imieniem zwany, umieraiąc, oddał w opiekę córkę swoią iedynaczkę Żonie Xiążęcia Mazowieckiego, który ią zasłużonemu Rycerzowi swoiemu herbu krzie, w małżeństwo wydał, ten tedy do herbu Róży małżonki swoiey przydał swoy herb krzie który potym Roliczem czyli Rolą nazwany. Z tych Dobrogost Rola za Kazimierza Wielkiego był hetmanem koronnym. Stefan syn iego był biskupem Poznańskim który umarł 1151 roku. Benedykt Rola pisze go Hrabią Paprocki 1230 Roku. Od których dalsza wyprowadzaią familią, a z tey dom Tarnowskich Roliczów piszących się z Tarnowa o tym Niesiecki w Tomie IV. fol: 335. Okolski zaczynaią prowadzenie od Sebastyana Tarnowskiego kasztelana

tam

55

lana Sieradzkiego ktory z tym tytułem
podpisał elekcyą Zygmunta III Krola
1587 roku drugiego Jana Tarnowskiego
Kasztelana Brzeskiego Kujawskiego, od tego
ktadzie trzech synow: to iest Piotra Chorą-
żego Łęczyckiego z ktorego corka Jadwiga
Charbicka i syn Jan ten powrociwszy z
rożnych krajow odwiedzonych był naypierw
Referendarzem duchownym Koronnym potym
podkanclerzym, znow biskupem Poznan-
skim, Kujawskim a nareszcie Arcybisku-
pem Gnieznenskim i Prymasem ktorego
zasługi i fundusze obszernie opisano w Ny-
rucha Niesieckiego, a z tego w Kathemu tu w
rodziczeniu (a) umarł 1604 roku. Drugi
syn Piotra Kasztelana Brzeskiego Kujaw-
skiego Stanisław Kasztelan Sochaczewski
i dalszu pochodzenia od tego uty mie Ster
bunu opisana.

NB tu iest wielka omyłka gdyż Sebestyan Tarnowski podpisujący elekcyą R[u] 1587 nie mógł mieć wnuka Arcybiskupem Gnieznienskim ktoryby umarł R[u] 1604 a miał lat 58 gdyż na to spatium czasu trzeba przynaymniey lat 100, a tu spatium lat iest 17 to pewna że Sebestyan Tarnowski kasztelan Sieradzki wyrażony iest w Protokułach w Archiwum tey ięzykim Grodzkim i Justycyjskim znaydujący się ale czyim był synem i iakich miał Suk cessorow podaiący Gabryel Tarnowski Prowiden cyą dokładnie z Dokumentow w Archiwach wynaleziony ułożoną doczytać się niemogł być może że z tey Liny Rolicz Tarnowskich z Gory od początku biorący pochodził tym czasem ta Prowidencya przy Gabryela Tarnowskiego ułożona początek bierze od Stanisława Tarnowskiego Pod-sędka Ziemskiego Łęczyckiego a to podług Dokumentow z ktorych 1[wsze]

Teraz inaczey z dokumentow autenty-
cznych podaną tegoż domu genealogią
oraz y nastę pnym opisaniem Układ
lubo w pierwszych latach tey starożytney
familii w ktorych znaydują się tranzak-
cye, atoli z tych ktore w archiwum znay-
duią się Tarnowskich kładę pierwszy
dokument 1538 in Castro Lanciciensi
post dominicam Rogationum, Generosus
Stanislaus

Stanislaus Tarnowski de Tarnow et Ka-
szew ecclesiastica haeres, totum et integrum
sortem suam haereditariam in Kaszew Eccleso-
stica Nobilibus Martino et Joanni Tarnowskim
filijs suis, Legitimis, fratribus vero germanis
Donat. Item drugi Dokument 1551 Anno
in Actis Castrensibus Brezinensibus
feria quarta in Crastino festi Conceptionis
Gloriosissimae Virginis Mariae Inter Nobiles
Martinum, Joannem, Petrum, Stani-
slaum et Nicolaum Tarnowskie Bo-
norum Woli Tarnowskiey, Kaszewa utriusque
et Małczew Divisio ktory to dział
w aktach Grodzkich Rawskich feria 6ta
post festum Conversionis S. Pauli 1551 anno
iest zapisany. Item 1552 in Castro Lan-
ciciensi feria tertia post Dominicam Judica Laetare
Nobiles Martinus Joannes et Petrus Tar-
nowscy fratres germani filij olim Generosi
Stanislai Tarnowski subsidiarij Terrestris
Lanciciensis sortes suas haereditarias in
Villa Małczew in terra Lanciciensi
districtu Brezinensi sitas Domino Joanni
Dembowski pincernae terrae Lanciciensis
in summa desumpta Obligarunt. Także
Dekret executionis fundacyi wszystkiey
przez Jana Tarnowskiego Arcybi
skupa

57

skupa Gnieznieńskiego Pozostało w Aktach Arcybiskupich Gnieznieńskich w Zamku Łowickim 1609 Feria 6ta ante Dominicam secundam Adventus Domini die 4ta Mensis Decembris zapadły, iż tenże Arcybiskup kaplicy w kościele kollegiaty Łowickiej [illegible] testament tegoż Tarnowskiego Arcybiskupa [illegible] Dekret Wsi Tarnowskiej alias Modrzew, [illegible] y Brudzki [illegible] dokumentów dowodzący herb [illegible] tegoż Rolicz. Mimo tych inne bardzo liczne dokumenta w Aktach Grodzkich Gostyńskich Łęczyckich, Rawskich etc. [illegible] co się dowodzi [illegible] tegoż domu genealogii.

O tym Arcybiskupie jest przepowiednie Ostrorożskiego o śmierci Jego in Vita Praesulum wyrażone, które jest u Noskowskiego [illegible] w Warszawie mieszkającego umieszczone.

Stanisław Tarnowski podsędek ziemski Łęczycki, podług dokumentów wyżej wyrażonych miał synów pięciu: 1o Marcin był proboszczem Uniejowskim. 2y Jan dóbr Pniewa, Mosiembrza i innych dziedzic. 3ci Piotr chorąży Łęczycki. 4ty Stanisław Kasztelan Inowłodzki. 5ty Mikołaj kasztelan Sochaczewski.

Jan Tarnowski drugi syn Stanisława podsędka, dóbr Pniewa i Mosiembrza dziedzic, ten z Anną Baranowską miał dwie córki Jadwigę

Katarzynę Sebastiana Rogozińskiego, Zofię Andrzeja Kwińskiego małżonki

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ małżonki, synów zaś zostawił siedmiu: Jana Wojskiego Gostyńskiego, Krzysztofa, Walentego [illegible], Piotra, Wojciecha, Marcina, i Stanisława. 57 30

Piotr Tarnowski chorąży Łęczycki trzeci syn Stanisława podsędka Łęczyckiego zostawił potomstwo: cztery córki: Annę Stefana Rudzkiego, Dorotę Jana [illegible] Bogusławskiego, Jadwigę Piotra [illegible]bickiego, i Zofię Stanisława Rudzkiego małżonki, syna zaś Jana Arcybiskupa Gnieznieńskiego.

Stanisław Tarnowski kasztelan Inowłodzki 4ty syn Stanisława podsędka Łęczyckiego, ożeniony z Barbarą Bielawską spłodził dwie córki Zofię Adama Puck[illegible], Katarzynę [illegible]kińskiego małżonki, i synów czterech: Jana kanonika [illegible], Hieronima [illegible] Łęczyckiego, Stanisława [illegible] i Piotra kasztelana Gostyńskiego.

Hieronim Tarnowski Podczaszy Łęczycki syn Stanisława kasztelana Inowłodzkiego ~~[illegible]~~ ożeniony [illegible] z Zofią Czarnowską miał synów

synow czterech: Jana Arcybiskupa Lwowskiego, Marcina podczaszego Łęczyckiego, Samuela, sterilem i Piotra sterilem.

Marcin podczaszy Łęczycki dwoch żonny, najpierw z Maryanną de Gawrzec, powtornie z Maryanną de Brin Smigielską z ktorą miał katarzynę, Barbarę, Jadwigę, i syn Jan Tarnowski.

Wyżej rzeczony Marcin Tarnowski 2do voto z Barbarą Tomicką zostawił corkę Jadwigę Skrzetuskiego, Synow Stanisława, i Pawła ten z Gryzeldą Załęską spłodził Justynę, Synow Aleksandra kasztelana Sieradzkiego od tego z Krystyny Dembińskiej Adam Proboszcz i Michał Stanisław kasztelan Sieradzki ożeniony z Rożą Rylską.

Piotr Tarnowski kasztelan Gostyński syn czwarty Stanisława kasztelana Inowłodzkiego z Bielawskiej urodzony, ten był dwoch żonny. 1mo voto z Anną de Junkow Węgierską miał trzech synow: Jana Stolnika Wyszogrodzkiego z Anną Kęszycką de Radzi jowice sterilem. Piotra który z Eufrozyną Kurcewską miał corkę Maryannę Stanisława Wierzbickiego

żony. Trzeci syn Piotra z Węgierskiej Mikołaj sterilis. Tenże Piotr Tarnowski 2do voto z Barbarą Popowską spłodził dwoch synow Kazimierza kanonika i Proboszcza Łowickiego, i Stanisława Chorążego Gostyńskiego.

Stanisław Tarnowski chorąży Gostyński z Anną Skoszewską zostawił dwoch synow Zygmunta kanonika Łowickiego, i Kazimierza.

Kazimierz Tarnowski z Teressą Włostowską miał potomstwo dwie corki Konstancyę i Wiktoryę steriles. Synow Karola sterilem i Władysława.

Władysław Tarnowski ożeniony z Katarzyną Stempowską z tey spłodził trzy corki: Małgorzatę Woyciecha Przedpelskiego, Konstancyę Karola Kłopotowskiego i Teressę Antoniego Załęskiego małżonki. Synow zaś było sześciu: 1. Stanisław kanonik Łowicki 2. Kazimierz z Maryanną Kosmowską sterilis. 3ci Felicyan sterilis 4ty Maryan ożeniony z Salomeą Czartkowską z tą miał corkę Annę Ludwika O- wsiecimskiego żonę z ktorym syn Stanisław Oświecimski. Synowie Maryana Justyn i Kajetan Tarnowski steriles.

5ty Syn Władysława z Stempowskiey urodzony Jozef Tarnowski który z Koniegrodzką Tarnkiewiczowną spłodził Corkę Antoninę Baltazara Brzozowskiego żonę i Synow dwuch Gabryela ożenionego z Wiktoryą Bielichowską [illegible] [illegible]. drugiego Marcina Tarnowskiego stanem.

Mikołay Tarnowski Kasztelan Sochaczewski piąty Syn Stanisława Podsędka Łęczyckiego ożeniony z Małgorzatą de Zbaraż z tą miał syna Jana podkomorzego Sochaczewskiego który z Zofią de Bogusławice Sieramską Jaroszewską spłodził synow Stefana, od tego córka Anna i Synowie Jerzy i Michał stanem Kościelnego.

Jerzy Tarnowski z Marianną Złotnicką ożeniony spłodził Syna Karola Tarnowskiego.

adressować do Jozefa Skrzynskiego Pisarza Sieradzkiego mieszkaiącego w Smolicach w Woiewodztwie i Powiecie Łęczyckim blisko Łęczycy.

[illegible]

Genealogia Domu Starożytnego Wielmożnych z Łuczkowic Taszyckich herbu Strzemię do Heraldyki Tomu 6.

Taszycki herbu Strzemię w Krakowskim woiewodztwie Dom Starożytny z tych Mikołay z Łuczkowic Taszycki Sędzia Ziemski Krakowski o którym pisze Orzechowski in annal. Inny Mikołay Taszycki w roku 1535 był Podsędkiem Krakowskim Stanisław postąpił na Kommandaryą z Krakowskiego 157?. Roczym Bielski fol. 657 z Wieniawskiey syn tego Mikołay Mąż Rycerski będąc Rotmistrzem. Drugi syn Maciey miał synow dwoch obiecuiące, sa miał trzeci syn od tego także dwuch Synow Przecław 4ty Syn Stanisław Cyryll Taszycki Syn Macieja z Szczepanowskiey Stanisław Zygmunt drugi Syn Macieja ten z Zofią Polanowską miał Synow dwuch Stanisława i Władysława Mężow Rycerskich których ieden z Chorągwiami pod Zółkiewskim zginął wszystkie Stanisław z Jordanowny miał synow kilku i corek z drugą żoną Koniarską synow dwuch Jan i Daniel. Jan Pisarz Ziemski

krakowski połtawym Córka Barbara za Jaworskim
koneckim — N. Taszycki miał za Sobą
Oślińską Chrząszczankę Lubelską Inny
miał za Sobą Zofią Morszkyanowną Staro
ściankę Filipowską — Piotr Taszycki
dóbr Rodzminowa w Sandomirskim Oycie
cowi z Elżbietą Miecczyńską miał córkę
Dorotę Hieronima Gawronskiego
małżonkę co potwierdza dokument ointen
tyczny 1754. in Castro Cracoviensi & feria quarta
post Dominicam Cantate zapisany
Józef Taszycki ożeniony z Katarzyną Siwa
nowną z tą spłodził syna iednego Gabriela
Gabriel Taszycki Syn Józefa ten poiął
za małżonkę Teresę Hubrankę Podstarościankę
z którą zostawił córki dwie Karolinę i Angelę
i syna iednego Michała Taszyckiego.
W tymże czasie żyiący Antoni de Lustawice
Strzemieńczyk Taszycki dóbr Sienna Wytrzyszka Posessor Bo
cheńskim Powiecie Sandeckim iako dowodzi
attestatum

attestatum, z ksiąg Grodzkich Sandeckich Szla
checkich Posessorow dnia 20. Novembris
1769 Roku datowane; a w roku 1782
dnia 21 Miesiąca Octobris z aktów San
deckich legytymacya wydana Awadzi potwierdzaiąca
urzędownie, iż Urodzony Szymon de Lustawie
herbu Strzemieńczyk Taszycki Urodzonych
niegdyś Antoniego de Lustawice Ta
szyckiego i Agnieszki de Szotarskie
małżonków Syn — Tenże Szymon Taszycki
ożeniony z Zofią Grochowską z tą spłodził
Synów trzech: Pierwszego Antoniego Ta
szyckiego, który z Jezierską Sterilis
Drugiego Franciszka Taszyckiego dóbr
Wsi Wochinia zwaney, dziedzica w woie
wództwie Podlaskim, Obwodzie i Powiecie
Radzyńskim leżący, co dowodzi warszawski
Dnia 15 Miesiąca

Dnia 15 Miesiąca Maja 1817 roku przed urzędnikiem publicznym, Franciszkiem Lubańskim Notariuszem Powiatu Radzyńskiego województwa Podlaskiego zapisana. A do aktów Hipoteki dnia 12 Września 1818 roku w Mieście Województwa Siedlcach, ingrossowana, i urzędownie z aktów przez Urzędnika Jana Mosickiego Konserwatora Hipotek województwa Podlaskiego, z pieczęcią i podpisem, przez extrakt wydana. Rzeczony Franciszek Taszycki wszedł w śluby małżeńskie, z Bogumiłą Mikulską, z tą spłodził więc dwie: Karolinę i Emilię Taszyckie —

Sebastyan Taszycki syn trzeci Szymona Taszyckiego, w tym czasie bezżenny.

Wyżwyrażony

Wyżwyrażony Antoni de Lustawice Taszycki, z Agnieszką Szotarską także miał Syna Józefa, a brata rodzonego Szymona — Józef Taszycki Syn Antoniego, pojął za małżonkę Zuzannę Kwapniewską z którą spłodził Córki dwie Annę i Teklę i Synów pięciu ~~Syna Franciszka — Felixa~~ Felix de Lustawice Stremieńczyk Taszycki Syn trzeci Józefa i Zuzanny z Kwapniewskich małżonków, Wnuk Antoniego Taszyckiego i Agnieszki z Szotarskich małżonków, Zaślubiony z Klarą Ossolińską Karola Hrabi de Tęczyn Ossolińskiego, i Wiktoryi z Bogusławskich małżonków córką, niegdyś Franciszka Ossolińskiego i małżonki jego z Sierakowskich wnuczką, z tą spłodził✗ Syna Józefa Teofila dwoch imion Taszyckiego którego zaświadcza autentyczna chrztu Metryka — In libro baptisatorum in Villa Studzianka die 19 Julii 1810 Anno. Ego Jacobus [illegible] Canonicus

✗ Córki dwie: Teofilę i Paulinę Leokadyę —

1. Annę za Józefem Rzyszyńskim 2. Teklę za [illegible]

---

1. Jana 2 Michała — 3 Felixa 4 Józefa, 5 go Szymona Taszyckich —

Canonicus Varsaviens Praepositus Lomazens
baptisavi infantem de sola aqua 18 Julii natum
nomine Josephum Theophilum M. D. No-
bilium Felicis Taszycki possessoris in bonis
Cicalibus vocitata Studzianka et Clarae
de Opolinska Consortis Conjugum legitimorum
filium — Levantibus e sacro fonte Laborioso Leone
Raczkiewicz seu Szpakiewicz cum Laboriosa
Anastasia Raczkowska de Villa Studzianka
In quorum fidem has literas testimoniales
legitimi Ortus manu propria subscribo
sigillo Ecclesiae Parochialis Lomazensis
SS. Apost. Petri et Pauli Communio. LS in
loco extracto Datt. Lomazy d. 15 Aug. 1818
Jacobus Jameikowski Cns Vars Ppbus Loma-
zens. Jan Taszycki syn pierwszy Jozefa ozeniony
z Konstancyą Gnoinską z tą wtym czasie bezpotomny
Michał Taszycki syn drugi Jozefa, poiął za mał-
zonkę Annę Witkowską Podwoiewodzankę Chełmską
z tą splodził syna Narcyssa Taszyckiego —

Jozef

Jozef Taszycki Syn czwarty Jozefa ten zaslubiwszy
z Katarzyną Katerlanką z tą wtym czasie bezpotomny

Szymon Taszycki Syn piąty Jozefa, i Zuzanny
z Kwapniewskich Taszyckich małżonków, dwoch
zenny primo voto z Sickarskią miał syna teraz zostającym Szambelanem [illegible] umarł
Secundo voto wszedł w sluby małżenskie, niewia-
domo z kim i potomstwie

Genealogia WW.
Taszyckich
w Tomu 6. Her
raldyki
Podana

Nota do Druku Tomu Szostego
Heraldyki o Familii WW.
Tokarskich.

Tokarski herbu Roch, czyli Pierzchała: który iest takowy: W polu srebrnym lub białym Roch czarny, iakiego w szachy graiąc używaią, na hełmie, pięć piór strusich. Tak go opisuią: Długosz w historyi swoiey pod rokiem 1333. Paprocki o herbach fol: 497. Okolski Tom 2. fol: 614. Niesiecki Tom III. fol: 562. Początki tego herbu, Okolski z tey okazyi naznacza. Xiąże Mazowieckie Konrad, w obozie woiennemi interessami zatrudniony, Rycerza Pierzchałę zwanego, w szachy z sobą dla rozerwania melancholii wezwał, gdzie gdy mu Pierzchała, szach-mat dał Rochem, Xiąże mu za to Rocha w herbie nadał, i w dobra opatrzył. Następuią ci którzy tego herbu używaią.

Herbowni.

Bielicki — Głowinski — Myszczyński — Proszkowski —
Brulenski — Gilenbowski — Nadolski — Tokarski
Chraplewski — Gwiechowski — Oborski — Turowski —
Ciecierzewski — Łącki — Pawłowski — Walewski
Czosnowski — Lesznowski — Pierzchała — Wysocki.
Dankoza — Łukomski — Pogrozewski — Zaboklicki.

O domie Starożytnym z Tokar Tokarskich, Niesiecki w herbarzu swoim, w Tomie Czwartym fol: 353 w krótkości namienia, iż są w Prusiech. Tych świadczą Księgi grodzkie Czrzeszowskie, że się pisali, z Tokarzewa koło roku 1440. Są zaś tegoż herbu Tokarscy z Tokar w ziemi Sochaczewskiey, ci po różnych woiewodztwach nabywali dziedzictwa ziemskie, iako to: w Poznańskim, Kaliskim, Sieradzkim, Brzeskim Kujawskim.

Inowrocławskim

Inowrocławskim, w Mazowszu, w Prusiech w województwach Chełmińskim, Pomorskim, i w Litwie w Brzeskim Litewskim do tych czas znayduią się — Z tych prócz innych dawnieyszych, od wieku 15. aż do teraz żyiących osob. podaię z dokumentami autentycznemi genealogią

Jan na Tokarach Pierzchała Tokarski Podstarosta Ostrzeszowski o ktorym akta Ostrzeszowskie grodzkie koło Roku 1563 wspominaią ożeniony z Elżbietą Strońską zostawił synow trzech: Marcina, Samuela xiędza Jezuitę, i Mateusza. Od Marcina niżey dalsza procedencya wyrażona

Mateusz z Tokar Tokarski syn Jana Mąż Rycerski za panowania Krola Władysława Czwartego osiadł w Litwie, w woiewodztwie Brzeskim Litewskim, od tego było synow dwoch: Stanisław Kazimierz dwoch imion, i Melchior ktory był Kanonikiem Smoleńskim.

Stanisław Kazimierz Tokarski, Cześnik Piński za panowania Jana III Sobieskiego Sekretarz Krolewski mąż uczony, miał za sobą Grąbczewską z tą spłodził corkę Mariannę za Jakobem Korsakiem

synow

i synow dwoch Alexego, i Jana Stanisława dwoch imion — Od tego dalsza procedencya niewiadoma.

Alexy Tokarski, ten na ziezdzie publicznym Obywatelow W. Xięztwa Litewskiego pod Olkienikami 1700 roku pisał się z Powiatu Pińskiego od ktorego był syn Stanisław, ten na Augusta Trzeciego podpisał się elekcyą 1733 roku — Jan Tokarski Miecznik Nowogrodzki za panowania Stanisława Augusta, a quo proles ignota —

Wracam się teraz do Marcina Tokarskiego wyżey wspomnianego, ktory osiadł w Poznańskim woiewodztwie, miał synow dwoch: Samuela i Melchiora, ten na elekcyą Michała Korybuta Krola 1669 roku pisał się z woiewodztwem Kaliskim, Od tego była corka Anna za Gurowskim i syn Jakob ktory nabył possessyą w Sieradzkim, i z tymże elekcyą Augusta Drugiego podpisał, po nim została corka za Sumińskim i synow dwoch: Jakob od tego dalsze potomstwo niewiadome, i Tomasz Tokarski, ożeniony z Anną Ostaszewską z tą spłodził syna Wincentego, co dowodzi autentyczny dokument, to iest Cessya przez Tomasza Oyca, synowi swemu Wincentemu uczyniona: In Curia Regia Varsaviensi, die nona Mensis Augusti

anno

anno domini Millesimo Septingentesimo Septuagesimo Nono. Generosa Anna de Ostaszewskie, olim Magnifici Antonii Ostaszewski Thesaurarii Nurensis filia, Generosi Thomae Tokarski Consors. Quia ipsa Generoso Vincentio Tokarski filio suo de Summa 2000 florenorum polonicorum Cedit. Dalsza od Wincentego prowedencya niewiadoma.

Samuel Tokarski Syn Marcina osiadły w Brzeskim Kujawskim wojewodztwie, od tego było Synow dwoch Andrzey, i Melchior bezpotomny.

Andrzey Tokarski Syn Samuela podpisał elekcyą Augusta Drugiego Krola 1697 roku z wojewodztwem Inowrocławskim, od ktorego był syn Woyciech Tokarski a quo proles ignota.

Antoni Tokarski osiadły w Prusiech w wojewodztwie Chełminskim, Regent Ziemski Chełminski i Łowczy Grabowiecki, podpisał elekcyą Stanisława Augusta Krola 1764 z wojewodztwem Chełminskim, zaślubiony z Barbarą Brzezinską co potwierdza następująca tranzakcya: in Curia Regia Varsaviensi die decima quarta mensis Junii, anno domini millesimo Septingentesimo Octuagesimo Secundo: Magnificus Franciscus Brzozowski Capitaneus

Capitaneus Ozaroviensis, olim Magnifici Antonii Brzozowski Judiciorum Assessorialium Regni Notarii cum olim Magnifica Catharina de Kominskie procreatus filius. Quia ipse Magnifico Antonio Tokarski Venatori Grabovecensi, Regenti Terrestri Palatinatus Culmensis, et Barbarae de Brzozowskie Conjugibus, de jure suo advitalitio in bonis Kawski sito Cedit. Od tych dalsze potomstwo nie jest mi wiadome

Jan Tokarski w tym czasie żyiący Miecznik Nowogrodzki

Zteyże familii Tokarskich pochodzący Mateusz Tokarski syn Tokarskiego i małżonkow, ktorego zasługi wspominaią Konstytucye Seymow 1790 y 1793. zaślubiony z

z tą spłodził synow

i Córki.

Wypis z dokumentów autentycznych o Domie WW. Tomaszewskich od wieku 15 ciągle aż do żyjących w tym czasie osób

Tomaszewski herbu Bończa Rozrodzony ten dom przydomkami wszyst wyrażonemi tylko różni się. Tu się umieszcza o familii Ungi Krakiewa czyli Krakowa Tomaszewskich, teraz przydomek dawniako piszących — z tych pruez innych dawniejszych, podług dokumentów z herbarza Dunczewskiego — Mikołay Hałkowa na Tomaszewicach Tomaszewski w województwie Lubelskim za panowania króla Zygmunta Augusta który roku 1562 osiadły, o którym Dunczewski w Tomie 2 ap. lib ad fol. 18 pisze. Po nim był Bartłomiey Krakua Tomaszewski ożeniony z Różą Giżowską, po tey w części majątku na Giżowie zostawił syna Mikołaia, który dziedziczył części na Tomaszewicach i Giżowie w Lubelskim Województwie i z tegoż Województwa na elekcyą króla Michała korybuta pisał się co dowodzi konstytucya i suffragia naznaczonego króla Michała w grodzie Warszaw. oblatowane Actum in Castro Regio Vars. feria [illegible] post festum Visitationis B.V. Mariae pro A.D. 1669. Po Mikołaiu Tomaszewskim był Bogusław

74.

Notacie Do Dzieła Tomu 6. Heraldyki o familii WW [illegible] Tomaszewskich

Bogusław Kruk[?] Tomaszewski w Orchowie osiadły
wszedł w śluby małżeńskie z Zofią Przyborowską Córką
Stanisława Przyborowskiego, z tą spłodził Synów 2
Dominika Franciszka 2 imion, Drugiego Bernarda
ciotki[?] Córę Rozalię, Co potwierdza tegoż Bogusława
Tomaszewskiego Testament, którego treść wypisana
wtenczas[?] w tym się zgadza &c. Ja Bogusław Tomaszewski
będąc na zmysłach jeszcze zdrowy, ale na ciele osłabiały
dla żony mojej Zofie Przyborowskiej i dziatek moich
Dominika i Bernarda synów, Rozalii córy ich,
za [illegible] ostatnią czynię wolnoney dyspozycyą &c.
Działo się w Orchowie dnia 25 Miesiąca Sierpnia
roku Pańs. 1722. Bogusław Tomaszewski, który
testament in Cro Crusniszawensi[?] fer. pt. fer. S. Mathei
Apli et Evangelistae proxa A. D. 1722 oblatowany.
Bernard Tomaszewski Syn Bogusława obrał sobie
stan duchowny, świeckim był [illegible] [illegible] [illegible]
Dominik Tomaszewski spłodł Bogusława Toma-
szewskiego z Zofii Przyborowskiej urodzony Wło-
wódz[?] następującej części we wsi Dworzyskach zastawny
Kontrakt między Jchm Pp Antonim Dąbickim y Jm Panią
Anną Bielaską niegdy z Wp Stanisława Bielaskiego
i z Krystyną Borsky[?] części pewney Dworzysk
dziedzielów

dziedziczki spłodzony córką tegoż Wp Antoniego Dąbickiego
małżonką z jedney, a Wp Dominikiem Tomaszewskim
niegdy Wp Bogusława Tomaszewskiego z Zofii Przybo-
rowskiej małżonków spłodzonym synem z drugiej strony
Stanął pewny kontrakt, i niezmiennie postanowienie
w ten niżej opisany sposób. Iż Jchm Pp Dąbiccy
małżonkowie mając część we pewne dziedziczne
po niegdy Wmi Krystynie z Borskich Bielaskiej
matce swojej we Wsi Dworzyskach, naturalnym prawem
sukcessyi spadłą, to jest półtory ogrodu między miedzami
z jedney. W Pp Przyborowskiego, z drugiey zaś strony
Pracowitego Andrzeia Chwały leżącego, przyłączając
do tego ćwierć pola między miedzami z jedney tegoż
Wp Tomaszewskiego, z drugiey zaś strony Pracowitego
Michała Woźniaka, wraz z łąką do teyże ćwierci
pola należącą, tranzakcyą pewną niegdy Wmu Bo-
gusławowi Tomaszewskiemu, przez Jchm Pp Bielaw-
skich w złł 25, i za ploz[?] złł dwa zastawny, w aktualney
possessyi pomienionego Wp Dominika Tomaszewskiego
zostającą, na 6634 złł i groszy dziesięć połtory
odebrany cz Jchm Pp Dąbiccy Wp Tomaszewskiemu
ninieyszym kwitują kontraktem &c. &c. i w trzy
letnią za stawną puszczają possessyą &c. &c.
(: podpisane :)

Wypis z herbarzów Nieseckiego
Duńczewskiego i dokumentów
Autentycznych o Domie WW
z Tomaszewic
Kniaziów
Tomaszewskich
herbu Bończa
do Wymiaty urzędownie
Rodowy
w Kwietniu 1819 R.

---

*Topolski herbu Natęcz

w woiewodztwie Sieradzkim i Łęczyckim. Z tych Jakub Topolski miał syna Jerzego od ktorego Marcin Topolski, dobr Topola w woiewodztwie Łęczyckim dziedzic, ten z Katarzyną Zielonkowną zostawił syna Andrzeia, ktory z Marianną z Leszna Mroczkowną splodził corkę Annę Woyciecha Leszczyńskiego małzonkę i synow dwoch Sebastyana i Felixa.

Felix Topolski z Polikowa Konopacką miał dwoch synow Krzysztofa i Macieja, Krzysztof z Zofią Ostrowską zostawił syna Macieja, ktory dwu zenny ~~Amw~~ ~~ktto~~ z Salomeą Wrzeszczowną Jozefa ~~Zdwtto~~ z Katarzyną Zarembianką ~~dwoch~~ ~~synow~~ ~~Jozef~~ y Jana Maciey.

Od tego Jozefa y Jana Braci są Sulwestrowowie w Sendomirskim Woiewodztwie

Macieÿ Topolski brat Krzysztofa
syn Felixa drugi z Konopackiey
urodzony ten z Anną z Pleszowic
Fredrowną zostawił syna Mariana
od ktorego z Teresą Pietraszewską
Jozef Topolski z Heleną Suchor-
ską zły w ziemi Liwskiey Cor-
kas Marianna za Janem Czarytą

Sebastyan z Topoli Topol
ski syn pierwszy Andrzeja z
Moczkowney urodzony, dwukrotnie
z powtornego slubu z Zofią Zbo-
rowną Wolską, miał corkę iedną
Agnieszkę. Waleryana. Gurow-
skiego malzonkę, pierwszym
zas slubem z Katarzyną By-
strzeiowską zły splodził. Sta-
ana, ktory z Anną Bieniecką
miał syna Franciszka.

Franciszek z Topoli To-
polski z Reginą Bieniewską
zostawił

zostawił potomstwo ~~dwuch~~ czterech sy-
now 1. Tomasza sterilem.
2. Wawrzyńca xiędza. 3
Jozefa. 4. Jana.

Jan Topolski z Marianną
Kempisty Niesobia Jakoba Kempistego Łowczego Piotrkowskiego z
Eleonorą Marlowską teraznieyszego powtornego Malzenstwa
Dyonizego Budziszewskiego Podczaszego Sieradzkiego"
malzonkow corką.
zły zostawił dwie corki Jozefę
i Salomeę maloletnie.

Jozef z Topoli Topolski
~~przeci~~ syn Franciszka z Bie-
niewskiey urodzony, wszedł w stan
by małżenskie z Wiktoryą Go-
golewską Michała Gogolewskiego z Gałęzek Dziedzica
i Konstancyi de Grochowskich malzonkow
corką. zły splodził w czwartey:
Teklę Jdrzeia Karsnickiego
Antoninę Floryana Kobielskiego
malzonki, i Joannę Ludwikę
panny. Synow zas trzech: To-
masza. Stanisława, i Wilhelma
Topolskich.

Mieszkaiących w Woiewodz-
twie Sieradzkim Powie-
cie Radomskim
Karsnicki w Kotwinie
Kobielski w Kobielach

Genealogia Domu Starożytnego WW: Trembińskich w dziele Heraldyki umieszczona.

Trembiński herbu Rogala.

Dom ten starożytny, o którym wyraził Niesiecki w Tomie IV. fol: 379. rzecz w Lubelskim województwie Łęczyckim, Płockim, i w wielkiey polszcze: Wspomina donacyą 1538 roku uczynioną, w Grodzie Płockim od Jędrzeja Trembinskiego częściowey na Trembince. Jakubowi i Pawłowi Trembinskim braci swoiey rodzonym, spłodzonym z oyca Marcina Bobolu Trembinskiego, w ziemi Bielskiey. Z tamtąd niektórzy się wynieśli i w Łęczyckim województwie osiedli. Drudzy w województwie Lubelskim z tych był Balcer woyski Lubelski syn iego Kacper sędzia ziemski Bełzki, zostawił trzech synow: Marcina chorążego Lubelskiego, Antoniego podczaszego Drohickiego, starostę Tarnogorskiego, i Alexandra także starostę Tarnogorskiego który miał za sobą Annę Niemierzycowną, ale z nią żył sterilis. Antoni był deputatem na trybunał koronny 1725 roku. Podczaszy Łukowski Trembinski był posłem na seym 1738.

Inny poźnieyszy autor Herbarz Duńczewski w Akademii Zamoyskiey obyga praw doktor i Professor w Tomie II. fol: 372 pod tytułem: Procedencya Hrabiow de Biberstein Rogalow, à Trembin Bobolow Trembinskich, z roznych historykow, aktow autentycznych i domowego archiwum z Brunna: gdzie opisawszy początek Hrabiow de Biberstein: tak do genealogii domu Trembinskich przystąpił.

"Trembinscy od Trembina w wielkiey polszcze nazwani około roku 1400. pochodzą od Graffa Bibersteyna z Niemiec, herbu Rogala w Polszcze. według swoich dokumentow z linii Jana Roguli woiewody Warszawskiego. Ten kupił był w Wielkiey polszcze na kilkadziesiąt wsi, między ktoremi wsiami, w woiewodztwie Płockim, mil cztery od Płocka, kupił wieś nazwaną Trembin, i od tey wsi Trembinskim nazwał się potomek i sukcessor iego około roku 1400. Poźnieyszych czasow od tego rozrodzona familia iedni, w woiewodztwie Płockim,

drudzy

drudzy w woiewodztwie Rawskim, i Łęczyckim, inni Poznanskim lokowali się.

Od tychże Trembinskich urodzeni w dalszych czasach, wzieli sobie przydomek Bobolowie, iako świadczy przywiley oryginalny, w archiw. domu Trembinskich dotąd zostaiący. gottico charactere na pargaminie napisany, za Zygmunta I. Krola Polskiego roku 1538. Andreas Trembinski olim Martini Bobola Trembinski filius. Jacobo et Paulo Bobolom Trembinskim fratribus sortes suas vendunt. Że tuya-kon Niesiecki także wspomina, iako wyżey wymieniłem. Od tych stryiecznie lokowali się w woiewodztwie Ruskim w ziemi Chełmskiey, i tam sobie kupili dziedzictwa, dobra Kleszczow, i Wilkowany, ktore około roku 1633. Janowi Budzynskiemu przedali. Drudzy lokowali się utymże woiewodztwie Ruskim w ziemi Halickiey gdzie dotąd maią swoie dziedzictwa. Inni od tych pochodzący osiedli, w woiewodztwie Bełzkim, z tych było trzech braci rodzonych: Woyciech,

Wawrzyniec

Wawrzyńca, i Jakuba sterilis. Wawrzyniec spłodził synów dwoch: Stanisława i Grzegorza, dziedziców dobr Klesze i Wolkowiany w ziemi Chełmskiey. Woyciech Trembinski miał Baltazara, i Krzysztofa bezdzietnego. Baltazar łowczy Lubelski, 1mo voto. z Agnieszką Jabłonską, 2do voto. z Agnieszką Horyszewską sterilis. Z pierwszey Jabłonskiey syn Kasper Trembinski sędzia ziemski Bełzki z Katarzyną Wierzbicką spłodził: Marcina, Antoniego, i Alexandra podstolego Rawskiego z Niemierzycowną sterilem. Marcin chorąży Lubelski, z Heleną Trembinską miał syna Jana dworzaninem bełzkiego

podczaszego Trebowelskiego, ktory z Maryanną Wilkowską podczaszanką Gostyńską, siostrą cioteczną rodzoną Sołtykowa woiewody Witebskiego, zostawił potomstwo: corkę iedną wydaną za Morskiego podczaszego Przemyskiego, i synow trzech: Jacka cześnika Urzędowskiego, Rafała, i Władysława. Drugi syn Marcina chorążego Lubelskiego Waleryan Trembinski podsędek ziemski Lubelski, ten

z Ludowiką

z Ludowiką Rostworowską kasztelanką Wizką spłodził: Franciszka, i Adama, i corki trzy: Salomeę za Tadeuszem Dziedoszyckim cześnikiem Kowyńskim, Annę za Szeptyckim. Starostą Kozickim i Salomeę za Strzeszeńskim. Starostą Brańskim. Antoni Trembinski Starosta Turnogorski drugi syn Kaspra sędziego ziemskiego Bełzkiego z Katarzyny Wierzbickiey ten z Barbarą Nenchowną podkomorzanką Inflantską miał synow trzech, Remigiana 1. Alexandra, 2. Jakuba. 3 Łukasza. Alexander infulat Zamoyski proboszcz katedralny Chełmski, szesnasty był deputatem na trybunał koronny oktobri miesiąca 1757. Remigian Cześnik Lubaczowski ożeniony z Franciszką Małowską podczaszanką Czerniechowską, od ktorey Jacek Trembinski i corki Maryanna i Barbara. Jakub podczaszy Drohicki, i Łukasz Podczaszy Owruckj. Trembinscy bracia rodzoni.

Ztegoż domu, i dobr Trem
bina rozkrzewiona familia, osia
dla także w Wielkiey polszcze,
Z ktorych Jan Trembinski
zostawil potomstwo dwuch sy
now, Stanisława i Mikołaja,
co zaswiadcza Rezygnacya
1577. roku in terminis communi
bus terrestribus in Bielsko, feria 5ta
post Dominicam Conductus Pasche
Nobilis Joannes filius olim Nlis Al
berti Trembinski de Trembino, Nobilibus
Stanislao et Nicolao filiis olim Nlis
Joannis Trembinski de Trembino,
et Joanni filio, olim Nlis Andreae
Trembinski totam et integram sor
tem in Bonis Trembino Resignat

Stanisław Trembinski syn
Jana, splodził Felixa i Wa
wrzyńca, co dowodzi Rezygnacya
1605 Roku in Castro Gostinensi fe
ria 2da post Dominicam Conductus
Pasche. Nobilis Felix Trembinski
olim Nobilis Stanislai filius in Trem
bino in terra Ploccensi et districtu
Bielscensi, et in Rakow in terra
Lanciciensi [unicum] haeres, Nobili Laurentio
fratri suo germano, sortem suam de
redituum villae Trembino Resignat

Felix Trembinski syn Stani
sława, z Jadwigą Szczawinską
zostawil trzech synow: Marcina,
Stanisława, [Jana] od ktorego z Zofią
Lutomską, corki dwie, Zuzanna
Adama Lubstowskiego małżonka
i Teresa. Trzeci syn Felixa Jan
[primum] zostawszy syn Felix sterilis.
i corka Anna, Jana Modlinskiego
małżonka.

Marcin Trembinski syn Fe
lixa z Szczawinskiey urodzony,
ten z Elżbietą Pucharuny splodził
dwuch synow: Szymona i Łukasza.
ktory z Barbarą Słubicką miał syna
iednego. Jakoba sterilem, i corkę Zo
fię za Stefanem Mniewskim
bezdzietną. Szymon zaś primo
voto z Teresą Jarnowską splodził
Adama sędziego ziemskiego Łęczyckiego, i corkę Ewę Franciszka Skępskiego małżonkę.
2do voto z Julianną Picharską, miał
corki

corki Teresę i Eleonorę synowie dnego Stanisława sterilem:

Adam Trembinski sędzia Ziemski Łęczycki i syn Szymona z Jarnowskiey urodzony, pojął w stan małżenski Maryannę Wysocką, Jana de Budziszewo Wysockiego Cześnika Brzeskiego Kujawskiego, z Teresy Lisieckiey spłodzoną corkę, co z zawiadu Zapis teyże 1715 roku in Castro Lanuciens feria quinta post dominicam Misericordiae. Tenze Adam Trembinski zostawił potomstwo trzech synow: Stanisława, Ego Antoniego sterilem. Syn Marcina z Antoniną Stawską ożenionego, od ktorych dwie corki Xawera Karola Skoroszewskiego, Magdalena, Kajetana Skrzetuskiego małżonki, i Syn Ignacy sterilis.

Stanisław Trembinski Syn Adama Sędziego Ziemi Łęczyckiego, z Maryanny Suchorzewny, spłodził Syna Józefa burgrabiego Grodzkiego Halickiego, ktory w roku 1793 dnia pierwszego Maja w Kosciele Brzezinskim wzdług ustawy małżenskie z Teresą Bogdańską niegdy Andrzeja Bogdańskiego Sędziego Ziemskiego Halickiego, i Elżbiety Malachowskiey, corką, a primo voto za Maciejem Rudnickim będącą, przyszedł w stan

ktorey

A od ktorych dwie corki Julianna i Anyela Syniewska ... Skrzetuskey.

Z ktorey spłodził corkę Elzbietę.

Genealogia Domu Trembinskich ... Tomu 5.

Genealogia Domu Starożytnego Wielmożnych Nekanda Trepka z dokumentow, przywileiow, do Heraldyki Tomu Szostego Podana

Trepka Nekanda herbu Topor — Dom starożytny Nekanda Trepka, directè pochodzi z familii Hrabiow Stawa czyli Toporczykow, ktorych wspominaią przywileie od Mieczysława I koło roku 966. iako to Saul Zbyluta Hrabia z Lukwicy, Stawion Hrabia z Panigrodu, Lelza Hrabia z Sieciechowa, Stefan Hrabia z Xiąża wiewoda Krakowski — Z tych rozrodzone pokolenia dalsze, byli na biskupich, Senatorskich ciinnych Koronnych urzędach, o tych piszą Miechowita, Kromer i Wapowski, osobliwie Długosz — Piotr Toporczyk, w okazyi pod Koronowem, sławny Rycerz za Krola Jagiełło o czym Bielski fol: 307. — O Sieciechu wiewodzie Krakowskim wspomina Starowolski in bellat: fol: 22 — Toper Sieciechus, „antiquissima, et etiamnum florente Toporum familia — „Vladislao Hermanno magno usui fuit, parva quidem sta„tura, sed ingenti spiritu, a natura preditus, imo supra æquum „ambitioso avidissimoque dominatus; nec in parva statura, illa „supra ingentis animi vigorem expetita magnis equitandi „et jaculandi peritia deerat, qua viris in hoste ad impetum va„lidiores, mirè contemneret et eluderet, exercitusque variis bellis „sub Mieczislao II. et Casimiro Monacho regibus Poloniæ, „omnium Sarmatiæ hostium, et vicinorum artis pugnandi „et mores optimè callebat, atq hac animi virtute, inter proceres „Patriæ, Principem locum tenebat. && — Grzegorzowi Nekanda Toporczykowi, Władysław Łokietek Krol, powierzył syna swego Kazimierza, podczas okazyi pod Płowcem w roku 1331 o czym Bielski fol: 220 Kromer: pisał się z Gregorzewic od niego poszły dwa domy, Trepkow i Morskich.

Zych Jan Nekanda Toporczyk z Grzegorzewic, pierwszy nazwany Trepka, o czym świadczy przywiley iemu dany od Krola Kazimierza Wielkiego w roku 1366: ten zostawił synow trzech: Pierwszy Andrzey Nekanda Trepka, był Hetmanem Ludwika Krola Węgierskiego i Polskiego Ktory roku 1373 u Mohacza kiedy mężnie się z nieprzyiacielem potykaiąc, w tymże boiu, zabity został — Tenże był wysłany do Zygmunta I Krola Polskiego o czym Sarnicki in annalibus — Drugi Syn Jana Stanisław Nekanda Trepka od tegoż Krola Zygmunta I. wysłany do Moskwy, aby Glinskiego, z biega do Cara Moskiewskiego, powrocił do Polski, o ktorym dowiedziawszy się Car, Trepka wzięty do więzienia, i tam był umęczony — Trzeci syn Jana, także Jan Nekanda Trepka, Dworzanin Krola Zygmunta, ożeniony z Gomolińską Kasztelanką Rospierską, z tą zostawił dwoch synow. Stanisława męża Ryцerskiego, i Hieronima dworzanina Krola Stefana Batorego, ktory poiął za małżonkę Elżbietę Prowanowną z domu Kolumna, corkę Troiana, z tą spłodził dwie corki Annę z Stanisławem Bodzętą, Barbarę z Janem Konarskim zręczone: i synow Waleriana, Samuela tego żona Rusecka, i Zegotę. ktory miał dwie żony Pągowską i Oraczewską — Stanisław Trepka Syn Jana z Gomolińskiey urodzony Mąż rycerski, i sławny woiownik, ktory za Olbrachta Krola, pod Bukowiną mężnie z nieprzyiaciołmi potykaiąc się, na placu poległ, zostawił dwoch synow

synow Szczesnego i Jana, ktorego corka Anna była za Mikołaiem Dębickim Podstarościm Oświęcimskim synow zaś trzech tegoż Jana zostało: Stanisław ktory miał za sobą Elżbietę Korzeńską, Drugi Mikołay ten miał Podłodowską ktorego akta Grodzkie Krakowskie 1650 r. wspominaią. obadwa potomstwo zostawili — Rudolf trzeci ich brat młodzieniem umarł — Szczesny Trepka Syn Stanisława mąż także woienny, dziedzic na Kamyku, ktoremu wnuk Jego Jan sędzia Ziemski Krakowski, postawił nadgrobek w Częstochowie w roku 1592. o czym Starowolski in monumentis. spłodził synow dwoch: Piotra i Balcera. z ktorych Piotr dziedzic na Czapli i Kamyku, pod Orszą i Starodubowem z Moskwą woiował, umarł 1587 roku tamże pochowany z Barbary Rozniatowskiey z Dobrzynca (: nadgrobek iey w Kłobucku Starowol: in monum:) miał dwoch Synow, Jana sędziego Ziem: Krakow: od ktorego dalsze pokolenie niżey wyrażone. i Balcera (: Paprocki tych Trepkow rachuie, ktorzy w Kamyku dział brali: Jana, Szczesnego, Piotra, Marcina, Jakuba, i Mikołaia:) Od Balcera byli ci synowie: Stanisław, Walentyn, Zygmunt, i Piotr, ten się w Węgrzech schował, a potym w Polszcze żołnierską się bawił — Jan dziedzic na Wilkowiecku, zostawił syna Balcera, a potym tylko 4 corki zostały, z ktorych iedna była za Hieronimem Bużeńskim Kasztelanem — Jan Nekanda Trepka

sędzia

Sędzia Kapturowy Krakowski 1587. r. sterilis. Stanisław Syn Baltazara zostawił Sebastyana, od którego Mikołay ożeniony z Zdrowską, spłodził syna Hieronima, który z Ewą Malczewską miał Jana Pawła dwuch imion, ten wszedł w śluby małżeńskie z Marianną Tymowską zostawił dwie córki Angelę i Józefę, i Synow trzech: Józefa, Woyciecha i Seweryna — Zygmunt Trepka miał Syna Marcyana porucznika wwoysku Polskim od którego Jan ożeniony z Rupniewską. Po nim Antoni Trepka od tego potomstwo nie wiadome — Jan Nekanda Trepka syn Piotra Sędzia Ziemski Krakowski, z Seymu 1613 roku Komissarz o czym Konstytucya fol: 30 ten zostawił prócz innych Syna Andrzeja — Andrzey Nekanda Trepka, z woiewodztwa Krakowskiego, z Woli Hankowskiey czyli Chlewskiey, przeniosł się do ziemi Wieluńskiey, i w roku 1680 kupił w Ziemi Wieluńskiey dobra, które dotąd w linii iego pozostaią, tenże ożeniony z Marianną Krumno Piotrowską spłodził synow trzech: 1º Krzysztofa, 2go Jana, 3go Kacpra Podczaszego Wieluńskiego który z Zofią Dębicką bezdzietny. Ta powtórnie poszła za Załuskiego

za Hrabiego Załuskiego Starostę Rawskiego Krzysztof Nekanda Trepka Łowczy Łęczycki, który z Ludwiką Myślikowną Pszanicką z Xięztwa Litewskiego z tą zostawił syna Andrzeia — Jan Syn drugi Andrzeia ten z Jadwigą z Skrzypna Twardowską, spłodził syna Krzysztofa Marcyana dwuch imion, i córek sześć. Joannę za Alexandrem Mączyńskim Kasztelanem Sieradzkim — Zofią za Alexandrem Mielęckim — Teoflę za Janem Bronikowskim Stolnikiem Ostrzeszowskim — Alexandrę za Krzysztofem Lipnickim — Mariannę za Andrzeiem Przetwiczem — Ludwikę za Andrzeiem Kempskim — Krzysztof Marcyan dwuch imion, syn Jana, który z Johanną Rawicz Kossecką, miał córkę iedną Annę za Janem Kempskim i Syna Bogusława woysk Polskich Porucznika, który z Johanną Hewlkrowną spłodził córkę Julianne — Andrzey Nekanda Trepka Syn Krzysztofa Łowczego Łęczyckiego, ten z Ludwiką Bronikowską miał córkę Mariannę dwuch mężną primo voto za Andrzeiem Szpinna

Potwo-

Potworowskim. i Syna Krzysztofa Woyciecha dwoch imion Skarbnika Ostrzeszowskiego, Ktory z Ludwiką Rozbicką herbu Szreniawa zostawił corkę Annę za Bogusławem Bukowieckim, z ktorych corka Marianna i syn Xawery Bukowieccy, i Syna Alexandra — Alexander Nekanda Trepka Syn Krzysztofa Woyciecha z Ludwiki Rozbickiey urodzony. Mąż uczony, w prawie narodowym biegły, przez stopnie zasług postępował w urzędowaniu w ziemi Wieluńskiey, będąc Sędzią Ziemskim Wieluńskim, dopełniał całe nay pilniey i nay sprawiedliwiey obowiązku swego — W tym czasie po nowo odrodzonym Kraiu, nie przestaie pracować dla pożytku dobra publicznego, będąc Sędzią pokoiu Powiatu Wieluńskiego Ktory z Marianną Bronikowską Bronikowskiego i Corką, spłodził Synow dwoch: Augusta i Leopolda.

Procz tych Piotr, Adam, Franciszek, Ludwik, Maciey, i Stanisław Nekanda Trepkowie, podpisali elekcyą Stanisława Augusta Krola z woiewodztwa Sieradzkiego o ktorych procedencyi niewiadomo.

Genealogia Domu Starożytnego JJWW. Trzcińskich herbu Ślepowron do Heraldyki Tomu 6. 142 71

Trzciński herbu Ślepowron wspomina to imię Paprocki Mein: fol: 319. podtymże herbem Okolski Tom III. fol: 127 Niesiecki Tom 3. fol: 389 Że iednak mało wspomina iest tu wiadomość Starożytnego Imienia Trzcińskich zaczem doskonalszą kładzie tu onych informacyą z ksiąg grodzkich Lubelskich zebraną Tomasz Trzciński syn Jakuba Trzcińskiego A 1633, miał za sobą Zofią Brodowską

55

Preteriana

Uwiadomienie Krodkie i Autentyczne

o Domie, Familij i Jenealogij Urodzonych z Lubomir: TRETEROW.

R[u]. 1802.

o Domie, Familij i Jenealogij Urodzonych z Lubomir: Treterow.

Ktorzsi Domu Treterowskiego Antenaci w Prusiech Pomorskich swoie miedz. Sadziby tam zastugi i Stawe sobie powiekszali; iakoto szczegolniey Jakob i Tomasz Tretery z Familii, swoia, w tamtych zyiac krainach przystoyna, piastuli pierwiastkowego swego siedliska, z Urzedow swoich i prac uczonych Domowi swemu zostawili. Stamtod: iako Przywileiu Michala Krola Polskiego d. 20. Marca w Krakowie nadany i tamze R[o]. 1672. oblatowany, zaswiadcza, do Wielkopolskiey swoie przenieslli Sadzby, potym w rozinych Krolestwa Polskiego Województwach swoie Dziedzice i znaczne Dziedziny zalozyli.

Nim Dom U.U. Treterow z pierwiastek swoich wyszedszy Fortun i Honorow w Polszcze dostapil, nim doszedl stopnia Szlacheckiego Regestru, i urzedow stanowi temu wlasciwych w Rzpltey: Polskiey, wiekiem iuz prawie pierwey zaszczycal sie, Szlachectwem Rzymskim, i Herbem slawney we Wloszech Familij Boncampagno, do ktorey go Grzegorz XIII Papiez R. 1580. Tey Herbu przyiacielo, ale w Osobach Znamienitego zasługami na Swiecie Tomasza I. Tetera Kasztelana

Kanonika Kathedralnego Warmińskiego, i Braci Jego; czym prócz licznych świadectw i Dowodów po różnych pismach i Autorach znayduiących się nauczaią iasnie Przywileie Królow Polskich. 1mo Michała z wyżey przywiedziony Jana III. dnia 28. Kwietnia R.P. 1676. w Krakowie nadany, oraz od Domu Xiążąt Lubomirskich: pierwszy w R.P. 1670. d. 26. Kwietnia w Warszawie dany, a r. 1672. w Krakowie oblatowany; Drugi od tychże Xiążąt R. Wp. w Krakowie d. 16. Czerwca nadany, UU. Tretorom służące. Iak w R.P. 1664 Michał Kr: Pol: Dom Tretorowski z Rodu Antenatow swoich dawniey iuż za Granica, w Sławiony iako Szlachtę, Krzymska do Prerogatyw Szlachtuy Polskiego wywyższył, ato w Osobach nayprzod: Macieia Tretera Sekretarza Jana Kazimierza Króla, i Bernarda Tretera Synowca Jego, dla wielu Ich w Rzeczy pospolitey: wczasie pokoiu i Woyny Zasług. — R.P. zaś 1670: oraz R.P. 1673. Xiążęta Lubomirscy przywiłiami wyżey przywiedzionymi nie tylko Dom UU. Tretorow do Herbu swego Lubomirskich Strzemiawy bez krzyża bez do Familij i Krwi swoiey przypuścili, z kąd UU. Tretorowie od tey Epoki używaią, przydomku z Lubomir: lub de Lubomir: lub z Lubomirz To iest z Lubomirskich Tretorowie. Datey Koleyno Lat idąc R.P. 1677. Dom Tretorowski na Seymie ordyn: Warszawskim w Osobie Bernarda Tretera od J. Hetmana i Woyska Polskiego zalecanego, dla Zasług woiennych przez Kon:

Konstytucya f: Vol: V. Fol: 129: f na stopniu Szlachetności polskiey został utwierdzony. — Nayostatek R.P. 1676. Jan III Król Polski przez w zgląd znacznych zasług w ciągu Lat 120. Oyczyznie wyświadczonych w Osobach trzech: Macieia Szymona i Bernarda Tretorow, nie tylko Domu Onychże nobilitacya, przez Konstytucyą f: Vol: V. Fol: 406. ale też przez oddzielny przywiley: wyżey przywiedziony na Seymie Krakowskim Koronacyinym ugruntował i potwierdził. —

Co się zaś tyczy Herbu prawdziwego Urod: Tretorowskich, w troiakim kształcie wyobrażaią i opisuią przywileie wyżey cytowane.

1mo w Przywileiu Króla Michała Herb Boncampagnow od Grzegorza XIII. P. R. nadany, w tych słowach iest opisany:

„ Scutum coloris Aurei et in eo Draconem expansis alis velut
„ ad volatum porectum, supra Galeam vero Aquilam Nigram
„ cum Corona capiti illius imminente, eiusdem coloris. „

Wzor Herbu tego od U. U. Tretorow używany iest takowy:

np. ——— NB. w tym mieyscu ma być szłych sub N.mo pmo odmalowany z takowym Herbem:

2do. Przywileie Lubomirskich przyimuią UU. Tretorowie do Herbu swego, w tych sło:

wach. 100

„ Arma seu Stemmata Gentis nostrae Srzeniawa sine cruce
„ nuncupata Ipsis communicamus. „

Wzor Herbu Drugiego od U. U. Treterow używany iest takowy.

n.p. ——— NB. w tym miyscu ma być szłych sub No. 2do. odmalowany takowym Herbem.

Za Czasu Przywileiow Jana III. Krola Polskiego Herb trzeci z dwoch dopiero opisa:
nych złożony, od U. U. Treterow nayużywańszy tak iest określony:

„ Illustrium videlicet sine cruce Srzeniawa dictum in Campo sin-
„ certo coloris rubri: Jam vero in Galea Draconem ad volan-
„ dum porrectum. „

Wzor Herbu trzeciego od U. U. Treterow używany iest takowy:

n.p. ——— NB. w tym miyscu ma być szłych sub No. 3tio odmalowany takowym Herbem: a

a NB. herby malowane w trzech kształtach znayduią się u Wp. Wielądka.

Do.

Do Armatury Herbow swoich przydaią, Urodzeni Tretery Gryffa czerwonego pomoskiego i kosę pruską białą, iako oznaki pierwszych Dziedzin Domu swego.

Rożni herbowni Autorowie Dom Treterow opisuią, iakoto: Niesiecki, Warszycki, Okmiełowski, Kuropatnicki, Matachowski i Inni z niektoremi iednak mylnemi rożnicami: Jedni Domu Ich nieznaiąc piszą ich przez Literę H. podwoyną, n.p. Tretterowie zamiast Treterowie. Drudzy dodaiąc Im Przydomki z Lubomirz: lub z Lubomierza zamiast z Lubomir: a Lubomir lub de Lubomir: niektorzy tworząc Domu tego nową Dzielnicę, to iest: Treterow z przydomkiem i bez przydomku, cho iaż wszystkim ieden rzeczony z Lubomir: służy przydomek i t. d.

Przedsię, biorąc zaś Chronologią oraz Jenealogią, Domu Urod: Treterow: Jakob I Treter Wielkopolanin, na czele Tey znayduie się: Rodził się około Rku. 1500. zyl teszcze około Rku. 1588. iako się niżey pokaże. a.

a. Był także w poźniieyszem wieku Jakob II Treter. Adwokat Xcia: Pomorskiego wydał w Rku. 1625 Distributio Tetulor: Juris anno Rku. 1632 Tejus Viadrinas: Takie Carmen in Sedinum vetus. Veer prowadencya Jego Jenealogiczna dotąd niewiadoma.

Jakuba I Tretera Potomstwo

1. Tomasz I Treter Kustosz i Kanonik Kathedralny Warminski Herbu Trach Familij Boncampagnow, o którym wyżey namieniliśmy. Mąż sławny i zewsząd miar uczony iakoto wielu Autorow i Same Dzieła Jego poświadczaią. Bo: znan tego szacownego Męża wydał i wychował. W Szkołach Brunsbergskich rozwiiać się zaczęły młode Jego Talenta, w Rzymie zakwitły i dojrzały. Rodził się około 1532. umarł przy Kathedrze swoiey około R.e 1610. Bro: dencya Jego Dowodzi Oda Która do Jakuba Ojca R.e 1587 z Rzymu nad pisał, w Dziełach Jego drukowana.

2. Bartłomiey Treter Herbu Trach procedencyą łatwo wnieść można z przy: wileiow Michała i Jana III. Krolow Polskich wyżey przywiedzionych. — Urodził się R.e 1593. Umarł R.e 1653. piękny Grobowiec Jego w Kościele Dzisiszowskim na marmurze położony date urodzenia i śmierci Jego dowodzi

Bartłomieia Tretera z Magdaleną Wreszczyńską spłodzone Dzieci

1. Tomasz II. Treter Herbu Trach Urodził się około 1609. umarł b. R.e 1667. Pochodzenie Jego od Bartłomieia probuią Acta Borowiensia

Borowiensia od R.e 1610. do r. 1699. był dwoyżonny. 1.o voto miał Zofią Wdowę po Mężu pierwszym Kuńską zwaną, 2.o voto Agnieszkę Maykowską; z obiema spłodził Potomstwo o którym niżey.

2. Blazey Treter Wikaryusz Kathedralny Warminski Herbu Trach. Mąż świątły i utalentowany. R.e 1609. przyozdobił pięknemi szlychami Edycyą Xiążki Stryia swego Tomasza I Kustosza Warminskiego pod Tytułem: Sacra: tissimi corporis Christi Historia. — a w r. 1612. drugie ozdobne tegoż Stryia swego pogrobowe wydał Dzieło w Tytule: Symbolica vitae Christi Meditatio Też same Xiążki probuią ugę Prowencyą. —

3. Paweł Treter Herbu Trach. Proboszcz Zdziszowski i Ołtarzysta Bractwa Rolników S. Izydora tamże przez siebie zafundowanego. On to wyżey przywie: dziony Grobowiec Rodzicom swoim położył. Bytto Maj.t podług świadectwa kościelnych Dzieiopisow: tągodnych obyczaiow przyrodzeniem zaszczyony, od naypierwszych Panow Polskich dla szanowney Starości swoiey i naysterszeg: go serca ulubiony. Urodził się R.e 1610. umarł R.e 1684. Świadczą to Mar: mury ryte złotemi literami, zawieraiące Pochwały Jego w Kościele Dzie: szowskim przy Kaplicy N. P. Raskawey, na ścianie Ołtarza S. Izydora położone.

4. Maciey z Kubornic Treteiako o Jego procedencyi świadczą przywiedzione Krolow Władysławie Łowczy Podlaski Sekretarz Jana Kazimierza Króla, Linij

Domu pierwszy i Rodu swego Nobilitowanego Twórca, Dóbr Miętnow w Woiewodztwie Krakowskim Dziedzic. Mąż ten sławny i zasłużony w Rzeczypospolitey. Lata swoie młode naukom Akademickim poświęcił, w Krakowskiey Akademiey po szeregach honorow uczonych postępuiąc, Praw oboyga został Doktorem. Bożemu rozsądnie do Rzeczy i Interesow publicznych przyłożywszy się wiele dobrego w Polsce więcey ieszcze w ciężkiey za Jana Kazimierza trwaiącey Szwedzkiey woynie mężnie dla Króla swoiego i prawdziwey Oyczyzny Dobra uczynił, nieustraszony przemocą Nieprzyiaciela walczył pod Chorągwiami Lubomirskich. Gdy bowiem w Krakowie Woyska Polskie poddały się dobrowolnie Królowi Szwedzkiemu Gustawowi na strone Iego były przeciągnione, użyty w tym razie Maciey Tretter od Jerzego Lubomirskiego Marszałka W. K. i Hetmana Polnego, który oblężony Kraków Menenius Agrippa, w Jego Imieniu do powrotu namowił, a zawodzie chwały towarzyszył, i Dutki Polskie do attakowania Miasta rożne czyniąc Inkursye i zasadzki nieprzyiaciołowi, dzielnie Hetmanowi swemu dopomogł. Ścigany zato i prześladowany od Pawła Woroniusza Generała Szwedzkiego, cały swoy maiątek na Łup Szwedom zostawiwszy, ledwo swe własne uratował życie. Ta iest tak wiadoma, tak osobna Macieia Tretera chwała; obszerniey, przywilnie wyżey opisowane, Rozum, cnoty Rycerskie Jego; w nadgrodę, którey mu i Domowi Jego nadane; opisuiąc; dla zamiar Dzieła mego rozszerzać Rzeb nie dozwala. Na-

Namienie, ieszcze w krotkości iż wiele uczonych Dział Macieia Tretera znane są Rzeczypospolitey Literackiey. Brzytym prawdziwey pobożności i Religij nie starte wiekami po sobie zostawił pamiątki, i oznaki w Historyi Kościelney opisane, osobliwie w Kościołach Borku i na Zdziesz: W pierwszym nayuspaniałsza marmurowa Chrzcielnica z Herbem Srzeniawy, i naczynie takież do wody święconey orazbogato złotem i srebrem tkany ornat, piękny dotąd zachowany z Herbem i Literami Jegoż, wiele przydaią ozdoby. W drugim to iest na Zdziesz Rodakow i Cudzoziemcow, ofiary Macieia Tretera zadziwiaią, iakoto: Relikwie S. Bacyfika, S.S. Prima i Felicyana w dwoch srebrnych trumnach zawarte, a osobliwia Obraz S. Jana Kantego na cynie, kunsztem i nieopłaconą, sztuką, odmalowany na którym Lemma tegoż Swiętego takowe:

" Conturbare cave non est placare suave.
" Infamare cave nam revocare grave.

Jest tam także w spaniała rownie iak w kościele na Borku Cysterna do wody święconey; było i wiele w tychże mieyscach Darow Jego podobnych, które czas i wiek pochłonął. — Rodził się ten godny ozdobnik około R. 1625. umarł zapewne r. 1692. Domu Xiążąt Lubomirskich nayuierniejszy do śmierci przyiaciel

Był dwoyżenny w pierwszym Małżenstwie z Jadwigą Biorowską /: Herbu Boncza spłodził Potomstwo o ktorym niżey. W drugim Zenstwie z Anną Dorota, po Rupniewskim Wdową, Dzieci niemiał. —

Tomasza II. Tretera z Zofią Lninską Potomstwo.

1. Bernard z Lubomir: Treter Linij drugiey nobilitowaney Autor. Prowdencyą Jego dowodzą także tyle razy przywiedzione przywileie Michała i Jana III Krola Polskiego, oraz Xiążąt Lubomirskich; i wielokrotnie doznane w rożnych potyczkach Bernarda męstwo chlubnie wychwalaią. Znayduiąc się przez wiele Lat w służbie woyskowey pod znakiem Roty Huzarskiey Alexandra Michała Lubomierskiego. Woiewody krakowskiego zasłużył walecznością sobie i Domowi swemu nie tylko od Xiążąt Lubomirskich, ale też od Rzeczypospolitey na uprzywileiowane rownie z Maciiem Stryiem swoim względy. Lubo rożnie w rożnych Dokumentach pisał się i był pisany z Imienia Chrzesnego swoiego, zawsze iednak bądź Bernard bądź Jozef Bernard bądź Bernard Jozef Jego a nie inną te Imiona oznaczaią Osobę. — Rodził się dnia 17. Marca Rku 1643. a dnia 30. Kwietnia Rku 1690. w Biskupicach Krakowskich życie Młode dokonał. Poiął Rku 1680. Annę Rozalią Wysocką Herbu Leliwa, Krzysztofa Wysockiego i Doroty z Krzemieniowskich Corkę, poźniey Alexandra Grodzkiego Małżąkę. O Potomstwie Bernarda z kolei Jenealogiczny niżey mowić będziemy. —

2. Helena Treterowna U. Łukasza Czeleiowskiego Małżąka. Jey Prowdencyą Acta Borwviensia dowodzą. — Umarła około Rku 1702.

3. Anna Treterowna; rzeczone Acta Borwviensia zaswiadczaią Jey Prowdencyą; była za Kazimierzem Ramczykiem. Około Rku 1698 z tego świata zeszła. —

Tomasza II. Tretera z Agnieszką Maykowską potomstwo.

1. Szymon Alexis z Lubomir: Treter kanonik kathedralny Warminski d. 27. Października Rku 1659. urodził się, iakoto sam w zostawionych po sobie Dokumentach napisał, i Metryka kościoła parafialnego w Olfinowie poświadcza. W młodym wieku swoim przez lat kilkanaście Dystyngwował się w służbie woyskowey, i zasłużył sobie i Domowi swoiemu na rowne z Stryiem Maciiem i Bratim przyrodniem Bernardem tak od Rzeczypospolitey iako i od Xiążąt Lubomirskich uprzy-

wilnowane zaszczyty, które cnotą, przybiegłość i dzielność Szymona Alexego wywyższały. Ten przekładaiąc nad świeckie, Stan Duchowny, w nim najprzy Władnyysze swoie prowadził życie. R.P. 1678. od Katarzyny Kubomirski Starościny Sandecki Wdowy na prebendę parafialną Chwinowską nominowany, a R.P. 1687 z tyże Prebendy przeniosł się do Frauenburga i tam na Kanonicą Katedralną Warmińską installowany. Nie tylko cała Familią, liczne za życia obdarzał Dobrodzieystwy, lecz i po swoiey śmierci znaczne dla niey zostawił sukcessye; Oprócz tego wiele wspierał ubogich wiele na Kościoły i Duchowne fundacye wykładał. X. Biskorski Rektor Akademij Krakowskiey, w Drukach swoich nazywa go tyże Akademij Dobrodzieiem i Kladzinego w Regestrze Fundatorow przeciwnego. Kościoła Krakowskiego. S. Anny w Chmielu znayduie się dotąd Bogaty złotem tkany Ornat koloru czerwonego z Herbem i Imieniem Szymona Alexego Fretera. W Olsztynie Szpital ubogich winien onemu swoią Fundacyą, a Fredowatych w Frauenburgu Na Edukacya w Frauenburgu pięciu ubogich Studentow, na utrzymanie tamże w Kościele S. Ducha Szpitalnym dwoch starych Xiąży, i na pomnożenie Montis pietatis w nowym Mieście równie znaczne zapisał i legował summy, wszystkim Akta Kapituły Warmińskiey i Jego własny testament nauczaią. Sobiesnie i świątobliwie przeżto 71. Lat przeżywszy nayprzykładniey d. 15 Maia R.P. 1731. w Frauenburgu z Żalem Powszechnym i swoiey Kapituły żyć przestał. Pamięć atoli Jego życie; i sława cnot nieumiera. Beten pokory wzięciu Kazał sobie przy Ołtarzu swoim ten skromny wyrzysować nadgrobek. = Hic jacet peccator Simon Alexius Tretet Canonicus Varmiensis cuius ani me viator precare aeternam requiem. = Xiązki i Manuskrypta Jego własne i Przodkow Domu Jego po nim, rozeszły się po rękach Familij.

67

Macieia z Kubomir: Fretera z Jadwigi Piorowski

Dzieci

1. Kazimierz z Kubomir: Freter. Dobr Zelisławie w Woiewodztwie Sandomirskim w Powiacie Chęcińskim Dzierżic. Dowodzi procedencya, Zapisłego to Kazimierza i Elżbiety Wereszczynski Matżąki Jego z Aktach Grodzkich Krakowskich Fra. 3tia ante Festum S. Valentini R.P. 1703. uczyniony na Summę 4300. Złp. Pol. U. Janowi Białobrzeskiemu. R.P. 1710. Żyć przestał. Potomstwo z Elżbiety Wereszczynski Jana i Maryanny Wereszczynskich Corki, poniżey z kolei opisane.
2. Agnieszka Freterowna U. Marcina de Janowice Chwalibogа Matżonka, probuie procedencyą, kwit U. Marcina Chwalibogа na rzecz Macieia Kazimierza Fretera z posagu po Żonie swoiey Agnieszce.

a Cora Macieia w Aktach Grodzkich Krakowskich R.u. 1672. Sabatho post Dominicam Invocavit zeznany.—

3. Jadwiga Treterówna Jana de Janowice Chwalibóga Małżska. Jako dowodzi prowdencya Zapis Ewikcyi przez Stanisława Wereszczyńskiego Imieniem U. Elżbiety Chwalibożanki niegdyś U. Jana de Janowice Chwalibóga z niegdyś U. Jadwigą Treterówną zrodzony Corkiej a Wnuczki Macieia Tretera Małżki swoiey, na rzecz U. Jana Brzuskiego, w Aktach Grodzkich Krakowskich R.u. 1642. Feria 2da post Dominicam Rogationum Zeznany.—

Bernarda z Lubomir Tretera z Anny Rozalij Wysocki Potomstwo.

1. Antoni Bernard z Lubomir Treter Kanonik Łaszczowiecki Dziekan Lwowski i Pleban Mińskі. ś. 15. Maia R.u. 1681. w Rzeczawie urodzony, w Metryka w Tymie parafialnym Kościele R.u. 1717. ś. 9. Stycznia od Kuzmińskiego Biskupa Krakowskiego ordynowany, i. 6. Lutego do kościoła Mińskiego Installowany, a. 9. t. Miesiąca na Probostwo w prowadzony R.u. 1726. Typographiæ Collegii Regii Varsoviensis Dedykowała mu

Xiążeczkę moralną, in 12.o Titl: Ars artium.=

Żydów cierpieć nie mogł z gorliwości ku Religij. Przykładnie i Pobożnie żiiąc, śmierć Jego ś. która przeczuł i przewidział słodkim mu była uśmiechniem. d. 27 Maia r. 1731. W Kościele własnym Mińskim przed wielkim Ołtarzem na rogu Ewangielicznym pochowany.—

2. Zofia Petronela Treterówna w Biskupicach d. 9. Czerwca R.u. 1686 rodziła się. Metryka w Kościele Parafialnym w Radłowie.—

3. Stanisław Alexy z Lubomir Treter Łowczystężycki, Dóbr Burca z przyległościami w ziemi Stężyckiey Dziedzic. R.u. 1688. d. 2. Września w Biskupicach pod Zabrem urodzony. Metryka w Radłowie Kościele Parafialnym. — W Szkołach Brunsberskich Edukowany. — R.u. 1716 d. 29. Lutego w Kozieradzach w szedł w związki Małżeńskie z U. Hilaryą z Burca Laskowską Herbu Kurab. Stanisława Woyskiego Stężyckiego i Joanny z Stoiszyna Laskowskich Corką, W powtornym Stanie za Wiktorynem Ciszkowskim będąca z Którey Potomstwo niżey z kolei opisuie się.— Lat tylko 43 przeżywszy, R.u. 1731. d. 5 Maia w Lublinie żyć przestał, u X.X. Reformatów z żalem przyiaciół i Familij pochowany.—

4. Barbara Treterówna około R. 1690. rodziła się. Metryka w Radłowie.

Kazimierza z Lubomir: Tretera z Wereszczynski w Linij Macieia Potomstwo.

1. Jozef z Lubomir: Tretor Cześnik Nowogrodzki d. 8 Lutego w: Bgs: urodził się Metryka w Kościele parafialnym Olwinowskim. – Edukowany w Akademij Krakowskiey. Prawa uczył się w Palestrze Lubelskiey Rus: 1729. d. 2 kwietnia w Putowskiey Woli w szedł w związki Ozlubne z Katarzyna Ciszkowska U. Woyciecha Ciszkowskiego Cześnika Trębowolskiego z Lubieniecka spłodzona Corką Herbu Dołęga z ktorey potomstwo z kolei Genealogiczney niżey postawione Rus: 1759. d. 11. Stycznia w Zameczku w ziemi Lukowskiey w Parafij Tuchowickiey umiera. Pochowan u X.X. Karmalitow w Putoxkiey Woli.

2. Anna II. Tretérówna U. Stanisława Mierzyckiego Matzyka. Jako procedencya dowodzi Dekret kompromissarski Między Sukcessorami Stanisława Alexego Tretera Jozefa Tretera, z iedney a Sukcessorami Stanisława Alexego Tretera zdrugiey strony, w Lublinie Fra. 9da post Festum omnium Sanctorum 1753. Ferowany a w Aktach Grodzkich stoiąc: Fra: Bis post Fest: S. Barnabæ Rus

r. 1755. Oblatowany: —

3. Agnieszka II. Tretérówna U. Stanisława Rychlinskiego Matzyka iatko Jey procedencya dowodzi dopiero wyżey przytoczony kompromissarski Dekret de Anno 1753. Taż Agnieszka II była podobna w powtornym Matzeństwie za Andrzeiem Kaplinskim. –

4. Maryanna Tretérówna U. Antoniego Lyszkowskiego Matzyka Jako tenże wyżey cytowany Dekret kompromissarski Dowodzi Jey Rodziców. –

5. Elżbieta Tretérówna U. Jana Dybiszowskiego Matzyka. Jey Rodziców probuie tyle razy cytowany Dekret kompromissarski. –

Stanisława Alexego z Lubomir Tretera z Hilaryą Laskowską Potomstwo w Linij Bernarda

1. Mikołay z Lubomir: Tretor Pisarz ziemi Mszyckiey Dobr Burca z przyległościami w ziemi tenzi Dziedzic. d. 6. Grudnia Rus 1716. w Zamieniu urodzony. – Metryka w Kościele Parafialnym Mińskim znayduie się. Wczesnie szkolną zupełnie ukończywszy Edukacyą od pierwszych zaraz swoiey młodości, tak w Woyskowym iako i Cywilnym stanie na rożnych rożnych urzędach, zasłużył sobie w Cyrkule swoiey na chlubną dla Domu

i Potomkow swoich stawę. Takdalece iż r. 1735. to iest w dziewietnastym
Rku życia swoiego od Augusta III Przywileiem na Mieznikostwo ziemi Stę-
zyckiey został nasz zaszczycony. — Zostawał przytym w służbie Woienney
pod znakiem Banerym Rudzienskiego Kasztelana Czerskiego, a do Prawd i
Prawnych Interessow szczegolnie się przykładał. Rku 1740. d. 23. Czerwca
w Lublinie pojął w dożywotnią przyiaźń Barbarę Chowicką Herbu Slepo-
wron Tomasza Chowickiego i Maryanny Zagurianki Corkę, z ktorey
liczne Potomstwo z kolei Genealogicznie poniżey wypisane. Rku 1750.
z Seymikow Opatowskich Woiewodztwa Sandomirskiego odbył w War-
szawie Funkcyą Delegata Prymacyalnego, a w r. 1753. przez uchwałę Sey-
mikow Gospodarskich tegoż Woiewodztwa, do Rewizyi Aktow stężyckich
uproszony. — Rku 1754. Urząd Vicesregenta Grodzkiego Stężyckiego exer-
cyrował zaczął. Rku 1756. deputował Funkcyą Honorową konwoiowania
od Granicy do Warszawy Posła Tatarskiego Bana Sub Angaza Chto
Sułtan Pełny Agi Ministra krymskiego. Rku 1757. Urzędu Czesnikow-
stwa stężyckiego dostąpił. Rku 1761. w Opatowie na Seymikach Woiewod-
twa Sandomirskiego Posłem z Ziemi Stężyckiey na Sejm Extraordynar-
Warszawski obrany. — Rku 1762. na Podstarostwo stężyckie postąpił. —
Rku 1763. w czasie rozruchow Bezkrolewia deputował nie tylko Cywilne
ale i woienne Służby swoiey powtorney w kompanij Towarzystkiey zna-

65

Znaku Husarskiego Xięcia Stanisława Lubomirskiego Wrażnika W.
K. obowiązki. Rku 1764. w czasie także Bezkrolewia zastawał ciężko prezydo-
wał w Radomiu na Sądach Kapturowych Woiewodztwa Sandomirskiego.
Rku tegoż d. 23. Lipca w Opatowie na Seymikach relacyinych Kosedo-Jenera-
Woiewodztwa Sandomirskiego obrany Konsyliarzem z Ziemi Stężyckiey
zmocą Decyzyi Sądowey, Obrady Seymikowe z Urzędu swego podpisał.
Tamże Sekretarzem konfederacyi całego Woiewodztwa od Xięcia Sta-
nisława Lubomirskiego Marszałka Seymikow, nominowany. Rku tegoż
w czasie Elekcyi był Posłem Delegowanym ex Campo Electorali od Wo-
iewodztwa Sandomirskiego z Ziemi Stężyckiey do Okopow i Szopy. Rku tegoż
d. 6. Września z Woiewodztwa Sandomirskiego Votum swoie na Elekcyi
Stanisława Augusta podpisał. Volu: VII. Fol: 234. Akt Elekcyi Fol: 46
Rku tegoż d. 9. Octobris Laudum czyli ustawę Woiewodztwa Sandomirskiego
w Opatowie na Seymikach poselskich przed Seymem Koronacyinym
Warszawskim z Urzędu Konsyliarza i Sekretarza Woiewodztwa podpisem
utwierdził. W tym roku także urzędem wyższym t. i. Podczaszstwa Stężyckiego
d. 12. Grudnia został uprzywileiowanym; który dla dobra ziemi swoiey za-
proiba i Perswazyą Brzyiaciół złożywszy, niższy Pisarstwa ziemi Stężyckiey
z woli i obrania Obywatelow urzędu stopień przyiął; którym go nowo obra-
ny Krol Stanisław August z pomiędzy podanych sobie kandydatow u-
przywileiował. — Te są Epoki życia publicznego Mikołaia z Lubomir-

Tretera, rownie chwalebne iako i śmierć Jego. Chociasz uciskaty wraz ciało ktory go ożywiał w znioste, znaywiększą spokoynością do wieczności przy-bytku. W Burcu d. 27. Września R.u 1775. ostatni dług natury wypłacił. Lecz dobre sprawy Jego przeżyły go w Obywatelstwie, zwłoki Jego zacnego Męża w Kościele parafialnym Woyciszkowskim złożone. — Dzie wdzięczni naylepszemu Oycu Sukcessorowie, pamiątkę mu z marmuru przysposabiaią.

2. Eleonora Treterówna d. 24. Lutego R.u 1719. w Zamieniu zrodzona Chrzczona w Kościele parafialnym Minskim, wpierwszym Małżeństwie była za U. Ludwikiem Dzierskim, Dzietna. W powtornym za U. Pawłem Domaszowskim Stolnikiem Łukowskim bezdzietna. R.u 1787 d. 24. Lutego w Domaszownicy z Swiata zeszła, u X.X. Bernardynow w Łukowie pochowana.

3. Wiktorya Treterówna urodzona w Zamieniu dnia 22. Grudnia R.u 1719. Dnia 11. Kwietnia r.t. w Kościele parafialnym Minskim Metryka Chrzesna zapisana. W tymże podobno R.u umarta.

4. Petronela Treterówna U. Jana Żukowskiego /: z ktorym była Dzietna :/ Małżonka; rodziła się w Zamieniu d. 31. Maia R.u 1720. Metryka w Kościele Parafialnym Minskim. R.u 1771. w Broszkowie w Liwskim umarta. —

Jana [illegible] zaświadcza Tran—

5. Agnieszka III Treterowna. d. 21. Stycznia r. 1722 w Zamieniu rodziła się, w Minsku d. 22. Marca r.t. zapisana Metryka; małoletnie umarta. —

6. Rozalia Franciszka Treterówna d. 26. Sierpnia R.u 1723. w Burcu rodziła się. Metryka w Kościele parafialnym Woyciszkowskim. Małoletnie umarta. —

7. Szymon II z Lubomir: Treter. urodził się d. 18. Marca w Burcu Metryka w Kościele parafialnym Woyciszkowskim; służył pod znakiem Chorągwi Pancerny Humieckiego Chorążego Podolskiego R.u 1755. d. 25. Stycznia umarł w Łukowie, bezżenny. —

8. Ignacy II. z Lubomir: Treter Regent Liwski. rodził się w Burcu d. 19. Czerwca r. 1727. Metryka w Kościele Parafialnym Woyciszkowskim. r. 1749. Expedyował komissya, w Ekonomij krolewskiey Mohilowskiey za Instrumentem ad peragenda Jerzego Hrabiego Fleminga Podskarbiego Wielkiego i Pisarza Ziemskiego Wielkiego Księstwa Litewskiego d. 6. Czerwca w Terespolu podpisanym; przy ktorego dworze na Funkcyi Sekretarskiey Lat kilka znaydował się. — r. 1751. d. 14. Lipca w Burcu zniedziałowana szkoda Imienia i z Zalem nie tylko Familij lecz naypierwszych Panow, dni krotkie życia swego w Kwiecie Młodości /: iescze bezżenny :/ zakończył. Pochowany u X.X. Karmelitow w Gołoski woli. Młodzieniec wielkiey nadziei, talentami znamienity, i nader poczciwego Charakteru; przeto bytność Jego na świecie, nie lat lecz z dobrych czynow odbiera swoy szacunek.

9. Anna Kazimira Treterowna U. Michała Buyny Chorążego Trembowolskiego Małżonka z ktorym Corkę iedną Hilaryą za Jozefem Sobieskim będącą spłodziła. Sama rodziła się w Burcu d. 15. Mar-

Marszałkostwo na Sejmikach Elekcyjnych Stężyckich Rku 1792.
przez woty sekretne otrzymał, a cieszące w Rku 1770. zawarł ślubne z więzki
z Karoliną Zahrzewską Józefa Zahrzewskiego i Anny z Winnickich Corką
którą przeżył; opisanie potomstwa Jego niżej z Kolei Genealogiczney
następuie. —

A. Teodora Treterówna Jana Radzimeńskiego Maiżka z którym Dzie-
ci Rku 1734. d. 7 Marca w Turzystwie rodziła się. Metryka w Adamowie
kościele Parafialnym okazuie Rku 1756. umarła. —

B. Tomasz III. z Lubomir Treter Vices Regent Grodzki Stężycki Zdoł-
Zdistawic i Stawowiczki w Powiecie Chęcińskim Dziedzic Rku 1736.
d. 14. Marca w Zamieczku w Ziemi Lukowskiey rodził się. Metryka
w Tuchowiczu kościele parafialnym. Był bader pilny i ciekawy
w zbieraniu Xiąg Dokumentow, i Protretow Domu i Familij swoiey
Rku 1775 d. 28. Września w Stawowiczkach przez nieszczęśliwy przy-
padek życie młode utracił. W Żarnowskim parafialnym kościele po-
chowany. Był dwoyżenny: w pierwszym Małżeństwie miał Helenę
Wyszyńskiey w drugim Barbarę de Krosno Żalewskiey Wdowę.
Potomstwo z obu pożniżey. —

C. Ignacy II z Lubomir Treter Proboszcz w Strumiłowy Kamionce
Dziekan Buski i Kanonik Lwowski, szacowny z Linij Macieia Potomek

---

Roku 1729. Metryka w Kościele parafialnym Wojciszkowskim. Umarła d.
7 Września w Bogorzdzu r. 1801 Sepultura w kościele Kamienczyckowskim. —

Józefa z Lubomir Tretera z Katarzyną Cieszkowską w Linij Macieia Potomstwo.

1. Teofila Treterówna Andrzeia Barona Wyszyńskiego Małżonka r. 1770. d. 12 Stycznia
w Turzystwie rodziła się. Metryka w Adamowie kościele Parafialnym r. 1783 we Wsi Grunczy umarła,
2. Kandyda Treterówna U. Felixa Todorowskiego Maiżka r. 1771. d. 2. Lutego w Tu-
rzystwie rodziła się. Metryka w Adamowie kościele Parafialnym Rku 1767 S. S. Be-
zdziernika we Lwowie życie przestała, Bezdzietna u X.X. Reformatow: Których
tam iuż niemasz: pochowana. —
3. Michał z Lubomir Treter Podwoiewodzy Stężycki Włości Zalesia wtyż
Ziemi Dziedzic. Rodził się dnia 20. Września R. 1732. We Zalesiu d. 28. Lipca
Roku 1796. życie skończył. Przy Ołtarzu swoim pochowany, w Puławskiey woli.
Wiągu Sześćdziesiąt cztrech lat życia swoiego na rożnych Funkcyach
i Urzędach obywatelskich w Woiewodztwie Sandomirskim a szczególnie
w Ziemi Stężyckiey znaydował się. W Sturbie Woyskowey pod znakiem Ha
sarskiey Chorągwi Xięcia Stanisława Lubomirskiego Marszałka W. K.
Tuge aż do reformy Woyska Towarzyszył. W Bezkrolewiu po Auguście
III. rasiadał iako Sędzia w Kapturach Radomskich. Marszałkostwo

2. Wiktoryn z Lubomir Treter Rᵘ 1712. d. 11. Września w Grabowie rodził się Metryka w kościele parafialnym Nowodworskim Umarł Rᵘ 1741. d. 11. Maia pochowany w Woli Gułowskiey u X.X. Karmelitow.—

3. Stanisław II z Lubomir Treter Podkomorzy Nadworny Stanisława Augusta ostatniego Króla Polskiego. Dóbr Szczalbu i Mikołajowa w Ziemi Sieyckiey Dziedzic dotąd żyiący. Rᵘ 1741. d. 15 Maia w Grabowie życie obrzymał. Metryki Chrzcine w Nowodworze parafialnym kościele. Pierwiastki i Fundamenta nauk w Polszcze po rożnych Miejscach iakoto: w Rawie u Jezuitow, w Łukowie u Bernardynow, w Węgrowie u Kommunistow w Warszawie u Franciszka Jozefa Lomkau Historyi i Nauk obyczayney Królewskiego Professora odbiorał. Potym za granicą w Akademii Saskiey w Lipsku, i przez powtorzona we Francyi w Niemczech, Szwaycaryi i po innych kraiach podroż dostatecznie się. U Dworu wiele lat przepędził a naywięcey u Pierwszego Ministra Xiążęcia Stanisława Lubomirskiego Marszałka Wielkiego Koronnego, na urzędzie Sekretowego przy Jurysdykcyi Jego Sekretarza. Rᵘ 1760 na Seymikach w Kiiowie przed Seymowych reprezentował Posła od Króla Instrumentowanego. Rᵘ 1764 na Seymikach Skutkowskich

120

w Palatynacie wschodniey w dawnym Woiewodztwie Belskim żyiący przeszło siedemdziesiąt letni Weteran; ponieważ d. 23. Października r. 1741 w Zamieszku w ziemi Łukowskiey urodził się Metryka w Tuchowicz kościele parafialnym. W Szkołach Piarskich zaczął Edukacyą Potym wołany pokym do stanu Duchownego, w kościach, Węgrowie, i Brzezinach, gdzie był Professorem wymowy, młode swe lata na naukach przepędził. Siadkim polskim wierszowym hymnem, cały Inwentarz swoiego, iaki zastał, i iaki po sobie zostawia, opisuie. Nie dostatki, tez ich użycie czynią go bogatym. Bez ambicyi większych Intrat i honorow, spokoyne i ostrożne z dobrem kościoła swego Rᵘ 1767 Pasterskie prowadzi życie.—

Mikołaia z Lubomir Tretera z Barbary Chojeckiey w Linii Bernarda Potomstwo.

A. Pelagia Treterowna Rᵘ 1741. Dnia 6. Czerwca w Wulce Radoryzkiey rodziła się Metryka w Radoryzu kościele Parafialnym. Małoletnie umarła.

2.

nych Woiewodztwa Sandomirskiego d. 6. Lutego w Opatowie odprawio-
nych, Funkcyą Assessora z Ziemi Stężyckiey obranego dopełniał. R. tegoż
na Elekcyą Stanisława Augusta z Woiewodztwa Sandomirskiego votum
swoimi Braci swoich Baltazara, Mansweta i Felixa Jimieniem, Vol: VII
Folio 235. podpisał; lecz ciż Bracia Jego rodzeni z Omyłki Typografij
za Braci Walentego Łabędzkiego żle są tamże wydrukowani; w czym
się Familia UU. Treterow do oryginalnych podpisow odwołuie. —
Od R. 1765. do 1775. Na Urzędzie Regenta Ziemi Stężyckiey zostawał.
R. 1776. przywileiem Podkomorzego Nadwornego od Stanisława Augusta
Krola zaszczycony. R. 1789. przez Konstytucyą Seymową za Kommissa-
rza do Ziemi Stężyckiey dla ustanowienia podatku Dziesiątego grosza
z Innemi nominowany. — R. tegoż w skład wyznaczoną z teyże Ko-
missyi Lustratorską Krolewszczyzn ziemi Stężyckiey Deputacyą; za lep-
szych nieco czasow polskich widziała go w swym Gronie Komissya Cy-
wilno Woyskowa Ziemi Stężyckiey, do ktorey R. 1790. na Seymiku
Woiewodztwa Sandomirskiego w Opatowie chociaż nie przytomny zo-
stał wybrany. Z teyże Komissyi r. t. za Lustratora Dymow w Ziemi
Stężyckiey uproszony; w R. 1792. na Seymiku Ziemi Stężyckiey przez
wolą Sekretne Pisarzem Aktowem z powołania prawie iednostaynego
Obywateli obrany. Lubo Go. Prawo przytym nowym Urzędzie od Fun-
keyi Komissarstwa Cywilno Woyskowego nie oddalało, złożył ią, ie-

Jednak dobrowolnie dla dopełnienia zupełnieyszego nowych obowiązkow.
Zaledwie zdążył za Pisarstwa swego Akta Ziemskie Stężyckie z pyłu i Mułow
wynieść, w porządne Fliki ułożyć, zweryfikować, i Summaryusz onychże
Sądowi oddać, aliści z Urzędu tego przemocna Konfederacyi Targowickiey
Juryzdykcya ustąpić mu kazała, wracaiąc wszystko do dawnego stanu
zamieszania. Uległ w tym potężney mocy, odtąd przestał w prawdzie
urzędować, lecz do przysięgi teyże Konfederacyi ieden może z Obywateli
Ziemi swoiey, nie nakłonił się. Poiął w dożywotne związki r. 1776. d.
16. Lutego w Paryżu Agnieszkę, Jana Izbickiego Łowczego Kiiowskie-
go i Katarzyny z Horodyskich Corkę. Oblata Metryki Szlubney Paryskiey
znayduie się w Aktach Grodzkich Łukowskich d. 20. Lipca R. 1784.
uczyniona. Potomstwo z nią spłodzone z kolei Jenealogiczniy nastąpi
poniżey. Kończąc ten krodki Rys publicznego życia Stanisława
z Lubomir: Tretera przydam ieszcze o nim, iż po utracney Oyczyznie
wydziedziczył się z ruynowaney włości swoiey; Nadto, zawiedziony w
przyiaźni, w prywatnym życiu iedyny szuka pociechy w Naukach,
ktore (podług Cycerona) podeszły wiek iego słodzą, z nim dnieią i nocuią
podrożuią, wieśniaczą. Mało on w prawdzie powierzył swych Pism publi-
czności, i to cudzey powierzył, uczynił na wyraźną Insynuacyą X. Lubomir-
skiego Ministra i Marszałka W. K. w ktorego Bibliotece Łańcuckiey
niektore zostawił rękopisma, niektore poufałym tylko powierza. —

4. Helena II. Tretorowna d. 18. Sierpnia R.ª 1715. w Rozwadowie urodziła się. Metryka pierwsza w Ulanie. Druga exchrismale R.ª 1717. w Rawie parafialnym z Watowic kościele d. 19. Maia dopełniona. Jedynaczka wdowa, wyborną tak w Lublinie iako i w Warszawie od swych Rodziców zyskała Edukacyą. R.ª 1766. zślubowała W. Kanstanowi Leszczyc Skarszewskiemu dzisieyszemu Kawalerowi Orderu S. Stanisława, którego i liczne potomstwo R.ª 1792. d. 9. Listopada w Bychawie przez śmierć opuściła, u X.X. Reformatów w Lublinie pochowana. Przykładne dla wszystkich, a bezprzykładne dla zmarłey. X. Józef Męciński Reformat na ney pogrzebie kazanie powiedział, Druku R.ª tegoż wyszłe.

5. Franciszek II. z Lubomir Treter R.ª 1716. d. 16. Października rodził się w Watowicach. Metryka w Rawie w kościele parafialnym. R. tegoż d. 18. Października tamże ochrzt.

6. Stanisławy z Lubomir Treter R.ª 1718. d. 17. Sierpnia w Wolicy Burzecki urodzony. Metryka w Woyciechowie parafialnym kościele R.ª 1750. dnia 14. Stycznia w Watowicach umarł.

7. Julian z Lubomir Treter r. 1761. d. 13. Lutego w Watowicach urodzony. Metryka w Rawie kościele parafialnym. R.ª 1782. d. 19. Października w Watowicach umarł.

8. Baltazar z Lubomirs Treter Maior w byłym Regimencie Gwardyi pieszey Litewskiey. Dobr. Rudy w Ziemi Lukowskiey Dziedzic w Sallicyi w schodniey na Podolu do tad żyiący. Rodził się w Watowicach d. 7. Stycznia R.ª 1753. Metryka w Rawie kościele parafialnym. R.ª 1766. po zakończonych Szkołach Łacinskich w Lukowie u Bziarow, przyiety został do Korpusu Szlacheckiego Rycerskiego w Warszawie, nowo od Stanisława Augusta Króla Polskiego erygowanego. R.ª 1769. d. 20. Augusta. otrzymał chlubna Postępków swoich, z tegoż Korpusu od Króla Dymissyą. I w krotce potym wszedł do Regimentu Gwardyi Pieszey Litewskiey, gdzie idąc przez wszystkie stopnie, to iest: od Szeryanta, Kaprala, Chorążego Nadkompletowego, Chorążego Aktualnego, Porucznika, Sztabskapitana Nadkompletowego, Sztabskapitana Aktualnego, R.ª 1787. d. 18. Grudnia dostaiył się Patentu Sztabskapitana z kompanią, którą w Grodnie R.ª 1793. sprzedawszy r. tegoż d. 20. Października za Dymissyą Królewską, w Randze Maiora Gwardyi Pieszey Litewskiego X. Litewskiego z Regimentu wyszedł, gdzie lat 26. Miesięcy 10. dwalebnie służył. Tegoż leszcze w r. 1789. na Seymie ordynaryinym Warszawskim, iako zastępiony Officer przez Posłow Stanom Rzeczy pospolitey był zalecony. Tenże sam r. 1776. Instrumentem Posła Królewskiego na Seymikach Woiewodztwa Lubelskiego przed Seymowych był zaszczycony, a w R.ª 1786. d. 21. Sierpnia na

Sejmikach Województwa Sandomirskiego w Opatowie urzędem Assessora od Ziemi Stężyckiey. R. 1794. do d. 13. Czerwca w Konfederacie Woiennym siły zbrojnej Narodowey prezydował. —

Od Rku 1776 do 1777. woiażował za Granicą i był w Paryżu; a r. 1787 przeiechawszy Ukraine, Wołyń, Podole, miał szczęście rozmawiać z Cesarzem Józefem II. w Miatey Cerkwizi w Kaniowie na ziezdzie Monarchow, przy Kolu swoim Stanisławie Auguście znaydował się Tenże Rku 1790. w Warszawie w Szlubne w Stapił związku z Salomeą Gniewczyńską Herbu Doray Józefa Gniewczyńskiego Podkomorzego Nadwórnego i Maryanny z Moszyńskich Corką. Dostoieństwo Ich małoletnie, potrzeby z Kolei Tekeuologiczney opisawszy

9. Manswet z Lubomir: Treter niegdyś Dobr. Woli Burzeckiey w Ziemi Stężyckiey Dziedzic. Rodził się d. 19. Lutego Rku 1751. w Watowicach. Metryka w Rawie Kościele parafialnym. Na hasło obrony Oyczyzny Rku 1771. Szkoły porzuciwszy, udał się do Konfederacyi Barskiey. Był i potym nieco w Służbie Woyskowey w Polszcze i za Granicą; przez tego niewiele dobrych przykładow zostawił Familiji. Sprzedawszy swoią dziedziczną schedę i rożsypawszy znaczny Maiątek ar doszczętu, na ostatnią nie pamiętaiąc przygodę. Umarł 1795 bezżonny. —

10.

10. Felix II. z Lubomir: Treter Włości Burca w Ziemi Stężyckiey Dziedzic. Rodził się d. 31. Maia Rku 1755. w Watowicach; Metryka w Rawie Kościele parafialnym. Edukowany w Szkołach Xiążowskich Piiarskich i w Korpusie Kadetow w Warszawie. Rku 1773. wszedł do Regimentu Gwardyi pieszey Litewskiey, a Rku 1779. z tegoż Regimentu przedawszy Szarże, Chorąstwo w handze Porucznika wyszedł. Przeniewszy się z Ziemi Stężyckiey, mieszka od Rku 1781. na Wołyniu w Zaborze Polsko-Moskiewskim. Bezżenny dotąd. —

11. Jan II z Lubomir: Treter Rku 1758 d. 26. Czerwca Rodził się w Burcu. Metryka w Woyciechowie Kościele parafialnym; a d. 9. Marca Rku 1759. w Burcu żyć przestał. —

Michała z Lubomir: Tretera z Karolina Zakrzewska, spłodzone w Linij Macieia Dzieci

1. Wincenty z Lubomir: Treter w Zalesiu rodził się Rku 1771. Metryka w Rykach Kościele parafialnym. Umarł Rku 1775. —

2. Jacek z Lubomir: Treter rodził się Rku 1772. w Zalesiu. Metryka w Rykach Kościele parafialnym. Umarł Rku 1775.

3. Rozalia III Treterowna urodziła się w Zalesiu R.ᵘ 1773.
Metryka w Rykach Kościele parafialnym umarła R.ᵘ 1775.

4. Adam z Lubomir Treter rodził się dnia 19. Marca r. 1775.
w Zalesiu. Metryka w Rykach. Żyiący dotąd, znayduie się w
służbie Woyskowey Cesarskiey w Galicyi w schodniey.

5. Ewa Treterowna R.ᵘ 1776. w Zalesiu przy iey urodzeniu
Matka postradała życie. A nawet i sama w tymże R.ᵘ umarła =
= Metryka w Rykach

Tomasza III z Lubomir Tretera z Helena Wy=
szyńska w Linii Macieia Dzieci

1. Jasper z Lubomir Treter Komornik Sądowy w Galicyi w scho=
dniey, w Woiewodztwie Bełskim żyiący. We Lelistawicach d. 2. Stycznia
R.ᵘ 1761. urodził się. Metryka w Starym Kościele parafialnym R.ᵘ 1798.
brat Ślub w Kościele Bałtowskiemu w Ziemi Stężyckiey z Teresa Jaro=
szewska Antoniego Jaroszewskiego i Maryanny z Bombekow Corher
o potomstwa Jego poniżey. —

2. Wiktorya II Treterowna d. 16. Grudnia R.ᵘ 1761. w Zelistawicach rodzi
ła się, po urodzinach Której w dni 9. Matka utraciła życie r. 1767 umarła w Zalesiu

Tomasza III z Lubomir Tretera z Zaluski de
Krosnie w Linij Macieia zrodzone Dzieci

1. Tekla Treterowna U. Tomasza Kamockiego Maiora d. 17. Sty=
cznia R.ᵘ 1771. w Drążgowie rodziła się Metryka tamże w Xięgach
parafialnych. Dotąd żyie. —

2. Felix III z Lubomir Treter d. 30. Maia R.ᵘ 1772 w Drążgowie
rodził się Metryka tamże. d. 13. Września R.ᵘ tegoż w Dzieciństwie umarł. —

Stanisława II z Lubomir Tretera z Agnieszka
Zbicka w Linij Bernarda Potomstwo.

1. Stanisław Mikołay dwoch Imion z Lubomir Treter d. 19. Listo=
pada R.ᵘ 1776. w Paryżu rodził się. Metryka oryginalna w Kościele para=
fialnym Paryzkim S. Sulpicyiusza. Intabulacya czyli Oblata onegoż znay=
duie się d. 11. Lipca r. 1789. w Aktach ziemi Stężyckiey zapisana. Od Dzie=
ciństwa, w domu, pod okiem własnego Oyca, i przez niego samego nauczo=
ny Katolickiey aż do R.ᵘ Siedmnastego Edukowany. Swiatu potym oddany. Gospoda=
ruie na prokuracie w Galicyi w schodniey, do tąd bezżenny. —

2. Teresia Treterowna d. 17 Marca R.ª 1780. w Warszawie urodziła się. Metryka w Kościele Farnym S. Jana D. 26. sierpnia r. 1781. w Oszczepalinie pomarła, w Wojciechowie pochowana. —

3. Petronella Maryanna Treterowna d. 1 Lipca r. 1781. urodziła się w Oszczepalinie. Metryka w Wojciechowie Kościele parafialnym d. 25 Września r. 1782. w Oszczepalinie zmarła, pochowana w Wojciechowie.

4. Bonawentura z Lubomir: Treter d. 13 Lipca 1782. w Oszczepalinie rodził się. Metryka w Wojciechowie D. 15. Sierpnia r. 1783. w Zofiborze pomarł. Pochowany tamże u. Xiąży Dominikanow. —

Baltazara z Lubomir Tretera z Salomea Gniewczyńska w Linij Bernarda Potomstwo.

1. Izabella [a] Treterowna d. 26. Września R.ª 1791. w Warszawie urodziła się, ma zatym lat przeszło 11. Metryka w kościele parafialnym Uiazdowskim. —

2. Alexander z Lubomir Treter d. 9. Maia 1793. w Warszawie urodził się. Metryka w kościele parafialnym Uiazdowskim. Ma przeszło lat 9. —

[a] Dnia 1 Września Kościół R. Swiętą Tey Patronkę obchodzi.

3. Antoni z Lubomir: Treter d. 30. Maia 1795. w Trybuchowcach na Podolu rodził się. Metryka w Bucraciu Kościele parafialnym, ma lat 7. przeszło. —

4. Ludwika Treterowna d. 28 Sierpnia r. 1797. w Trybuchowcach urodziła się. Metryka w Bucraciu d. 1. Września r. 1802. w Trybuchowcach to Dziecię Ducha Bogu oddało. —

Jaspra z Lubomir: Tretera z Józefa Jaroszewska w Linij Macieia Potomstwo.

1. Katarzyna Treterowna d. 26. Listopada r. 1799. w Strumiłowey Kamienicy rodziła się. Metryka tamże w kościele parafialnym. To Dziecię zamyka dotąd Genealogią U.U. Treterow i Linią swoią od Macieia. — [a].

[a] Jan około r. 1612. Władysław około 1683. Felix Praepositus Borcewiensis Franciszek I około 1700. roku żyiący U.U. Treterowie, lubo do tey pory należą Genealogij ich od Rodziców procedencya nie iest mi dotąd wiadoma przeto w wyrażoney dopiero Genealogii nie są umieszczeni.

Genealogia Domu Starożytnego Rodu Trzcińskich herbu Ślepowron do Heraldyki Tomu 6.

142

Trzciński herbu Ślepowron wspomina do imię Kaspr. Niesiecki Tom III. fol. 319. podtymże herbem Polski Tom III. fol. 127 Niesiecki Tom 3. fol. 309 Że iednak mało wspomina iest tu wiadomość Starożytnego Imienia Trzcińskich zaczem doskonalszą Kładę tu onich informacyą z Ksiąg grodzkich Lubelskich zebraną Tomasz Trzciński syn Jakuba Trzcińskiego A 1633. miał za sobą Zofią Brodowską Jana Brodowskiego corkę co zaświadcza Franciszkus A 1639. w Grodzie Lubelskim feria secunda post festum S. Bartholomei Dei same akta wspominaią Mikołaia Trzcińskiego który miał za małżonkę Zofią Ciszkowską A 1644. Kacper Trzciński syn Jana podkomorzego Pochaczewskiego, dobr Wola Pilczowska dziedzic Szymon Trzciński miał za małżonkę Jadwigę Wilską Michała Wilskiego, z Barbary Kwasniewskiey urodzoną corkę, dziedziczkę na Sławinie, w powiecie Lubelskim A 1644. Alexander Trzciński Jerzego syn część swoią po Oycu odziedziczywszy wsi Trzcinnik w Lubelskim w powiecie Urzędowskim, Stanisławowi Trzcińskiemu Bratu swoiemu, powiecił zastawem A 1645. wspomina Franciszka Stefana Trzcińskiego A 1649. Zofię Jana Trzcińskiego i Jakuba a podtym Stanisława i żonę iego de Chmielek Trzcińską Tobie, Jest inskrypcya naborowana Hieronima Trzcińskiego Anno voto z Anną Kiełpińską 2do voto z Konarską 3tio voto z Bzicką swoim i [illegible]

Ryszard Trzycki

Bystrzyckiey żony swoiey imieniem zapisana z którą spłodził trzy corki i Helenę Stanisława Gano Justynę Franciszka Nasiłowskiego który podczas batalii Wiedeńskiey na harcu zginął, i Katarzynę Woyciecha Kazimierskiego żony których wspomina tranzakcya 1679. 1682. i poźnieysze, Tenże Hieronim Trzciński miał synow trzech Jana Franciszka i Władysława.

Franciszek Trzciński ożeniony z Anną Grankiewiczowną Andrzeja Grankiewicza z Heleny Boguckiey urodzoną corką.

Jan Trzciński miał Konstancyą Szczuc która była pierwey za Stanisławem Podniewińskim iako twierdzi Koboracya Inderyży 1671 roku Jędrzey Maximilian Trzciński towczy ziemi Sochaczewskiey, na Tymienicy i Thorowie dziedzic ten miał syna Franciszka.

Stanisław Trzciński, dziedzic na częściach Kwasowiec, Rudkow, inszych dobrach syn Hieronima Trzcińskiego z Zofii Dębowskiey urodzony 1664.

Woyciech i Tomasz Jakusowie Trzcinscy Synowie Mikołaja

Tomasz Trzciński miał syna Jakuba, który ożeniony z Zofią Borkowską

Remigian na Trzcinsku Trzcińskii miał corkę Maryannę Szymona Trzcińskiego żonę, 1676 roku

Stanisław Trzciński zwany Zawrzy kray miał synow Seweryna, Jana Franciszka i Władysława 1680 roku

Stefan z Tochow Trzciński miał syna Bartłomieja.

Hieronim Trzciński miał za sobą w małżeństwie

w małżeństwie Szelinską z tą spłodził synow sześciu z tych będąc piąciu pod Wiedniem za króla Jana Sobieskiego zginęło czterech piąty się został Franciszek Trzciński, który cztery razy śluby małżeńskie ponawiał, 1mo voto z Gronkiewiczowną 2do voto z Borzechowską 3tio voto Gąsiorowską 4to voto z Sosnowską herbu Nałęcz Z pierwszy żony Gronkiewiczowny Franciszek Trzciński miał corkę Katarzynę za Opockim z tym sterilis potym raz poszła za Konstantego Jzyckiego 2do voto z Borzechowskiey syn Michał, 3tio voto z Gąsiorowskiey syn Alexander Franciszkan i Antoni Trzcinski cześnik Rożański ten miał za sobą pierwszą w małżeństwie Doręgowską po niey Siodłkowską na ostatek Wronowską herbu Topor z Wronowic w Lubelskim woiewodztwie z tey została corka iedna i synow czterech: z naypierwszy zaś Doręgowskiey była corka iedna Bernardynka . w konwencie Lubelskim

Wspomniony Franciszek Trzciński z ostatnią żoną Sosnowską miał syna Stanisława chorążego Urzędowskiego i Michała Komornika granicznego Lubelskiego i Skarbnika Urzędowskiego

Stanisław Trzciński Chorąży Urzędowski był w woysku pod znakiem Husarskim przez lat 30, wszedł w dożywotnią przyiaźń z Maryanną Krogulską Mikołaia Krogulskiego Stolnika Zydaczowskiego corką, z tey syn iedon Mikołay, i corok dwoie Katarzyna, za Jozefem Jastrzębskim podczaszym ziemi Łukowskiey druga Justyna za Antonim z Mężanina Mężanskim Chorążycem Żytomirskim, Alexandra z Mężanina i Teressy z Wybranowskich synem

Mikołay Trzciński podczaszy ziemi Łukowskiey Urzędowski Kawaler

Kawaler orderu S. Stanisława Syn Stanisława Chorążego Urzędowskiego z Krogulecki[ey] urodzony den zieniony — z Maryanną Rojewską Stolnikówną Urzędowską — spłodził córki dwie y synów ... za Pinsem Wyrzykowskim Łowczycem Podlaskim, Barbarę ... potomnie — Rozalię primo voto — za Ignacem Trzcińskim Podczaszycem Inflantskim i litowego Ludwika Trz...

Michał Trzciński syn drugi Franciszka Komornik graniczny Lubelski, Skarbnik Urzędowski Husarskiego znaku Towarzysz dwoch ślubnych primo voto z Stoławińską wdową po Krumkowskim z tą Awilew Secundo voto z Teodorą Dłużewską herbu Pobog z tą zostawił dwoch Synow: Stanisława Czesnika Lubelskiego i Podstarostę Grodzkiego i Mikołaja podsędka Lubelskiego córek trzy: Maryannę za Xawerym Raczyńskim, Magdalenę za Józefem Trzcińskim synem Mikołaja Trzcińskiego podczaszego Łukowskiego i Maryannę Pannę. Stanisław Trzciński Czesnik Lubelski pierwszy syn Michała z Dłużewskiey urodzony poiął za Małżonkę Balbinę Choynacką z ktorą zostawia potomstwo.

Mikołay Trzciński podsędek Lubelski drugi Syn Michała z Teodory Dłużewskiey urodzony wszedł w śluby małżeńskie z Joanną Suchodolską Tomasza Suchodolskiego, i Teressy Nosadynunowey małżonków córką z tą spłodził dwie córki Honoratę i Teressę i Syna Antoniego Trzcińskiego.

Szósty Syn Hieronima Trzcińskiego z Szeliską spłodzony, i Jan Trzciński miał trzech synow Stanisława, Michała, i Kazimierza. Stanisław miał za Sobą Dzierzkowską z ktorą zostawił dwoch synow i córkę iedną ta była

za

ski w Skotach Lubelsk. secundo voto — za Janem Rysikowskim Skarbnikiem Lubelskim — w Kie czewicach. Żyjąca — Józefa Trzcińskiego syna — ten ... ny z Magdaleną Trzcińską ... stwo Podsędku i Podstarosty Lubelsk. spłodził syna Tadeusza Trzcińskiego ~~...~~ w Skotach ... szawskich ... się sam raz się ... — był Kommissarzem Cywilno wojskowym — Rot... kownikiem w Rewolucji ... Kościuszki — Prezesem Sądów ... Lubelskich przy ... Galicji wschodniej — a teraz Sędzią Pokoju Powiatu Lubartowskiego —

za Adamem Żelisławskim.

Michał drugi Syn Jana miał za sobą Zawadzką z ktorych spłodził synow czterech Piotra, Augustyna, Jana Kanonika Chełmskiego i Stefana, córkę iedną Aleksandra Suchodolskiego Skarbnika Żytomirskiego dziedzica dobr Rzeczycy małżonkę.

Kazimierz Trzciński trzeci syn Jana miał za Sobą Karską który wszedł Artiler

Genealogia Domu Starzyńskiego Wil. Trzeciskich drodzieta Heraldyki utworzona

Trzciński herbu Rawicz w Wiel. Księstwie Rawskim lubo nieistniey z nich na Rusi się wynieśli. Dom. starożytny z Kłorfch. Filip z Trzciany był Kasztelanem Rawskim w roku 1550. Wawrzyniec był Krzesto urodził w roku 1590 Zofia Wojciecha Leszczyńskiego herbu Bolina matrona. Nomiat za sobą Petronellę Zabińską, Barbara Podkomorzanka Sochaczewska, była za Chociwskim. Maryanna za Bartłomieiem Betzeckim. Jan Podkomorzy Sochaczewski, miał za sobą Zofią Noskowską Starościankę Lomzyńską, Katarzyna była za Kasprem Osuchowskim Podkomorzym Sochaczewskim. Katarzyna za Jędrzeiem — Sierpskim Woiewodą Rawskim, Starostą Płockim, umarła 1586. N. miał za sobą Elżbietę z Rzeczycy, która 1mo voto była z Janem Iwoszowskim Podkomorzym Lwowskim Helena Castr: Leop: 1646. N. Kasztelan Lubaczowski, córka ieg. była za Alexandrem Fredrem — Mieczmikiem Lwowskim Maximilian Jędrzey Łowczy Sochaczewski vtaczył się dożywotnie z Anną Mlogrzą z Sternberka Kosteran Kasztelanią, do roku 1657. aż do roku którego — umarła 1673. syn bytnieiey, ale w dzieciństwie umarł. córki trzi Krystyna dostała się w małżeństwo Kasprowi Niborowskiemu, Podrasiemu Gostynskiemu, Kazimierz Sędzia Grodzki Sochaczewski, Adam Pisarz Grodzki Sochaczewski apotym Hołnik Ziemi y Sędzia Grodzki Rawski, poseł na hołdowacyą 1696. Marcin y Adam 1674. Maciey y Stefan 1632. Józef Suffragan y Archidyakon Gnieznieński. Prezydent Trybunału Koronnego 1723. y 1728 y 1737. którego wszedł do grobu wraz brat iego Andrzey Kasztelan Rawski

deputat na Trebunat Koronny 1723.

Felicyan Trzinski Kasztelan Rawski za Augusta III.

Stanisław Trzino.. Wojski Brzezinski 1776.

Stefan Wojski Wielunski 1792

Jakub Lourzy Brzezinski Deputat z Woiewodztwa Łęczyckiego 1786 Roku

1713. acta Mielęcino ... scata
Actum in Lipno feria 6ta ipso die festi S. Egidii Abbatis Casimirus Trzinski haeres bonorum Szpiegowo – Juramentum
1760 Actum in Castro Bobrowniciensi feria 2da in Vigilia festi Nativitatis S. Joannis Bapt. Jacobus Trzinski Bonorum Szpiegowo haeres Franciscum Trzinski Bonorum puszcza Matonum manifestat.

Trzaska Herbu Rawicz

z Autora Dunczewskiego list: 298

Kochan Księże Skarb: w małym ... 4. Prandoty Grotha Trzaska: Warsza z których wyrodzili się wielkie familie w Polszcze Herbu Rawicz z Prandotów wielu było Senatorów, między którymi był z Trzciany Prandota w roku 1394 Woiewoda Rawski. Z tych że Prandotów Filip od Trzciany nazwany Trzcinski był Kasztelanem Rawskim 1550. o którym wspomina Zaleski Wawrzyniec Prandota Trzcinski był tymże Senatorem 1598 Roku którego wspomina Konstytucya
fol 713 Wacław Prandota Trzcinski był tymże Kasztelanem Rawskim.

78

Genealogia Domu
WW. Trzcińskich
herbu Rawicz do
Heraldyki podana.

Genealogia Domu WW. Tuchotkow do
dzieła Heraldyki Tomu Szostego.

150. 79

Tuchotka. herbu Korzbog.

w Pomorskim Woiewodztwie, przecież
niektorzy tego herbu Familianci, na
hełmie nie kładą trzech pior strusich,
ani karpia, ale tylko rękę zbroyną z
mieczem zaniesioną. O starożytności
Tuchotkow świadczą Xięgi Tucholskie
y Choinickie, iako mowi Ms. o Familiach
Pruskich. Jakub Tuchotka Sędowy Tuchol-
ski, poseł na Seym w roku 1610. z tamtąd
Kommissarz zapisany w Konstytucyach
na Trybunał Skarbowy Radomski, y
w roku 1627. też obiedwie funkcye na
sobie godnie piastował. Syn iego albo
wnuk Jan Piotr posłował na konwo-
kacyą 1648. y znowu w roku 1653 z kąd
stanął deputatem na Trybunał Radom-
ski Constit: fol: 2 y 1662. fol: 5. w roku 1659.
z Seymu naznaczony do ratyfikacyi
artykułu o Elblągu. W roku 1672 iuż
Podkomorzym Malborskim, y Starostą
Tucholskim będąc, poselską funkcyą
na Seym utrzymywał, z kąd był upro-
szony do rewizyi Skarbu Koronnego.
Constit: fol 13. a w roku 1674. podpisał elek-
cyą Jana III, ten go wkrotce wyniosł na
Kasztelanią Gdańską, na ktorey umarł
w roku 1691. człowiek wielkiego rozsądku,
ktorym gdy sobie estymacyą uczynił, zażywaną go w roznych przyiacielskich inte-
ressach, komplanacyach, kompromissach,
sądach kapturowych, gdzie zawsze słuszności
obrot, y braterski ku wszystkim affekt.

znacznie

znacznie się w nim wydawały: w Tucholskim Starostwie dwoie bractwa Szkaplerzowe wprowadził y uposażył: złączył się był dożywotnie z Elżbietą Stroż (niewiem czy nie Strożką) z ktorey prócz Jakuba młodo zmarłego, zostawił innych dwoch Jana Franciszka, y Jana Kazimierza. 2do voto poiął był Magdalenę Łyskowską ale z nią żył bezpotomnie. Jan Franciszek Starosta Jasieniecki syn Kasztelana, poseł na Koronacyą Augusta II. z pierwszey żony spłodził sześć corek, Elżbietę 1mo voto Niewiescinskiego Starosty Mławskiego, 2do voto Wolskiego Podwoiewodzego Brzeskiego Kuiawskiego, Zofią 1mo voto Czapskiego Podkomorzego Malborskiego, 2do Stefana Garczyńskiego Kasztelana Gnieznienskiego, Katarzynę naprzod Jackowskiego, a potym Łaszewskiego: Czwartą Wilczewskiego, małżonki, piątą Barbarę, szostą Teofilę, y syna Ignacego, Starostę Jasienieckiego. 2do voto Jan Franciszek Starosta poiął Korzeniewską, wdowę pozostałą po Smogulechim Staroscie Nakielskim. Jan Kazimierz drugi syn Kasztelana Gdańskiego, deputat na Trybunał Koronny z Malborskiego 1694. umarł młodo, dalsze osobie nadzieie okazawszy, wszedł był w kontrakty małżenskie z Maryanną Czapską Kasztelanką Chełmińską, Piotra corką, z tey corki, Katarzyna dostała się w małżenstwo Marcinowi Lutomskiemu, Sędziemu Tucholskiemu. Elżbieta zakonnica S. Benedykta w Grudziądzu, y Maryanna, tyleż synow, Jozef, w Zakonie Socie. Jesu

rządził Collegia Kaliskie y Lubelskie, umarł 1742 w Choynicach. Sebastyan młodo wszedł do grobu, y Piotr Sędzia Ziemski Tucholski. N. brat rodzony Kasztelana Gdańskiego Sędzia Tucholski, zostawił syna Stanisława, ten z Bieganowskiey czy z Biegańskiey miał syna ktory w szkołach umarł, y corki. N. Kanonik Lwowski.

Piotr Tucholka podkomorzy malborski nayprzód z [illegible] Tucholską ożeniony z Lubelską [illegible] z tey spłodził 6 córki Maryannę za Jgnacym [illegible] [illegible] [illegible] Agnieszkę za Jgnacym Zieleniewskim Podkomorzym Nurskim

Prowadzenia Domu Starożytnego JWW: Turskich w dziele Heraldyki umieszczona

Są w Wojewodztwie Sieradzkim.

Turski herbu Rogala. O herbie Turskich Okolski w Tom 3. fol. 264 kładzie, że nabyły na wojnie Pruskiey z Krzyżakami. Żył Szymon Turski proboszcz Miechowski umarł 1610 roku. który Klasztor Miechowski dokończył, w Łukowie mansyonarya fundował, i wiele innych funduszow będąc na ubogich miłosiernym uczynił. Maciey Turski Wojski Łukowski, którego wspomina konstytucya Seymu 1653. fol: 25.

N. Turska była za Frankowskiem Dąbskim. Mikołay i Kazimierz Turscy bracia rodzeni.

Kazimierz Turski podczaszy Sieradzki, Mąż cnoty starożytney i dobry Obywatel, poświęcający usługi swoie dla dobra publicznego, czego dał dowód, będąc Marszałkiem Trybunału koronnego 1742 roku.

miał za sobą Błędowską z któ[rej]
spłodził dwóch synów Juliana
i Gabryela scholastyka Gnie[źnień]
skiego, córkę dwie Katarzynę [za]
Janem Tymowskim Stolni[kiem]
Sieradzkim i Petronellę Pan[ną]
w stanie. Żyjące.

Julian Turski podczaszy Sie[radz]
ki, syn Kazimierza z Błędowsk[iej]
urodzony, był posłem na Sejm
z roku 1761. z województwa Sie
radzkiego, z pierwszej żony zo
stawił córkę jedną Barbarę. [illegible]
do voto z Justyną Lipską herbu
Grabie Tomasza Lipskiego chorą
żego Bułskiego i Zofii Granowskie[j]
córką, która potym po śmierci Tur
skiego poszła za Piekarskiego [illegible]
wotę Korabiowskiego, z tą spłodził
syna Antoniego Turskiego. [illegible]
primo voto z Anną Piekarską
córką Filipa i Maryanny z
Leszczyńskich Piekarskich
miał córkę jedną Justynę. Secundo
voto z Teodozyą córką Maxy
miliana Turskiego chorążego S[ie]
radzkiego

Sieradzkiego, z tą zostawia sy
nów dwóch: Ignacego i Felixa.

Maxymilian Turski Chorąży
Sieradzki deputat na Trybunał ko
ronny 1760 roku z województwa Sie
radzkiego. ten wszedł w śluby małżeń
skie z Anną Tymowską Kazimierza
Tymowskiego córką, z którą spłodził
synów trzech: 1. Xawerego. 2. Ga
bryela. 3. Felixa, i córkę jedną Teo
dozyę Antoniego Turskiego mał
żonkę.

Xawery Turski Stolnik Szadkowski
kawaler orderu S. Stanisława, który
był deputatem na Trybunał koronny
1778 roku z województwa Sieradzkiego
[illegible] z Maryanną Kobylską
spłodził synów dwóch: Józefa i Jana,
i córkę Maryannę. Secundo voto z Maryanną
Szczęsną, z tą zostawia syna
Ignacego.

Gabryel Turski Cześnik Sieradzki
brat Xawerego, z Anną Bykowską
spłodził córkę Annę.

Felix Turski trzeci syn Maxy
miliana, ten z Maryanną Dobrzecką
ma syna Macieja i córkę Gertrudę.

Felix Paweł Turski syn Maxymiliana
[illegible] officyał Warszawski Prezydent Trybu
nału 1776 roku potym Biskup Łucki a
[illegible] Biskup Krakowski

Wywodu Domu JWW.
Turskich w dzieło Heraldyki umieszczona

Do Tomu 5 fol. 27

Skopiowała

Do Tomu Szóstego

o Familii WW. de Tyllich

De Tylli herbu Struś który iest takowy: — Struś z wyniesioną głową, wśród tarczy stoiący, trzyma podkowę w dziobie, w polu błękitnym nad koroną rycerz, lewą ręką pod pachy wsparty, w prawey trzyma złożone trzy kopie — Herb ten iest własny domu tego od Cesarzów nadany, i przodków tychże używany — Dom starożytny de Tyllich Tserclaes, opisuie wielu dawnych autorów, a osobliwie uprzywileiowany od kilku Cesarzów uniwersalny Lexykon w Tomie 45. a fol: 1393 ad fol: 1397. gdzie wyraża Tilly czyli Tserclaes sławna dawna Graffowska, po części Xiążęca, szlachecka familia w Niderlandach i Austryi, na dwie linie podzielona to iest Niderlandzką i Brestengirsch, tych przodek rycerz Gedeon t'Serclaes, dziedzic na Ostroel Brun i Marienhowen, miał za sobą Katarzynę von Orley, dziedziczkę na Gulpen umarł 1064 roku — Domu iam tego

tegoż dawnieysze potomstwo, którego prawnuk
Jan t'Serclaes w roku 1448 kupił dziedzictwo
Tilly zwane w Brabancyi na granicy
Namur. dwie mile od Gemblours., od któ:
rych dobr naypierwszy wziął przezwisko
w roku 1473 Jan t'Serclaes dziedzic
von Tilly Montigny &c. od którego rozrodzo-
na dalsza familia, bardzo maiętna, w pań:
stwach Niemieckich znaczna, zawsze bywa
na wysokich urzędach, iako to Marcin de
Tilly był marszałkiem nadwornym Lu:
dwika II. Krola Węgierskiego, miał dwoch
synow: Jakuba i Jana, ten od Cesarza
Ferdynanda II. przez zasługi swoie otrzy-
mał godność Grafowską dnia 3go Septembris
1622 roku był sławnym generałem
woysk Cesarskich — Od brata zaś iego Jakuba
pozostało pięciu wnukow 1. Antoni Generał
Feldmarszałek Karola II. Krola woysk His:
zpańskich. tenże od Filipa V. zrobiony
Grandem Hiszpańskim umarł 1715 R.
w Barcellonie 2 Jan. 3 Franciszek
4. Klaudiusz

4 Klaudiusz syn Tomasz Dominik dwoch
imion Graff de Tilly który przeniosł się
do Polski i w tymże Krolestwie osiadł za
panowania Jana Kazimierza Krola — Był w woysku Polskim Oberszlejtnantem cudzoziemskiego autoramentu.
Od tego directe idąca linia, do dziś w tey
Oyczyznie exystuie. Z których — Fran:
szek Kubin de Tylli z młodego wieku
poświęcił się do służby woyskowey, i przez
stopnie zasług za panowania Augusta
Drugiego Krola został pułkownikiem
Gwardyi pieszey koronney, był oraz Komisa-
rzem woyskowym, zostawił dwoch synow
Jozefa i Stanisława.

Stanisław Kubin de Tylli syn Fran-
ciszka, podobnież udał się w służbę woy-
skową, naypierw był w woysku Cesarskim
a potym w Rossyiskim — Umarł bezpotomny.

Jozef Kubin de Tylli syn także Fran-
ciszka Pułkownika, ten w stanie cywilnym
dopełniał obowiązków obywatelskich był
naprzod Sekretarzem Augusta III. Krola
co

co zaswiadcza przywiley dnia 8go Grudnia 1752 roku temuż dany — potym Kommissarzem Skarbu Koronnego, i Administratorem Prowincyi Mazowieckiey i Podlaskiey. Ten poiął za małżonkę Katarzynę Leszczyńską herbu Abdank z którą spłodził synów czterech: Franciszka Kanonika Pułtuskiego — Drugiego Antoniego także Kanonika Katedralnego Smoleńskiego i Pułtuskiego Proboszcza Dzierzążnskiego. Trzeciego Tomasza Podstolego ziemi Warszaw. Czwartego Józefa ten umarł bezżenny — i Córki dwie: Józefę za Teodorem Łuniewskim pisarzem grodzkim Drohickim. Drugą Zuzannę za Janem Jeziorkowskim pisarzowiczem Łomżyńskim.

Tomasz Dubin de Tylli syn Józefa i Katarzyny Leszczyńskiey małżonków. Wnuk Franciszka Pułkownika Gwardyi Koronney — Prawnuk Jana. Praprawnuk — Tomasza Dominika Graffa de Tylli — Oberszleitnanta w woysku Polskim naprzód Sekretarz Króla Jmci Augusta III. Towarzysz Pancerny chorągwi. co zaswiadcza tranzakcya in Curia Regia Varsaviensi feria sexta post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proxima anno Domini 1763 — Tenże Tomasz de Tylli od Roku 1779. był Cześnikiem Łukowskim podług przywileju 3tia Augusti 1779 roku danego — Tenże Stanisława Augusta Króla Szambelan patentowany 4go mensis Juny 1784 Roku Nastałe, Podstoli Ziemi Warszawskiey zaswiadcza przywiley JKMci dnia 18 Septembra 1793 roku datowany — Dziedzic dóbr Czarny, Zagościeńca, Ostrowi w Ziemi Warszawskiey Chrzesnego w ziemi Nurskiey. co potwierdzają Donacye w Grodzie Warszawskim na Wieś Czarną die 24 Mensis Junii 1782 anno Na dobra Zagościeniec die 24 Mensis Junii 1801 anno in Cancellaria Caesareo Regia Districtus Camenecensis zapisana.

Dwaykowy

Dziedziczny Pokrewstwo z Antoniego Buczynskiey z tą bezpotomny

Antoniewicz zaślubiony z Johanną Mikla-
szewiczówną, Józefa Miklaszewicza Mety-
ki ... i ... Jarinskiey małżonkow
córką, co potwierdza Granzakcya in Curia Regia
Varsaviensi feria quarta post festum Imma-
culatæ Conceptionis Beatissime Virginis
Mariæ proxima anno Domini 1766. Z tą
małżonką swoią spłodził Córek trzy: Kata-
rzynę za Franciszkiem Madalinskim
Cześnikiem Ziemi Nurskiey — Teressę za Lu-
dwikiem Madalinskim i Mariannę.

Synów zaś sześciu: Stanisław de Tylli
Szambelan JKMci Sędzia Ziemski War-
szawski Rotmistrz Kawaleryi Narodowey
ordoru Sᵗ Stanisława Kawaler umarł
bezżenny.

Drugi Józef de Tylli Kapitan wojsk
Polskich.

Trzeci Antoni de Tylli ożeniony z Józefą
Berka z tą potomstwo

Czwarty

86

Czwarty Jakob de Tylli Kanonik Ka-
tedralny Płocki i Pułtuski.

Piąty Jan de Tylli.

Szósty Tomasz Kalixt dwuch imion
de Tylli ożeniony z Julią Buczynską Wojską
Rożanską.

Genealogia Domu Starożytnego Wielmożnych na Tymiance Nałęcz Tymińskich, z Autorow wiary godnych i dokumentów autentycznych do dzieła upriwilejowanego Heraldyki PODANA

Tymiński herbu Nałęcz. który iest takowy: Biała binda w koło zwiniona i zawiązana w polu czerwonym, nad hełmem i koroną Rycerz między ieleniemi rogami, tak że się iednego iedną ręką, drugą drugiego trzyma, głowa u niego związana chustką, końce z obydwu stron widać. Tak go opisuią Paprocki o herbach fol. 150 — Okolski Tom 2. fol. 248 — Niesiecki Tom III fol. 333.

Początek herbu ten iest niezawodny. podług Paprockiego, ieden Xiąże z pokolenia Xiążęcia Popiela, w działach piszący się na Szłopie, gdy za Xiążęcia Mieczysława Pierwszego, który po ożenieniu z Dąbrówką Xiężniczką Czeską przyiął wiarę chrześciańską, wyż wyrażony Xiąże przystąpił do teyże wiary, którego Mieczysław do chrztu trzymaiąc, chustkę białą sam mu zwiniętą czyli na głowie zawiązaną położył, od tąd dla tey pamiątki, Xiąże na Szłopie herb swoy orła czarnego, na chustkę czyli bindę związaną zamienił, i tegoż znaku czyli raczey herbu potomkowie iego aż do teraźnieyszych czasów używaią — Tenże sam Xiąże na Szłopie w Roku 966. nieczyniąc Xiążętom Piasta wyższey wymówienia przeciwko, iuż nie Xiążęciem, lecz Hrabią tylko podpisowal się, co dowodzi Przywiley

Przywiley Xiążęcia Mieczysława Piątego 1192 R.u w Rogoznie
Dany — Sędziwoy Hrabia Syn iego Mąż wodzony za Bolesła-
wa Krola, w nadgrodę swych dzieł rycerskich, dostał Wsie Golcza,
i Biała 1245 R.u Bogumił Dzierżykray woiewoda Poznań-
ski — a Szymon Nałęcz 1264 roku był Kasztelanem Kaliskim
Mikołay woiewodą Krakowskim 1280. Syn iego tak że Kaszte-
lan Krakowski na Roszninie, Białych Kosach i Sokolnikach
dziedzic 1283 — Jan Biskup Poznański 1286. — Mikołay
Nałęcz Kasztelan Łęczycki 1381. Jan Syn Abrahama
Hrabi był biskupem Płockim 1378 w Płocku pochowany.
Dobrogost Nałęcz Kasztelan Kamieniecki 1458. roku —
Rozrodzone dalsze Nałęczow pokolenie, podług powsze-
chnego w Polszcze zwyczaiu, od wsiow działami wziętych,
lub nabytych, czyli też nowo założonych nazwiska sobie
przybierali, iako to: na Czarnkowie Nałęcz Czarnkowscy —
na Dybowie Nałęcz Dybowscy: na Giżycach Nałęcz Giżyccy.
na Małachowie Nałęcz Małachowscy, na Raczynie Nałęcz
Raczynscy, na Wielądkach Nałęcz Wielądkowie, podobnież
na Tymienkach i Tymienicy Nałęcz Tyminscy z zawoła-
niem, o ktorych od wieku 14. Akta ziemskie i grodzkie
Sandomirskie, Radomskie, Warszawskie, Płockie, Nur-
skie, Sieradzkie, Podlaskie i inne wspominaią, z tych
procz innych dawnieyszych od wieku piętnastego, aż
do teraz

do teraz żyiących Osob, z dokumentow autentycznych, następuiąca
umieszcza się genealogia — Jakub. Nałęcz Tyminski Dobr Tymianki
Skory dziedzic Koło[r]ka 1521 spłodził synow trzech: Jana, od ktorego
synow pięciu: Wit, Ambroży, Alexander, Andrzey i Piotr, od tych prowaden-
cya dalsza, dla niedokładney wiadomości opuszcza się — Drugi Syn Jakuba
Maciey, Trzeci Mikołay. Maciey Nałęcz na Tymiankach i Tymienice Ty-
minski, miał Syna Wszebora i Floriana ktory był Xiędzem Jezuitą Mazowiec-
kiey. Wszebor Tyminski poborca w Sendomirskim 1590 roku o ktorym
wspomina Konstytucya fol: 603. miał za sobą Chlewinską z Lubrańskiey
urodzoną, z tą zostawił synow dwoch: Jarosza i Andrzeja — Jarosz z
Tymnice Tyminski za Władysława IV Krola Mąż rycerski w Sendomir-
skim osiadły, od tego dwoch synow: Adam i Samuel. Andrzey Ty-
minski Syn Wszebora Rotmistrz Krolewski za Jana Kazimierza
Krola, w czasie potyczki pod Korsuniem od Tatarow wzięty w niewolę w
roku 1648 o czym pisze Kochowski: Climac. 1. od tego był syn Jan ten
osiadł w Litwie w woiewodztwie Trockim — Adam Nałęcz Tyminski
podpisał elekcyą Michała Korybuta Krola z woiewodztwem Sendo-
mirskim od ktorego Syn Michał — Samuel Syn Jarosza Sędzia
Radomski miał synow dwoch: Woyciecha i Torkwata ktory był
Xiędzem w zakonie Scholarum Piarum, naprzod Rektorem w Kolle-
gium Chełmskim, potym Prowincyałem — Woyciech syn Samuela
miał za sobą Sienicką od tego syn Andrzey Franciszek Joachimion
Tyminski

Tyminski Pisarz grodzki Sądecki, Podczaszy Nurski, poseł na Kon-
wokacyą 1733 roku, po smierci Augusta II. Krola z Sendomirskiego od-
dokładnie potomstwo niewiadome — Michał Nałęcz Tyminski
Starosta Chęcinski z Sendomirskiego przydany do rady Marsz-
kowi Konfederacyi 1704 roku o czym swiadczą akta Konfederacyi. Był
Kommissarzem na uspokoienie dyfferencyi, między Xięztwem Zat-
skim i Sląskiem, o czym Konstytucya fol. 21. Po nim trzech braci
rodzonych Samuel, Drugi Tomasz ktorego synow dwoch: Marcin
młodo zmarły i Antoni Sędzia grodzki Stężycki, deputat na Trybu-
nał Koronny 1742 roku z Sendomirskiego. Trzeci brat Samuela
Maryan Tyminski Czesnik żona iego Mikułowska Remigiana
Chorążego Wiłkomirskiego corka, z tey synowie: Kazimierz y Igna-
2do voto Maryan poiął drugą żonę — Kazimierz Tyminski Czesnik
Smolenski podpisał elekcyą Stanisława Augusta Krola 1764.
z woiewodztwem Sendomirskim — Także Wacław Komornik Gra-
niczny Stężycki i Maciey Regent Ziemski Radomski — Adam i
Stanisław Tyminscy tych wszystkich w tym czasie żyiących
procedencya nie iest mi wiadoma — Teraz przystępuię do linii
directè idącey od Mikołaia Nałęcz Tyminskiego Syna trzeciego
Jakuba. ten spłodził Pawła, od ktorego Synow trzech: Jan
Bernard

Bernard, i Stanisław. Jan Tyminski miał syna Woyciecha,
Woyciech spłodził Szymona ktory był dwoch żenny primo voto
z Doroty Lewickiey syn Wawrzyniec bezpotomny. Drugi Syn Alexan-
der. Tyminski także dwoch żenny naprzod z Teressą Iamiołkowską miał
corek dwie, Mariannę za Maciejem Sutkowskim. i Felicyannę za
Tomaszem Dmochowskim. Syna iednego Andrzeia Tyminskiego
Sędziego Nowomieyskiego, od ktorego z Zofią Jagniątkowską corka iedna
Agnieszka 1mo voto za Janem Moszynskim. 2do voto za Woyciechem Za-
wadzkim i Synow dwoch: Michał Tyminski Łowczy Wiślicki bezpotomny
i Xiądz Stanisław — Szymon Tyminski secundo voto z Katarzyną
Olszynską bezpotomny — Alexander zaś Tyminski drugim związkiem
z Petronellą Boguską z tą zostawił synow czterech: 1. Stanisława.
2. Antoniego 3. Marcina. 4. Kazimierza. Corki trzy: Katarzynę za
Janem Pieńkowskim Podczaszym Nurskim. Agnieszkę za Dre-
wnowskim i Antoninę za Dmochowskim. Stanisław Tyminski
Syn Alexandra z Boguckiey urodzony, ożeniony z Krzączkowską
z tąm miał syna Cypryana. Ktory z Jemiołką małżonką swoią
zostawił corkę iedną Mariannę za Ludwikiem Boguckim —
od ktorych potomstwo. Antoni i Marcin Tyminscy Synowie
Alexandra z Boguckiey urodzeni, bezpotomni — Kazimierz
Nałęcz Tyminski syn czwarty Alexandra z Petronelli Boguckiey
urodzony

164

urodzony Towarzysz znaku Pancernego który z Pryscha Dą-
browską Podsędkowną Rożańską miał córkę Katarzynę za
Szczesnym Kamieńskim od których syn Jan Radzca Powiatu
Ostrołęckiego, i Syna Leona - Leon Nałęcz z Tyminiańki Ty-
miński Syn Kazimierza i Pryschy Dąbrowskiey małżonków,
Wnuk Alexandra i Petronelli Boguckiey małżonków. Pra-
wnuk Szymona i Doroty Lewickiey małżonków. Praprawnuk
Woyciecha, Nadprapraunuk Jana Tymińskich, w tym czasie
Sędzia pokoiu Powiatu Pułtuskiego, wszedł w śluby małżeńskie
z Urszulą Ciemniewską, córką Jana Ciemniewskiego Sędziego Ziem-
skiego Rożańskiego, i Marianny Okęckiey chorążanki Ukraiń-
skiey małżonków, a siostrą rodzoną Jana Ciemniewskiego

z którą spłodził córek cztery: 1. Kordulę Euzebią. 2. Kandydę
Bazyllą, 3. Mechtę Eufrozynę 4. Affrę Eunomią i Synów pięciu
Pierwszego Gwilhelma Wincentego. Drugiego Huberta Nicefora Trze-
ciego Mamerta Anastazego. Czwartego Agapita Euzebiusza
Piątego Benona Adolfa Nałęcz Tymińskich których
zaświadczają autentyczne chrztu metryki.

Genealogia Domu Starożytnego Rodu Tymowa Tymowskich, herbu Sas z dokumentow autentycznych do uprzywilejowanego dzieła Heraldyki Polskiej

---

Tymowski herbu Sas który wyżej odrysowany i początek onego opisany Dom Starożytny Tymowskich ostatky w Wielkim mianowicie Województwach Sieradzkim, Powiecie Piotrkowskim w Ziemi Wieluńskiej, w Mazowszu i w Litwie. O którym do wieku piętnastego, i dawniey wspominają Akta Ziemskie Grodzkie, Sieradzkie, Piotrkowskie, Wieluńskie Ostrzeszowskie, Warszawskie, w Litwie Wileńskie, Brzeskie i inne. Z tych przez innych dawniejszych Jaśkowa Tymowa Tymowski z Wielkiej polskiej ostatky Komornik Ziemi Sieradzkiej, za panowania Króla Zygmunta Augusta Elektorska r. 1561 żyjący, zostawił synow dwoch: Mikołaja od tego dalszy proceder będzie niżej opisana i Stanisława. Stanisław na Tymowie Tymiński za Jakuba ożeniony z Elżbietą Zuzanitką, zostawił syna Łukasza, który pojął za małżonkę Marianną Jodłowską, ta porodziła mu Syna Jana. Jan z Tymowa Tymowski

Genealogia Domu Starożytnego Rodu Tymowa Tymowskich herbu Sas z dokumentow autentycznych do uprzywilejowanego dzieła Heraldyki Polskiej

Tymowski syn Łukasza wszedł w śluby małżeńskie z Krystyną Lubniewską z tą spłodził syna Józefa, ożenionego z Teofilą Bonikowską, z którą miał syna Jana i Kazimierza. Kazimierz z Tymowy Tymowski Woyski Sieradzki w roku 1752 był deputatem na Trybunał Koronny, z województwa Sieradzkiego także pisał się na elekcyą Króla Stanisława Augusta będąc Sędzią Grodzkim Piotrkowskim i Kapturowym województwa Sieradzkiego oraz Poseł tegoż Województwa
Pisarz Chorąży Piotrkowski którego siostra była za Maxymem Turskim [illegible]
Także na tę elekcyą pisał się Michał Tymowski Subdelegat Grodzki Piotrkowski, Józef z Tymowy Tymowski Subdelegat Grodzki Piotrkowski, Jan z Tymowa Tymowski Regent Grodzki Wieluński i Antoni ~~Tymowski~~. ~~Jan Tymowski~~ Syn Józefa z Teofili z Bonikowskiej urodzony, Stolnik Sieradzki pojął za małżonkę Katarzynę Turską Córkę Kazimierza Turskiego Podczaszego Sieradzkiego i niegdy Błędowskiej małżonków Córkę, z tą spłodził Córkę Maryannę za Michałem Ostrowskim Chorążym Piotrkowskim i Syna Ignacego. Ignacy z Tymowy Tymowski Stolnik Sieradzki Poseł na Sejm 1788 [illegible] Sieradzki syn Jana Tymowskiego i Katarzyny Turskiej małżonków zaślubiony z Kunegundą Wodzińską Adama Wodzińskiego Łowczego Powiatu Orłowskiego i Katarzyny de Zawisze

de Zawisze małżonków córką co potwierdza wspólne tychże dożywocie Actum in Castro [illegible] die 8ta mensis Augusti A.D. 1790 Illustris Magci Ignatii Tymowski Dapifer Sira[diensis] [illegible] ad Comitia Regni [illegible] Magci Joannis Tymowski Dapiferi Siradiensis et Catharinae de Turskie Coniugum filii [illegible] Magcae Cunegundis de Wodzińskie Magci Adami Wodziński Venatoris Orlensis et Magcae Catharina de Zawisze Coniugum filiae seu cum [illegible] Adalberto [illegible] Przecław Tymowski z tą małżonką swoją spłodził synów trzech Józefa Antoniego i Adama Tymowskich — Wracam się [illegible] do Metryki [illegible] Mikołaja Tymowskiego syna starszego Jakóba: po którym był syn Walenty Tymowski ożeniony z Konstancyą Zaręblanką, spłodził syna Piotra ten pojął za małżonkę Maryannę Przezyńską herbu Leszczyc ~~[illegible]~~ Jana Przezyńskiego i Konstancyi Bnińskiej małżonków córkę z tą spłodził synów 2 Kazimierza i Antoniego o których niżej — Kazimierz Tymowski syn Piotra, dwoch żonny primo voto z Franciszką Nieznańską Krzysztofa Nieznańskiego i Magdaleny Przezyńskiej małżonków Córką, który uczynił zapis 3000 złotych in Castro Petricoviensi feria 2da post festum S. Pauli Primi Eremitae anno Dni 1726. Generosus Casimirus Tymowski Gnae Franciscae Nieznańska Gnosi Christophori Nieznański et Magdalenae Przezyńska Coniugum filiae [illegible] summa [illegible] millium [illegible] dotalibus Gnosi Joannis Nieznański fratri germani eius [illegible] Przecław Antonym [illegible]
Tenże Kazimierz Tymowski pojął za małżonkę Zofią Zarembiankę z którą spłodził

spłodził córkę Franciszkę za Andrzejem Dobieckim Podkomorzym
Sandomirskim w zamęściu zaszłą wspólnie tylko że dziedzice w Actis in Curia
Regia Varsaviensi die 18 mensis Martii A.D. 1788 zapisane.
Syn Józefa. Józef Tyszecki syn Kazimierza [illegible]
w ślub małżeński z Marianną Siemieńską Stefana
Siemieńskiego Chor. Nowogrodzkiego i Anny Zebrzydowskiej
małżonków córką, z tą spłodził synów 4. Tomasza Michała, Dru-
giego Stanisława Trzeciego syna 4 Ignacego
Michał z Tyszowa Tyszecki syn Józefa z Siemień-
skiej [illegible] ożeniony z Konstancyą Radzińską z tą
żył bezpotomny — Stanisław Tyszecki syn drugi
Józefa [illegible] Radomski pojął za małżonkę Agnieszkę
Ostrowską z tą spłodził synów 2. Tomasza i [illegible]
Tyszecki synowa syn trzeci Józefa [illegible] stan
duchowny Ignacy syn 4ty Józefa [illegible] progenia
dalsza niewiadoma — Antoni z Tyszowa Tyszecki
syn Piotra z Marianny Przezpolskiej urodzony
[illegible] Jerzy z Tyszowa Tyszecki osiadły w [illegible]
oraz Rycerski był [illegible] Kapitanem i w wszystkich [illegible]
[illegible] dał dowód męstwa [illegible]
ożeniony z Jadwigą Kobielską z tą spłodził synów Karola
Antoniego [illegible] — Karol Antoni z Tyszowa Tyszecki
[illegible] Jerzego Tyszeckiego i Jadwigi Kobielskiej mał-
żonków Wnuk Antoniego, Prawnuk Piotra z Tyszowa
Tyszeckiego i Marianny [illegible] [illegible]
małżonków Praprawnuk Walentego z Tyszowa Tyszeckiego
i Konstancyi Zarembianki małżonków [illegible]
[illegible] gdzie dobra nabył Kuszlany w [illegible]
[illegible] wszystkie [illegible] Donacyą
tamże [illegible] zostawił potomstwo — Którą Genealogię
Domu Starożytnego WW z Tyszowa Tyszeckich herbu Sas [illegible]
[illegible]
[illegible] Herał.
[illegible] autor tegoż dzieła [illegible]
[illegible]
Dnia 15 [illegible] 1815 R.

W [illegible]

DZIESIĘĆ GROSZY

Genealogia Domu Starożytnego Wiel. możnych z Tyszkowic Tyszeckich, z autorów wiary godnych, Konstytucyi, i dokumentów autentycznych do dzieła Heraldyki Podana

Tyszecki herbu Pozdawa, którego wraz z wy-
malowaniem, wyżej opisanie Dom starożytny Pozdawa
iako namienione w opisaniu herbu, że pochodzi od pierwszego
Protoplasty Posdave w Francyi Rycerza sławnego, tamże
za zasługi woyskowe, godność Hrabiego od Klotariusza Pierw-
szego Króla Francuzkiego nadaną, posiadaiącego. Z którego
pokolenia, przeniosł się do Polski, Krystyan Hrabia Pozdawa
za Władysława Hermana Xiążęcia Polskiego tuta
roku 1090 zaraz udał się w służbę woyskową, tenże od te-
goż Monarchy, za odważne woienne dzieła, w oczach
Xiążęcych dopełnione, nietylko znacznemi dobrami uda-
rowany, lecz i przy herbie własnym, lilie dwie białe związane,
oraz godności Hrabiego utrzymany został. Potwierdzaią
to dawni Autorowie, iako to: Kromer biskup Warmiński
w dziele pod tytułem: Martini Cromer Var. Episcopi Polonia

na karcie 126 w Księdze siódmey — Item na karcie 336 w Księdze 23 te słowa: Praeerat nostris Christinus Comes, gente Gozdawus, cujus lilium insigne est, Palatinus Plocensis — Vir acer, et rei militaris peritus — Toż samo wyraża Okolski w dziele swoim, pod tytułem: Orbis Polonus &c na karcie 223 — Także Długosz w dziele, pod tytułem: Joan: Długossi seu Longini Historiae Polonae &c na karcie 620 Księdze szostey — Item na karcie 720. Księdze dwunastey — Sarnicki w dziele pod tytułem: Stanislai Sarnicii Annales &c na karcie 1085. Paprocki w dziele pod tytułem: O sprawie Oyczysty Polskiey, na karcie 26. w Rozdziale trzecim — Z tych Hrabiów Gozdawa ieden osiadły w Polszcze, rozkrzewił dalsze pokolenie z których, Szymon Gozdawa był Biskupem Płockim 1129. roku — Drugi także o którym wspomina Długosz, Mąż rozsądku wielkiego, i skromności, umarł biskupem Płockim 1227, pochowany w Katedrze w Płocku — Filip Gozdawa Arcybiskup Gnieznieński Umarł 1278 roku — Krystyan Gozdawa woiewoda Płocki 1358. którego Konrad Xiążę Mazowiecki, dla dzieł Rycerskich mocno poważał — O czym pisze Bielski fol. 177. i inni rzędemi byli Senatorami — Z tych rozrodzone potomstwo

podług

DZIESIĘC ✠ GROSZY

podług powszechnego w Polszcze zwyczaiu, od dóbr czyli wsi w działach wziętych, lub nabytych, albo nowo założonych, nazwiska sobie przybierali, iako to: Gozdawa z Giżyc Giżyccy: z Godlewa Gozdawa Godlewscy: z Podbercza Gozdawa Podbereszcy: z Sokołowa Gozdawa Sokołowscy, podobnież z Tyszkowic Gozdawa Tyszeccy, i Gozdawa Tyszkowscy iedneyże dzielnice będący: Z tych Andrzey Gozdawa na Tyszkowicach w ziemi Łomżyńskiey osiadły, Starosta Toporowski, ożeniony z Katarzyną Zaleską, miał synów trzech: Mikołaia, Piotra, i Pawła — Mikołay chorąży Latyczewski Pułkownik J. K. Mci; był Posłem na Seym dwa razy, ten zostawił Synów dwóch Janów, od tych potomstwo — Piotr syn drugi Andrzeja chorąży Halicki, z Katarzyną Cieklińską, miał Syna Mikołaia, wielkiego woiownika, który pod Hodowem z małą garstką Kawaleryi Polskiey, maiąc nad niemi Kommendę, zbił trzydzieści tysięcy Tatarów, którym z był narażony się, w padł w ręce, lecz go Rzeczpospolita sama wykupiła — Antoni podstoli Halicki z Katarzyną Kurdwanowską, miał synów dwoch: Jana i Mikołaia Córkę Annę zakonnicę Benedyktynkę we Lwowie —

Jan Pozdawa z Tyszkowie Tyszecki wziemi Łomżynskiey osiadły, ponim był Jakob Tyszecki, ktory miał za Sobą Mariannę Strażycownę, corkę Michała Strażyca, z Johanny Chreptowiczowny urodzoną, Michała zaś Chreptowicza i Klary Jankowskiey małżonkow wnuczkę: co potwierdzaią dokumenta autentyczne: naprzod „Actum in Curia Regia „Varsaviensi, feria tertia pridie festi Sanctae Priscae Virg. „et Martyris anno domini millesimo septingentesimo quadra„gesimo primo Generosi Michaelis Strażycz olim Generosi „Antonii Strażycz, cum olim Generosa Cristina Mirowska „procreati filii, ab una, atque Gsa Johannae Chreptowiczo„wna, olim Generosi Michaelis Chreptowicz, cum Gsa Cla„ra Jankowska procreatae filiae ab altera parte, seu invicem „conjugum mutua Advitalitas. Item w tychże aktach Grodzkich Warszawskich, rzeczony Michał Strażyc teyże małżonce swoiey Joannie Chreptowicz summę cztery tysiące Złotych Polskich zapisał, feria tertia pridie festi Sanctae Priscae anno domini 1741mo Wspomniony Jakob Tyszecki, z Marianną Strażycowną, spłodził Syna Kaietana — Kaietan Pozdawa Tyszecki, Syn Jakoba z Strażycowny urodzony, Major woysk

Polskich

Polskich Starosta Peryasławski; wszedł w śluby małżeńskie z Marianną Kasztanecką, Corką Józefa Kasztaneckiego i Anny Skolnickiey małżonków, co dowodzi następuiący dokument wspolnego tychże zapisanego sobie Dożywocia — Actum in Curia Regia Varsaviensi die „Septima Mensis Augusti anno domini millesimo se„ptingentesimo septuagesimo septimo — Magnificus Cajeta„nus Tyszecki Major in exercitu Regni, olim Generosorum „Jacobi Tyszecki, et Mariannae de Strażyce conjugum „filius, maritus, ab una, et Marianna de Kasztaneckie „olim Generosorum Josephi Kasztanecki, et Annae de Sko„lnickie Conjugum filia, Consors, ab altera parte, alias in„vicem conjuges, mutuo sibi, et ab invicem mutuam et re„ciprocam, bonorum suorum paternorum et maternorum „hereditariorum et obligatoriorum, mobilium et immobi„lium, summarum quarumvis &c inscribunt. Advitalitatem. Item tegoż Kaietana Tyszeckiego [illegible] w aktach grodzkich Warszawskich rożne wspominaią tranzakcye i dokumenta. Rzeczony Kaietan Tyszecki

Starosta

Starosta Peryasławski, /: Ktorego wspomina Konstytucya Seymu 1775. gdy wyznaczyła onemuż Komissyą oddzielną z kredytorami Urodzonego Wiśnickiego:/ także inne dokumenta oprotestowane miane z Xiążętami Radziwiłłami, w aktach grodzkich Warszawskich znayduiące się — Wspomniony Kaietan Tyszecki, z wyż wyrażoną małżonką swoią Marianną Kasztanecką spłodził Syna Ignacego Ktorego zaświadcza autentyczna chrztu Metryka: in Ecclesia Parochiali Sancti Andreæ Apostoli Varsaviæ die 29. Mensis Julii, anno domini millesimo septingentesimo septuagesimo nono. in libro baptisatorum Metrices zapisana — Ignacy Gozdawa z Tyszkowic Tyszecki, w tym czasie Kapitan gwardyi pieszey Nayiaśnieyszego Alexandra Pierwszego Imperatora wszech Rossyi, i Adjutant JW. Hrabiego Barklay de Tolli Feldmarszałka woysk Rossyiskich, orderow Krzyża

Kawaler, Syn Kaietana Gozdawi z Tyszkowic Tyszeckiego, Majora woysk Polskich. Starosty Peryasławskiego, i Marianny Kasztaneckiey małżonkow. Wnuk Jakoba Tyszeckiego i Marianny Strażycowny małżonkow z linii Oyca, z linii zaś Matki Jozefa Kasztanecłiego

neckiego, i Anny Skotnickiey małżonkow — Prawnuk Michała Skotnickiego Chorążego Zakroczymskiego i Barbary Jarentowskiey Kasztelanki Sanockiey małżonkow; z linii zaś matki Michała Strażyca i Johanny Chreptowiczowny małżonkow, podług wyżey i innych mianych dokumentów, spokrewniony z familiami, Kasztaneckich, Skotnickich, Chreptowiczow, Szembekow, Sołtykow, Karwickich. Jankowskich, Mirowickich, i innych znacznych domów — Ktorą genealogią domu Starożytnego WW: Gozdawa Tyszeckich, z autorow wiarygodnych, Konstytucyi i dokumentow autentycznych do Heraldyki podaną, iako Autor tegoż dzieła przy wyciśnieniu rodowitego herbu pieczęci, podpisem własnym zaświadczam

O Senatorow. Inni od Moniwida Woiewody Wileńskiego, ktory pierwszy na siebie y na sukcessorow swoich przyiął herb Leliwa, a tym samym przyznaią im krew Xiążąt Litewskich, atoli naylepiey z Okolskim mowić, że dla starożytności imienia tego y defektu pism, trudno co stanowić o dawnieyszych Przodkach tey Familii. To zda się być pewno, że Mikołaia albo Miszka był Syn Kulenik, u Świdrygiełła y Włodzimierza Xiążęcia Kiiowskiego ciało Senatu, Hetman Xięstwa Kiiowskiego, y Marszałek, Starosta Putywlski

Nayiaśnieyszego Alexandra Pierwszego Imperatora wszech Rossyi, i Adjutant JW Hrabiego Barklay de Tolli Feldmarszałka woysk Rossyiskich, orderow krzyża

Kawaler, Syn Kaietana Gozdawi z Tyszkowic Tyszeckiego, Majora woysk Polskich. Starosty Peryasławskiego, i Marianny Kasztaneckiey małżonków. Wnuk Jakoba Tyszeckiego i Marianny Strażycowny małżonków z linii Oyca, z linii zas Matki Józefa Kasztaneckiego

[illegible] 1814 [illegible]

Nota do druku Heraldyki

Tomu Szóstego

O familii JWW. Tyszkiewiczów

Tyszkiewicz herbu Leliwa Niesiecki w Tomie trzecim fol. 419 w te słowa pisze. w Kięstwie Litewskim Dom wsławiony. Początki iego w prawdzie niektorzy według swego zdania zaś że nowe rzeczy zawsze zwadzą się bardziey smakować. daleko zasięgaią: bo iedni ich wyprowadzaią od dawnych Xiążąt Tatarskich, iako Dębołęcki fol. 78. Inni od Rzymskich Senatorow. Inni od Moniwida Woiewody Wileńskiego, ktory pierwszy na siebie y na sukcessorow swoich przyiął herb Leliwa, a tym samym przyznaią im krew Xiążąt Litewskich, atoli naylepiey z Okolskim mowić, że dla starożytności imienia tego y defektu pism, trudno co stanowić o dawnieyszych Przodkach tey Familii. To zda się bydź pewno, że Mikołaia albo Miszka był Syn Kalenik, u Swidrygełła y Włodzimierza Xiążęcia Kiiowskiego ciało Senatu, Hetman Xięstwa Kiiowskiego, y Marszałek, Starosta Putywlski

Datyolski y Zwinigrodzki. Temu Okolski dwoch
Synow przyznaie, Dobra albo Bonifacego, rzetowie-
ka rycerskiego, ale bezpotomnego, y Tyszke albo
Tymoteusza. Dobra iednak osnowa tego Domu
w Okolskim położona, ze kompotu lat mniey obser-
wuiąca, dla tego ią pozuciwszy, idę torem X. Sko-
rolewicza in MS. Pan tedy autor powiada, że
ten Tyszko miał Synow pięcie Lwa, Iwana, Ge-
bogela, Michała y Wasilia. Tych Iwan tyl-
ko corkę zostawił Bolaszewiczowę, sam zaś po
śmierci żony swoiey został Archimandrytą Pie-
czerskim. Bracia Tyszki byli ci: Sekole, Oku-
szko, o których wiz na swym mieyscu mowiło. —
Fedor, y inni od Tatarow pobici.

Lew drugi Syn Tyszki, zostawił dwoch
Synow, Iwiego Tyszkiewicza Starostę Czerni-
chiego, którego kroin corek były dwey Synowie
Jan y Michał, od których sukcessorowie w Po-
dlaskim y Brzesciańskim kwitną. Drugiego
Skumina Jana Starostę Czarnobylskiego,

ten w Roku 1558, przyimował posłow Moskiew-
skich, zowią go tam Marszałkiem Królewskim,
ożenił po nim siedm zostało, iedna poszła za Jana
Odachowskiego, druga za Helenę, trzecia za
Chołtowicza, czwarta za Pankiewicza, piąta za
Gesztorta, szosta za Hornostaia, siodma za Me-
chowskiego. y Synow dwoch, Dymitr Skumin
Tyszkiewicz Marszałek Litewski, Starosta
Minski, ten z Mielesżkowny rzetownik Synow
zpłodził Jana Starostę Czarnobylskiego, a
potym Zakonnika S. Franciszka de Observan-
tia, Jerzego Dworzanina Królewskiego, Alexandra,
y Teodora Starostę Minskiego. Teodor Skumin
Tyszkiewicz Syn drugi Skumina, naprzod Pod-
skarbi Litewski, a potym Woiewoda Nowogrodz-
ki w Roku 1602. Kazanie wydane na woy-
nę X Skargi, zyt iszcze w Roku 1616, expo-
znuie, z kazania X. Widziewicza, ten legacyą
do Moskwy sprawował od Stefana Króla w ro-
ku 1577, z tymże Królem woiewał Moskwę

183

pod Podpolochiem y indziey: do uspokoienia Inflant siła dopomogł. Był oraz Starostą Grodzień=skim, Jurborskim, y Słuckim, od B. Jozefata Kunczewicza od Schizmy do Jedności zkierowany. Jussa w Życiu B. Jozafata. Syn iego Ja=nusz, ten ieszcze tylko będąc Starostą Bracławskim posłował na Seym 1607 z kąd był deputowany do traktowania z Rokoszanami. Constit. fol. 866; wziął potym Pisarstwo Litewskie y Starostwo Nowo=grodzkie, z ktoremi tytułami, Kommissarzem zapi=sany do transakcyi o nowy port do Krolewca z Li=twy, Constit: 1611. fol. 44, iakoż iuż go był co pe=wne kondycye umowił, co approbowała Konstytu=cya 1613. fol. 39, w tymże Roku do płacy z kon=federowanemu woysku naznaczony, Constit. fol. 3. w roku 1620, iuż na ten czas Pisarz Litewski y Starosta Jurborski, z Seymu przydany kro=lowi ad consilia bellica, Const. fol. 2 wziął potym Woiewodztwo Mścisławskie, z ktorym tytułem traktował o pokoy z Szwedami. Constit. fol. 3,

w roku

184

w Roku 1623, z tego krzesła przesiadł się na Woiewodztwo Trockie, aż też y na Wileńskie w Roku 1641 w Roku iednak następuiącym z tym się pożegnał światem, wieku swego 70, a zna=ko o nim nadgrobek u Starowol. in Monum: fol. 768, mowi: Unionis cum Romana Ecclesia ze=lator egregius, prudentia viri tot Commissionibus spe=ctata, tot bellis prospere gestis fortitudo. Tenze=ki zas in Centur. Viror. fol. 112. takie mu elogi=um napisał. Martialem indolem, magno, illi Litvano Scipioni Carolo Chodkievicio, primis bellorum rudimentis imbuendum dedit, itaq; Li=vonico primum Marte exercitus, mox Sigismun=do. III. Smolenscum armis repetente, perfi=diamq; Moschorum vindicante, in Aquilonem illum gelidum, calor Martius illum rapuit, tum contra Otomanum bello Chotimensi, tum contra Gustavum & alibi presto Patriae adfuit. Vir aeque Musis ac Martis amicus. Praefecturam armorum in Litvania recusaverit pro animi sui modestia,

an virtutis

an virtutis comes invidia ei subtraxerit, in dubio
reliquit. Jedebski in Steenom: to o nim iescze
przydaie. In dissensione civili Sigismundo III.
adhesit, Vladislao IV. in erigenda Vladisla-
via operam commodavit, belli pacisq; artibus
clarus; sub Chodkiewicio duxit legiones in Sue-
manum, et non semel hostem illum fudit. Deinca
in celibes pietate sacras ędes struxit, aut cu-
mulavit ornamentis, instauravit substructionibus.
Sub electionem Vladislai IV. cum Schisma-
tici Cosatico robore succincti, extorquere a Reipub.
vellent placita religioni perniciosa, fortiter resti-
tit conatibus, Braclawie Crucis pietatis suę
monumentu reliquit, nie przydał iednak autor
co? To pewna, że w Wilnie przy S. Troy-
cy iego kosztem stanęła wyborna kaplica Naysw:
Matki, Sussa w Życiu B. Jozafata, kędy
po śmierci złożony. W prawdzie Okol: y Ko-
iał. twierdzą, że ton Janusz był urodzony z
Płubinskii

z Połubinskii, atoli Boncu: Czarlinski w kaza-
niu swoim: Wizerunki y Dubowicz iawnie
mowią, że Matka iego była Katarzyna Lacka
Pisarzowna Litewska, z Bogdany Połubin-
skiei urodzona, tey Oiciec był Jan Połubinski
Woiewoda Nowogrodzki, Matka Bogdana
X. Sanguszkowna. Miał raz na sobą Janusz
Barbarę Naruszewiczowne, ktorey zmarłey
w Roku 1627 nadgrobek wystawił, iest u
Starowol: fol: 759. Z tey iednak nie zostało
tylko iedna corka Katarzyna Eugenia, ktora
pierwszym związkiem żyła z Januszem Księ-
ciem Wiśniowieckim Koronnym Koniuszym,
drugim, z Alexandrem Xięciem Radziwiłem Mar-
szałkiem Wielkim Litewskim. Po Naru-
szewiczownie, poiął Zofią Zamieckowską dzie-
dziczkę na Podhaycach, wdowę po Goyskim
y Lanckorońskim. Napisał Xiąszkę, y podał
do druku przeciw Schizmatykom, ktorey dał
ten tytuł: List do Boreckiego y Smotryckiego,
w tym

w tym dość wielką naukę swoię pokazał. Napisał y drugą, lubo nie wydrukował, pod tytułem: Pastor Oecumenicus. Dubowicz karanie wyprawienie Osoby, kiedy o nim przydaie, że pięć kommissyi do Prus, krom innych do Inflant, y poselstwa do Cara Szwedzkiego mądrze odprawił.

Bazyli Tyszkiewicz Woiewoda Podlaski, a potym Smoleński, Starosta Piński y Minski, trzeci Syn Tyszki, brat Leona, ieździł w legacyi do Moskwy, a w expedycyach Inflantskich na Moskwę pięknie się był wsławił odwagą rycerską, a osobliwie w Roku 1561. — wyprowadzić ma Okolski za żonę przywłaszcza Xiężniczkę Sanguszkownę, atoli Kwiat. y inni, lepiey mowią, że pierwsza żona iego była Xiężniczka Czartoryiska, z tey była corka Anastazya wydana za Jana Mielesczka, od ktorey spłodzeni, Marszałek Słonimski y Podkomorzy Mozyrski, Synowie zaś: Eustachi, Jerzy y Teodor. Druga żona iego Sapiezanka,

z ktorey

z ktorey Syn Eustachi, Kasztelan Smoleński.

Z tych Synow iego Pierwszy: Ostafi albo Eustachi, Starosta Krasnosielski, temu Stryikowski przypisał Kroniki swoiey Xięgę szesnastą y siedmnastą, kiedy wspomina, że na expedycyą Moskiewską pod Wielkieluki własnym sumptem licznego żołnierza do obozu sprowadził, był mąż uczony, co poznać z wierszy iego na pochwałę Stryikowskiego, przydanych do teyże Kroniki. Okolski go zowie Woiewodą Podlaskim, Starostą Mohilowskim y Słonimskim: złączył się był dozywotnie z Xiężniczką Zaseczką Starosty Oszmiańskiego corką, z tey było siedm corek y Syn Konstantyn ale bezpotomny. Drugi Jerzy Woiewoda Brześciański, Starosta Wilkomirski, y Skrzeszowski, pamiętny woiownik przeciwko Moskwie z Mikołaiem Radziwiłłem, a osobliwie w roku 1564, w stu pięćdziesiąt swoich, mężnie się potykał na polach Iwanickich, y znowu w roku 1567 y w Roku 1568 pod obleżeniem

Uły.

Wy. Jerdził także w legacyi do Moskwy 1565 wspomina go Sulikow. Orat. in fun. Sigism. Aug. Biel. y Stryikowi. Wkroczył był Ano co= tą w stan małżeński z Kołowną wdową po Ilini= czu, z tey corki iego trzy, iedna się dostała Kalem= skiemu Staroście Owruckiemu, druga Wianow= skiemu Woyskiemu Brześciańskiemu, trzecia Miszynowi Staroście Owruckiemu, y Synowie dway, Teodor y Marcin: Ido voto z Teodorą Wołowiczowną, Starosty Słonimskiego corką, ta była za Krzysztofem Zienowiczem Woiewodą Brześciańskim podobno Ano voto. Z tey Syno= wie Eustachi, Jerzy, Piotr y Alexander. Teodor Syn Jerzego z Kołowny, związał się dożywotnie z Księżniczką Zasławską, Woiewodzianką Wo= łyńską, z tey corki dwie, Krystyna Jełcowa Podstolina Kiiowska, druga Barbara Mika= linska, z Synow zaś dway na woynie Moskiew= skiey zginęli, Samuel y Hieronim, trzeci Ja= nusz Woiewoda Kiiowski, Starosta Żytomirski,

y Sniatyński

[page break]

102

y Sniatyński, Pan iak na Boga y chwałę iego for= tuny swoiey nie żałuiący: bo naprzod w Lublinie drze= wo krzyża Swiętego w złoto kunsztownie oprawił, = prawie krolewskim kosztem, kaplicę dla niego wysta= wił, w Berdyczowie OO. Karmelitom Bosym kon= went ufundował y nadał: w Machnowce także OO. Bernardynow: w Morachwie OO. Dominikanom klasztor, czyniąc zadosyć intencyi żony swoiey Jadwigi z Buczacza Beteckiy, Kasztelanki Halickiey. W Żytomirzu kościoł iuż upadaiący dźwignął y restaurował. Sokalski Klasztor reparował y uforty= fikował. Dla uboższych Panien pewną summę odłożył, z ktorey prowizyi, te ktoreby sobie za klau= zurą życie zakonne obierały, mogły mieć dostateczny posag. Zakonowi naszemu, ktory od młodości swoiey szczegulniey kochał, naprzod Collegium w Kiiowie fundował, zapisawszy na tę intencyą trzydzieści ty= sięcy na dobrach swoich w Bzyszczowie y Chodorowie, Hiztor: Provinc: potym do Winnicy naszych wpro= wadził, y szczodrobliwie póki żył utrzymywał. Tak też dla Oyczyzny, ani krwi, ani zdrowiu swemu nie

folguiący

folguiący: bo enim tak mówi Potoc: Centur: Vir. fol 117. w ten sens: Vir bellica fortitudine illustrissimus, Cecorensi illa clade, vulnus pugnans fortiter, reportavit. Caeterum dulce pro Patria, etiam experto deinceps bellum fuit, quam ut ferro contra hostes undiq; ingruentes tegeret, non pepercit auro. Et imprimis contra Osmanum victorias de Polonis somniantem, stipendiarias suam ad Chotimum cohortes, avitasq; Lunas, Ottomanicae lunae opposuit. Contra Scythas quoq; vacripere non parare victoriam solitos, pervigil; exitium ab illis aut avertit, aut distulit. Alexandri deinde fortunae Koniecpolianae socius, reprobit fastum cladeq; data, ad sua latibula refugere coegit. Ad servilem Cosacorum seditionem ferró perdomandam, veluti Kijoviensis arce Palatinus. O. Praefectus fulminantes cohortes subministravit, subsecuta infelicitatis sequentium temporum, senectus ejus servata. Ceterum brevi post coronationem Joannis Casimiri, cui interfuit, decessit, nullum aliquem habiturus

habiturus

habiturus haeredem, praeter samam, bo zszedł z tego swiata sterilis. Wspominaią go Konstytucye Koronne w różnych latach 1623. Kommissarzem do ułożenia Zaporowskich Kozaków zaciągów na woynę, Constit: fol: 4, y w roku 1632, do traktatów z Moskwą o pokoy, Constit: fol: 2. Marcin drugi Syn Jerzego z Kotkowny Marszałek Słonimski, ten według Okolskiego miał za sobą Pacowne, według Kwiatow. Chalecka, córki z niey dwie, Helena poszła za Jeleńskiego Elżbieta za Woyciecha Krzyszowskiego. Synowie także dway, Philon z Łochayskiey Tyszkiewicz. Sędzia Ziemski Miński, ale bezpotomny, y Józef ten według Kwiat. z Barbary Kasztelanki Wileńskiey Pacowny, zpłodził Syna Stanisława Cześnika Kijowskiego, który w dobrach swoich dziedzicznych fundował OO. Dominikanów w Roku 1643, Okol: Russ: stor: fol: 126 posłował na Seym 1631, z kąd był deputatem na Trybunał fiskalny Radomski, Constit: fol: 20.

Złożył

Złączył się był dożywotnie z Zofią Niemierzycówną Podkomorzanką Kijowską, z tey córka Katarzyna wydana za Wacława Suryna, y Syn Janusz, obie sterilesa trzech krom tego braci rodzonych tegoż Stanisława Cześnika rachuie okolski, Franciszka y Bartłomieia bezpłodnych, y Mikołaia, tego potomstwo z Krystyny Zienowiczowny, Jozefat, sterilis: Anna Mirska, Katarzyna Kuncewiczowa, Philon y Jozef bezpotomni; Michał Podwoiewodzy Witebski, takze ktory miał za sobą Ogińską, potym Mleczkę y Emmanuel, tego z Węcławskiey Woyskiey Upitskiey zostało czterech Synow Antoni Kanonik Wileński, Kazimierz, Michał Starosta Strzałkowski, Teodor, tego żona Helena Bykowska, Piotr trzeci Syn Jerzego Woiewody Brzescianskiego, ale z drugiey żony Wołłowiczowny, Woiewoda y Starosta Minski, dobroczynny na Klasztor Minski OO Dominikanow, Okol:

Okol: in Russ: flor: fol: 130, gdzie go chwali z ludzkości, szczodrobliwości y zasług iego w Oyczyznie Xiężniczka Ołłowczynska, te mu dzieci powiła, Marynę Sakowiczowi Podkomorzemu Oszmianskiemu, z ktorym wraz fundowała konwent OO Dominikanom w Litwie w dobrach swoich dziedzicznych, nie przydał iednak kędy. Zofią naprzod Alexandrowi Kiszkiemu, ponim Xiążęciu Horskiemu, Krystynę Kniaziowi Zyremskiemu Podstolemu Minskiemu a po iego smierci Gorskiemu, Barbarę Dynowaiemu, zaślubione. a Dorota w panienstwie umarła. Syn tegoż Piotra Kazimierz Stolnik, a potym Podczaszy Litewski, Starosta Czerczeski, umarł bezpotomny, fortunę swoię bratu stryiecznemu Krzysztofowi zapisawszy. Alexander czwarty syn Jerzego Woiewody z Wołłowiczowny, żona iego Xiężniczka Koszyrska, ale to małżenstwo niepłodne. Jerzy piąty syn w Zakonie naszym,

(maią

115

maż godny y uczony. W Rzymie będąc y ciężko za=
chorowawszy, slub uczynił do tego Zakonu wstąpić
z któregoby zakonnika, z domu swego wyszedszy, —
naypierwszego potkał, więc idąc z tą intencyą przez
Rzym, gdy napadł na swego Generała Societa=
tis Jesu Mutium Vitellescum, swego mu się
slubu zwierzył, od którego do Zakonu przyjęty,
wielkim w nim urosł człowiekiem: bo nie tylko
Toruńskie, Krakowskie y inne pięknie rządził
Collegia, ale też y Prowincyą Polską od roku —
1622, na którym urzędzie wiek swoy zakończył.
Biblioteca scrip: Soc: tę mu pochwałę daie, że
był vir paucorum verborum. Gdy Toruńskim
był Rektorem, ile na początkach tamtey funda=
cyi, sam przez niejaki czas uczył dzieci Gramma=
tyki. Nikt go gniewaiącego się nie widział. Już
to naywiększy był iego pogrom: Wierzcie mi, źle się
stało. Są w druku te iego pisma. 1mo Respon=
sio ad libellum famosum cujusdam Anony. To=
run.

116

Torun. in scriptum Patrocinium veritatis litera=
rum Torunensium Cracov: 1615 in 4to. 2do. —
Vindiciæ doctrinæ Societatis a calumniis Patro=
ni Torunensium anonymi Cracov. 1616 in 4to
3tio. Theologia antilogica Luteranorum, &
antilogia Theologica Calvinistarum, seu con=
tradictiones de rebus fidei, quas luterani &
Calvinistæ admittunt Cracoviæ 1624, Coloniæ
1627. 4to, de Perfectione Christiana Cracov:
1624 Coloniæ 1626 in 12. 5to, Responsio ad
famosum libellum contra PP. Societ: Jesu:
qui inscribitur: Consilium de recuperanda &
stabilienda pace Reipub: in 4to 1610 Cracov:
sub nomine Nicolai Ziemecki, 6to. Respon=
sio ad calumnias cujusdam, qui patrocinium
Torunensium suscepit 1615, in 4to. Cracov:
suppresso nomine, insza to. Xiążka od wspo=
mnioney wyżey. Eustachi Jan, szósty Syn

Jerzego

147 Jerzego Woiewody Brześciańskiego z Wołowi=
czowny, naprzod Mścisławski w Roku 1613, Ko=
missarz z Seymu do zapłaty woyska, Constit.
Fol. 3. potym Brześciański Starosta, Mozyr=
ski, Kamieniecki, Dudski, a nim wszedł do Se=
natu, był Podskarbim Nadwornym Litewskim,
Pułkownik Krolewski, własnym kosztem swo=
im okryte chorągwie stawiał, na Podole, do Wo=
łoch, Inflant, Prus, y na Moskwę y sam się
z serdecznym męstwem dosyć pięknie popisał,
pod Wendą y Kokenhausem, pod Chocimem y
indziey, y także u Majestatu Polskiego wznie=
cił opinią o biegłości swoiey w kunszcie Rycer=
skim, że go chciał z buławą wysłać przeciwko
Turkom pod pospolite ruszenie, Starowol. in
Bellat. Jeździł w legacyi do Moskwy y do
Chana Tatarskiego. Zbuczałe chorągwie związ=
kowe, y ludzi ubogich szczupięce, dobrze poskro=
mił. J. P. Bogu się chciał przymilić szczo=
drobliwością swoią, na Kościoł nasz w Brze=
ściu, y w Zyrowicach OO. Bazylianow dobro=
czynny. Przybrał był sobie w małżeństwo
pierwszym slubem Zofię Xiężniczkę Wisnio=
wiecką

106
148
Wisniowiecką Michała Kasztelana Kiiowskie=
go corkę, z tey były te corki, Teodora y Katarzy=
na Zakonnice, Elżbieta naprzod Fawensbachu=
szowi, po nim Mikołaiowi Zawiszy Kasztelano=
wi Witebskiemu, Krystyna Massalskiemu Wo=
iewodzie Brzesciańskiemu, Zuzanna Eustachie=
mu Kurczowi Kasztelanowi Witebskiemu, Kon=
stancya Janowi Woyciechowi Zawiszy, zaslubione,
y pięć Synow. Drugim slubem Katarzynę
Siemieszkownę Kasztelankę Krakowską
wdowę po Woiewodzie Bełzkim, z tey także
kilku Synow zostawiwszy, swiat ten pożegnał
w roku 1631. Jerzy Syn iego pierwszy, z X. Wi=
sniowieckich, z Kanonika Krakowskiego, Kusto=
sza y Archidyakona Wilenskiego, Biskup Me=
tonski y Suffragan Wilenski, Administrator
tegoż Biskupstwa po zeszciu Wołowicza, wziął
wreszcie Infułę Zmudzką, pod ktory czas le=
gatem był do Rzymu od Władysława IV. do
Urbana VIII. w Roku 1638, to w interessie
Kanonizacyi B. Stanisława Kostki, to w in=
szych materyach. Tam poznawszy dziwną ro=
stropność iego ten Papież, naprzod go perpetu=
um Administratorem Biskupstwa Piltyń=
skiego uczynił, y do windykowania iego z rąk
heretyckich

heretyckich wieloraką władzą nadał, Assystentem
go swoim uczynił, y Przełożonym kreował nad
Missyami Inflantskiemi. Moc na niego włożna
Proboszczów Infułackich, y Doktorów w Teo-
logii stanowienia. Jak do Oyczyzny ze Włoch
powrócił, Król go władykiem na Collegium
Charitativum w Toruniu złożone, między Do-
ktorami Katolickiemi y dyssydenckiemi pore-
czył: siła tedy pracował ten godny Pasterz, że-
by była y prawda Katolicka w odróżnionych od
niey sercach ugruntowana, y zgoda umówiona,
ale daremnie te wszystkie zabiegi poszły. In-
dustryą swoią wyrobił, że Xiążę Kurlandzkie
cztery kościoły Katolickie zmurował, y nadał.
Na Żmudzi kalwaryą ufundował według
dymensyi dróg Chrystusowych przy męce w Jero-
zolimie, którą y wielkiemi łaskami od Stolicy
Apostolskiey nadanemi, y dochodami opatrzył.
z niemałym w duszach pożytkiem y nabożeń-
stwem od Męki Pańskiey. Obrany w Roku
1649 na Biskupstwo Wileńskie, gdy Wilno
Miasto Moskwa posiadła, szukaiąc bezpie-
czeństwa osoby swoiey, do Królewca się uda-
ł, kiedy go śmierć zaskoczyła w Roku 1656.

Pisali

Pisali o nim Potoc. in Centur. Vir. fol. 354. Nara-
mow. in Facie Rerum Sarm: fol. 364. kędy przy-
daie o nim, że drugiego Suffragana Białey
Rusi fundował w Dyecezyi Wileńskiey, a to
z dóbr wielkości iey, fol. 541. że Limowie Ordini
Carmelitano, Rosienis Ordini Praedicatorum
Conventus largé fundavit, Clerum ad regularem
vitae disciplinam redegit. Okol. y inni wspomi-
naią go y Konstytucye 1633 deputatem Trybu-
nału fiskalnego Wileńskiego fol. 22. y 1634
fol. 6. y 1635, fol. 5, y 1647 fol. 44. y indziey.
Kazimierz drugi Syn Jana Eustachego Wo-
iewody Brzesciańskiego, Podkomorzy Brzesciań-
ski Starosta Dudski, posłował na Seym
1627. Constit. fol. 9 y 1638 fol. 25, wielki
żołnierz, czego dał dowód w okazyi z Kozaka-
mi na Polesiu z Krzyczewskim, w roku 1649.
atoli od nich przez zdradę, tegoż roku zabity.
miał za sobą Pocieyankę Teofilę Woiewo-
dy Brzesciańskiego córkę, z którey Anna
Stetkiewiczowa Kasztelanowa Nowogrodz-
ka, y Synowie dwa, Jerzy y Eustachi Pod-
komorzy także Brzesciańscy 1674 y 1678.
Constit. fol. 13. fundował OO. Cystersów w
Wistyczach pod Brześciem, umarł 1690.

Był

był oraz Starostą Zytomirskim y Rotmistrzem
Pancerney Chorągwi 1658 Zona iego Izabella
Daniłowiczowna Podczaszanka Koronna, ale steri=
lis. Jan Antoni trzeci Syn Eustachego Woiewody
z X. Wisniowieckii, naprzod Podczaszy Litewski, Mar=
szałek Trybunału Litewskiego w Roku 1642
daley Podskarbi Nadworny Litewski, nakonice
Marszałek Nadworny Litewski, Ekonomii Brzy=
skiey Administrator, Wilkomirski y Opolski Staro=
sta, dni swoie skończył w roku 1649 Pochowany
w Katedrze Wileńskiey Starowel: in Menum. był
człowiek iak w wymowie gładki, tak w ręku silny,
wszkole Rycerskich dzieł pod Xiem Wisniowiec=
kim dobrze wypolerowany, Z kąd Oyczyzna wie=
dząc Jego z natury przymioty, na rozne go funkcye
narażała, 1632 Kommissarzem do Traktatow
o pokoy z Moskwą, Constit: fol: 2. W roku 1633,
Deputatem na Trybunał fiskalny Radomski,
Constit: fol 21. W roku 1638 do Praw na znie=
sienie pewnych Ciężarow, Constit: fol 26. W roku
1642 do taxy rzeczy, fol. 19; w kroczył był w kon=
trakty małżeńskie z Szwykowską, z ktorey zosta=
ło się kilku corek, y Synow dwoch. Jeden Ka=
zimierz, ale młodo wszedł do grobu, drugi Wła=
dysław, Krayczy Litewski 1676. Zona iego
Teodora Alexandra Sapiezanka, corka piwota

Sapiechy

Sapiechy Woiewody Wileńskiego y Hetmana
Wielkiego Litewskiego, pierwszą zaś miał Ty=
zenhauzowną, druga mu zpłodziła Syna Anto=
niego, ale młodo zmarł, y corkę Krzy Teresę
Zawiszynę Woiewodzinę Minską. Krzysztof
czwarty Syn Eustachego Woiewody z Wisnio=
wieckii, Podczaszy Litewski, sławny przeciwko
Tatarom y Kozakom woiownik. Pułkownik
Krolewski, Wziął potym w rzasługach Woie=
wodztwo Czerniechowskie, y Starostwo Zyto=
mirskie, kilka Kommissyi odprawował do re=
bellizuiących Kozakow, wszedł był w kontrakty
małżeńskie z Woronicżowną Chorążanką Ki=
iowską, z tey potomstwo iego, Eustachi, Jerzy An=
toni, wszyscy steriles: Jan y Jerzy. Jerzy miał
za sobą Liniewską, a Teodor Mikulską, od
ktorey corka Gorayska. Felicyan piąty Syn
Eustachiego Woiewody z Wisniowieckii, pułko=
wnik przeciw Kozakom, Starosta Zyrmor=
ski, zabity pod Zborowem w potrzebie od Tata=
row, w roku 1649. Zprzyciągł się był dożywo=
tnie z Teresą Sapiezanką Michałaia Kaszte=
lana Wileńskiego corką, ktora mu powiła
według Genealogii iego domu, Syna Michała

stadłem

stwilem, y Zawiszyną Kasztelanową Brześciańską. O Oycu tych wszystkich pięciu Synów Ozneżyński piśe in manu scriptis, że był takiey siły, iż rostaiącemu na tylnych nogach niedźwiedziowi iednym cięciem głowę uciął. Do teyże tu linii należy N. Cewiro Wileński, który zaślubił sobie Krystynę córkę Jerzego Sapiehy, Stolnika Litewskiego. Histor. Sapieh. Posłował na Seym w roku 1724. Teodor Syn Bazylego Kuleniewskiego, Starostą był Szereszewskim, wspominaią go akta legacyi Moskiewskich w roku 1554. Eustachi Pułko iako Obelski chce. Serafin tegoż Bazylego Syn, Kasztelan Smoleński. Córka iego Alexandra, naprzód żyła z Alexandrem Chodkiewiczem, po nim z Konstantynem Xiążęciem Ostrowskim, na koniec z Jastrzębcem, ze wszystkiemi bezpotomna.

Gabryel czwarty syn Tyszka, Synowie iego, Teodor Marek bezpotomny, Mateusz, którego żona Helena Kiernicka Horska, y z niey Syn Jędrzey, który z Sapieżanki wdowy po Xiu Kowelskim, spłodził córkę Krystynę żonę Krzysztofa Zawiszy, Marszałka Litewskiego. Michał Syn czwarty Gabryela,

tegoż

tegoż córki Eustachiego Chaleckiego potomstwo. Alexander, Jan, którego Żona Mładowicka, z niey Synowie Władysław Zakonnik S. Dominika, y Drugi Franciszek. Abraam trzeci Syn Michała, miał za sobą Charleską, z którey córka Zofia Zdanowska, secundo voto poiął Łopatecką, z tey Synów siedm, Władysław, Kazimierz, Alexander, który u Ordy, w więzieniu umarł, Tomasz, Lew, wszyscy bezpotomni. Stefan z Wierzbicką spłodził dwóch Synów, Tomasza y Karola. Szczęsny Siódmy Syn Abraama Stolnik Derpski Fundator w Różanym Stoku OO Dominikanów. mąż w wiennych expedycyach sławny, świątobliwością, co Domu ludzkością wielce zalecony, w Powiecie Grodzieńskim bywał Rotmistrzem powiatowym, w iego Domu poprzed tym Krzywy Stok nazwanym, zjawił się Obraz Panny Przenayświętszey wielkiemi cudami po wszystkim Xięstwie Litewskim sławny w Roku 1657 który Obraz wielkiemi łaskami Bożemi ozdobiony, przez Jerzego Białozora Biskupa Wileńskiego approbowany, y do Kościoła od tegoż Fundatora nowo zbudowanego wprowadzony, aż po dziś dzień nieustaiącemi słynie cudami. Miał za sobą Eufrozynę Tyszkiewiczównę Stolnikównę Słonimską. Stanisław, tego z Massalskiey córka Growska Jadwiga pierwszym związkiem żyła z Walerianem Łyszkowskim, drugim z Hieronymem Wachanowskim, Dorota z Bobińskim, z którey

tę

205 z ktorey corka Biedrzycka.

Piąty Syn Pyszka Michał stawny w Rycerskich dzietach, Pułkownik za Zygmunta Krola y Strażnik woysk Litewskich, złączył się był dożywotnie z Zofią corką Eustachiego Jaczynicza, wdową po Glińskim, ktora mu powiła sześciu Synow, Jerzego, Iwana, Streta, Jozefa, Grzegorza y Michała. Z tych Jerzy Marszałek Grodzinski Pułkownik w Inflantskich expedycyach osobliwie w Roku 1564 y 1567 y 1568. Potomstwo iego z Obrzezowny Synow pięć, to iest Jerzy Pisarz Ziemski Słonimski, żona iego Lichtyanowna, z tey było Synow dwoch, Samuel y Piotr, Samuel bezpotomny, y Piotr naprzod Marszałek Słonimski, a potem Kasztelan Smoleński. Ten z Kędzierzawski zostawił Dominika y Mikołaia. Corka tegoż Jerzego Zakonnica S. Benedykta. Drugi Syn Jerzego Jan, umarł bezpotomny. Trzeci Herman Archimandryta u S. Michała w Kijowie. Czwarty Krzysztof, Stolnik Słonimski z Kaszewski Podkomorzanki Bielskiey miał Synow dwoch, Kazimierza Podstolego Mozyrskiego, y Stanisława Stolnika Słonimskiego, ktorego synowie z Brzozowianki Kazimierz, Stefan, y Konstanty. Zygmunt piąty Zakonu S. Franciszka Minorum observantium Kustosz Nieswiecki. Iwan drugi Syn Michała za Zygmunta Augusta woiownik siedm lat w niewoli Moskiewskiey

Moskiewskiey przytrzymany, pod Stefanem potym Krolem, pod Zygmuntem Oboźny Litewski, y Generał Artyleryi: z pierwszey Żony iego Korsakowny, Syn Michał, z drugiey Elżbiety Fursowney, Cypryan, Dawid, Jerzy, z tych Michał zabity pod Wolmarem, Cypryan pod Mozayskiem 1618. Dawid z Bohufałowny zostawił Synow dwoch, Stanisława y Bogusława, Jerzy z Stalkowny Synow pięciu, Jana, Marcina, Michała, Eustachiego y Kazimierza. Ci wszyscy w woysku służąc pod roznemi znakami w expedycyach woiennych polegli. Stret trzeci Syn Michała, ktorego Synowie trzey, pierwszy Alexander Sędzia Ziemski Połocki, w Paryżu został Doktorem prawa, a będąc w Moskiewskim więzieniu, Tragedye Seneki gładkim Polskim wierszem wytłumaczył, miał za sobą Sudrowską, z ktorey Synow dwoch zostawił Krzysztofa Podsędka Trockiego, y Kazimierza, a w Zakonie Kaznodzieyskim Reinalda Teologii Doktora Przeora Wileńskiego, ten wzięty od Moskwy w niewolę 1659 tamże umarł. Drugi Paweł Sędzia Trocki z Osmolenskiey, miał Synow trzech, Alexandra, tego żona Niewiarowska Kazimierza Karmelitę Bosego w Zakonie Jozafata, y Jerzego Woyskiego Wileńskiego, Starostę Ubelskiego, ktory na Seymach obrany Posłem bywał, człowiek godny, złączył się był dożywotnie

dzywotnie z Kryską Kasztelanką Rociązką, z tey Synowie, Jerzy y Kazimierz, Michał Awetowicz Tyszkiewicz Sędzia Ziemski Połocki, Mąż wielkiey powagi, wiele Kommissyi z Moskwą odprawił, na ten czas Pisarz Ziemski Połocki, z pierwszey Żony Swiderskiei były iego dwie corki, Ewa Newelska, druga Zuzanna Jawgielowa, z drugiey żony Judyckii Syn Antoni młodo zmiknął. Józef czwarty syn Michała Tyszkiewicza, tego z Giedroycowney kilka corek zostało, y Syn Alexander, ktorego z Anny Wiekowiczowney syn Jędrzey, tego zaś z Kotłowney Woyskiey Wileńskiey Jan Alexander y Jędrzey. Grzegorz piąty Syn Michała, żona iego Xiężna Łowska, Michał szosty syn Michała, ktorego z Xiężny Worotyńskiei Synowie, Krzysztof y Mikołay, tego dwaj Synowie Mikołay y Stanisław polegli pod Rygą, a trzeci Jan. Krzysztofa także trzech Synow było, Jan, Kazimierz, y Józef, krom tych ieszcze ci kwitnęli. Dominik Stolnik Słonimski 1674 Petronella Kasztelanka Smoleńska, Dimitra Połubińskiego Marszałka Słonimskiego małżonka. N. Tyszkiewicz Starosta Starodubowski, miał za sobą Maryannę Ogińską Wojewodziankę Połocką, wdowę po Chaleckim Starościc Mozyrskim, z tey dwaj Synowie temi czasy kwitną; Jerzy Kasztelan Witebski

Genealogia Domu Starożytnego JW

Witebski y brat iego Pisarz Litewski. Nad te Józef Kasztelan Żmudzki, y Antoni teraźnieyszy Biskup Żmudzki. ———

Genealogia Domu Starozytnego Rzw

Genealogia Domu Starożytnego JW Hrabiów Tyszkiewicz z Autorów wiary godnych i dokumentów na Tabelle i linie directe idące ułożona.

Dom wsławiony Tyszkiewiczow herbu Leliwa w Xięstwie Litewskim. Niektórzy rodzi się, iedni od Xiążąt Greckich, inni od Rzymskich Senatorów. Inni od Monwida Wojewody Wileńskiego, który pierwszy na siebie i Sukcessorów przyjął herb Leliwa. tym samym przyznaią im Krew Xiążąt Litewskich. Z tych Mikołay czyli Miszka miał Syna Kalenika, który Roku 1448. ten był Hetmanem u Swidrygiełła i Włodzimierza Xiążęcia Kijowskiego oraz Marszałkiem i Starostą Żytomirskim. Zostawił dwóch Synów: Dobr[illegible] czyli Bonifacego Sterilem i Tyszkę albo Tymoteusza. od którego dalsze potomstwo nastąpiło Tyszkiewiczami zwane.

Tabella Prima

Littera A.

Linia Tymoteusza Tyszka czyli Tyszkiewicza Syna Kalenika Hetmana Kijowskiego

R. 1488.
Tymoteusz albo Tyszka czyli Tyszkiewicz Syn Kalenika miał Synów 5.

- 1. 1537. Iwan Tyszkiewicz zostawił Córkę N. Ten powinowaty był Archimandrytą Pieczarskim.
  - N. Protaszewiczowna.
- 2. 1537. Leo Tyszkiewicz spłodził dwóch Synów:
  - 1558. Iwan Tyszkiewicz Starosta Owrucki ten przez Córki, miał 2 Synów
    - Jan.
    - Michał
      - Ci w Podlaszu i w Brzeskim, a w Wołyniu osiedli od nich Proles.
  - Iwan Skumin Tyszkiewicz Starosta Czarnobylski spłodził Córek Siedm, Synów 2.
    1. Wołłowiczowa 2 Holszańskiego 3 Chreptowiczowa 4 [illegible]kiewiczowa 5 Gasztołt. 6 Hornostay 7 Machowska
    - Dymitr Starosta Marszałek Lit.
      - Videatur No. 2. Litera B.
    - Teodor Wojewoda Nowogródzki
      - Videntur Ibidem
- 3. Bazyli czyli Wasil Tyszkiewicz Wojewoda Podlaski potym Smoleński.
  - Videatur Tabella 3. Literam C.
- 4. Gabryel Tyszkiewicz
  - Videatur Tabella 9 Litt: I.
- 5. Michał Tyszkiewicz Podkomorzy i Strażnik W. X. Litt.
  - Videatur Tabella 11. Litt. L.

Tabella 2ga
Litera B.

Linia Dymitra Tyszkiewicza Marszałka Litt. Syna Jana Aty Czarnobylskiego. i Teodora brata jego.

1583.
Dymitr Mumin Tyszkiewicz Syn Jana Marszałek Litt. Starosta Minski, ożeniony z Mieleszkowną z tą zostawił Synow 4.

- Jan Zakonnik S. Franciszka.
- Jerzy Dworzanin Krolewski
- Alexander Tyszkiewicz
- Teodor Starosta Minski — Sterilis.

1602.
Teodor Tyszkiewicz Syn drugi Mumina Jana, naprzod Podskarbi Litt. potym Woiewoda Nowogr. Sta Grodzieński [illegible] z Katarzyną [illegible] a quo [illegible] Synow

1641.
Janusz Tyszkiewicz Woiewoda Wilenski z Barbarą Naruszewiczowną 1mo voto z tą miał corkę 1.
- Katarzyna Eugenia 1mo voto za Xiążęciem Wiśniowieckim Koniuszym koron. 2do voto za Xiążęciem Radziwiłłem Marszałkiem W. Litt.

2do voto z Zofią Zamoyską dziedziczką na Podhaycach. — Sterilis.

Umarł 1642. [illegible] lat 70. [illegible]

Tyszkiewicz
[illegible] Synow 4.

Antoni Tyszkiewicz z Teresą Tyzenhauzowną Syn 1.
- Wincenty Tyszkiewicz Referendarz W. Litt. z Xiężniczką Poniatowską corką S. [illegible] — Sterilis

Felicyan Sta [illegible] z Massalską Synow 3. Corek 3 Teresa [illegible] Anna.
- Dominik z [illegible]owną Synow 2 — Jan, Dominik
- Pius Tyszkiewicz [illegible] z Plater
- Antoni umarł bezżenny

Jozef Tyszkiewicz Starosta Wielatycki z Heleną Bohuszewiczowną z [illegible] Syn 1.
- Michał Tyszkiewicz Rotmistrz W. Litt. z [illegible]owną Syn — Jozef.

Michał Tyszkiewicz [illegible] Wilen. umarł

Tabella 3tia
Litera C.

Linia Bazylego Tyszkiewicza Woiewody Smoleńskiego, Syna trzeciego Tymoteusza.

117

1561.
Bazyli Tyszkiewicz Syn 3ci Tymoteusza Woiewoda Smoleński Starosta Pinski i Minski 1mo voto z Xiężniczką Czartoryską, miał Corkę 1. Synow 3.

- Anastazya za Janem Mieleszko.
- Eustachi Woiewoda Podlaski Sta Krasnostawski, Mohilewski z Xiężniczką Zarecką Corek 7. Syn 1.
  - Corek Siedm.
  - Konstanty — Sterilis.
- 1564. Jerzy Tyszkiewicz Woiewoda Brzeski Sta Wilkomirski 1mo z Chotowną wdową po Iliniczu 3. Corki 2 Synow
  - Ratomska.
  - Ułanowska
  - Moszczynowa.
  - Teodor Tyszkiewicz z Xiężniczką Zasławską 2 Corki Synow 3.
    - Samuel., Hieronim. — Steriles
    - Janusz [illegible] z [illegible] z Bełzecką — Sterilis.
  - Marcin Tyszkiewicz Marszałek Słonimski z Chalecką — Videatur Tab. 4. Lit. D.

  2do voto z Teodorą Wołłowiczowną Starościanką Słonimską z tą spłodził 4 Synow.
  - Jerzy był Jezuitą.
  - Alexander z Xiężną Kroszyńską — Sterilis.
  - Piotr Woiewoda Minski z X. Hołowczyńską — Videatur Tab. 6. Litt. F.
  - Jan Eustachi Woiewoda Brzeski z Xiężniczką Wiśniowiecką — Videatur Tab. 7. Litt. G.

2do voto z Sopiezanką Syn 1.
- Teodor [illegible] Sta [illegible] Sterilis 1584.
- Eustachi [illegible] Sta Smoleński. [illegible] 1mo [illegible] Chodkiewiczem [illegible] 2do za [illegible] 3tio za [illegible] ze wszystkiemi Sterilis

Tabella 4.
Litera D.

Linia Marcina Tyszkiewicza Marszałka Słonimskiego, Syna Jerzego Woiewody Brzescianę z Kotowny.

Marcin Tyszkiewicz Marszałek Słonimski Syn Jerzego Wdy Brzesc. z Kotowny, ożeniony z Chalecką, miał 2 Corki i Synow 2.

- Helena Jeleńska.
- Elżbieta za Woyciechem Kossowskim.
- Filon Tyszkiewicz Sędzia Ziemy Minski z Łochowską } Sterilis.
- Józef z Barbarą Pacowną Kasztel. Wileną spłodził Syna 1.
- Stanisław Cześnik Kijows. z Zofią Niemierzycowną Podkom. Kijow. Corki 1. Synow 4.
  - Katarzyna Surynowa.
  - Janusz, Franciszek, Bartłomiey } Sterilis.
  - Mikołay z Krystyną Ziewuszowną 2 Corki Synow 5. } Videatur Tabella 5 Litera E.

Tabella 5.
Litera E.

Linia Mikołaja Tyszkiewicza Syna Stanisława, z Niemierzycowny urodzonego.

Mikołay Tyszkiewicz Syn Stanisława z Niemierzycowny, ożeniony z Krystyną Ziewuszowną z tą spłodził: 2 Corki Synow 5.

- Anna Mirska.
- Katarzyna Kuncewiczowa.
- Jozafat Tyszkiewicz } Sterilis.
- Filon i Jozef } Sterilis.
- Michał Starosta ożeniony z Zogińską, [illegible]
  - Stanisław [illegible] Żmudzki
  - Jerzy [illegible] Wileński
- Emmanuel z Uklańską 4 Synow.
  - Antoni Kanonik Wileński.
  - Kazimierz
  - Michał Starosta Strzałkowy
  - Teodor z Heleną Bykowską.

Tabella 6.
Litera F.

Linia Piotra Tyszkiewicza Woiewody Minskiego, Syna Jerzego z Wołłowiczowny.

Piotr Tyszkiewicz Woiewoda Minski Syn Jerzego z Wołłowiczowny, ożeniony z Xiężniczką Ostrowczyską, z tą miał 5 Corek y Syna 1.

- Marianna Sakowiczowa Podkomorzyna Oszmiańska.
- Zofia 1° za Koleckim. 2° za Xiążęciem Horskim.
- Krystyna za Kniaziem Zyzemskim 2voto za Porskim.
- Barbara za Dyrwanem.
- Dorota Panną umarła
- Piotr Kazimierz Tyszkiewicz Podczaszy Litt. Stto Łeczerski Fortuna po nim Krzysztofowi brata Stryiecznemu zapisana. } Sterilis.

Tabella 7.
Litera G.

Linia Eustachiego Jana Tyszkiewicza Woiewody Brzescianę, Syna Jerzego z Wołłowiczowny.

Um: 1631.
Eustachi Jan Tyszkiewicz Woiewoda Brzescianę, Syn Jerzego z Wołłowiczowny, ożeniony 1° voto z Zofią Xiężniczką Wiśniowieczką, Kasztelanką Kijowską, z tą spłodził Corek 6. Synow 5.

2° voto z Katarzyną Sieranszkowną [illegible] Bracławską z tą Corka [illegible] Synow [illegible].

- Teodora i Katarzyna } Zakonnice
- Elżbieta Zawiszyna Ukowna Witebska
- Krystyna Massalska Wdzina Brzescianę
- Zuzanna [illegible] Kasztelanowa Witebska.
- Konstancya Zawiszyna.
- 1. Jerzy Biskup Wileński.
- 2. Um: 1671 prt. Kazimierz Podkomorzy Brzesciański z Tryzniankę Corkę 1. Synow 2.
  - Anna Stetkiewiczowa Ukowna Nowogrod.
  - Jerzy Tyszkiewicz Um. 1690 } Sterilis
  - Eustachi Podkomorzy Brzesc. 2° Sta [illegible]
- 3. Um. 1649. Jan Antoni Marszałek Nadw. Litt. z Szwykowską Kaszt. Wileńską z tą Corek Synow 2.
  - Kazimierz 1676 } Sterilis.
  - Władysław Krayczy Litt. z Teodorą X. Sapieżanką Wdą Wileną Corkę 1. Syn 1.
    - Roza Zawiszyna
    - Antoni [illegible] } Sterilis
- 4. Krzysztof Woiewoda Czerniechowski } Videatur Tab: 8. Litt H.
- 5. Felicyan Starosta Tyzenhauski Pułkownik. } Videatur Tab: 9. Litt I.

Tabella 8.
Litt: H.

Linia Krzysztofa Tyszkiewicza Woiewody Czerniechowskiego, Syna Eustachiego z Xiężniczki Wisniowieckiey

- Krzysztof Tyszkiewicz Woiewoda Czerniechowski, Syn Eustachiego z X. Wisniowieckiey, syn Pod[illegible] Kyowskiego ożeniony z Woroniczowną Chorążanką Kijowską z tą Synów 5.
  - Eustachi Tyszkiewicz — Sterilis
  - Jerzy Tyszkiewicz (Jan Tyszkiewicz crossed out) — Steriles.
  - Antoni Tyszkiewicz — Steriles
  - Jan [illegible] ożeniony 1° z Liniewską, [illegible] 2
    - Stanisław [illegible] Żmudzki z [illegible] Jerzykowski
      - Janusz
      - Jerzy
      - Tadeusz
  - Teodor Tyszkiewicz ożeniony z Mikulską z tą Córka 1.
    - N. Poraysha.
  - Jan Tyszkiewicz

- Um: 1649. Felicyan Tyszkiewicz Starosta Żyżmorski Syn Sgo Eustachiego z Wisniowieckiey ożeniony z Teressą Sapiezanką Koniuszanką Wileńską z tą Córka 1. Syn 1.
  - N. Zawiszyna Kasztelanowa Brzeska 1697 [illegible]
  - Michał Tyszkiewicz
    - 1735 Józef Tyszkiewicz [illegible] ożeniony z Anną Pociejówną [illegible] Trockiego Syn 1. Córka [illegible]
      - Ludwik [illegible] z X. [illegible] Anna [illegible] z [illegible]

Tabella 9.
Litera I.

Linia Gabryela Tyszkiewicza Syna Tymoteusza czyli Tyszka.

- Gabryel 4ty Syn Tymoteusza zostawił 4 Synów
  - Teodor Tyszkiewicz — Steriles.
  - Marek — Steriles.
  - Mateusz z Heleną Xiężniczką Horską z tą Syn 1.
    - Andrzey z Krystyną [illegible] Sapiezanką wdową po Xięciu Kowelskim
      - Krystyna za Krzysztofem Zawiszą Marszałkiem Litt.
  - Michał ożeniony z Chalecką z tą Synów 3
    - Alexander
    - Jan z Hladowiczową 2 Synów
      - Władysław Dominikan
      - Franciszek
    - Abraham 1°voto z Charleską 2° voto z Łopatecką z tą miał Synów 7.
      - Zofia Zdanowska.
      - Videatur Tab. 10. Litt. K.

Tabella 10.
Litt: K.

Linia Abrahama Tyszkiewicza, Syna Michała z Chaleckiey

- Abraham Tyszkiewicz Syn Michała z Chaleckiey ożeniony z Charleską 1° voto 2° voto z Łopatecką z tey Synów 7.
  - Władysław, Kazimierz, Alexander, Tomasz i Lew wszyscy — Steriles.
  - Stefan Tyszkiewicz z Wierzbicką 2 Synów
    - Tomasz
    - Karol
  - Abraham Stolnik Dorpski Rotmistrz Grodzieński z Eufrozyną Tyszkiewiczówną Stolnikówną Smoleńską miał 2 Córki Syna 1.
    - Jadwiga Łysakowska
    - Dorota Bobińska
    - Stanisław z Massalską Córka 1.
      - N. Pzowska.

Tabella 11.
Litera L.

Linia Michała Tyszkiewicza Syna Sgo Tymoteusza czyli Tyszka.

- Michał Tyszkiewicz Syn Sgo Tymoteusza. Pułkownik i Strażnik W. X. Lit. ożeniony z Zofią Jacyniczówną Wdową po [illegible] miał Synów 6.
  - 1. Jerzy Marsz. Grodzieński z Obrzczówny 5 Synów
    - Herman Archimandryta [illegible]
    - Zygmunt Kustosz Wileński — Steriles
    - Jerzy Pisarz L. Litt. z Lichtyarówną 2 Synów
      - Samuel Tyszkiewicz Podkanclerzy Smoleński z Kędzierzawską Córka 1 Lubomirska 2 Synów
        - Dominik [illegible]
        - Mikołay [illegible]
    - Jan — Sterilis.
    - Krzysztof Stolnik z Kazewską 2 Syn.
      - Kazimierz Podst. [illegible]
      - Stanisław Stoln. Smoleński z Brzozowską 3 Synów
        - Kazimierz
        - Stefan.
        - Konstanty.
  - 2. Iwan Oboźny Litt. Pułk. Artylleryi 1° voto z Korsakówną Syn 1. Michał Sterilis 2° voto z Elżbiety Fursówney 3 Syn.
    - Cyprian — Sterilis
    - Dawid z Bohnatówny 2 Synów
      - Stanisław
      - Bogusław
    - Jerzy z Hałkówney Synów 5.
      - Jan, Marcin, Michał, Eustachi [illegible] i Kazimierz wszyscy — Steriles
  - 3. Stret Tyszkiewicz miał Synów 3. (struck out: [illegible]) [illegible] 3.
    - Alexander Sędzia Połocki z Sadowską
      - Krzysztof Podst. [illegible]
      - Kazimierz Dominikan.
    - Paweł Sędzia [illegible] z Osmolską 3 Syn.
      - Alexander z Niemirowską
      - Kazimierz Karmelita bosy
      - Jerzy [illegible]
        - Jerzy.
        - Kazimierz
    - Michał Sędzia Połocki 1° z Szwederską 2 Córki 2. z [illegible] Sterilis.
  - 4. Józef. Vid. T. 12. Litt: M.
  - 5. Grzegorz. V. T. 13. Litt: M.
  - 6. Michał.
    - Videatur Tabella 14. Litt N.

Tabella 12.
Litera L.

Linia Jozefa Tyszkiewicza Syna Michała.

- Jozef Tyszkiewicz Syn 4. Michała, z Giedroyciowną ... Corek, i Syn 1.
  - Alexander z Anną Wiekowiczowną Syn 1.
    - Andrzey z ... złowney ... miał 3 Synow:
      - Jan Tyszkiewicz
      - Alexander
      - Andrzey

Tabella 13.
Litera M.

Linia Grzegorza Tyszkiewicza Syna Michała.

- Grzegorz Tyszkiewicz Syn 5. Michała. ożeniony z Xiężną Horską.

Tabella 14.
Litera N.

Linia Michała Tyszkiewicza Syna Michała.

- Michał Tyszkiewicz Syn 6 Michała ożeniony z Xiężną Worotyńską miał 2 Synow.
  - Krzysztof Tyszkiewicz miał 4 Synow
    - Jan Tyszkiewicz
    - Jozef Tyszkiewicz — Videatur Tabella 15 Lit. O.
    - ~~Dominik~~
    - Kazimierz Tyszkiewicz ... — Celibes.
  - Mikołay Tyszkiewicz miał 3 Synow
    - Mikołay i Stanisław pod Rygą zginęli — Sterilis.
    - Jan Tyszkiewicz

Tabella 15.
Litera O.

Linia Jozefa Tyszkiewicza Syna Krzysztofa.

1788. ...

- Jozef Tyszkiewicz Wojewoda Smolenski z Anną Pociejowną Wdową Trockiego ...
  - Ludwik Tyszkiewicz Hetman i Marszałek W. X. Litt. z Konstancją Xiężniczką Poniatowską ... Corek 2. Anna za Alexandrem Potockim, a potem za Wąsowiczem ...

...

GENEALOGIA Domu Starożytnego Jaśnie Wielmożnych Hrabiów Littawor Chreptowicz z dokumentów autentycznych do dzieła Heraldyki, Tomu Siódmego. Podana

Dom Starożytny Littawor Chreptowiczów herbu Odrowąż w Xięstwie Litewskim od dawnych czasów nad ... w Niesadkim, ... od Wysogierda, czyli Wyszgierta, początek swoy naznacza. ... tey Familii z autentycznych dowodów następuiącą na Linie podzielony.

- Dawid Littawor miał Syna Jakuba, który spłodził z ... Synow 4.
  - Bogdan Littawor — Linia tegoż videatur N. 1. Litera A.
  - Bazyli Littawor — Linia tegoż videatur N. 2. Litera B.
  - Daniel Littawor — Sterilis.
  - Mikołay Littawor a quo — Mechno Littawor — Anna Korsakowa.

No. 1mo Litera A.

Linia Bogdana Littawora, Syna Jakuba

- Bogdan Littawor zostawił Sześciu Synow
  1. Bazyli Littawor z Fedią Duchowną — Anna Xiężna Sanguszkowa.
  2. Mikołay Littawor — N. Kawecka.
  3. Dymitr Littawor — Sterilis.
  4. Jan Littawor Marszałek W. W. X. Litt. z Jadwigą Xiężniczką Olszańską 2 Corek i Syn 1.
     - Anna Ostykowa.
     - Zofia Oborska.
     - Kazimierz Littawor — Sterilis.
  5. Teodor Littawor Podskarbi W. X. Litt. — Linia tegoż videatur N. 3tio Litera C.
  6. Marcin Littawor Chreptowicz Marszałek W. W. X. Litt. — Linia tegoż videatur N. 4to Litera D.

214

N° 2do Litera B.

Linia Bazylego Littawor, Syna Jakuba.

- Bazyli Littawor miał 2 corki i syna 1.
  - n. Wołłowiczowa.
  - Anna.
  - Alexander Littawor spłodził 3 synow
    - Piotr Littawor
      - Bogdan – Sterilis.
    - Bazyli Littawor bezdzietny – Anastazya Kawecka.
    - Iwan Littawor z Lubką Dusianką 5 synow
      - Siemion Littawor z Reginą Rusinowną
        - n. z Połucka.
      - Konrad Littawor – Xiądz
      - Daniel Littawor – Sterilis
      - Iwan z Apolonią Sasimowną miał corkę 1, synow 4.
        - Katarzyna Podbipięcina.
        - Fedor – Sterilis
        - Iwan z Aleksandrą Iwaniczką – Teodora Rejowa
        - Konstanty z Krystyną Wierzeyską – videatur N° 5to Literae E.

N° 5to Litera E.

Linia Konstantego Littawora, Syna Iwana z Apolonii Sasimowney.

- Konstanty Littawor z Krystyną Wierzeyską z tą miał 3 synow.
  - Hieronim Littawor z Anną Iłłowską miał 2 corki
    - Felicyanna, za Kazimierzem Pociejem wdowa, podczaszyną witebską
    - Pudencyanna Dąbrowska.
  - Alexander z Zofią Czarnecką syn 1.
    - Konstanty Littawor oddzielnie corkę 1, syna 1.
      - Anna Bukowiecka
      - Władysław – Sterilis.
  - Władysław z Eufrozyną Niemierzycowną 2 corki, synow 2.
    - Eufrozyna Hałecińcowa.
    - Ewa Kostrzębska.
    - Josef Littawor.
    - Antoni Littawor

117

N° 3tio Litera C.

Linia Teodora Littawora Chreptowicza Podskarbiego W. W. X. Litt. syna Bogdana.

211

- Teodor Littawor Chreptowicz Podskarbi W. W. X. Litt. spłodził syna 1.
  - Jerzy Chreptowicz z Ludmiłą Księżniczką Holowczyńską miał syna 1.
    - Jan Chreptowicz z Magdaleną Tyszkiewiczowną 2 synow
      - Adam 1voto z Elżbietą Sturczanką 2voto z Anną Komarniewską spłodził 3 corki, synow 4.
        - Sterilis.
        - Elżbieta Kopciowa
        - Krystyna.
        - Anna.
        - Jan Chreptowicz – Sterilis.
        - Alexander z Dyzemską – Sterilis.
        - Eustachi – Videatur N° 6 Litterae F.
        - Jerzy Wojewoda Nowogrodzki – Videatur N° 7 Litterae G.

N° 6. Litt. F.

Linia Eustachiego Chreptowicza, Syna Adama z Komarniewskiey.

- Eustachi Chreptowicz ożeniony z Kurzeniecką miał 3 corki i synow 2.
  - Johanna.
  - Konstancya.
  - N. Sołtanowa.
  - Samuel Chreptowicz z Konstancyą Dolską syn 1.
    - Andrzey Chreptowicz zostawił 2 corki i synow, z tych nie pewni niewiadomie
      - n. Chreptowiczowna
      - n. za Hrynkowskim.
      - Antoni Chreptowicz
  - Stanisław Chreptowicz – Sterilis.

No 4to Litera D.

Linia Marcina Littawor Chreptowicza Marszałka W. X. Litt Syna Bogdana.

- Marcin Chreptowicz Marszałek W. W. X. Litt z Anną Xiężniczką Toczyńską miał Syna 1.
  - Bogdan z Cudę Xyą Horską spłodził 2 Synow.
    - Piotr Chreptowicz 1o voto z Anastazyą Xiężn: Czartoryską, 2o voto z Zubkowną miał Syna 1.
      - Sterilis.
      - Bogdan Referendarz W. X. Litt z Katarzyną Dłużniewską spłodził 6 Corek Anna, Elżbieta, Krystyna, Zofia, i Helena Synow 3.
        - Olbrycht z Mahlewską miał 4 Synow
          - Krzys[...]
          - Piotr
          - Mari[...]
          - Samuel
        - Jan z Kiblowczowną
          - Sterilis
        - Michał Pisarz Z. Nowog[...]
    - Bogdan z Horostaiową - -
      - Sterilis.

No 7mo Litera G.

Linia Jerzego Chreptowicza Woiewody Nowogrodzkiego, Syna Adama z Anny Romaniewskiey.

- Jerzy Chreptowicz ożeniony z Zuzanną Nonhortowną z tey spłodził 3 Corki i Synow 4.
  - Anna.
  - Zuzanna 1o voto Sapieżyna 2o voto Łubieńska.
  - Elżbieta.
  - Jan Chreptowicz z Ławską Syn 1.
    - Ludwik Chreptowicz z Pacowną Corka 1.
      - Zofia 1o voto Tyszkiewiczowa 2o voto Sawaniewska.
  - Adam Chreptowicz
  - Jerzy Chreptowicz
  - Bogdan Chreptowicz.

No 8. Litera H.

Linia Michała Littawor Chreptowicza Pisarza Ziemy Nowogrodzkiego, Syna Bogdana Referendarza W. X. Litt, z Katarzyny Dłużniewskiey urodzonego. 1o voto z Bazylią Owsianą

- Michał Chreptowicz Pisarz Z. Nowogrodzki ożeniony 1o voto z Bazylią Owsianą Corkę 1. Syna 1.
  - Zofia.
  - Eliasz Chreptowicz z Dziewałtowską 2 Corki. Synow 3.
    - Zofia 1o voto Brzozowska 2o Tyzenhauzowa.
    - Felicianna Przezdziecka.
    - Władysław z Teofilą Obuchowiczowną Kasztelan: Nowogrodzki miał Syn 1.
      - Johanna 1o Mierzejewska 2o Wołodkiewiczowa
      - Teodor
        - Xiądz.
    - Stanisław Chreptowicz z Zaranikowną
    - Kazimierz Chreptowicz - - - -
      - Xiądz

Linia tegoż Michała Chreptowicza 2o voto ożenionego z Sakowiczowną

- Michał 2o voto z Marianną Sakowiczowną spłodził Corkę 1. Synow 5.
  - Elżbieta.
  - 1. Adam Kasztelan Nowogrodzki z Elżbietą Pacowną miał 3 Corki i Syn 1.
    - Anna 1o voto Rajecka. 2o voto Kryszpinowa.
    - Katarzyna Woynitowiczowa.
    - Marianna Zakon: Benedyktynek.
    - Michał Chreptowicz ożeniony z Felicianną Kierznowską z tey spłodził Corkę 1. Synow 2.
      - Anna.
      - Maryan Vide at No 9 Lit. I.
      - Jan Vide at No 10 Lit. K. Kasztelan Nowogrodzki
  - 2. Jan Chreptowicz
  - 3. Bazyli Chreptowicz
  - 4. Bogdan Chreptowicz.
  - 5. Michał Chreptowicz

221

N° 9mo Litera I.

Linia Maryana Littawor Chreptowicza Syna Michała z Felicyanny Kierszn[owskiey]

Maryan Chreptowicz z Reginą Woynianką spłodził Córkę 1. i Syna 1.

Anna.

Joachim Littawor Hrabia Chreptowicz Kanclerz W. W. X. Litt. z Konstancyą Hrabianką Przezdziecką Podkanclerzanką Litt. spłodził Córkę 1. Synów 4.

Ewa Brzostowska Starościna Mińska.

Adam Chreptowicz RAN. NOS.

Alexander młodo umarł.

Ignacy młodo umarł.

Ireny Chreptowicz Kawaler Maltański.

N° 10mo Litera H.

Linia Jana Littawor Chreptowicza Kasztelana Nowogr. z Felicyanny Kierszn[owskiey]

Jan Chreptowicz Kasztelan Nowogr. ożeniony z Anną Romerówną, z tey spłodził Córkę 1. Synów 3.

Marianna.

Józef Chreptowicz

Antoni Chreptowicz

Stanisław Chreptowicz

223

119

Linia prosta JW. Joachima Hrabi Littawor Chreptowicza Kanclerza W. W. X. Litt zaczynaiąca się od Danila Littawora. z trzynastu pokolenia.

Danilo Littawor.	Jakub Littawor.	Bogdan Littawor	Marcin Littawor. Chreptowicz Marszałek W. W. X. Litt. z Anną z Iwaszkow Tołoczyńskiey	Bogdan Littawor Chreptowicz z Eudoxyą Horskiey	Piotr Littawor Chreptowicz z Zubkówny	Bogdan Referendarz W. X. Litt z Katarzyną Dłuzniewskiey	Michał Chreptowicz Podst. z Marianną Kowrzówny.	Adam Kasztelan Nowogrodzki z Elżbietą Pacówny.	Michał Chreptowicz z Felicyanną Kierszno wskiey.	Maryan Chreptowicz z Reginą Woynianką.	Joachim Littawor Hrabia Chreptowicz Kanclerz W. X. Litt. z Konstancyą Przezdzieckiey Podkan. Litt.	Adam Ireny.		

120

Krótki Wypis
z Dokumentów
Prowizoryi
Domu
Strabion
Ustanowiczów

Do Szanowney Deputacyi Senatu do roztrząsania i Potwierdzania Tytułów Honorowych z Grona Senatu wybraney i Przeznaczoney

Sztuka. — 18

Jozef Hrabia Wanarz na Tytuł od Przodków uzywany Składaiący Udowodnienie wywodzenia Swym od Bendo Mirrey używaniem w procedencyi

Obiaśnienie.

Protoplasta z Płci Żeńskiey. —

Protoplasta pierwszy płci żeńskiey Jan z Oporowa dobr swoich w Łęczyckim położonych był Woiewodą Łęczyckim w roku 1357; Herbem Sulima Szczycącym się którego Opisanie. Tarcza w Szerz na dwie części podzielona na wierzchniey dzielnicy puł orła czarnego w złotym polu z skrzydłami rozciągnionemi z pyskiem w lewo stronę obróconym w spodniey zaś trzy Kamienie Dyamentowe w czerwonym polu, na hełmie z Korony puł Orła czarnego takiego iak na tarczy widać. Kronikarz Bielski i Kromer w Xiędze osobney pod Zbiorem urzędujących Opisali Xięga I. Tom II. Karta 86. tudzież i Długosz Swiadczy. — Między innemi miał roku 1356 syna Mirosława który wyszedłszy z Łęczyckiego na początku wieku XV nabył Folwark Ułanowa w ziemi Lubelskiey, i od niego przyiął

Opisanie Mirosława Ułanow. Repr. I.

Nazwisko Ułanowicza
Żony swey Jadwigi ~~Dobiesł~~
Kmitówny miał Curkę 1.
Eulalię roku 1433. Stycznia
22 dnia dziedziczkę pozostał
są ~~którem bratu swemu Stry~~
~~ieczne Bodzywitowi 250 grzy~~
~~wien szerokich groszy~~
~~zapisał~~ i został Familii swey
żenskiey płci Reprezenta
tem pierwszym. —

Opisanie Nestora I. Bodziwitta.

Bodziwil rodzący się z Ma
ryi siostry Jana z Oporowa
Woiewody Łęczyckiego a
brat cioteczny Mirosława z
Ułanowa roku 1413. Grudnia
2 dnia na parlamęcie czyli
powszechnym ziezdzie w
Horodle Królowi Włady
sławowi Jagielle i
Witowdowi bratu iego Herb
Sulima z Szłomę z całym opisaniem
do potwierdzenia
podał, o czym Litewskie
metryki w Xiędze 41.
Karcie 9. świadczą a zatym
Bodziwil 1.m Nestorem został
o Dziedzictwie Mirosława
przekonywaią następne dowody.
1.o Kwit Michała z Bo
gumiłowic Kasztelana Lu
belskiego iż Roku 1404 Listop: 25 dnia
Dobrowolną składkę z Ułano
wy zgromadzony z łanów
do Korczyna z łanów 68.
Dobr Ułanowa w Ziemi
Lubelskiey położonych opła
cił groszy 816 —

1436 Lip 13. 2.o Roku 1436. Lipca 13. dnia
datowany, aprzdie Sancte Maria
Magdalena w Aktach Woiewod
stwa Sandomirskiego oblatowa
ny testament Mirosława Uła
nowicza przez którem wyznaczo
ne opiekunowie Dobiesław z Wi
śnicza Kmita i Jan Liczyński
Woiewoda Brzeski — ~~Bratu Stry~~
~~iecznemu Bodziwilowi 250 grzy~~
tylko Bratu stryiecz. Bodzywitowi 250 grzywien
Zapisał: wypłacić nakazał
~~...~~ resztę wszystko córce swey
Eulalii zapisał, zostawił ią maią
tku swego dziedziczką ~~...~~

3.o/1. — R.o 1437. Decembra 27 dnia datowane fe
rya secunda post festum na
tivitatis domino tegoż roku
w Aktach Sandomirskich
Oblatowane Opisanie przez opie
kuna Dobiesława Kmity po
Mirosławie —
Za Panowaniem zaś Króla Ka
zimierza IV niespokoił się stan
burzliwy Królestwa trwały za
targi z Xiążętami szlązkiemi
naiazdy i łotrowstwa zwaśnio
ney szlachty zagęszczone tysią
czna czynili szkody a mianowicie
podczas odiazdu Króla do Litwy
Roku 1448 Jadwiga * Mirosława żona z Ułanowa, będąc
słaba na zdrowiu przedsięwzięła
odbyć podróż do Czech a potym
w Mieście Passawa rezydencyi
wespoł z córką swą liczącą wów
czas sobie lat 15 Eulalią
gdzie Bernard C.
mes [illegible] in Solms na ówczas
w tym mieście przebywał.
Jadwiga z Ułanowa roku 1449
i 1450. dla brania ciągłey ku
racyi siedząc miała czas córkę,

* Dobiesława z Wiśnicza Kmity Siostra

Opisanie Eulalii z Ułanow Nestorki II. Reprezent. 2. —

i opiekunow Dobiesława Kmity y Jana Lichynskiego

Pierwszy Protoplasta z Płci Męzkiey Domu Ułanowiczow.

Sęp z 1451. r.

Szlomff.

Naczym przekonywaią następne Dowody.

1mo Dokument pozwalaiący iść za mąż za Bernarda Comesa de Solms. R. 1451. Miesiąca Marca 26. dnia od Opiekunow, Dobiesława Kmity i Jana Lichynskiego Datowany y do Passau przyięty a 1460. Stycznia 21. dnia przez Eulalię Comesę de Solms a Ułanow Ułanowiczową Feria Tertia Ante Festa Desponsatio Beatissimae Virgine Mariae w Aktach Wtw. Sandomirskiego oblatowany.

2do Testament Matki Jadwigi a Ułanow w Niemieckim Języku R. 1454. Mca 3. Dnia w Passawie pisany, dla Corki swey Eulalii Zostawiony.

F wnieśła tylko Summę 16592 Talar. Złoty Ryński 1. Orlan 3. Cresein grosz 4 Kruycar. 9. Roku 1459 Grudnia 13. dn.

swoię Eutalię w Obcym Języku udoskonalic i swiatu okazac, tak, że po poznaniu się z tamtemi Obywatelskiemi corkami Pierwszą uznaną klamą Bernard o pozięcie iey czynił kroki i za pozwoleniem matki Jadwigi ~~dopełnił~~ ~~się~~ Małzenskie związki z Bernardem Comesem de Solms Listopada 25. dnia 1451. roku doprawili się ~~Spoka~~ przed szlubem potwierdzenie Herbu. Uczyniona została Pełak do Herba ~~szlom~~ ktorego tarcza na cztery części podzielona na gurze po prawey stronie 2 pasy, po lewey puł Orła pod nim trzy raze na trzeciey temże Orzeł, na 4tey pasy 2, nad koroną orzeł. w koronie nad nim dwa topory, i Herb płci Zenskiey Sulima ~~Dolony~~ Dostał potwierdzony w rok powiła mu syna Kazimierza roku 1452. Grudnia 20 dnia i Curkę Wilhelminę roku 1455 Lipca 11. dnia i Matkę Jadwigę pochowawszy żyła do roku 1459 czyli zeyscia iey męża po czym powruciła do dziedzictwa swego Ułanowa z dziecmi małemi swemi. Eulalia iako nestorka domu swego druga i Reprezentantka domu swego druga posag swoy w własnym domie zostawiła w gotowiznie pierwiędzy grzywien 2800 Szerokich groszy praskich liczą grzywnę ~~po~~ 12000 Talarow bitych Krzyżowych po męzu swoym ~~Passawsk~~ Hrabi Bernardzie de Solms. F.

Folwarz Ułanow nad rzeky San y folwark o Ułanow, w San domirskim

~~Starych monet. 324 złp. grosz 1~~ czyli ~~Niosła tetem~~ ~~Niosł złt 1 gr 3.~~ wniosła zatem 151200 ~~[illegible]~~ złt Polskich oprocz nieruchomego maiątku podała w puzną potomnosc sukcessorom swym. ile była w Niemczech pisała się Comtesa de Solms a Ułanow. Skoro powruciła w Lubelskie pisała się de Solms Ułanowiczowa; i Ojca swego Mirosława od Folwarku Ułanow zwanie przedsiewzięciu utrzymała, odtąd Bernarda Comesa de Solms za Aktualnego Protoplastę z płci Męzkiey z Połą czonym Herbem Szlomf z Sulima przywoicie przywaiąc ciągle wskazawszy, Rod pochodzenie i zaszczyt dostoynosci; męża swego w potomnosc przez dzieci Exystuiących aż do teraznieyszych czasow Tytuł Comesow podała, oczym przekonywaią Liczne dowody, a prawu o posag i summę przeznia będące zostawione w domu naszym

Opisanie Wilhelminy Comtessy de Solms.

Wilhelmina corka Bernarda i Eulalii Zostawiła przykład rzadki dla familii stałą nością swą na wzor matki przywiązaniem do swego Imienia sławna; ktora będąc od urodzenia ułomną roku 1481. Czerwca 28. dn. przyięta sukienkę, została zakonnicą panien Dominikanek, a idąc za głosem powołania swego kontentowała się summą 10000 groszy szerokich praskich

przeprowadzona do Kamieńca Podolskiego tam w Zakonie PP. Dominikanek życie Dokonczyła, roku 1511. —
Listy Autentyczne pisywane do Brata świadczą. —

221

Kazimierz Syn
Opisanie Kazimierza Comesa de Solms 1go Ułanowicza.

których Matka, używać według Jego chęci niedozwoliła

w Smoleńskim Województwie w Obwodzie Dorogobuskim

reszte bratu Kazimierzowi odstąpiła pod Dyspozycię Matki Eulalii 796. grzywien szerokich praskich i groszy 16. oddata z Ogułu summy posagowey 2000 grzywien dla iey zaofiarowaney Kazimierz Syn Bernarda de Solms i Eulalii a Ułanów Ułanowicz zostawszy Maiątku i Summ ogromnych dziedzicem iednak na służbę dla Oyczyzny baczność zwrócił, był pod dowodstwem Jana Alberta III. W. X. Lłgo w czasie rozprawy z Tatarami Podole i Ruś niszczących roku 1485 nad dniestrem, później pod Dowodstwem Michała Glinskiego roku 1506 przeciwko tatarom daley pod Mikołajem Kamienieckim Hetmanem Koronnym roku 1507. pod Wiśniowcem wszędzie iako żołnierz Honorowie Znaydował się, w tym Zygmunt I Król Polski z dobroci swey iako Pan mądry do prozb Kazimierza się przychylił i 30sto letnią służbę zważywszy roku 1510 na Seymie piotrkowskim dał nadanie Kazimierzowi w Województwie Smoleńskim Folwark [illegible] Zabarowszczyzna [illegible] z [illegible] Jorowszczyzna [illegible] i [illegible] których przez Intercyzę roku 1514. wywiązana te maiątki w possesyę nie obiął. —

WIEK XVI:

240

Summę po Oycu Bernardzie Talarow 11400, Orlanez 3. Fenig 1. R. 1519 maia 30. dnia wziął

Wszedszy w Związki małżeńskie z Erastą Połubinską Herbu Jastrzębiec z Odmianą miał synow 2ch Alberta Bedwilla roku 1522 Maia 1. dnia, Bernarda 1520. Grudnia 28 dnia, y Corkę Jadwigę roku 1525. 12 Decembra, o czem przekonywaią następne dowody. Reformacyiny zapis Kazimierza Ułanowicza na Zabespieczenie wniosku Erasty połubinskiey żony swey roku 1520 Stycznia 22 dnia dany był w Urzędzie Woyskiego Ziemi Sieciechowskiey
2do Roku 1510 Mca. dnia. Przywiley Króla Polskiego Zygmunta I. na dobra w Województwie smoleńskim C.o dożywocia dane —
3o Roku 1520. Stycznia 30. dnia datowany a tego roku feria secunda post festum purificationis beatissimae Virginis Mariae w Aktach Sandomirskich obratowany dokument Hieronima Połubinskiego o Wyprawie summy posagowey 1000 groszy szerokich praskich, a tak Kazimierz Ułanowicz Woyski Ziemi Sieciechowskiey został i Nestorem III. reprezentantem domu swego piątym. —

Opisanie Jadwigi Comtessy de Solms Ułanowiczowny.

Jadwiga Ułanowiczowna z Oyca Kazimierza i Matki Erasty Połubinskiey rodząca się, roku 1540 Marca 8 dnia wyszła zamąż za Mikołaia Oleśnickiego w Pinczowie, lecz gdy mąż dyssydentstwa naależ

124

Bernard z Oyca Kazimierza i Matki Połubinskiey rodzący się

Opisanie Xiędza Bernarda Psałterzysty Krakowskiego.

1.mo Nominacya na urząd Sędziego Woytowstwa Rzężyckiego R.^u 1547. Maia 9. dnia Zalecone

2.do Dokument ugodliwy z Łaskarzewskim o Zapłatę roku 1566. oznesnia 9. dnia Zawarte. —

Konstytucia 1569. roku Uniowa rownosi Ograniczyła

3.^tio Rożne Dowody Swiet= ne dowodzące Jego bytnosci w nędzie Psał terzystow przy Kate dre Krakowskiey.

Od Franciszka stanikara przyiąt i pierwszy prawie wyznania tego został Apostatem. Jadwiga roku 1550. opuściła go i w klasztorze Panien Brygidek w Lublinie do smierci żyła, darowała klasztorowi 400 Grzywien szerokich a 1600 z posagu 2000 grzywien ~~[illegible]~~ wyznaczonego w dom powróciła krótko żyiąc roku 1562 umarła Gorliwa reprezentantka domu swego szusta, ~~[illegible]~~ Kazimierza i Matki Połubinskiey rodzący się, Ożenił się z Anastazyą Łaskowną roku 1544.º Lutego 15. dnia Miał synow 2ch. Andrzeia i Michała ktorzy w dzieciństwie odumarli, i córkę iedną Herkulanę roku 1568. Paździerznika 19. dnia był Sędzią Grodzkim w Ziemi Stężyckiey od Roku 1547. maia 9. dnia trzymał possesyę zastawną roku 1568. od Dziedzica Miasteczka Łaskarzewa, nareszcie roku 1572 dnia 3 Maia został Xiędzem swieckim S.^o Piotra, i przy katedrze Krakowskiey na fundusz psałterzystow przez Krola Władysława Jagiełłę hoynie fundowanego życie dokonał. Reprezentant domu swego Imy — w Służbie woyskowey nie był. o nim Dowody swiadczą

Opisanie Herkulany Utanowiczow Leszczynskiey.

Testamentem za mąż za Andrzeia Deputata Cz.^{tu} R.^u 1585. Marca 12.º dnia; Testamentem Karolowi 500 umarła R.^u 1611 ~~[illegible]~~ Reprezentantka domu swego

Leszczynskiego R.^u 1611 Lipca 23. Dnia czynionym Ełżbiecie Ostrorog synowi Karolowi 500. Grzywien Groszy Praskich

Opisanie Alberta Bodwila Utanowicza Czesznika Lubelskiego

1.º Kwit Stanisława Szafranca o przyięciu posagu swey Żony Bodiwilli 2000 Grzywien Szerokich Gr: Prask. Albertowi Utanowiczowi R.^u 1565. Październik 10. dnia dany.

Konstytucia 1569. roku Uniowa rownosi Ograniczyła.

2.do R.^u 1618. ~~[illegible]~~ Aprilis 1587. 1.º Dnia dattowany a tegoż R.^u feria secunda Ante festa Transfigurationis Domini X.^{ti} i Aktach Sandomir. Aktykow Testament Maryi z Dziewałtowskich Utanowiczowy Cześnikowy Lubelskiey — o odebraniu 2750. Grzywien Karolowi poruczaiący

3.^{tio} Kwit Ostrowskiego poborcy Witt.^a Lubel.^o iż w skutek Konstytucyi 1564. przyiął poborowe z Folwarku Utanowa pieniędzy.

4.º Kwit Jakuba Gołeckiego Poborcy Sandomir.^o iż w skutek Uniwersału 1564. za rzemieśników i propinacyą —

5. Kwit od Piotra Kasrowskiego Sędziego ziem. i Poborcy Lubel.^o iż w skutek uchwalonego poboru oprawę za

Opisanie Bodywilli. Reprezentatki

poddanych Folwar. Utanowa 1576. r. Maia 5.º Dnia wydany —

Bernarda i Anastazyi Łaskowny.

Herkulana Córka — wyszła za mąż za Andrzeia Leszczynskiego ~~w Roku 1609 Września 22 dnia za Krzysztofa~~ Sandomirskiego ~~[illegible]~~ 12.º dnia ~~[illegible]~~ wyznaczyła dla Syna Karola Synowi ~~[illegible]~~ 500 grzywien Szerokich Groszy Praskich ~~[illegible]~~ 1611 Lipca 23 dnia ~~[illegible]~~ domu swego Dziesiąta ~~[illegible]~~

Albert Bodwill Syn Kazimierza i Erasty Połubinskiey Comesow de Jostins Utanowiczow w służbie Woyskowey niebył Lecz iako Obywatel na popisach znaydował się ~~[illegible]~~ Ożenił się on z Maryą Dorsepruską ~~[illegible]~~ Dziewałtowskiey roku 1547 Marca 11 Dnia miał córkę Ingę Bodwille roku 1548 Lutego 1 dnia i Syna Karola roku 1547 Listopada 4. dnia zostało się iemu po Oycu Kazimierzu po Matki Połubinskiey i Siostrzyki Jadwidze Olesnickiey Brigidki 5,900 groszy praskich summy; Marya Dziewałtowska Żona iego wniosła posagu 4,000 grzywien z tey liczby przyięte Albert 1250. grzywien wszelkie winnę został. Reprezentant domu swego Imy —

Bodywilla corka Alberta w Roku 1562 wyszła za mąż za Stanisława Szafranca z Rogowa gdy ten Synody ary anskie zakładał, Bodywilla poszła męża tropem Dosydentskie wyznanie przyięła. wniosła posagu w Dom Szafrancow 2000 grzywien Szerokich tego roku —

Opisanie Karola Xawerego Oboźnego Smoleńskiego

i tam bez powrotu po został ~~się~~

Karol Xawery Syn Alberta i Maryi Dorszprung Dziewałtowskiey Urodzony, ukończywszy Szkoły w Domie Akademii Krakowskiey wraz poszedł w Zaciągi Woyskowy był pod Hetmanem Chodkiewiczem 1605. roku pod Rygą 1607 pod Guzowem, w Zaczętey ~~...~~ woynie z Rossyą Obleżeniu Smoleńska Roku 1610. pod Dowództwem Żółkowskiego Kanclerza i Hetmana Koronnego, gdy Królewicza Władysława Carem obrano Rossyiskim, pod wzięciem roku 1611 ~~...~~ Smoleńska aż do roku 1618 był w Woysku po czym ożenił się z Heleną ~~Herbu~~ Domu Horskich Herbu Druck z ~~Pierwszego Mał~~ ~~...~~ wdową Dobr Taresowa Hey części dziedziczką zostawiwszy w domu brzemienną żonę sam pod dowództwem Żółkiewskiego gdzie poszedł na Wołoszczyznę gdzie Ordynowany na Sługę ~~...~~ Koniecpolskiego Hetmana Roku 1620. Septem. 17. dnia pod Cecorą w Niewolę wzięty y do Stambułu zaprowadzony, gdzie po Walnym Zwycięstwie Jana Karola Chodkiewicza pad Chocimem nad

Aº 1639. Paźdź. 2. dni Zaniosł Skargę w Strasburgu y po Kompromissie + v. Grudnia 3. dnia Odebrał Summę Talarow 19843. Greskich groszy 3. Kraycarow 2.

w Smoleńskim Woiewodztwie w Obwodzie Dorohobuskim

] Wyieżdżaiąc z Sandomirskiego Tak Folwark Ulanow na rzeke San w powiecie Urzędowskim iako y w Powiecie Łukowskim wyprzedał żoleny niżey wyrazony y sam Obiął

Osmanem Cesarzem Tureckim ~~pod ...~~ za Stanisławem Lubomirskim podstolim Koronnym Roku 1621. uwolniony. przedstawił swe zasługi Zygmuntowi III. Królowi, świadectwami świeżemi poparte, ten iako pan dobry i sprawiedliwość miłuiący, Potwierdził przywiley przez Antecessora Zygmunta I. Wydany i Roku 1624. Marca 1. Dnia w Warszawie na Dobra w Smoleńskim położone nowy komferował i Lennym Prawem na wyż wyrażone maiątki przywiley Karolowi wydał] obiął te w Smoleńskim Maiątki w Dzierżawę za Listem Króla roku 1625. Stycznia 30 dnia danym, possydował spokoynie ~~...~~ Lennemi maiątkami przez lat 23 gdy w Roku 1648. Teodor Chmielnicki skupił gminy kozaków i we 20000. Tatarów Hanaśi Stangiereia Ukrainę ogniem i mieczem niszcząc Szlachtę zabiiał domy rabował i 15. Kwietnia 1648. Roku Stefana Potockiego pod Żółtemi wodami Zbił; Żałobna wieść wszędy się roznosiła. Jan Kazimierz Król Polski podanym do Archiwum skryptem roku 1649. Zaciągi woysk zwiększył. — Xawery Karol z Synem Wawrzyńcem Jako z dobr Rycerskich do Regimentarzów nowo Obranych w Roku 1649. iawił się, i w szańcach Zbarażu Xięcia Jeremia Wiśniowieckiego Woiewody Ruskiego Król we 20,040 Tysięcy Woyska przyszedł na odsiecz, stanął obozem pod Zborowem tam pakta zbarazkie nastąpiły. —

Wiek Swiata XVIII:

po paktach wrócili się do domu powtórne roku 1651. Maia 22 dnia Karol Ułanowicz ze Synem Wawrzyńcem w pospolitym ruszeniu pod Jchalem Hanąt 1. Lipca byli w krwawey Woynie pod Beresteczkiem, polską a Woyskiem Jstangiercia Khana Złączonym, z Kozakami Chmielnickiego, i Czernidce —
Król Jan Kazimierz wygrał do Warszawy powrócił Karol odesławszy syna do domu przyłączony do Woysk Marcina Kalinowskiego Hetmana Polnego Koronnego na Ukrainę poszedł, i pod Batowem otoczone Polskie Woysko Kozackiemi i Tatarskiemi Gminami wboiu poległ dnia 2. Czerwca 1652 roku ~~...~~

Zostawił Synów dwuch Wawrzyńca roku 1620. Kwietnia 30 dnia i Marcina roku 1630. Sierpnia 19. dnia Zrodzonych —
Oczym przekonywaią te prawdę następne dowody.

1° Roku 1624. Marca 1 dnia Przywiley od Króla Zygmunta III. nadany —
2° Do Maiątków Ozieryszcze wielkopolla Łaparowszczyzny ~~i d...~~ Roku 1625. Stycznia 30 Jntromissya ~~......~~ feria secunda prodie Sancte andree w Aktach Smolenskich: ~
3° Zeznana Roku 1649. Augusta 11. dnia

5° 1650. r. Xbra 20.go datowany a 1802 Xbra 31. dnia w Aktach Ziem=skich Pttu Minskiego aktykowany Dekret Trybunalski Kapturowy Smolenski Karolowi Ułanowiczowi dany —

Opisanie Wawrzyńca Ułanowicza Stolnika Płockiego

II a mianowicie iż wedle Konstytucyi 1654 Czerwca 9. Dni uchwaloney na Seymie Walnego Koronnego Warszawskiego od pospolitego ruszenia i od podatków uwolniony był. — II

Porządku autentyczny —
4° roku 1650 Września 5 dnia Helena Horska posag swoy zapisała Dwornowiczowy mężowi Karolowi Ułanowiczowi — tak
Naówczas Karol Ułanowicz oboźny Smolenski został wielkim nestorem swey familii Reprezentantem
IV: domu swego Jedenastym —
Wawrzyniec po smierci Matki Heleny Horskiey zostawszy Spichunem i władcą Maiątków Wyjechał do Mscisławia, Gdy niespokoynośc w kraiu co raz się zmagała a postępki Chmielnickiego niewiele wrozyły dla kraiu spokoyności, Wawrzyniec upatrzywszy mieysce schronienia Miasteczko Metatycze 5. Mil od Mscisławia odległe. Kupił Dom i z Folwarków swoych Ozieryszcze Wielkopola i z dalszych zwoził do Metatycz, w domu swym i w Klasztorze Niegdy Dominikanów Metatyckich od roku 1653.go Lokował — który miejsca łowicz Car Rossyyski roku 1654.go wszedł z wielkim Woyskiem do Litwy, Wówczas Wawrzyniec ~~z ...~~ reszte z ~~...~~ plendorami i papierami uciekał do Mscisławia gdzie w drodze przez Rossyan Zabrany został, wyręczył się i zabiegł do Metatycz gdzie przebywał w Klasztorze do Uspokoienia to iest do roku 1655. ostatnich dni Novembra od czasu przeniesienia się przez wielką Jnkursyę się chodził i tam w Metatyczach za ustałym spokoynym szczęściem zas Konfederacyi —

927

tegoż roku 1661. Lipca 11. odebrał należność po Babce Maryi Dziewałtowskiey od Jerzego Dziewałtowskiego Chorążego Trockiego 2750. Grzywien Szerokich Groszy Praskich Liczące grzywnę po złł. 20. z utratą Zł. Polsk. 93,500. ———

Takoż tego Roku 1661. Marca 7go Dnia odebrał Należność po Prababce Elżbiecie Połubinskiey od Połubinskiego Regimentarza Litewskiego 1000. Grzywien liczące Grzywnę po Złł. 20. z utratą Złotych Polskich 34000. ———

II

Trzymał Proszczyce w Woiewództwie Połockim Dobra pasaucin i Kurowa od Troiana Pakosza Sędziego Ziemsk. Połockiego od Rku 1681. Marca 7go Dnia. —

Tyszowieckiey 1655. roku Grudnia 31. dnia Sprzęty dziadowskie y pradziadowskie posprzedawał, i ze wszystkiego zpieniężnił się Summy po Matce Horskiey Babce Dziewałtowskiey i Prababce Połubinskiey Skomportowawszy nie chcąc przysięgać na wierność i poddaństwo Alexiejowi Mi~~-~~ Michałowiczowi Carowi Rossyiskiemu Ulokował na procent roku 1656. Marca 12. dnia Mikołaiowi Ciechanowieckiemu Woiewodzie Mscistawskiemu a w Klasztorze zaś Xięży Dominikanów Mełatyckich zostawiwszy pomniki pradziadowskie Pancerze Stalowe Makatu dłużyni Łokci 19. szerzyni Łokci 6. Papiery niektóre po rewolucyi uchronione ~~-~~ na Opiece małoletniego Marcina brata w Kotrytkowcy Skarbnikowej pod Opieką Xięży ulokował Wynalazł sposob do Litwy ~~-~~ i do Korony wyiechać, a przy prozbach potrzecznych obywatelów złożył i Wawrzyniec Utanowicz o Exulancyi, z Dobr swoich Dokumentach poginionych zagubionych i popalonych w Smoleńskim. — Jak Kazimierz Krol Konstytucya 1658. roku Volumino IV Fol. 547 aby nikt na fortunie swoiey nie szkodował ~~-~~ udzielne ustawę zawarowała i zaświadczył

Opisanie Wawrzynca Utanowicza

923

128

w Powiecie Kowienskim

...ku w
...tora Mła...
...s u Xiężie
...tta Kuria
... Gaber
..., Summę
...otaia Cie...
...wę odebra...
...rukiey ne...
...dstwie
...h Piast...
...at ~~-~~
...dtucał
...ierci Uwrie
...ięrny Ży...
...tą Hetma...
...się 1679. r.
...od obowią...
...Taiwia...
...dzy od
...rsaiąc...
...twirstwo
...wego Ja...
...ich razem
...apierami
u XX Dominikanów Mełatyckich Bratu Marcinowi porucrywszy wyiechał z żoną i córką do Płocka Wawrzyniec Utanowicz Stolnik Płocki R. 1679 Grudnia 17. dnia Ożenił się z Konradą peryche(?) Herbu Kory był miał Syna 1. Jakuba R. 1685. Lipca 20. dnia; Radziwiłłę Kazimirę Rku 1681. Marca 4. dnia a tak Wawrzyniec Utanowicz mało dbaiące o następcow swoich zasłużył Imie tylko Reprezentanta

Dwunastego —

Marcin syn Karola Ławerego i Aleny Horskiey Obożnych Smoleńskich po zeyściu Oyca i Matki został się w Opiece brata Wawrzyńca ~~-~~

...1687
dnia List Harfelda Kapitana do Wawrzynca Utanowicza pisany —

5. Opis z Bratem Marcinem Względem należności Skrzachy 1687 Marca 28 dnia

6. 1703. Lutego 9. dnia Datowany Testament Wawrzynca Utanowicza ——

Opisanie Marcina Utanowicza Łowczego Orszańsk.

te
Il...
na...
Ba...
Daie...
od J...
wat...
chor...
2758...
Szero...
Prash...
grzyp...
zutr...
93,5...
Tak...
1 6...
7° D...
Nalez...
babe...
tubi...
Polu...
gi m...
słuego 1000. Grzywca
1 iczy Grzywnę po
Zło: 20. zł. utratę
Złotych Polskich
34000.

Opisanie Wawrzyńca Ułanowicza

174

Z pro Skutku ~~Konstytucyi~~ Deklaracyi Skryptu od Archywum dalnego na podział Exulibus W. X. Litt. Littgo Konstytucyi 1673 Stycznia 4. dnia Stronicy 12. Karty 150. § 24. przez Króla Michała I. Wawrzyniec Ułanowicz Miał sobie wydzieloną Część nieruchomego Majątku we Wsi Kaukokalni ~~[illegible]~~ przez Jana Stanisława Szukszty Kommisarza Pttu Kowienskiego wówczas tymże Kowienskim Starostwie Olwickim Zapłatą podatków do poborcy swego.

...na
małoletniego
Opiece Marcina brata ... w Potrypkowcy Skarbnikowe pod Opieką Xięży ~~[illegible]~~ ulokował

Wynalazł sposób do Litwy ~~wyjechać~~ i do Korony wyjechać, a przy prozbach potrzecznych obywatelów złożył i Wawrzyniec Ułanowicz o Exulancyi z Dóbr swych o Dokumentach poginionych zagubionych i popalonych w Smolenskim. Jak Kazimierz Król Konstytucya 1658. roku Volumine IV Fol. 547 aby nikt na fortunie swojej nie szkodował ~~[illegible]~~ udzielną ustawę zawarował i zaświadczył

II Trzymał Possessyą w Woiewództwie Połockim Dobra Paszucin i Kurowa od Troiana Pałosza Sędziego Ziemskiego Połockiego od R^u^ 1681. Marca 7° Dnia.

1mo R^u^ 1656 Marca 12. datowany Opis Między Xiędzem Janem Oranskim Przeorem Konwentu XX. Dominikanow Mełatyckich a Wawrzyncem Ułanowiczem Całości lokacyi uczyniony

2° 1659 Januaryi 4. dnia datowane polecenie

Konstyt: 1673. Styczn: 4. d: ex Consensu Reipublicæ wszystkie Tytuły abrogował

Xcia Bogusława Radziwiła Koniuszego W. X. Littgo Wawrzyncowi Ułanowiczowi dane.

3° 1677° Septembra 18. dnia y 1678° Nowembra 6. dnia Listy Daniela Kościuszki do Wawrzynca Ułanowicza pisane sztuk 2.

4. 1679. Februar 15. dnia List Harfelda Kapitana do Wawrzynca Ułanowicza pisany

5. Opis z Bratem Marcinem Względem należności Skrzeczy... 1687. Marca 28 dnia

6. 1703. Lutego 9. dnia datowany Testament Wawrzynca Ułanowicza

Opisanie Marcina Ułanowicza Łowczego Orszanskiego

po czym w tymże roku w Obowiązkach Inspektora Ekonomicznych Expedycyow u Xięcia Bogusława Radziwiłła Koniuszego W. X. L. Pruskiego Gubernatora Znaydował się, Summę Lokowaną u JW Mikołaia Ciechanowieckiego 1661^r^ połowę odebrawszy, Lokował tego roku na Zastawę w Woiewództwie Płockim na Dobrach Piastowo; które wypuszczał w Tenutę a sam tam przebywał z swoy Obowiązek po śmierci Koniuszego 1677 y 1678. u Xiężny Jeymości u Xięcia Radziwiła Hetmana Littgo ~~[illegible]~~ ożenił się 1679^r^ i zdawszy rachunek Udalił się od obowiązków wyjechał do mieszkania dla odebrania reszte pieniędzy od Ciechanowieckiego, gdzie dorozumiewszy trudności ~~przebywał~~ był w Szklowie od R^u^ 1693° w którym Syna swego Jakuba do szkół szklowskich oddał razem o odebranie pozostałości z papierami u XX Dominikanow Mełatyckich Brata Marcinowi poruczywszy wyjechał z żoną i córką do Płocka Wawrzyniec Ułanowicz Stolnik Płocki R 1679 Stycznia 17 dnia Ożenił się z Konradą ... Herbu który był miał Syna 1. Jakuba R 1685. Lipca 2 dnia i Radziwiłłę Kazimirrę R^u^ 1681. Marca 4. dnia tak Wawrzyniec Ułanowicz mało dbałe o następców swoich zasłużył Imie tylko Reprezentanta

Dwunastego

Marcin syn Karola Ławczego i Heleny Horskiey Obozny ... Smoleńskich po życiu Syna i Matki został się w Opiece brata Wawrzyńca

podczas zaboru Smolenska
Czter[letni] Letni przewieziony został do
Malatycz gdzie na szustym
roku zycia swego zostawiony
(od Brata) sierotą u Tołpykowey Skarbni
kowey za Wiadomoscią XX
Dominikanow, przyszedł do lat
Dziewięciu. Utracił swoię Opie
kunkę gdyz w tem roku 1659
umarła do Klasztoru wzięty
tam przy usługe potrzebney
iakieykolwiek braney nauce
przebył do Lat 19. do roku
1669 w ktorym Dom do tych
czas przez Xięży w Arędę wy
puszczany, przedawszy oporzą
dził się, zarękomendowany
do Hrabiego Sieniawskie
go na służbę przez Zrybin
Horodeska Błoncie przybył
do Szkłowa, i dostał się do
Garnizonu Adama Mikoła
ia z Granowa Hrabiego
Sieniawskiego Woiewody
Wołynskiego Pozniey Mar
szałka Koronnego i Hetma
na Polnego roku 1670 Luty
1. dnia gdzie służąc żołnie
rzem lat Osm w Fortecy
Szkłowskiey na prozbę Hra
biemu podaney przeprowadzo
ny do iazdy Woysk Koron
nych obozu Hrabiego będą
cych 1678. roku Maia 14 [zostal]
Gdzie przez pięc lat uzyskał Łaskę
u Hetmana a na wyprawie
Wiedenskiey Uprzedzaiąc
Krola Jana III Weszli do
Austryi roku 1683. po rozpo
rządzeniu 31. sierpnia i naciąg
nieniu 5. Września Woyska

Konstyt: 1673. Stycz: 4[to] ex Con
sensu Reipublicae Warszawie
wszystkie Tytuły abrogowała

130

gdy Krol Września 9. naywyzsze rządy
obiął, i Zamek Kalemberg Obozem za
iął 12. Września zaczęła się Utarczka
nad switaniem w Jazdzie Polskiey
Marcin Uanowicz [Zinnenu] w sam srodek Turkow
zaordynowany po dokazywaniu męstwa
i odwagi ranę odebrał w Nogę, i u prawey
ręki palcy utracił, po wygraney Ba
talii odniesiony do Lazaretu, z kąd po
wyleczeniu się za rozkazem Hetmana
Odesłany został do Garnizonu Szkłowskie
go wedle iego chęci gdzie starszym
Uczyniony, nad tymze Garnizonem
z pensyą dozywotnią z pomieszkaniem
dla zony i dzieciey w Zamku Szkłow
skim. A[o] 1683 Septem: 18 dnia
przybył do Szkłowa i znalazł Brata swego
Wawrzynca Stolnika Uanowicza
od małoletnosci niewidzianego
tam wowczas rezyduiącego, processem
zaiętego o Summę lokowaną u JW
Ciechanowieckich. Ktorey gdy ledwie w R.
1693 Marca 7 odebrał, na Dowo
dzie za te pieniądze kupił Maiątek w
Wdztwie Sandomirskim dziedziczny
razem z zastawnemi pieniędzmi ode
branemi z Marcinem się rozdzieli,
Sam z Zoną i z Corką Bogumiłą Ka
zimirą dwuimienną 1693 Apr. 4. d.
wyiechał do
Procha i Jakuba Syna zostawił
aby z Stryiem Marcinem po odebra
niu pomnikow i papierow od XX.
Malatyckich do Sandomirza przybyli
Marcin bez trudnosci za [...]
złozonym odebrawszy od XX. Malatyckich
papiery razem Jakuba Synowca z
dziecmi swoiemi hodował Hrabia
Sieniawski wysłuchał prozby Mar
cina y przyiął [...] Kalisza prawo
na Dziesięc Włok ziemi darowne R.
1698 Septembra 21 dnia Dziedziczne
Marcinowi Uanowiczowi.
Ktory porzuciwszy starszenstwo swoie nad
Garnizonem, Folwark kupił ...

Zona Jego Krystyna

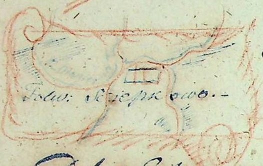

w Dobrach Szkłowszczie
w Powiecie
Orszańskim.-

3 Naypzod R[u] 1683.
Msca Octobra 31.
dnia Marcin Uła
nowicz w Sądach
Magdeburyi Szkłowskiey
o Zagarnięte dziedz.
przeciwko Brata swego
Wawrzynca Ułanowicza
Zapisał Manifest.

2[do] 1684. Stycz. 13
dał pozew Wawrzy
nc Debołm Ułano
wiczowi względem
części Sukcessyiney od
Marcina Ułanowicza
dany y w księgi Magde
burgi Szkłowskiey tego
dnia Zeznany-
a to.-

przez Jana Mottoka Gubernatora
Szkłowskiego w Dziedzictwo podane
obiął, cztery lata possyduiąc
Umarł.- Zona iego Xiężna z Baratynskich Utrzymu
iąc Gospodarstwo Sprowadzi
ła Syna Michała Ułano
wicza z Woyskowosci. —
Marcin ożeniony z Krystyną
z Xiążąt Boratynskich R[u]
1671. Października 16 dnia
miał Syna Michała R[u]
1672. Wrzesnia 29. dnia, i Curkę
Eulalię Bernardę Dwu
imienną roku 1675 Lutego
13 dnia —
A tak między temi dwoma
braciami, Marcinem i Waw
rzyncem Process o Sukcessyę
roczęnny [illegible]
Z następujących
zasad wyniknął —
Marcin do Massy sukcessyi
następujące przytaczał
Udowodnienie —
Za testamentem Mikołaja
Ułanowicza roku 1436
Lipca 13 dnia czynionym
i tego roku w Aktach
Mstwa Sandomirskiego
prodie sancta Marya Ma
gdalena Oblatowanym
wniesła posagu Eulalia
Curka iego w Dom swoy
Bernardowi de Solms 1451.
R[u] Listopada 25 dnia
2800 Grzy czyli 151.200.- Zł.
2do Erasta z domu Potubinskich
Kazimierzowa Ułanowi
czowa woyska Ziemi Sie
ciechowskiey roku 1520
Januar. 23 dnia posagu
w dom Ułanowiczow wnio
sła
1500 Grzyw: 81,000 Zło Pols

131

3[tio] Zwróciła nazad w Dom swoy
Jadwiga Mikołaiowa Oleśni
cka Erastę i Kazimierza Ułanowi
czow Corka R[u] 1562. Wrzesnia
30. Dnia —
1600 Grzyw czyli 86,000 Zło Pols
4 Herkulana Andrzeia Leszczynskie
go Żona Corka Anastazyi Ja
skowny i Andrza Bernarda
Ułanowiczow Sędziow Grod
zkich Sieciechowskich roku 1611.
Lipca 20. dnia przeznaczyła Bratu
swemu Karolowi —
500 Grzyw: czyli 27,000 Zł Pols
5[to] Marya Dorszprung Dziewał
towska Albertowa Bodwilowa
Ułanowiczowa Cześnikowa
Lubelska R[u] 1547. Marca 11.
Dnia Posagu w Dom Ułano
wiczow wniosła —
4,000 grzyw: czyli 216000 Zł
6[to] Helena z Horskich Karolowa
Ułanowiczowa Obożnina Smo
leńska Zostawiła w domie Uła
nowiczow posagu —
150000 Zło Pols
7[mo] Z przedaży folwarku Ułanowa
nad rzeką San, w Urzędowskim
Powiecie
21,000 Złł Pols
8vo Z przedaży Folwarku w Ziemi
Łukowskiey —
550,000 Zło Pols

1,282. 200 Złł.

a Gdy Brat Wawrzyniec Ułanowicz
nie chciał kombinować tylko się
i owszem

Na co powstał Manifesta zaniesione
Na Dwor czego Ułanowiczowie
feste i processa w pozwie położenia
Ułanowiczów R[u] 1684. Stycz. 24. dnia
popisane
Remanifest ze strony Wawrzyńca Ułanowicza
dokładniey Ziemskim że z Kapitału Eulalii
2800. grzyw: odciągnąć wieczność Wil
helminy Dominikanki Curki
iey —
203 grzywny 18 gro resztę po.

Dokumenta
o nim świadczą
Od naszej pnę
~~Od mieszy prawdzie~~
~~Wierdzący Narodz~~
pne Dowody.

1. 1698. roku Mca Septembra 21. Dnia Datowany a 1795. Junii 18. dnia w Ziemskich Wtto Połockiego y 1802. Decembra 31. dnia w Aktach Ziemskich Borysowskich Aktykowany Dokument Wieczysto darowny Dziesięć włók Ziemi od Mikołaja Hrabi Sieniawskiego Wojewody Bełzkiego Marszałka Koron: y Hetmana Marcinowi Ułanowiczowi Starościnie nad Garniz: [illegible] Na Folwark Sieprowa wydany.

2. 1699. r. Augusta 9. Dnia Intromissya do Folwarku Sieprowa pnę Marcina Ułanowicza Czyniona a Magdeburgi Szkłowskiey ~~Loiera Feria Tertia post Festum~~ ~~[illegible]: B: V: Mariae~~ Zeznana.

3. 1637. ~~Marca 28~~ dnia Datowany Dokument Zapewniający o ~~[illegible]~~ Sukcessyi ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ od Wawrzyńca Ułanowicza Bratu Marcinowi Ułanowiczowi wydany, a tego roku w Magdeburgy Szkłowskiey ~~Feria~~ ~~[illegible]~~ do czego [illegible] ~~ante Festum [illegible]~~ ~~do [illegible] Oblikowany~~.

4. Kwit od Jerzego Piotrowskiego o przyięciu posagowey Summy 1701. grudnia 19. dnia wydany.

5. Testament Krystyny z Boratyńskich Ułanowiczowey Marcinowey, [illegible] czyniący dla Syna Michała 22,000 Złł: i dalsze sprzęty Rk 1711. Grudnia 29. Dnia wydany.

A takż Marcin Syn Karola

zwróceniu w dom pozostał Kapitał 2596 Grzywien i gro 16.

2° Potubinska wniosła 1000 Grzywien w opisach w gotowiznie ~~[illegible]~~ 500 Grzyw:
Jadwiga córka ich darowała Klasztorowi 400 grzyw. Więc do Massy tylko 100. Grzyw: powróciła.

3° Herkulana Córka Bernarda przeznaczyła bratu Karolowi 500 grzywien

4° Dziwałtowska wniosła w Assekuracyi 4000 Grzyw. 1250 w gotowiźnie a pozostało w Opisach 2750 Grzyw: z których Gdy Bodywilli Szafrańcowey Roku 1565. Paździer[nika] 11. dnia ~~[illegible]~~ posag 2000 Grzywien wypłacony ~~[illegible]~~ Zeszły Summy zostało z tym ~~[illegible]~~ stało tylko nierachowanego Kapitału Prababki Eulalii 2446 grzyw: i gro 16.

5° ~~Helena z Horskich~~
5° Helena z Horskich Karolowa wniosła w Dom 150,000 Złł 028

6. Wawrzyniec Ułanowicz Odebrał summy w Opisach będące do Jerzego Dziwałtowskiego Chorążego [illegible] należące 2750. Grzyw: według Kursu 1699. od których ciąga grzywna po Złł tylko 20

Dubakę, Ojcem Marcina [illegible]

132

Marcin Ułanowicz nie Kontentuiąc się takową Działbicą na Roczki Majone Rk 1684. Marca 10. dnia Wawrzyńcowi Ułanowiczowi przed Sądem Orszańskim wyniosł pozew, który dnia 14. Marca Zeznany został.
i Proces do Regestru Sumaryynego wpisał.
Gdy do rozwiązania Za Zgodą przyiaciół na polubowny Sąd przyszli. Remanifest że strony Wawrzyńca przyznanym Został przypad wprawdzie Marcin ten wyrok Rk 1684. Maia 17. dnia nastały ley podlega Kondycyi aby na tych miast Wawrzyńca

134

[illegible] Regimenta [illegible] tysięcy Grzywien 1699. roku
[illegible] Eulalii [illegible] 32,101. gro: 18.
[illegible] Ułanowicza [illegible] 21,000 [illegible] Łukowskiey
[illegible] 18.
[illegible] połowę z [illegible] Brata
[illegible]
[illegible] dwu [illegible] Wawrzyńca [illegible] Poręckiey [illegible] Stolnikowa [illegible] gdy od Rk [illegible] do Klasz[toru] [illegible] w Warsza[wie] [illegible] do nauki, wy[illegible] sześć Sprzeci [illegible] przez Ojca Zamąż poszła pod Ojca Smiera za przybyciem Jakuba brata ~~[illegible]~~ Rk 1704 Kwiet: 28 dnia została ~~[illegible]~~ i tam do Śmierci żyła z Posagu swego 40,000 228 Złł. połowę przy sobie [illegible] trzymała a 20,000 Złł przy Jakubie bratu się zostało.
Eulalia Bernarda z Ojca Marcina z Matki Krystyny z Kniaziów Boratyńskich Ułanowiczów Łowczych Orszańskich będąca się wyszła za Mąża Jana syna Jerzego

Reprezentantka gorliwa Domu swego dziesiąta

Eulalii Bernardy Ułanowiczowny Reprezent.

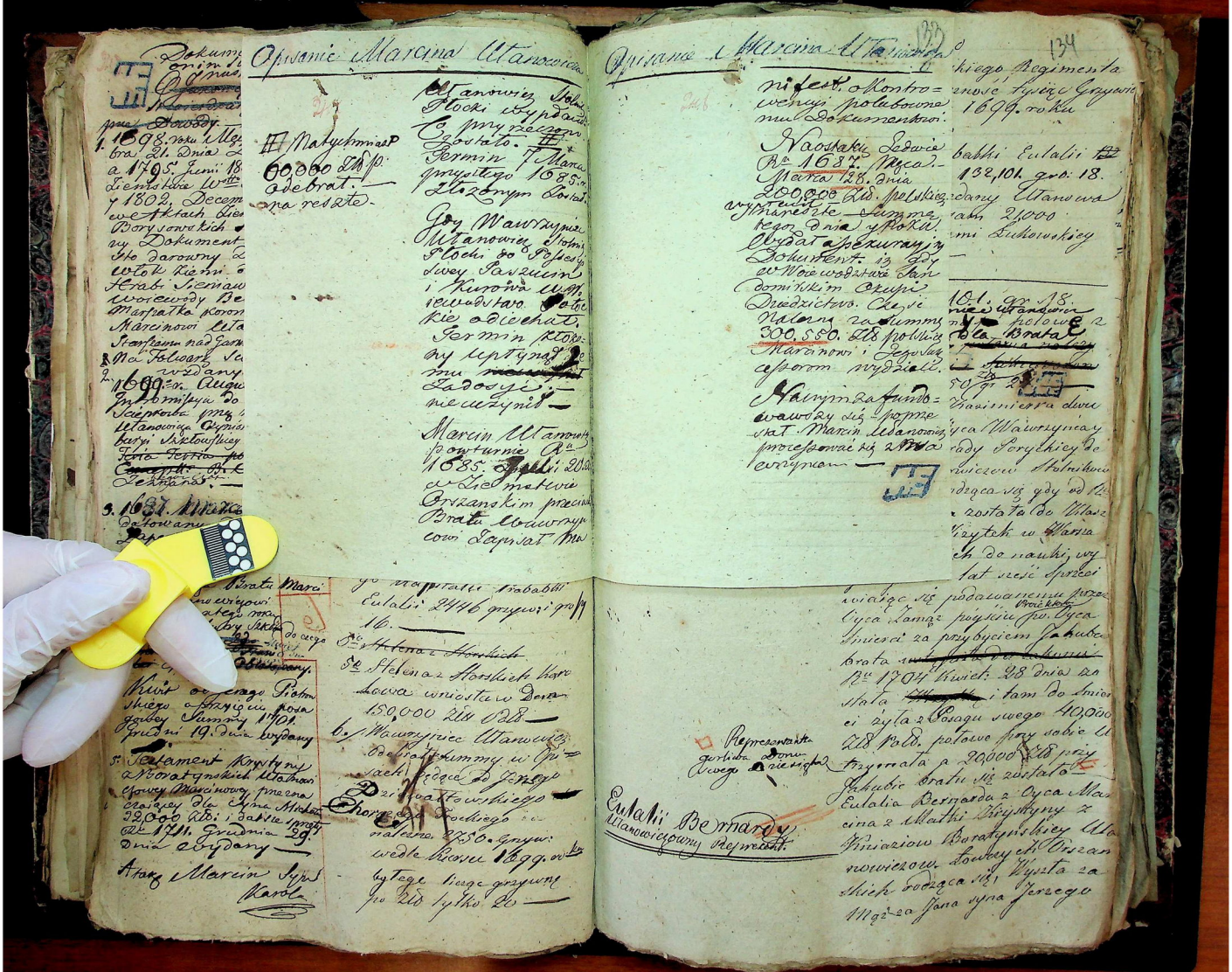

Dokum...
orim...
~~Ojnu...~~
~~Marcin...~~
przez Dowody.

1. 1698. roku M...
bra 21. Dnia ...
a 1795. Junii ...
Ziemskie W...
y 1802. Dece...
w Aktach Zi...
Borysowskich
ny Dokumen...
Ito darowny ...
włók Ziemi...
Hrabi Sieniaw...
woiewody B...
Marszałka Koron...
Marcinowi Ula...
Starszemu nad Jan...
Na Folwark S...
wydany

2. 1699. r. Augu...
Intromissya do ...
Sieprowa przy...
Ulanowicza Czynio...
barzi Szkłowskiey
~~Fora Terra po...~~
~~Czwartk...~~
Zeznanej.

3. 1687 ...

Opisanie Marcina Ulanowicza.

3000 550 złotych 24 groszy 21 ... Wiadomości ...

... Brata Marci...
... ewicowi
... tego roku
... Szkl...
... do czego
~~...~~
Obligacyary.

4. Kwit od Jerzego Piotrow
skiego z przyięcia posa
gowey Summy 1701.
Grudni 19. dnia wydany

5. Testament Krystyny
z Boratynskich Ulanowi
czowey Marcinowey przez na
czeiszey dla Syna Michała
32,000 Złł: i dalsze praw
do 1711. Grudnia 29.
Dnia wydany.

A teraz Marcin Syn
Karola

go Kapitału Prababki
Eulalii 2446 grzywn: i gro.
16.

5o ~~Helena z Horskich~~

5o Helena z Horskich Karo
lowa wniosła w Dom
150,000 Złł Pol.

6. Wawrzyniec Ulanowicz
Odebrał Summy w Ro
sach będące do Jerzego
Dziwałtowskiego
Chorążego Trockiego ...
należne 2750. grzyw:
wedle Kursu 1699. roku
bytego licząc grzywnę
po Złł tylko 20.

Ulanowicz Zasłuzyła
Imie Prokuratora
twórczod familii.

Dla Brata Marcina
uraczyłam ...
~~...~~ 1684. ...
~~... 12 dnia ...~~
~~... Marcina ...~~
~~... będące ...~~
wyniosło ...
~~... Februar...~~
~~12 dnia ...~~
~~... przyjęcia ...~~

Opisanie Bodywill, Kazimiry
Ulanowiczowny Reprezent:

Representantka
gorliwa domu
swego ...

Eulalii Bernardy
Ulanowiczowny Reprezent:

Złł 55,000

7o Od Potubinskiego Regimenta
rza za należność Tysiąc Grzywn
wedle Kursu 1699. roku
Złł 20,000

8o Kapitał Prababki Eulalii ~~...~~
~~...~~ 132,101. gro: 18.

9o Folwark przedany Ulanowa
nad rzeką sam 21,000
Folwark Ziemi Łukowskiey
550,000.

Nyn 1121,101. gr. 18.
2 Takowey Summy Wawrzyniec Ulanowicz połowę z
~~Wawrzyniec ...~~ Dla Brata
~~Marcina ...~~
... 560,550 gr 2...

Bodywilla Kazimierra dwu
Imienna z Oyca Wawrzyńca
Mathi z Konrady Sorgskiey de
Solms Ulanowiczow Stolnikow
Trockich. Rodząca się gdy od Ro
1694. oddana została do Klasz
toru WW. Wizytek w Warsza
wie będących do nauki, wy
bywszy tam lat sześć Sprzeci
wiając się podawanemu przez
Oyca Zamąż pójściu po Oyca
Smierci za przybyciem Jakuba
brata ~~...~~
Ro 1704 Kwiet: 28 dnia za
stała ~~...~~ i tam do Smier
ci żyła z Posagu swego 40,000
Złł Pold. połowę przy sobie U
trzymała a 20,000 Złł przy
Jakubie bratu się zostało.
Eulalia Bernarda z Oyca Mar
cina z Mathi Krystyny z
Xiniaziow Boratynskiey Ula
nowiczow Stolnikowey Orszan
skich rodząca się, Wyszła za
Mąż za Jana syna Jerzego

37

Pietrowskiego Skarbnika Msci
sławskiego wdowca Roku 1701.
Czerwca 17. dnia Którem
Omiał wprzody za sobą
Żykownę bez potomnę zeszła —
Paź Eulalia miała synow
Lch. Michała i Antoniego
Pietrowskich a przez testa
ment Brata Stanisława
Pietrowskiego Stolnika
Mozyrskiego 1718go roku
Decembra 10. dnia dato
wany a 1719. Febr. 8.
w Grodzie Orszańskim
Aktykowany Wsie Roski
Sarie, Walki, Howoryski
Koski Bojarskie, Rzeczę
Łatykowska, ~~[illegible]~~
Synowi ~~[illegible]~~ Michałowi
~~[illegible]~~ a dobra Kapli
cze w powiecie Mozyr
skim Antoniemu młod
szemu Synowi iey Pio
trowskim się dostało i
Summy posagowey 68000
Zł Reforma na tychże
Maiętkach zabespieczona
do Domu Piotrowskich
werta —

Opisanie Michała Ułanowicza
Reprezent.

Michał syn Marcina y
Krystyny z Kniaziów Bora
tyńskich Ułanowiczowstow
ych Powiatu Orszańskie
go zrodzony za Królem
Polskim Janem III. przy
kładem Ojca Marcin
Bratem Wawrzyńcem wy
prawiła go do Woyska,
pod Dowodstwo Jabłonow
skiego Kasztelana Krakow
skiego Hetmana Wielkiego
Koronnego 1690. roku
Maia 30. dnia był w roz
nych potrzebach Kraio
wych

Jako Żołnierz a gdy Tatarowie Prze
mieście Lwowskie Mieczem i Ogniem
niszczyć zaczęli. Rku 1696go był na
Odparcie onych; potym na Konfede
racyi Generalney 29. Sierp: 1696go
na Koronacyi 15. Września 1697
Króla Fryderyka Augusta Ja
ko towarzysz w szeregu stawał,
pod Brzeżanami i pod Stayżami
ordynowany do Dowodstwa Szczę
snego Potockiego Wojewodzica Kra
kowskiego Hetmana polnego
Koronnego przy zniesieniu Tata
row, i odbiciu Jassyru kilkadzie
siąt Tysięcy Niewolnika r. 1698.
Znaydował się w rożnych Krajo
wych potrzebach; nakoniec na
naleganie matki Boratyńskiey
z Apozytem r. 1700. Julii 17. dnia
od Komorowskiego Opatrzony po
wrócił do Sciepkowa Folwarku
swego Grudnia 25. dnia tegoż roku
~~[illegible]~~ Gospodarstwo Ulepszyw
szy dostarczał regularnie rodzinie
pieniądze na Nauki brata Jaku
ba do Potocka destynowane; Gdy w
Rku 1703. Ukończył Szkoły, Jakub po
wrócił do Sciepkowa, na List od Matki
Konrady Ułanowiczowey Stolnikowey
Rku 1703. Lutego 25. pisany z Sadomie
rza; był namawiany od Jakuba do pra
cy Folwarku Sciepkowa i razem ze
wszystkim wyjechania w Sandomir
skie, Gdy Matka Krystyna Ułanowi
czowa niedopuściła, na silne naleganie
Jchlas zastawy munimentów y Po
nników zbliżyła się. Rku 1704. Styczn
19. przezastawili Jerzemu Burzyckiemu
Regentowi Mścisławskiemu Jakub
Księgowy 125. Dukatków sam iedem
22. Stycznia wyjechał. Michał przez Mat
kę Zatrzymany do Gospodarowania Po Oceni
niu się 1719go r. każdego czasu Oczekiwał wy
iazdu i odebrania części spadku po Babce

Połubinskiey Horskiey Dziewał=
towskiey w Ręku Stryia i brata
zatrzymanych. ——
Ożenił się z Anną z Xiążąt Ko
szyrskich Roku 1719. Aprila
3. dnia miał Synow 2ch. Andrze
ia R^u 1750 Nowembra 7. dnia
i Marka Roku 1754. Kwiet=
nia 25 dnia i corkę Maryę
Eulalię 1721. roku Decembra
6. dnia oczym przekonywa
ią następne dowody
1° 1700 R^u Julii 17. dnia Pa
tent od Komorowskiego wy
dany a 1804. Maia 23
dnia w Ziemstwie Bychow=
skim Aktykowany —
2. Roku 1719. Aprila 15. dnia
w Reformie wniesioney przez
Koszyrskę posagowey Summy
na folwarku Sciepkowa za
pisanie ——
3° Kwit Joachima Bohomol=
ca Starosty Boblewskiego
O przyięciu summy posa
gowey 30000 Zł Pol.
dla curki Maryi Eulalii
Bohomolcowey od matki
Koszyrskiey 1772° Kwiet
nia 13. dany ——

Opisanie Jakuba
Ułanowicza Reprezen^t.

Jakob z Oyca Wawrzyńca
i Matki Konrady Paryskiey
Ułanowiczow Szlachtow płoc
kich Rodzący się, Ukączywszy
Kurs Nauk R^u 1703.
Lipca 12. dnia przybył do
Sciepkowa gdy dowiedział
się o Utracie Stryia i Oyca
Smierci, za Listem Siostry
Boddyulli Kazimiry z Płoc
ka i Matki z Sandomierza
1703. Lutego 25. dnia pisany
myślił ciągle o podroży

pisał do Matki prosząc o przystanie na
podroży, lecz przez Rewolucyą Kraiową
w Zakłoceniu Polski przez Karola XII
Krola Szwedzkiego żadney Kommunikacyi
z Poczt Otrzymać niemożna było, Ja
kob podmawiał brata Michała o Sprze
danie Folwarku Sciepkowa, i wyiecha
nia do Płocka, lecz matka wowczas
żyiąca Krystyna de domo Boratynskich
iuż schylony ku sprzedaży niedopuści
ła, i Folwark Zatrzymała w Ustawi
czney Niespokoyności przez pięć mie
sięcy zdeterminowała się dać im za
stawy pomniki dziadowskie uprzednio od
XX: Melatyckich uzyskane przezastawki
Anizeli Folwark Brzeczecc dopełni
ła się R^u 1703. Stycznia 19. dnia ——
Jakub biorąc miarę z Dokumentu zo
stawionego od Oyca Wawrzyńca:
Zaręczeniem Stryiowi danego Wyiechał
w Sandomirskie do Matki ~~[illegible]~~ łowy
~~Oyca i Brata Mieszkały~~ lecz Jako Wy
świateł ~~Wotkowa Sandomirskiego~~ był
na Konfederacyi Sandomirskiey
R^u 1704. Maia 20. dnia, a wiedząc
że Traktat Grzymułtowski 1686. roku
Matka 6. dnia stanowiony niebył
od rzeczy pospolitey potwierdzony, Ma
iąc nadzieię w Odebraniu dobr w
Woiewodztwie Smoleńskim przez
Konstytucyę 1662. Jana Kazimie
rza Krola Polskiego Zawarowanych Dziedzicznych
Gdy przez Prymasa Radzieiowskiego
14. Lutego 1704. roku Bezkrolewie
Ogłoszono było y Gdy Lipca 12. Obra
ny był Leszczyński Krolem, zaciąg
nął się we Lwowie roku 1705. do
Jaiey. Partyi Uformowaney pod Rzą
dem Potockiego. Woiewody Kiiowskie
go był na Koronacyi 4°. Paździer
nika 1705. roku Krola Stanisława
w Warszawie, i służył ciągle po
Rok 1709. gdy w tym R^u Karol
XII

Lecz Dziedzictwa
Kupnego przez
Oyca Uwiego
nie znalazł

1705

Oryginalnie przeliczony
iwaiąc nas tą prof

Dowody. —

1. 1704. Stycznia 19. dnia datowany Dokument między Jerzym Buzyeskim Regentem Mścisławskim a Jakubem i Michałem Uhanowiczami braćmi Stryiecznemi na przestawienie papierów i Makatu ~~Zawarty~~

2do 1718. — Miesiąca Lutego 22. dnia Dokument Zastawny ~~~~ na folwark Rawkokalnie między Jmć Józefem Syruciem na lat trzy. Za Summę wietą 17000 Złotych Polskich Zawarty — a tegoż Roku 1718. Marca 12. dnia w Aktach Rtu Kowieńskiego Oblatowany —

3o. Różne Dokumenta Arendowne; Zastawne na Maiątki w Wdztwie Sandomirskim Utrzymywane. —

4o. 1722. Miesiąca Marca 7. dnia Datowany a tegoż Roku w Aktach Rtu Kowieńskiego przyznany Dokument wieczysto przedażny od Jakuba Uhanowicza Miecznika Sandom. Folwark Rawkokalnie JP. Józefowi Syruciowi za Summę 45,620. Złotych Polskich.

Lipca 8 dnia pod Pułtawą rozproszonym został y na Seymie Warszawskim 1710. roku w Konstytucyę tegoż roku. Traktat Roku 1686go po potwierdzeniu Jnferowany i umieszczony został, Maiąc za zginione swe Dobra Smoleńskie uwolnił się Roku 1710. od Służby. Dnia 16. Września ~~y Ożenił się z Biegańską a potym Osiematyczowną i Osiadł w Sandomirskim~~ Jednak w Czasie późnieyszym daiąc Sposobność przypomnienia się onych ~~na Seymie Grodzieńskim~~ tegoż roku 1710. Genealogią Autentyczną Sporządziwszy ~~do Komisacyi z Urzędowi podała Kommendował ięga ... Dominik Cyrinski Woiewoda Trocki Marszałek Trybunału Wo. Xtwa Litt. Roku 1726 r. i zaniósł uwiadczenie w tym czasie~~ 1726. r. —

Jakub ożenił się nayprzód z Ewgenią Biegańską Starościanką ~~stary~~ Starodubowskiey Roku 1710. Grudnia 15. dnia Po zeyściu którey powtórnie się ożenił z Celestyną z Kraiewa Osiematyczów Herbu Lew Roku 1713go Maia 13. dnia miał synów dwuch Jana Roku 1715go Marca 3. dnia i Dominika Roku 1720. Sierpnia 4. dnia Jakub Uhanowicz Miecznik Sandomirski Konstytucyą 1717 roku na Karcie 321. Paragrafie Gratyfikacyi 13. Tyt. Sekuritas Jmmunitatis Terrestris Dobrom Exulantów w Smoleńskich i Starodubowskich, otrzymał Folwark Rawkokalnie w powiecie Kowieńskim starostwie Okwickim w Ziemstwo obrócone w Stopnie ettra.

Opisanie Dominika Uhanowicza. —

Opisanie Jana Uhanowicza Reprezentanta.

Opisanie Andrzeia Uhanowicza Nestora IV. Reprezent.

Utraconych w Smoleńskim Roku ...
Dziedzictwem.
Dobr i Onego Folwarku ~~przyjda~~
w Zastaw Za 17000 Zł. Polskich
~~... Maia ... wypuszcz~~

Dominik Syn Jakuba y Osiematyczowny Uhanowicz niebył w żadney Woyskowości Leci Ożeniony z Józeffą Kopsakowską 1750. Września 29. dnia Miał Syna iednego Franciszka 1753 r. Lipca 11. dnia — umarł na swiecy czesa —

Jan z Jakuba Oyca y Matki Celestyny Osiematyczowny rodzący się de Jolms Uhanowicz niebył w żadney Woyskowości lecz Ożenił się Roku 1760 z Anną Rochowpawłowską Lutego 5. dnia miał Synów Ach. Grzegorza 1769 Marca 12. Dnia Pawła 1771. Czerwca 29. dnia Norberta Roku 1780 Maia 25. dnia. Jakuba 1789 Lipca 25. dnia Jako Oyciec tiezney Familii Został Reprezentantem

Domu swego 19go ~~Synierzka na ... dziedzictwie~~

Andrzey Michała i Anny Koszyrskiey chorążych Syn za Królem Stanisławem Augustem był w Woysku w Pięchocie 21. Pułku i Konsystuiąc w Woiewództwie Połockim Roku 1772. ~~Aprila~~ maia 3. dnia Ożenił się z pierwszą Żoną swoią Anną Bobrowiczowną pod Woiewodzianką Orszańską miał Syna Antoniego Roku 1774. Stycznia 17. dnia — Gdy w Królu prze Woyskowe trudy po lat Czterech żonę Utracił, Konsystuiąc w ~~Guberni~~ Litwie około Grodna w Powiecie Lidzkim Ożenił się powtórnie 1779. roku Mca Januaryi 26. dnia z Dorotą Alexandrowiczowną Pisarzewiczowną Lidzką z którey miał Synów Dwuch Wincentego Roku 1781 Aprila 5. dnia i Ignacego Zygmunta 1789 roku Lutego ... dnia

a pod czas Laski Xięcia Adama
Czartoryiskiego Jenerała Ziem
Podolskich Traf z Baranowiczem
Horodniczym Grodzieńskim
zdarzony przeprowadził go do
Brygady Pińskiey, gdzie wysłużyw-
szy lat dwie, przystował się Cho-
rążym, y powrócił do swego Fol-
warku Sciepkowa, O czym Do-
kumenta Swiadczą 1750 Nowem-
bra 7 dnia metryka Chrzestna
1781 Julii 26 dnia List Króla
1796 Januar: 8 dnia Dokument między
Bratem Markiem Ułanowiczem
Rotmistrzem Witebskim zawar-
ty, i reszte bardzo liczne Doku-
menta Ligitamacyine swiadczą.
On pierwszy w tym wieku 18.
Dokumenta prze Michała i Ja-
kuba Ułanowiczow Buzydkie-
mu Regentowi
Roku 1704 Styczna 17
dnia przezastawione papiery
wyręczał, Processa i opisy po Sukcessyi
między Wawrzyńcem i Marci-
nem R. 1693 zaszłe, a przez
podstęp Brata Wawrzyńca Stol-
nika Płockiego iako wowczas
Opiekuna po Karolu Oycu
zostawionego Marcinowi zagarnięte odno-
wił, i Zakwietowanie dawne
między Sukcessorami nieskończo-
ne pretendował, stąd okazał,
Nietylko od Karola Dziada Jeg[o]
i od Eulalii Bernardowey Com-
tesy de Solms Likwidował
należność w stosunkach
pretensyi Sprawiedliwy Oka-
zał, o zaginionych munimen-
tach tak z R. 1654 Konstytu-
cyą i Uchwałą Seymu Walne-
go Warszawskiego Koronnego
R. 1654 Czerwca 9 dnia i Sey-
mu

1798 roku Lipca 26.
doprowadzenia z Hrabia-
mi de Solms processu
Baronowi Janowi Scherzerowi
w Strasburgu dat
plenipotencyę. Sum-
mę 152163. Tałarow,
Orlankow 3. Kray-
car 1. —

Ordynaryinego Szesciu Niedzielnego
Warszawskiego R. 1658 Junii 10 dnia
Paragrafu 38. Tytuł: Securitas Honorum
et Bonorum Obywatelow Województw
i Ziem których Akta przez Nieprzy-
iaciela popalone są albo zabrane
Zastrzegł, Wywód Commitatum
i Szlachectwa Czynił, a Utrzymuiąc
się Konstytucyi Seymu Walnego
Koronnego Ex Consensu Totius
Reipublice 6 Niedzelnego Ordy-
naryinego w Warszawie R. 1673
Stycznia 4 dnia byłey stronicy
28 Karty 119. Paragr. 52. Tytuł:
Commitatum dla salwy poźnieysz-
ey Obnowił, i po czasie nayscia
Woysk Francuzkich Napoleona
Cesarza, w Informacyi Woysko-
wey Całe pochodzenie Commita-
tum Solmensjam et Dinasta-
rium Roku 1812 Sierpnia 12
dnia poiasnił i okazał, w któ-
rey Informacyi lubo
nadużył swoiey Gorliwosci ku oyczyźnie
Jednak takową przez Mani-
fest nayiasnieyszego Alexandra
Cesarza wszech Rossyi Króla
Polskiego dnia 12 Grud:
1812 Roku Ogulnie i Szczegulnie
przebaczono, oddaiąc na przyszłosc
niepamięciem i zmilczeniu —
a gdy Konstytucye Wielkiego
Xstwa Litgo. R. 1717 Karty 321.
Par 9. Str. 13. Tytuło Securitas
Jmmunitatis Terrestris Dobra
Exulantow Smolenskich i staro-
dubowskich Lege perpetua deklar-
owano, Andrzey de Solms Ułanowicz
Juz przez Jakuba Folwark Kuntt
zastrze-
gał i munimenta od pradzia

walnie
Michała R. 1720. Sprzedany — Jako niestupszeria bez wiedzy familii i

w Pawiecie
Ihumenskim

Rᵘ 1794. Mca Junii 9. dnia
Nabył przez własną
pracę Folwark Sulimo
wa onego ulepszył i
wonyn

Opisanie Marka Ułanowicza Reprezent.

Opisanie Maryi Eulalii
z Ułanowiczów Bohomolcowey.

od Pradziada Bernarda Comesa
de solms pochodzenia swego zbierał
i gromadził i to co Nestorzka druga II
Bernarda Eulalia
sobie życzyła, Nestor III Kazimierz
założył i zapracował Nestor
IV Karol Xawery Obiął to wszyst
ko Andrzey zrecognoskował,
założył do starań Familiynych
przedstawił, O Sukcessye dawno
wszczęte spory godził i załatwiał,
a przez to zasłużył Tytuł Nestora
V. i Reprezentanta domu swego
z Zalew familii oyercorsky
17. Umarł roku 1817. Decembr.
5. dnia

Marek Michała y Anny
Koszyrskiey Lwa Włodzi-
mierza Koszyrskiego Podsto
lego Córki, Syn niebył w żadney
Woyskowości Lecz trzymał w
Possesyi Folwarki Baczey
kawszczyzna od Gene
rała Cechanowickiego od Rᵘ
1770ᵒ Marca 7. dnia po Rok
1779ᵗʸ przez lat 9. w Wo
iewództwie Witebskim
w Czasie Konfederacyi Woysk Polsk
Rᵘ 1792. pod Naczelnikiem
Tadeuszem Kościuszko był w
Zieleńczach i Dubience i
pod Maciejowicami poskończeniu czego
Trzymał Possesyę u Podstolego
Michała Korsakowskiego od
Rᵘ 1784ᵒ po Rᵘ 1790. w Ko
wieńskim, zostawiwszy Żonie
Gospodarstwo sam Rᵘ 1795ᵒ
Przeniósł się do Sciepkowa
Ożenił się z Elżbietą Debiber-
szteyn Rᵘ 1781ᵒ Miesiąca Junii
21. dnia Miał Syna iednego
Józefa roku 1782 Marca 19ᵒ
dnia

Marya Eulalia z Oyca Mi
chała z Matki Anny Ko
szyrskiey

Wiek Swiata XIX.

Opisanie Franciszka Ułanowicza.

Opisanie Jakuba Ułanowicza.

Opisanie Norberta Ułanowicza Reprezent.

Opisanie Pawła Ułanowicza.

Opisanie Xiędza Grzegorza Ułanowicza Kanonika Podolskiego Reprezent.

Rodzicami się wyszła za mąż Rᵘ
1771. Stycznia 26. dnia za Joachi
ma syna Xawerego Bohomol
ca Starosty Boblewskiego, posag
iey na Uszaczu Alias Rudni w
Reformie zapisany i Mąż iey
przez Zapis Ciotki Franciszki z Konin
skich Korsakowey Starościny
Olanskiey Rᵘ 1778ᵒ Marca 24
dnia wydany. Paszucina Kurowicz
Został Dziedzicem Dóbr
w Woiewództwie Połockim le
żących, zostawiła Synów 2ᶜʰ
Troiana, i Wincentego, Posag
iey 30,000 Zł Pol. Wypłacony
Wszedł w Dom Bohomol
ców bez powrotu

Franciszek Dominika y Józefy
Korsakowskiey Syn, z Żony swey
Strzelnoskiey ma Syna
Ignacego; w Woyskowości za
Młody niebył Żyie na dzielnicy Oycowskiey
Jakub z Żony swey Francisz
ki Bogulskiey ma syna Ale
xandra w Woyskowości nie
był iest Synem Jana i Anny
Pawłowskiey Żyie na dziedzictwie Oycowskim
Norbert Jana i Anny Pawłow
skiey Syn Ułanowiczów z Żony
swey Anny Filipskiey ma syn
na Józefa w Woyskowości nie
był Żyie na dziedzictwie Oycowskim
Paweł Jana i Anny Pawłow
skiey syn Ułanowiczów z Żo
ny swey Heleny Wierzerskiey
ma Synów Czterech Stanisła
wa, Jakuba, Wilhelma y Jana
ma Urząd Miecznego Ziemi ...
kowskie Żyie na części od Oyca swey dzielonej
Grzegorz Jana y Anny Pawłowskiey
de Solms Ułanowiczów Syn
w Czasie przyłączenia Polskie
go Kraiu do Rossyi Rᵘ 1792
Gdy Naczelnik Narodu Tade
usz Kościuszko Zbierał Wo
dzie do Woyska, tegoż roku
wstąpił w Zaciąg

był na Rozprawie pod Dubienką
z Tamtąd do Warszawy recz
gdy Kościuszko Garstką zebra
ną niemogł stać wodporze,
weteranom; rozpuscił Zbiera
nina, i sam Uszedł — Grzegorz
trafił do Skarbu Potockiego
na podol. da poborcy Wojewody Bełskiego Rku
1793 — Tamtąd zas do Kamien
ca podolskiego i został Xię
dzem Swieckim Zebrania
Sṭo Piotra Rku 1799 — w Grud
ku Bedrychowskim o Rku
1800 był wikarym tamże
tamze Komendarzem od Rku
1803 — Administratorem zas od
1811 Rku — Proboszczem 1812 r.
Kanonikiem Honoratnym,
Kamienieckim, Dziekanem
Zinkowieckim, od Roku 1817.
— Swiadczą o tey prawdzie Proces
z Biskupem Mackiewiczem
Roku 1811 y 1812 o Probo
stwo Grudeckie. Do Peterzburga
wystosowanym. Ma Dozywotni
Majątek Grodeck, y Bedrychow
cy z Gruntami Stawem Zitny
nem y Lasem do tego nalez
żącym, Dymow 30 Reprezen
tant Domu swego. —

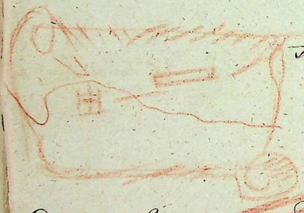

Opisanie Jozefa Utanowicza.

z Agatą Herbu [illegible] Gąsiewską

Jozef Marka i Elzbiety Corki
Krystiana Obersztera Wosk Pruskich
de Dibersztein Utanowiczow
syn, Ozenił się Roku 1813. Mie
siąca January 29 dnia ma
synow dwuch Wincentego,
Hilarego, i Woysława [illegible]
Antoni Andrzeia i Anny Bob
wiczowny Małosarskiego Bobrow
cza pod Woiewodzkiego Urzan
skiego Corki Utanowiczow
syn, Skonczywszy Szkoły Rku 179.
Udał się do Metryki Utrzymy
wał Sprawy w Mohylowie po
Rok 1806, Ozenił się z Teofilą
Trafanow Kaniewiczow [illegible]
czaszych Orszanskich Corką

Rku 1801. Stycznia 16. dnia Miał Sy
now dwuch, Michała Rku 1803. Octo
bra 4. Dnia y Marcina Bodwiłła Rku
1808. Nowembra 10. Dnia Utrzymy
wał Sprawy w Powiecie Pińskim
Rzeczyckim i Mozyrskim, Został
Patentowanym Regentem Gra
nicznym i Mozyrskim przez Obu
chowicza Chorążego Mozyrskiego
Rku 1805. Decembra 17. dnia Umarł
Rku 1813 Stycznia 16 dnia ——

Opisanie Wincentego Utanowicza Porucznika

Wincenty z Andrzeia i Doroty
Alexandrowiczowny Dominika
Alexandrowicza Pisarza Lidzkiego
Corki Utanowiczow Chorążych
Woysk Lit. Syn, po Odbytych
Szkołach w Uniwersytecie Wileń
skim Ukonczył one Czerwca
29 dnia 1796. r. Ożenił się
z Eleonorą Zawiszanką Staro
scianką Motelską Rku 1798. Sty
cznia 8. dnia Miał Synow 4. Ka
rola Roku 1799. Nowem
12 dnia, Mirosława 1800 Lipca
1. Dnia, Bernarda 1803. Stycz
nia 30. Dnia i Bodywilla
1804. Grudnia 21. Dnia z Żoną
swą wyiechał do Krakowa
Gdy w Rku 1804 Żona mu z posto
gu Umarła powrócił do Litwy
i w Brześci Litewskiey Zamie
szkał, Gdzie w powiecie Kobryńskim
Rku 1807 Maia 15 dnia Ożenił
się powtornie z Joanną Jarmo
łowiczowną miał syna iednego
Władysława
Rku 1808 27. Czerwca — potym w Rku
1810. Zaciągnął się do Woyska
Rossyiskiego y był do rozprawy
z Francuzkiey pod którą
Nominowanym został Porucznikiem
w piechocie, w Rozprawie 1812
roku na Woynie poległ
1812. r. [illegible] pod [illegible]

Opisanie Ignacego Zygmunta Ułanowicza Uprzywilejo: Geometry.

f Urodził się roku 1789. Februaryi 1go dnia, w Sleprowie

Ignacy Zygmunt Dwuimienny Andrzeja i Doroty Alexandrowiczow ny Ułanowiczow Chorążych Woysk polskich syn, Ukończył Szkoły Narodowe u Xięży Jezuitow Mohilewskich Rᵘ 1802go Septembra 23. Dnia Dostał się do Dobr Xcia. Franciszka Sapiehi Generała na Rozmiary Gruntow. Na Aktualnego Komornika Powiatu Orszanskiego przez Wincentego Gordziałkowskiego Podkomorzego Powiatu Orszanskiego Rᵘ 1806 Maia 25 dnia Obrany i Postanowiony był na rozmiarach w Dobrach Białyniczach u Hrabiego Ogińskiego 1806r. Decembra 28 dnia; Po czym zaś Komornikiem u Stanisława Wankiewicza Marszałka Guberskiego Minskiego 1807 roku Decembra 15 dnia na Rozmiarach Gruntow folwarku Alexjowa

W Dobrach zaś Xcia Dominika Radziwiłła rozmiary ukończył 1808, 1809, 1810 u Hrabiego zaś Żaby 1811 za poleceniem Oyca i Informacyi danej 1812 Sierpnia 12 dnia za Paszportem Bronikowskiego Gubernatora Minskiego Dostał się do Altyleryi Konney pod Dowodztwem Rudolfa Tyzenhauza Szefa i Dowodcy, a do Zakonczenia Woyny w Litwie i powszechney Amnestyi dnia 12 Grudnia 1812 roku daney; był w Randze Brygadyera Altyleryi Litewskiey po Skonczoney Rewolucyi Jako Geometra przysięgły był Exdywizorskim Trybunału Litewskiego i Gubernskim Wilenskiego Urzędzie po dziś dzień tym trwa

O Czym Liczne przekonywaiące Dowody w rożnych fascykułach Załokowane.

† Jan ~~Xawery~~ Franciszka i Jadwigi Stroynowskiey Syn Urodził się 1818. Czerwca „26.„ zostaie przy Rodzicach

† Alexander Jakuba i Franciszki z Rogulskich Syn Urodził się 1809 ~~Szkołach~~ ~~Feb~~ ruar 27. Znayduie się w Szkołach Warszawskich

† Jozef ~~z~~ Norberta i Anny Filipskiey Syn Urodził się 1810 Lipca „4.„ iest przy rodzicach

† Jan Pawła i ~~Heleny~~ Jeziersk skiey syn Urodził się 1813 r. Czerwca „24„ dnia

~~iest przy rodzicach~~

† Wilhelm Pawła i ~~Heleny~~ Jezierskiey syn Urodził się 1809. Aug 10 d.

† Jakob Pawła i ~~Heleny~~ Jezierskich Syn Urodził się 1805. Lipca „25.„ chodzą oby dwa do Szkoł w Lublinie

† Władysław Pawła i ~~Heleny~~ Jezierskich syn Urodził się 1816 Czerwca „27„ d. iest przy rodzi

† Grzegorz Pawła i ~~Heleny~~ Jezierskich syn Urodził się 1819 Marca „12„ d. Obydwa są rodzicach

Stanisław Pawła i ~~Heleny~~ Jezierskich syn ~~Urodził~~ się 1791 Maia 8go d. wystąpiwszy ze Szkoł ~~teraz~~ znayduie się w Służbie Rządowey w Dyrekcyi Drog Krolest. Pol:

Michał ~~Władysław~~ z Joanny Jarmuchowiczowny Wincentego Ułanowiczow Syn ~~chodził~~ Urodził się 18 180 Czerwca 27. Chodził do Szkoł w Krzemienicu a teraz w Warszawie

Bolesław Wincentego i Eleonory Zawiszanki Syn Urodził się 1803 Grudn „21„ dnia

Bernard Wincentego i Eleonory

1798. Grudnia 4.

Zawiszanki Syn Urodził się 1801
Sierpnia „ 20. dni w Kadetach
Mirosław Wincentego i Eleonory
Zawieszańki Syn Urodził się
~~[illegible]~~ w Kadetach.
Karol Wincentego i Eleonory
Zawieszanki Syn Urodził się
1795 „ Lipca 5 „ „ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Kadeckim Kor
pusie Będąc
Marcin Antoniego i Teofili
Kaciucieiwiczowny ~~Syn Urodzi~~
Ułanowiczow Syn Urodził się
1808. Listop. 10. „ zostaie w
~~[illegible]~~ Xiędza Gr[illegible]orza Ułano
wicza chodzi do Szkoł Podolskich
Michał Antoniego i Teofili
Kaciucieiwiczowny Ułanowiczow
Regentow Mozyrskich Syn
Urodził się R 1803. Octobr.
4. „ pozostał w Białoruskich
~~[illegible]~~ Kadetach
Wincenty Jozefa i Agaty Gon
~~[illegible]~~skiey Ułanowiczow Syn Uro
dził się 1816. Mar 19. [illegible]
Hilary Jozefa i Agaty Gon
siewskiey Ułanowiczow Syn
Urodził się 1819. Maja 3. d.
„ obydwa zostaią przy rodzicach
Sukcessyi na tych dziecięcy źr
ódli Marcina do podziału i
Umiarkowania należy z ~~Roku~~
Roku „ „ „ „ „
Zapisan Krystyny Boratyn
skiey Synowi Michałowi
Złł Poll 32000
Rzu . . . Anna
Koszyrska Sędzianka Liwska
Michała Ułanowicza Żona
wniosła posagu Złł 135000
Rzu . . . Eulalia
Bernarda Mariana i Krysty
ny Boratynskiey Ułanowiczow
rodzaca ~~de~~ Piotrowska Skarbni
kowa i Mścisławska powróciła

w dom z posagu swego Złł 1000
Rzu . . . Anna Bobr
owiczowna Kalasantego Podwoie
wodziego Corka Andrzeiowa Uła
nowiczowa zapisała dla syna swego
Antoniego Złł 25000
Dorota Alexandrowiczowna Do
minika Alexandrowicza Pisarza
Ziemskiego Lidzkiego i Koniusze
go Litewskiego Corka wniosła
posagu Złł 161000
Andrzey Ułanowicz Chorąży zalo
kował na procent Summę u Ja
na Suchodolskiego Chorążego Mści
sławskiego Złł 14500
Elżbieta Debiberszteyn Corka
Kristiana Obersta Woysk
Pruskich Uzarskich wniosła po
sagu 3500 Talarow pruskich
czyli Złł 21000
Rzu . . . Marek
Ułanowicz Rotmistrz Witebski
Ulokował na procencie
Złł 26500
. . . Eleonora Za
wiszanka Starościanka Płotelska Wincen
tego Żona wniosła posagu Złł 85000
Rzu . . Teofila
Dadziboga i Anny Korzeniewski
skiey Corka Antoniowa Ułano
wiczowa Regentowa Graniczna
Mozyrska z Głowy i Aktorstwa
swego z Sukcessyow po Babce
Teodorze Xiężnie Sanguszkowe
nie Teofili Wowrzeckiey Korze
niewskiey Krayczyney Orszan
skiey Zapisała i wniosła w
dom Ułanowiczow na rzecz
Małoletnich dziecięcy iey
Michała i Marcina Summę
Złł Poll 32000

Summa Sukcessyow 513,000
z linii Marcina

Z Jakowych Summ zpad
ku z Głowy Jozefa synow
jego Hilaremu i Wincente
mu na rowne części wypa
da

z Głowy Antoniego Re
gentali Matki Teofili
Dzieciom ich Michała
wi i Marcinowi na row
ne części wypada

Z Głowy y Alterstwa
Wincentego Porucznika
Dzieciom jego Władysła
wowi Bodiwilowi Bernar
dowi Mirosławowi i Ka
rolowi na rowne części
wypada
Jakowa Familia licznie
rozmnożona w zaszczytach
i dostoynosci Szlacheckiey
od Wieku XV. porządkiem
Usprawiedliwiona, i stwarza
posiadaniem dziedzic
nych Maiątkow odby
wania wszelkich po Tug
Kraiowi Familii Utano
wiczow Komesow de Solms
znayduiąc proienieracyę
rodu Komesow Udowodnio
ne i przekonania poczto wy
yka Deputacya Senatu
do roztrząsania i potwierdze
nia Tytułow Honoro
wych przeznaczona przy
zwoitły tytuł z Herbem
Szlomf przyzna i patent na
osobę Legitymuiącego się wy
dac raczy

Sztuka
18.

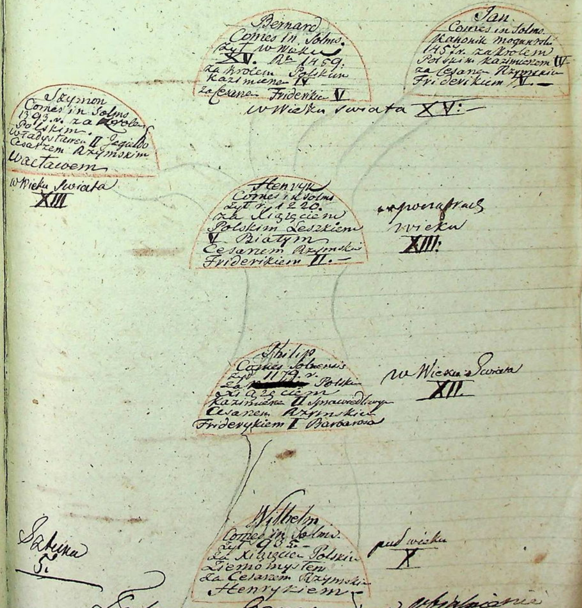

Sztuka
5.

Zakonu Genealogiczna obiaśnianie
przedłożenia 12 Lipca 1821.
Ignacy Stanisław Utanowicz

Jan Comes in Solms
Kanonik Moguntski
y Kolonski roku 1457.
Za Krolem Polskim
Kazimierzem IV a
Cesarzem Rzymskim
Friderykiem V w Wie
ku XV. —
Naostatek nay poznieyszy
Bernard Comes in Solms
Domu Ustanowiczow Oro
toplasta Umarł 1459.
w Wieku Swiata XV
Za Krolem Polskim
Kazimierzem IV a Ce
sarzem Niemieckim
Rzymskim Fideri=
kiem V. —
Zatem Atrewiska przeko
nanie ~~[illegible]~~ ze
swiadectwa z Głownego
Krajowego Archiwa
dnia 9. Sierpnia za No.
106. wydane iest dosta
tecznym na Udowodnienie
Tytułu Hrabiego Ber=
narda Comesa de Solms
a ztąd ~~[illegible]~~ Legitymu
iących się iako prawodzi
wych Jego Sukcessorow
y Następcow, Ustanowiczow
Ktorzy Składaią prawne
Dowody Ciągłego Uzywa
nia się swego —
a Jako czy w Dzisieyszych
Czasiech nie mozna w Modzie ~~[illegible]~~ Ekslubienia
się zbytecznie ~~[illegible]~~ za Tytułow Honorowych
Zakowa Legitymna uzna
czyni się iedynie ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ dla
uwielbienia, Darowaney
Łaski Nayiaśnieyszego Mo=
narchy, iako też dla Uc
czenia przyięto Sławnych
Naddziadow oraz —

Oraz gdy się wywodzi że
z Geniuszem Spolniey Łaski
aby z zgodną fantazyą
Naddziadow Swych
Walczyć przystoyniey
i azardowniey za Sprawę
Oyczyzny — być Do=
brym Obywatelem ylenę
Ojczyzny —

Jakowe Obiaśnienie
Składa

Nayniższy uniżony

Sztuka
A.

Ignacy Hrabia Ustanowicz

221

Przeswietney Deputacyi Senatu Krolestwa Polskiego, do rozstrzygania i potwierdzania Tytułow Honorowych z Grona Senatu wybraney i przeznaczoney. —

Ignacy Strabie Ułanowicz nas pochodzenie Swe od Protoplasty Bernarda Comesa dalolniesie swoie rzeczywiste

Udowodnienie! —

Universał 1796: 9bra 20. dnia

Za prawidłem Nayprzyszych Praw Monarszych Deputacya Wywodowa Szlachecka Guberni Minskiey Zjechawszy na dzień 9. Nowembra [illegible] 1796 r. do Miasta Gubernskiego Minskiey ~~i [illegible]~~ ~~[illegible] wywod~~ i przystąpiwszy do Rozpoczęcia Wywodowych ~~[illegible]~~ Czynnosci Okolne Ogłoszenie przez Universał 1796. Nowembra 20. ~~dnia~~ po całey Guberni opublikowany, ~~[illegible]~~ aby Każdy Obywatel do Obowiązany Stosowania się nayscisley do Urządzeń, a to dla Zadosyć uczynienia Ukazom Rządowym podał się do Wywodu, y nie mogł się nigdy skladać niewiadomoscią ani Czasu, ani Sposobu, Swoiadectwo Ymię z ~~którego~~ kogo pochodzi, Skrewnosciami Szlachectwa iaz i pochodzenia Swego ~~[illegible]~~ z Nayrychleyszym pospiechem ~~[illegible]~~ Zalecono. —

№ 446
69.—

Legitymacya
na Tytuł
Hrabiow.
Ignacego i Gregorza
Ossolinskich.

Tom IX.
1.

1821. roku.—

Genealogia Domu Starożytnego Wielmożnych z Udrycz Udryckich herbu Nałęcz

z Autorów wiary godnych, Konstytucyi,
Suffragiów na elekcye Królów Polskich,
i do Kumentów autentycznych do dzieła
Heraldyki Tomu Czwartego Podana
in Novembro Ro 1820.

Udrycki herbu Nałęcz, o których famii-
lii Niesiecki w herbarzu swoim w Tomie
czwartym fol: 432 w tych słowa pisze, &c.
Wypis z Niesieckiego. Tu się dalej umiesz-
cza tego Domu WW. Udryckich dokła-
dna i z dokumentów ułożona, od Wieku
piętnastego aż do żyjących w tym czasie
osób procedencya. Starożytność urodzenia
szlacheckiego WW. Udryckich herbu Nałęcz
od dawnych przodków swoich bierze swój po-
czątek w Województwie Bełskim, na dzie-
dzicznej ziemskiej Possessyi Wsi Udrycz zwa-
nej

zwany z którey w wszystkich aktach ziem-
skich i grodzkich Bełzkich, Buskich
Grabowieckich - Skrzydelskich Lubaczew-
skich i innych, nabywali i mieli inne
rozne szlacheckie Possessye. Był prócz
innych dawnieyszych Jakub Udrzy-
na Udryczu Udrycki Sekretarz aktu-
alny przy boku króla Nayiaśnieyszego
Zygmunta Augusta, z wysokich talen-
tów, i umieiętnosci zagranicznych języków
wielce od tegoż Monarchy ulubiony, i po-
ważany, co zaswiadczaią akta Metry-
ki Koronney, oraz Niesiecki w herbarzu
swoim w Tomie Czwartym fol: 432.
wyrzuca. Po Jakubie Udryckim był Sta-
nisław Udrycki ten od wieku młodego
wszedł w służbę Woyska Polskiego w celu
ażeby w czasie potrzeby, przeciw nie-
przyiacielowi, był obrońcą swoiey oy-
czyzny, iakoż wielokrotnie w różnych
potyczkach dał dowód męztwa
swego będąc zawsze nieodstępnym od-
ważnego hetmana i wodza swego Dani-
łowicza

Daniłowicza, co zaswiadczaią Kroniki Pol-
skie, i Niesiecki po mieczu Rycerskim
wyrzuca. Po Stanisławie, był Mikołay Sta-
nisław ten obrał sobie stan duchowny,
a przez wielkie przymioty i dopełnienie
obowiązków własnych, zasłużył na wy-
sokie stopnie w tym że stanie. Naprzód
był Infułatem Olyckim, kustoszem i Offi-
cyałem, potym Suffraganem Łuckim
Biskupem Argineńskim. Mikołay zaś
Udrycki w cywilnych pracach pilny, był
Posłem na Seym 1576 roku za króla
Stefana Batorego, na którym i tymże
wyznaczony od Stanów zgromadzonych
do wybierania do Skarbu publicznego poboru
z dóbr ziemskich woiewództwa Bełzkie-
go, będąc w tymże woiewództwie i dzie-
dzicznym possessyonatem. Tenże Mikołay
Udrycki zostawił synów dwóch, Mikoła-
ia który był Kanonikiem Katedralnym
Krakowskim

Krakowskim i kollegiaty Warszawskiey
drugiego Alexandra Alexander Nałęcz
na Udrycu Udrycki w prawie Polskim bie-
gły, i wrożnych naukach doskonały, ma-
iąc przytym u wspoł obywatelow w woie-
wodztwie szacunek, i miłości obrany został
Sędzią ziemskim Bełskim, na którym
urzędowaniu, przyznawszy wielkiego chara-
kteru swego był przykładem dla swych
następcow, iż sprawiedliwości iest nayważnieysza
w każdym stanie Cnotą, a w Sędzie obo-
wiązuie do nieustanney pamięci ze wszy-
stkie sprawy obywatelskie, ba-
wzgędem być powinny którą zaletę otrzymał
Alexander Udrycki i naśladowcow tegoż
zostawili Mikolaia, i Franciszka Udryckich
Franciszka Udryckiego wspomina konstytu-
cya i Suffragia w roku 1669 na Michała
Korybuta pisał się wraz z bratem swoim
Mikołajem Udryckim elekcyą z woiewodz-
twa Bełskiego. Co zaświadcza roku tegoż

Konstytucya

Konstytucya. Po Franciszku był Jan
Udrycki Kanonik Chełmski Proboszcz
Uhanski. Mikołay na Udrycu Udrycki
ożeniony z Maryanną Zelską, córką Krzy-
sztofa Zelskiego Pułkownika JWM:
Komendanta fortecy Kamienieckiey i
Anny z Kulikowskich małżonkow o któ-
rym także wspomina Niesiecki. Po
nim był Krzysztof Nałęcz z Udryc Udrycki
ten także w roku 1697 podpisał elekcyą
Krola Augusta drugiego elektora Saskie-
go z Woiewodztwem Bełskim co dowo-
dzi Konstytucya Suffragia roku tegoż.
Po Krzysztofie Udryckim był Jan
Udrycki dziedzic Wsi Konieczna tego co za-
swiadczaią dokumenta autentyczne
nabycia tych że Dobr. Ten ożeniony
z Brygittą z dawney familii szlachty
Inflanckiey Schluttkobestą spłodził syna
także Jana Jan Nałęcz de Udrycze Udrycki

Syn

277

Syn Jana tego dowodzi Metryka Chrztu z podpisem Proboszcza Kościoła Parafial go Woźnickiego adlatowana urzędownie w Drzhowie w Septembrze 1820 przez W. Ignacego Wasilkowskiego Justycyaryusza obwodu Dzikowskiego Dnia 1go Maia 1755 roku urodzony z rodziców WW. Urodz. Jana Natzer de Udrycze Udrzyckiego a Matki Bryggitty de Schlitterberer także w Niemczech familii znaczney który Jan Udrycki Syn Jana otrzymał także świadectwo urodzenia swego Szlacheckiego od znaiomych tegoż rodziców przyiaciół WW. Alexandra Franciszka z Łętowa Łętowskich oraz W. Leona Brzozosaty Brzozatskiego z podpisem tychże własnoręcznym datowanym w Gorlicach Dnia 12 marca 1786. roku w Dachowie w aktach Justycyaryusza Dnia 14 Sept. 1820 poświadczone zgodne z Oryginałem Jan Natzer Udrycki

278 149

Udrycki Syn Jana pięćdziesięcioletni z małżonką swą de Dobar z której spłodził Syna Ulwiego Augustyna dwoch imion Alojzy Augustyn de Udrycz Natzer Udrycki Syn Jana Udryckiego i Ewy de Dobar małżonków Wnuk Jana Udryckiego i Bryggitty de Schletterberer na wsi koniecznie dziedziców Małżonków Prawnuk Krzysztofa Natzer Udryckiego Praprawnuk Mikołaia de Udrycz Natzer Udryckiego i Maryanny Zeltoy córka Pułkownika Krzysztofa Kublickiego małżonków Praprawnuk Alexandra na Udryczach Natzer Udryckiego Sędziego Ziemskiego Bełzkiego Tego zaświadcza autentyczna całkowita Metryka wszystkie te słowa XX wyraża się ta Metryka konieczna słowo w słowo

Genealogia Domu Ulro
dzonych z Uldryca
Udryckich
herbu Nałęcz
do dzieła Heraldyki
włożonai Podana
in Novembri 1820.

Wadowski herbu Ostoia w krakowskim i Lubelskim
woiewództwach z Wadowa. Wacław Wadowski mąż rycerski
pierwszy się z krakowskiego przeniósł w Lubelskie, ten
z Kisielnicką spłodził syna Jana, ten z Anną Dmucho-
wską Woyarcką, doświadczonego żołnierza, który na Ta-
tarów z Chmieleckim woiownikiem, serdecznie
uwierając położył na placu. Jerzy, który pod
Chocimem za Zygmunta III. zabito. Krzysztofa
i ten od Tatarów zginął. Tomasza, który w
Niemczech przeciwko Szwedom i Gustawowi wo-
iując zszedł z tego świata. Jakub i to mąż
rycerski z Anny Stoinskiey pisarzowny Ziem-
skiey Lubelskiey synowie iego Feliks Zona iego
Stucka. Stanisław od młodości na rycerskim
polu

w Serce wbitym, a nad nim [illegible] z
łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na heł-
mie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom
Kuropatnicki wszędzie o różnych domów szlacheckich
w części II. fol: 115. umieszcza, Z tych Kazimierz To-
masz Wiklinski, z Anną Krolikiewiczowną
spłodził dwoch synów: Józefa metrykanta skarbowego
rónnego i Kazimierza. Józef z Antoniną Ro-
golinską zostawił potomstwo synów trzech:
Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława
który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

74. (polu zastużony żona ceyo Krystyna Występowna.

Waga Herb

Avita Nostra

Wągrowski herbu **Belina** w woiewodztwie Ra-
wskim Jan de **Wągry** Wągrowski naprzod podsędek
1514. potym sędzia ziemski Rawski ktorego Siostra Mał-
gorzata, Marcina Lypskiego herbu **Łada** małżonka
Woyciech zakonu Cystercyenskiego. Marcin Wągro-
wski miał za sobą Katarzynę **Leszczynską** herbu
Belina. Walentyn, Konstantyn siestrzeniec Sa-
muela Nadolskiego Starosty Trzewskiego.

* Grzegorz Wągrowski posłał się na elekcyą
Stanisława Augusta Krola z woiewodztwa Łę-
czyckiego Marcin podkomorzy Sanocki Kawa-
ler Orderu S. Stanisława 1790 roku.

Wągrowski

(**Walewski** herbu **Kolumna** w Sieradzkim wo-
iewodztwie. (: Nota osobno fol: 275. :)

Waryawski herbu **Rola**. w Łęczyckim woie-
wodztwie. Maciey Waryawski Kanonik Kujawski
roku 1547. Jakub Waryawski 1628 roku N. Wan-
gawska Sędziny Kucharskiego małżonka. N.
Waryawski miał za sobą Aleksandrę Kozmin.
ską. Rafał Waryawski Kanonik Krakowski
Stanisław Chełmski 1697. roku

* Marcin, y Jakub Waryawski bratiego z Ludwiką **Wieyską**
herbu **Pogonia** spłodził corek dwie: Katarzynę
i Magdalenę, i Synow: Stanisława, Henryka,
i Marcina ktory z Ewą **z Łopotowskich** zosta-
wił corki dwie: Dorotę, Jana **Odrowąża** Wy-
sockiego małżonkę, i Magdalenę Anzelma
Nowsielskiego żonę.

Udryckich
herbu Nałęcz
do dzieła Heraldyki
włożona: Podana
in Novembri 1820.

---

w Sercu ubionym, a nad nim ... [illegible]
tapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na heł-
mie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom
Kurpatrocki wszędzie o nazwach domow szlacheckich
Tomasz II. fol: 115. umieszcza, Z tych Kazimierz To-
masz Wiklinski, z Anną **Krolikiewiczowną**
spłodził dwoch synow: Jozefa metrykanta skarbu ko-
ronnego i Kazimierza. Jozef z Antoniną Ro-
golinską zostawił potomstwo synow trzech:
Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława
ktory osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

76. ~~Walicki herbu Łada~~ Nota A° Zelo
~~Walcow herbu Lubicz~~

Wasilewski herbu Drzewica. Niesiecki tak o nich pisze, iż są w Wołyńskim województwie, z ziemi Drohickiey, przydomek maią Chochlik. Walenty Wasilewski dziedzic na Wasilewie, z Doroty Rutkowianki, spłodził syna Marcina, ten z Muszyńskiey Stefana, o czym tranzakcye świadczą w xięgach Drohickich; 1600, 1620, i 1630. Stefan ze dwoch żon Zawadzkiey i Rylskiey, zostawił, Teofila, Jędrzeia, Tomasza młodo zmarłych. Mikołaia, Adama Franciszka, pisarza ziemskiego krzemienieckiego, temu Angela Wilczopolska powiła te dzieci: Jozefa który był Jezuitą, i Alexandra. Annę Płuchowską, Teressę zakonnice karmelitanki i Maryannę.

Dunczewski

Udryckich
herbu Nałęcz
do dzieła Heraldyki
włożona i Podana
in Novembri 1820.

Dunczewski w swym dziele przydał fol: 480 w części I Herbarza, iż Franciszek Wasilewski był archidyakonem Łęczyckim. Wawrzyniec z tegoż Wasilewa Wasilewski, z Maryanną Niewiesińską herbu Pogonia ożeniony, miał synów dwoch: Wawrzyńca, i Woyciecha. Ten Woyciech z Maryanną Brzozowską, spłodził synow dwoch; Jozefa stolnikiem i Alexandra towarzyszego Chorążkiego, który miał żonę z województwa krakowskiego, Antoninę z Tęgoborza Tęgoborską herbu Szreniawa, z tey spłodził synow trzech: Adama, Jana Kantego, i Alozego.

✱ Tegoż herbu Drzewica są Wasilewscy w województwie Podlaskim i Sieradzkim. Zych

w Serce wbitym, a nad nim [illegible] łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na hełmie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom Kuropatnicki wszędzie o innych domów szlacheckich w części II. fol: 115. umieszcza. Z tych Kazimierz Tomasz Wiśliński, z Anną Królikiewiczowną spłodził dwoch synow: Jozefa metrykanta skarbu koronnego i Kazimierza. Jozef z Antoniną Rogolińską zostawił potomstwo synow trzech: Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

Wawrzyniec z Wasilowa Wasilewski, z ziemi Drohickiey, ożenił się z Maryanną Niewiesińską herbu Pupnia w województwie Łęczyckim, miał brata rodzonego Franciszka Wasilewskiego archidyakona Łęczyckiego, tenże Wawrzyniec miał dwoch synow: Wawrzyńca sterilem i Woyciecha, ktory się ożenił w województwie Mazowieckim, w ziemi Czerskiey z Maryanną z Bieniuw Brzozowską, z ktorey spłodził dwoch synow: Jozefa sterilem, i Alexandra towarzyszego Chęcińskiego, dziedzic Wsi Robieszyc w województwie Sendomirskim, w powiecie Chęcińskim ktory ożenił się Primo voto z Antoniną z Tęgoborza Tęgoborską herbu Areniawa z województwa Krakowskiego, z ktorey spłodził synow trzech i corkę: Adama bezpotomnego zmarłego, Jana Kantego, ktory ożenił się

Udryckich
herbu Nałęcz
do dzieła Heraldyki
włożona i Podana
in Novembri 1820.

ożenił się z Łodzińską, Antoniego Franciszkana w Klasztorze Chęcińskim, i corkę Magdalenę, ktora wydana za mąż, za Jana Odrowąż Pieniążka. Secundo voto z Ropowną z województwa krakowskiego, z ktorą bezpotomnie żył. Tertio voto z Zofią z Borowa Szczypkowską z województwa krakowskiego, z ktorey spłodził synow 4. i corek dwie: Jozefa pułkownika lystrowa w Pokrzywnicy, Alexandra kapitana regimentu gwardyi konney koronney, ktory ożenił się z Elżbietą Aizowną corką Piotra Aiza i Eleonory Lupianki małżonkow. Karola porucznika gwardyi pieszey koronney. Stanisława, ten ożenił się, z Teklą z Janiszewskich Maliszewską wdową. i corkę Eufrozynę ktora poszła za Jerzego Gornego Wysockiego. Honoratę, ktora poszła za Wincentego Orzechowskiego.

* Do tegoż herbu należy Jozef Wasilewski o tym.

w Sene srebrnym, a nad nim … trzymaiący, w polu niebieskim, na helmie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom Kurpatnicki wszędzie między domow szlacheckich wieczności II. fol: 115. umieszcza, Z tych Kazimierz Tomasz Wiklinski, z Anną Krolikiewiczowną spłodził dwoch synow: Jozefa metrykanta skarbu koronnego i Kazimierza. Jozef z Antoniną Rogalinską zostawił potomstwo synow trzech: Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława ktory osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

o tym wspomina konstytucya roku 1768 fol: 937 [interlinear: wzastugach]
którego oyciec Stanisław wyprzedł z więcejwództwa
Sieradzkiego, tenże Józef z Rozyną z Strasserów
zostawił dwie córki: Mariannę za Xawerym Ma-
tachowskim herbu Gryff szambelanem J. K. Mci i Jó-
zefę za Michałem Kochanowskim herbu Korwin
majorem korpusu Inżynierów. także dwóch synów:
Xawerego Wasilewskiego. dziedzica wsi Miłkowa
w ziemi Warszawskiey powiecie Tarczyńskim którą
niedawno przedał. ten ożeniony z Teresą de Pernet
spłodził z nią dwóch synów: Jana Jakuba dwoch
imion; i Ludwika i córkę iedną Mariannę. Drugiego
Karola Ludwika Wasilewskiego, służącego w kawa-
leryi Pruskiey abszytowaniu się Rotmistrzem i ożeniłł
się z wdową de Kendel dotąd bezpotomny.

Wczele Herb

Udryckich
herbu Nałęcz
do dzieła Heraldyki
włożona i Podana
in Novembri 1820.

Wczele Herb

Znak Herbu.

Szachownica być powinna, żółtym i białym polem przeplatana na tarczy, na hełmie zaś niewiasta głowa u niey w koronie, czoło bindą białą związane, twarz zupełną u niey widać, w ręku obu trzyma takąż szachownicę, iaka iest na tarczy. Takgo opisuie Paprocki fol. 507. za czasów Bolesława Krzywoustego w roku 1103 do Polski wprowadzony.

Herbowni.

Cema – Chełkowski – Dobiejowski – Dro-
szejowski – Dzberkowski – Dzieleczyński –
Gałęski – Gniazdowski – Grabski – Gu-
rowski – Jabłkowski – Kaczurowski – Karmin-
ski – Ludzisławski – Luteński – Mielenski –

w Senatorskim, a nad nim a [illegible]
łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na heł-
mie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom
Kuropatnicki wszędzie między domów szlacheckich
w części II. fol: 115. umieszcza. Z tych Kazimierz To-
masz Wiklinski, z Anną Królikiewiczowną
spłodził dwóch synów: Józefa metrykanta skarbu ko-
ronnego i Kazimierza. Józef z Antoniną Ro-
golińską zostawił potomstwo synów trzech:
Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława
który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

Myslecki – Naleski – Pogorzelski – Pot. efaz – Rumieiowski – Rzegnowski – Trzecki – Włoszczowski – Wsołowski.

* Węgleński (Vol. N° 3tio)

Węgleński herbu Srzeniawa. z Krzyżem na Wołyniu i Chełmskiey ziemi teraz i w Sieradzkim wiewództwie (Krzysztof Węgleński 1658. Wacław 1674. N. Węgleński żona iego Dro- wnowska, z którey syn Franciszek był Jezuitą. Jędrzey porucznik pancerny, zginął kilku kopiiami przebity, pod Kamieńcem Podolskim około roku 1689. w potyczce z Tatarami, córka iego konstan- cya, żyła z Felicyanem Drzewickim sędzi- ą ziemskim krzemienieckim, matka iey Maryanna Chrynicka

Udrychik
herbu Nałęcz
do dzieła Heraldyki
ułożonej Podana
in Novembri 1820.

Chrynicka, córka Alexandra, z którey trzey sy- nowie: Dominik był Jezuitą. Alexander, żona iego Dorota Chrzanowska, która po iego śmierci żyła z Kaniskim z tey córka Wiktorya Bielska. Michał, chorąży Żytomirski trzeci syn z Chrynickiey, wszedł w kontrakty małżeńskie, z Franciszką Porczyńską Markuszowną z tey synowie: Ludwik, Dominik i Mi- kołay córki dwie i Szczesna i Marianna.

* Zygmunt Węgleński podsędek ziemski Chełmski, z Zofią Komorowską sędzianką Bełzką spłodził córek 5. i synów dwóch: córki Barbara Jania- szewska łowczyna Podolska. 2 Maryanna Jamzal- ska Podstolina Pullawska. 3 Anna Waleryana ku- charskiego łowczego Żydaczowskiego małżonka 4 konstancya w panieńskim stanie. 5 Apollonia nayprzód

w sercu ubionym, a nad niem ... trzymaiący, w polu niebieskim, na heł- mie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom Kuropatnicki wszędzie w różnych domów szlacheckich wzięsi II. fol: 115. umieszcza. Z tych Kazimierz To- masz Wiklicński, z Anną Królikiewiczowną spłodził dwóch synów: Józefa metrykanta skarbu ko- ronnego i Kazimierza. Józef z Antoniną Ro- golińską zostawia potomstwo synów trzech: Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

naprzod Stawska, potym Boręcka synow zas dwoch: Jozef Mieczniki Bucki, ten z Anny Swierzawskiey zostawił dwoch synow: Woyciecha i Antoniego na Wołyniu i corek pięc. Franci szek zaś syn Zygmunta sędziu ziemski Chełm ski, z Agnieszką Dłużewską Kasztelanką Chełm ską spłodził synow dwoch i corek czterey synowie Łukasz na Wołyniu, Jan od tego Jozef Podstoli Żydaczewski, ten z Felicyanny Okuninskiey spłodził corkę iedną Eufrozynę Wawrzyńca Uszaka Kuli kowskiego skarbnika Bydgoskiego małżonkę. i syna Franciszka Ksawerego ktory złączywszy się w związki małżeńskie z Julianną Winnerowną, osiadł w woiewodz twie Sieradzkim powiecie Piotrkowskim w roku 1757 dziedzic dobr Wol Gorek większey i mnieyszey Dylowa Kazubowy

Kazubowey Woli, części w Lutosławicach & spłodził trzy corki: Salomeę za Franciszkiem Rychłowskim bezpotomną, Wiktoryę za Woyciechem Mokoskim bezpotomnąż i Maryannę za Tadeuszem Dylskim chorążym woysk koronnych od tych cztery potomstwo. Synowie Franciszka Xawerego z Winnerowney czterech: Jerzy i Ignacy młodo zmarli: Trzeci Michał Czwarty Jozef, ten z Barbarą Sulimierską Marcina y Jadwigi z Wistawskich Sulimierskich małżonkow corką od tych syn ieden Franciszek Marcin Węglenski.

* Wernicki & X Wiązewicz No 46

Wieniawa Herb

Znak Herbu.

Głowa żubrza powinna bydź czarnego koloru, rogi zaś y tak ułożone, iakby ciężyc oczy pełny wyrażały, w sercu zbroynym, a nad niem amegyny [illegible] tapą koroną trzymaiący, w polu niebieskim, na heł mie zaś nad koroną pięc piór strusich. Ten dom Kurpatrocki wszędzie w rzędzie domów szlacheckich w części II. fol: 115. umieszcza. Z tych Kazimierz To masz Wichlinski, z Anną Krolikiewiczowną spłodził dwoch synow: Jozefa metrykanta skarbu ko ronnego i Kazimierza. Jozef z Antoniną Ro golinską zostawił potomstwo synow trzech: Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława ktory osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

Udrychiuk herbu Nałęcz do działa Heraldyki ułożonai Podana in Novembri 1820.

przez nozdrza wie zawiedziona, w kształt skręcona w polu żółtym Paprocki w gniazdzie fol: 77. Okolski Tom 3 fol: 289. Nie wszyscy iednakowo tego herbu zażywaią, bo iedni pierścienia albo cyrkułu w nozdrzach wcale nie noszą, drudzy na hełmie trzy pióra strusie kładą, inni herb Prus, albo półtora krzyża nad hełm wynieśli, inko Szczepanowscy, inni także głowę żubrzą na hełmie stawiaią. Inni lwa w koronie nad hełmem wyniesionego z góry małuią, widzący łapie miecz zaniesiony, do ręcu trzymaiący, lew złoty być powinien, miecz srebrny, ogon na grzbiecie u niego, więcey go niż połowę widać, głowę w prawą tarczy obroconego. Z Czech do Polski przyszedł. Następuią którzy tego herbu używaią.

Herbowni

Udryckiuk herbu Nałęcz do dzieła Heraldyki złożona i Podana in Novembri 1820.

Herbowni

Bodlenski — Białozor — Bogusławicz — Brodnicki — Bowicz — Chmielewski — Ciswicki — Czermiński — Długosz — Dzierzkowicz — Elgot — Hadziewicz — Jundził — Kopsowicz — Leszczyński — Łobiszewski — Mężyk — Miączyński — Narkiewicz — Pensztein — Obachowski — Ryto — Szczepanowski — Słabosz — Słesiński — Słęski — Węgierski — Wierzinowski — Woyski (Wildziewicz) — Zadorski — Żebrowski.

* Wiercinski herbu Slepowron. Z tym domem

w serce zbitonym, a nad nim drugą lewą, przednią łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na hełmie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom Kuropatnicki wszędzie miedzy domów szlacheckich tomie II. fol: 115. umieszcza, z tych Kazimierz Tomasz Wiklinski, z Anny Królikiewiczowną spłodził dwóch synów: Józefa metrykanta skarbu koronnego i Kazimierza. Józef z Antoniny Rogolinską zostawia potomstwo synów trzech: Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

staro żytnym w Woiewództwie Podlaskim, dawni auto- rowie bardzo mało wspominaią, od których zautentykowanych dokumentów dowiedzą prawdzię precedencyą. Jednych od wsiów Wierzbicze Wielkie i małe zwanych w ziemi Drohickiey leżących, a używaią herbu Slepowron. Drudzy od Wsi Wierzbicy, w ziemi Bielskiey, powiecie Branskim będącey używaią herbu Rawicz. Wierzbiccy licznie rozrodzeni, dotąd niektórzy posiadaią części swoie dziedziczne, na Wsiach wzmiankowanych imienia swego, i innych w Woiewództwie Podlaskim. Niektórzy zaś po innych Woiewództwach iako to: Sandomierskim, Lubelskim, Kijowskim, Wołyniu, Podolu mieszkaiący, posiadaią obszerne dziedziczne i zastawne possessye, o tych w dalszym

Tomach

Tomach pisać będę, a teraz z Woiewództwa Podlaskiego, dokumentami autentycznemi poprzeiącą następuiącą umieszczam Genealogią:

Jan Wierzbicki, ova dobrach Wierzbicze Wielkie i Małe, także Grzyby, i Ozięby dziedzicz w ziemi Drohickiey spłodził Jakóba syna co dowodzą transumpta autentyczne w aktach ziemskich Drohickich zapisane. 1535. anno feria secunda post dominicam Invocavit Nobiles Simon cum Dorothea sorore sua de Wierzbicze Nobilibus Jacobo olim Joannis, et Nicolao nobili Gregorii de ibidem sortes ibidem sitas Obligant. Drugi. 1550 Ibidem feria secunda post festum S. Margarethae, nobili Lucas de Wierzbicze, nobili Jacobo olim Joannis de ibidem partem Donat.

Jakób

Udryckich
herbu Nałęcz
do działa Heraldyki
złożona i Podana
in Novembri 1820.

w Serce srebrnym, a nad nim drugą Lewą przednią łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na hełmie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom Kurpatrocki wszędzie oznaczył domów szlacheckich węgsi II. fol: 115. umieszcza. Z tych Kazimierz Tomasz Wichliński, z Anną Królikiewiczowną spłodził dwóch synów: Józefa metrykanta skarbowego i Kazimierza. Józef z Antoniną Rogolińską zostawił potomstwo synów trzech: Konstantego, Piotra Alkantarę, i Stanisława który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

290. Jakób Wierciański, spłodził Adama, od którego
Melchior i Walenty synowie, co twierdzą tranza-
kcye następujące: 1620 in castro Drohiciensi, feriâ
secundâ post dominicam Ramis Palmarum, nobilis
Adamus olim Joannis, Melchior et Valentinus
olim Adami Wiercienscy Buzaki de Wiercienice
Magna Nobili Adamo olim Jacobi Wierciański
totam sortem in Wiercienice Magna, per nobilem
Hieronimum Wierciański Avum eiusdem Adami
nobili Jacobo Wierciański dicto Buzak Avo et
antecessori suo, obligatam Dimittunt. Inna Tran-
zakcya 1630 Anno ibidem feriâ secundâ post Do-
minicam Laetare, nobilis Valentinus olim Adami
Buzak Wierciański, nobili Melchiori Wierciański
fratri

fratri suo germano, tenutam bonorum Wier-
ciene Magni dictum Ciotkowizna Dimittit. Od
Melchiora Wierciańskiego syn Grzegorz, którego
dalsza precedencyja oddzielnie opisana. Od bra-
ta Melchiora, Walentego, spłodzony Kazimierz
który z Dorotą Rotkowską zostawił potomstwo
córkę iedną Maryannę, Woyciecha Bohusza małżonkę
od których, także Maryannowska za Janem Krassowskim
z tych potomstwo. Synów Kazimierza Wierciańskiego
dwoch: Bazyli i Woyciech. Od Woyciecha pochodzi
Franciszek, który miał synów czterech: Walentego,
sterilem Kacpra sterilem Franciszka, potym po-
tomstwo i Józefa. Bazyli zaś Wierciański syn
Kazimierza pierwszy, ten z Barbarą Kłopotowską
spłodził dwóch synów: Marcina i Józefa co
potwierdzaią dokumenta 1698 Anno in castro
Drohicensi

Udryckich
herbu Nałęcz
do dzieła Heraldyki
włożonej Podana
in Novembri 1820.

w Senco zwiniętym, a nad nim drugą lewą przednią
łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na heł-
mie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom
Kurpatrocki wszędzie w ważnych domów szlacheckich
wsi II. fol: 115. umieszcza, Z tych Kazimierz To-
masz Wichliński, z Anną Królikiewiczówną
spłodził dwóch synów: Józefa metrykanta skarbu ko-
ronnego i Kazimierza. Józef z Antoniną Ro-
golińską zostawił potomstwo synów trzech:
Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława
który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

Drohicensi feria tertia in vigilia Visitationis B. Virginis Mariae nobilis Bartholomaeus, filius olim nobilis Petri Malinowski, nobili Basilio filio nobilis Casimiri Wierciński fundos certos in bonis Wierzienic Magna sittos Donat. Inna tranzakcya 1745. Ibidem feria quinta post festum Sacri Pentecosten generosus Martinus Wierciński olim Basilii filius, generoso Iosepho Wierciński fratri suo germano, totam portionem suam hereditarium, in Area in qua ad presens edificia extant in bonis Wierzionic magna sitam Donat. Iozef Wierciński z Malinowską, miał syna Andrzeja, który z Magdaleną Zarębianką spłodził synów: Ignacego komornika Granicznego Bielskiego którego zaświadcza metryka chrztu dnia pierwszego Lutego

Lutego 1767 roku. Drugiego Pawła podobnież metryka chrztu czwartego Stycznia 1770, w księgach kościoła parochialnego Dziatkowskiego zapisane. Trzeciego Woyciecha, Czwartego Benedykta. Piątego Jakuba. Szóstego Damazego.

Marcin Wierciński pierwszy syn Bazylego z Barbary Kłopotowskiey urodzony, a brat rodzony Józefa, ten przyjął stan małżeński Agnieszkę Wyszomirską Krzysztofa córkę, a po Fabianie Błoński pozostałą wdowę, z tą spłodził dwóch synów: Jana, który z Marianną Ruinską, zostawia syna Józefa. Drugi syn Marcina z Agnieszki Wyszomirskiey Woyciech Wierciński, woyski wyższy Ziemie i Vice Starosta Grodzki Drohicki co potwierdza tranzakcya 1773 roku dnia 25. Miesiąca

Udryckich herbu Natęcz do dzieła Heraldyki złożona i Podana in Novembri 1820.

w Senie rzbionym, a nad nim drugą lewą przednią łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na hełmie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom Kurpatrcki wszędzie o innych domów szlacheckich w części II. fol: 115. umieszcza. Z tych Kazimierz Tomasz Wiklinski, z Anną Krolikiewiczowną spłodził dwóch synów: Józefa metrykanta skarbu koronnego i Kazimierza. Józef z Antoniną Rogalinską zostawia potomstwo synów trzech: Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

-tego Października w Wyszomierzu między Urod: Janem y Woyciechem Wiercieńskiemi, niegdy Urodz: Marcina i Agnieszki z Wylinow Wyszomierskich Wiercieńskich małżonkow synami, braćmi między sobą rodzonemi, z iedney i drugiey, a zaś Ur: Agnieszką niegdy Urod: Fabiana Błońskiego, z niegdy Urod: Agnieszką z Wylinow Wyszomirskich, w pierwszym małżeństwie spłodzoną córką, a Urod: Grzegorza Podniezińskiego małżonką, tych Urod: Wiercień-skich braci dziedzicznych, przyrodnią siostrą z trze-ciey strony, fortuny ruchomey i nieruchomey oyczy-stey i macierzystey, w dobrach wsiow Wierceniu Wielkim, Wyszomierzu, Stanachi i Błoniu wielkim leżącey po niegdy Urod: Marcinie, i Agnieszce z Wylinow Wyszomierskich Wiercieńskich małżonkach

Udryckich herbu Nałęcz do dzieła Heraldyki włożona i Podana in Novembri 1820.

małżonkach, rodzicach na wspomnionych Urod: Jana i Woyciecha Wiercieńskich braci, tudzież Agnieszkę z Błońskich Podniezińską siostrę ich całą naturalnych sukcessorow spadłey zrobiony Dział, który w Grodzie Drohickim dnia 29 Października 1773 roku roborowany i Oblata.

*Do tegoż herbu Lepowron i tegoż Domu Wiercieńskich z drugiey linii następuie genealogia.

Mikołay na Wierceniu Wielkim i małym Wiercieński Grzegorza syn, ten z Heleną małżonką swoią spłodził Zygmunta, który z Anną Kiczką miał syna Stanisława, ten z Ma-rianną Tchorznicką zostawił syna swoiego Jana dworzanina primo voto z Eufrozyną Sa-włowską

w serce wbitym, a nad nim drugą lewą przednią łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na heł-mie zaś nad koroną pięć piór strusich. Ten dom Kuropatnicki wszędzie w swych domów szlacheckich wrzesi II. fol: 115. umieszcza. Z tych Kazimierz To-masz Wichliński, z Anną Królikiewiczówną spłodził dwoch synow: Józefa metrykanta skarbo-wego i Kazimierza. Józef z Antoniną Ro-golińską zostawia potomstwo synow trzech: Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

włowską spłodził trzech synow: Jakoba od tego Franciszek mieszy syna Stanisława. Z Walentego od tego Jacek, mieszy dwoch synow Wojciecha i Krzysztofa. By Stanisława sterilem. Tenze Jan Wierciński Kumdwoot. z Agatą Wiercieńską: miał syna Piotra który z Anną Boguszewską zostawił Marcina. Ten zaś z Petronellą Czepowską spłodził trzech synow: Grzegorza Tadeusza dwoch trzech burgrabiego grodzkiego Dorohickiego. Z Bartłomieja Krzysztofa komornika ziemskiego Bielskiego. i Kazimierza Piotra Vicegerenta grodzkiego Kijowskiego.

Z Wiercieńskich herbu Rawicz Z tych Jozef Wiercieński czesnik Halicki wziął w Smitowa i Chrapunowa w wojewodztwie Sandomirskim leżących dziedzic. Poseł na Sejm 1788 od zawiedztwa Sandomirskiego.

*Wiesczeniewski i N° 5to.) * Wichert N° 6to) * Wichłinski

Udrycki
herbu Nałęcz
do dzieła Heraldyki
złożona i Podana
in Novembri 1820.

WAGA HERB.

W Polu Tarczy Niebieskim na Krzyżu podwoynym Xiężyc niepełny rogami obiema na doł obrócony: pod nim kniei tak są ułożone y powiązane w kształt Litery W. że trzy tryangułty wyrażaią: Z tych między dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława I. Wagom nadany w Roku 966. Pociejowie, Korzeniowscy, y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim tegoż Herbu używaią z tą iednak rożnicą: że Krzyż ieden, nie podwoyny kładą w Polu czerwonym; pierwsi bez wrębów, drudzy między dwiema tryangułami u spodu przydaią trzy Wręby, od gory coraz to mniejsze.

*Wichlinski herbu Marbicz który iest takowy: Lew żołty do gory wspięty w lewą stronę, w prawey przedniey łapie klucz złoty z uchem w Sero obroconym, a nad nim drugą lewą przednią łapą koronę trzymaiący, w polu niebieskim, na hełmie zaś nad koroną pięć pior strusich. Ten dom Kuropatnicki wszędzie miewszy domow szlacheckich wczesi II. fol: 115. umieszcza. Z tych Kazimierz Tomasz Wichlinski, z Anną Krolikiewiczowną spłodził dwoch synow: Jozefa metrykanta skarbowego i Kazimierza. Jozef z Antoniną Rogolinską zostawił potomstwo synow trzech: Konstantego, Piotra Alkantary, i Stanisława który osiadł w Mazowszu w ziemi Warszawskiey

włoską spłodził trzech synow: Z Jakuba od tego Franciszek mający syna Stanisława. Z Walentego od tego Jacek, mający dwoch synow Woyciecha i Krzysztofa Zy Stanisława sterilem. Tenże Jan Wierciński Kandydat z Agatą Wierciński: miał syna Piotra który z Anną Boguszewską zostawił Maciejem, ten zaś z Petronellą Czepowską spłodził: trzech synow: Grzegorza Tadeusza dwoch trzech burgrabiego grodzkiego Drohickiego. Z Bartłomieia Krzysztofa komornika ziemskiego Bielskiego. i Kazimierza Piotra Vicegerenta grodzkiego Kijowskiego.

I Wiercienskich herbu Rawicz Z tych

WAGA HERB.

W Polu Tarczy Niebieskim na Krzyżu podwoynym Xiężyc niepełny rogami obiema na doł obrócony: pod nim kliniet tak są ułożone y powiązane w kształt Litery W. że trzy tryangluty wyrażaią; Z tych między dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława I. Wagom nadany w Roku 966. Pociejowie, Korzeniowsky, y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim tegoż Herbu używaią z tą iednak różnicą: że Krzyż ieden, nie podwoyny kładą w Polu czerwonym; pierwsi bez wrębów, drudzy między dwiema ~~spodu~~ tryangułami ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ u spodu przydaią trzy Wręby, od gory coraz to mniejsze.

dziedzic dobr Sawwiołka i Daniewice Dmogibut tegoż Kazimierz Wiekłoński osiadł w Wieluńskim po oycu maiący wieś Chotów dziedziczną possessyą.

* Wilczewski herbu własnego X Nº Im)

* Wildziewicz herbu ~~Pomian~~ Wieniawa. Dom ten wdnayże dzielnice z Sakowiczami. lecz po uczynionych działach między sobą Jakub i Jerzy. bracia rodzeni Jakub większy Sakowski utrzymał się przy swym dawnym nazwisku Sakowicz. a Jerzy ktoremu dostały się dobra Wildziski od tych przezwany Wildziewiczem. i dawniey pisywali się Sakowicz Wildziewicz. mieli dobra dziedziczne, na Żmudzi, w Trockim wojewodztwie

i Mościskim

i Mościskim. Z tych Piotr Wildziewicz strażnik Trocki, pojąwszy za żonę Cydzikowiczowną, przeniosł się z Trockiego w powiat Wilkomirski, i po niey swym Prozorze, obiął dobra w tym powiecie w parafii Rokiskiey Kwoty i Wiżunki, zostawił syna Stanisława oboźnego Wilkomirskiego, który miał za sobą Czepską, ten spłodził synow dwoch, Antoniego Strażnika Wilkomirskiego, i Jana krayczego tegoż powiatu Antoni miał za sobą Ciemnołońską z tą sterilis a Jan Wildziewicz z Woytkiewiczowną spłodził corki: Mariannę Juszewiczową strażnikową Żmudzką: druga Zofia Kiełpszyna oboźna Inflantska. trzecia Rachela

Drwd.

Włoską spłodził trzech synów: Z Jakóba od tego Franci-
szek mający syna Stanisława. Z Walentego od tego
Jacek, mający dwoch synow Woyciecha i Krzysztofa
3. Stanisława sterilem. Tenże Jan Wierciński
Rumbowski z Agatą Wiercińską: miał syna Piotra
który z Anną Boguszewską zostawił Macieia.
Ten zaś z Petronellą Czepowską spłodził trzech
synów: Grzegorza Tadeusza dwoch trzeba burgrabiego
grodzkiego Drohickiego. Z Bartłomieia Krzysztofa
komornika ziemskiego Bielskiego. i Kazimierza
Piotra Vicegerenta grodzkiego Kijowskiego.
[illegible] Wier [illegible] Z tych

Drozdowiczowa chorążyna woysk Litt: czwarta Te-
resa Dąbrówka komornikowa Inflantska. i Synow
zostawił trzech: Józefa Wildziewicza szambelana
JKMci mającego za sobą Kossakowską, z którą spło-
dził synów dwoch: Dominika, i Stanisława, osiadły
(Dowieckich Maryanną Chatanską y)
w Wilkomirskim, dziedzica dobr, Nowydwor, Skiermany
y Widejsy. Drugiego Xiędza Tomasza Wildzie-
wicza kanonika Inflantskiego, dziekana Kupi-
skiego, proboszcza Dusiatskiego. dobr ziemskich
Wilkomirskim Weykutany dziedzica. Trzeciego
Szymona Wildziewicza budowniczego woiewódz-
twa Witebskiego, (pisarza grodzkiego Pow. Wilkomirskiego) mającego za sobą (x Restitutę) Brzyńską
Marszałkownę Podolską. dobr Iundziliski
woiewództwie

WAGA HERB.

W Polu Tarczy Niebieskim na Krzyżu
podwóynym Xiężyc niepełny rogami obiema
na doł obrócony: pod nim Kliniec tak są uło-
żone y powiązane w kształt Litery W.
że trzy tryanguty wyrażaią; z tych między
dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad
Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława
I. Wagom nadany w Roku 966. Pociejowie, Korze-
niewscy y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim
tegoż Herbu używaią z tą iednak różnicą:
że Krzyż ieden, nie podwóyny kładą w Polu
czerwonym; pierwsi bez wrębów; drudzy
między dwiema ~~u spodu~~ tryangutami ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ u spodu przydaią trzy Wręby, od
góry coraz to mnieysze.

w woiewództwie Wileńskim. i Turczy w Polo-
ckim, dziedzica zostawił córkę iedną Katarzynę.

* Wilga herbu Bończa w Rawskim i Ru-
skim woiewództwie &c. (: M. Notu ozob. nafol: But)
No 300

* Wolski herbu Rola &c No (No 9..)
* Wolszleger herbu Zelita (No ...)
Woynilowicz herbu Serhomla w Xięstwie
Litewskim. z tą iednak odmianą, że powinna być strzała
prosto żeleżcem na doł obrócona, a na wierzchu u góry od
pior tak rozdarta, na obiedwie strony, że wyraża literę
W. wyrażoną takim kształtem iak w herbie Syrokomla
na hełmie trzy pióra strusie. Z tych był Kazimierz Woy-
niłowicz zostawił syna Stanisława miecznika Lit: [illegible]

włoską spłodził trzech synów: z Jakóba od tego Franciszek mający syna Stanisława. z Walentego od tego Jacek, mający dwóch synów Wojciecha i Krzysztofa. By Stanisława sterilem. Tenże Jan Wierzeński Kandworski? z Agatą Wierzeńską: miał syna Piotra który z Anną Boguszewską zostawił Macieja. ten zaś z Petronelly Czeporską spłodził trzech synów: Grzegorza Tadeusza dwóch trzech burgrabiego grodzkiego Drohickiego. z Bartłomieja Krzysztofa komornika ziemskiego Bielskiego, i Kazimierza Piotra Vicegerenta grodzkiego Kijowskiego.

[illegible]

Michał w zakonie Dominika S. trzy razy rządził prowincyą Litewską kapłan uczony. Ludwik Stolnik Mozyrski wspominany konstytucyą 1661. fol: 22. Trojan podczaszy Mścisławski 1648. Tomasz chorąży Wiłkomirski poseł na Seym 1662. Hieronimowi, Danielowi, Konstantynowi, Pawłowi Woynitowiczom, dla nienadwerężoney wiary oyczyznie, dla rzetelnych zasług dobra, które niegdy Tomczyn prawem trzymali, w Mścisławskim województwie, to iest Zelinka, Służeb, Putprzęty, dziedzicznym prawem przydała Rzeczpospolita na seymie 1662 Const. fol: 19. Gabryel Starosta Lityński 1667. Const. fol: 26. N. Woynitowicz podkomorzy Nowogródzki, miał za sobą Justynę Połubińską z tey spłodził dwóch synów, pierwszego, Jana podwojewodziego Nowogrodzkiego ten z małżonką zaślubił sobie Kierznowską. z którey córka Scholastyka, wydana za Sta-

Makowieckiego

WAGA HERB.

W Polu Tarczy Niebieskim na Krzyżu podwoynym Xiężyc niepełny rogami obiema na dół obrócony: pod nim Kłnie tak są ułożone y powiązane w kształt Litery W. że trzy tryanguły wyrażaią: Z tych między dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława I. Wagom nadany w Roku 966. Ocieiowie, Konzewicy, y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim tegoż Herbu używaią z tą iednak róznicą: że Krzyż ieden, nie podwoyny kładą w Polu czerwonym; pierwsi bez wrębów drudzy między dwiema ~~spodem~~ tryangułami ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ u spodu przydaią trzy Wręby, od góry coraz to mniéysze.

Makowieckiego. 2do voto Chreptowiczowną, wdową So-stę kasztelanowy Żmudzkiey Kryszpinowy, z tey syn Józef Woynitowicz, córki dwie, iedna Kiernowska druga Buthakowa podsędkowa Nowogrodzka. Drugiego Pawła podczaszego Słonimskiego, ten poiął Rosudowską z tey dwóch synów Jana i Józefa i córki cztery, a między niemi, iedna Fundzilowa druga Śpiechalska. Sebastyan Stolnik Mozyrski żonaty z Morbrecianką Skarbnego Litewskiego córką. Tomasz podstoli Nowogródzki poiął pierwszym związkiem Buczankę, drugim Wolską, z pierwszą miał kilku synów, z których ieden Ludwik Dominikan Prowincyał Ruskiey. Stefan podstoli Słonimski, z Rodotowną ożeniony z tey dwóch synów Rafał Karmelita Bosy przeor Grodneń. Trojan mąż Rycerski. Krzysztof podczaszy Mozyrski z Rosudowską

Włoską spłodził trzech synów: 1. Jakóba od tego Franciszek mający syna Stanisława. 2. Walentego od tego Jacek, mający dwóch synów Woyciecha i Krzysztofa. 3. Stanisława z córkami. Tenże Jan Wierciński ... z Agatą Wiercińską: miał syna Piotra który z Anną Boguszewską zostawił Marcina ten zaś z Petronellą Czeprowską spłodził trzech synów: Grzegorza Tadeusza dwóch ... grodzkiego ... 2. Bartłomieja Krzysztofa komornika ziemskiego Bielskiego. i Kazimierza Piotra Vicegerenta grodzkiego Kijowskiego.

Wier ... z trzech

WAGA HERB.

W Polu Tarczy Niebieskim na Krzyżu podwoynym Xiężyc niepełny rogami obiema na dół obrócony: pod nim Linie tak są ułożone y powiązane w kształt Litery W. że trzy tryanguły wyrażaią: Z tych między dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława I. Wagom nadany w Roku 966. Ocieiowie, Korzeniewscy y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim tegoż Herbu używaią, z tą iednak różnicą: że Krzyż ieden, nie podwoyny kładą w Polu czerwonym; pierwsi bez wrębów, drudzy między dwiema ~~spodu~~ tryangułami ~~...~~ ~~...~~ u spodu przydaią trzy Wręby, od góry coraz to mniejsze.

spłodził dwóch synów: Antoniego Jezuitę i Franciszka podczaszego Mozyrskiego, ten miał za sobą Felicyanna ...ówną urodzoną z Judyckiey Samuel Woynitowicz w Brzesciańskim, którego córka była za Trembickim Jan z Rzepnickiey spłodził synów trzech: Antoniego Woyskiego Nowogrodzkiego, ten dwuślubny, 1mo wto z Makowiecką z domu Mierzejewską spłodził z nią synów dwóch: Józefa i Alexandra, drugi raz z Korsakówną wdową po Żabie podkomorzym Nowogrodzkim. Franciszek drugi Syn Jana, ożenił się z Korsakówną wdową po Dernałowiczu. Alexander tego żona Buszwiżanka Mikołay Woynitowicz podstoli miał za sobą Zaleską z niey zostawił Syna Stanisława.

* Stanisław

* Stanisław Woynitowicz woyski Nowogrodzki, ożeniony z Mierzejewską z tą miał synów pięciu: 1. Wiktora sędziego grodzkiego Nowogrodzkiego 2. Daniela. 3. Ignacego. 4. Dominika 5. Romualda rektora Soc: Jesu:

1. Wiktor Woynitowicz sędzia grodzki Nowogrodzki, ten z Katarzyną Kobylińską cześnikówną Słonimską spłodził córek cztery: iedna Róża w zakonie S. Franciszka umarła: druga Regina w zakonie S. Brygidy. trzecia była za Mokowskim sędzicem Pińskim. Alexandra ta umarła. i Hiacyntha w zakonie S. Franciszka. Synów Wiktora Woynitowicza, było pięciu: Pierwszy Stanisław Woynitowicz generał adjutant i podpułkownik woysk Litt: ożeniony z Freylichówną pułkownikówną. Drugi Mikołay podpułkownik pułku czwartego pieszego W. X. Litewskiego. ożeniony z Malenowską. Trzeci Józef Czwarty

Syn

Włowską spłodził trzech synów: z Jakóba od tego Franci-
szek mający syna Stanisława. Z Walentego od tego
Jacek, mający dwoch synow Woyciecha i Krzysztofa.
Syn Stanisława sterilem. Tenże Jan Wierzeński
secundovoto z Agatą Wierzeńską: miał syna Piotra
który z Anną Boguszewską zostawił Macieia.
tenże z Petronellą Czeporowską spłodził trzech
synow: Grzegorza Tadeusza dwoch trzewa burgrabiego
grodzkiego Drohickiego. Z Bartłomieia Krzysztofa
komornika ziemskiego Bielskiego. i Kazimierza
Piotra Vicegerenta grodzkiego Kijowskiego.

WAGA HERB.

W Polu Tarczy Niebieskim na Krzyżu
podwoynym Xiężyc niepełny rogami obie-
na dół obrócony: pod nim Kniel tak są uło-
żone y powiązane w kształt Litery W.
że trzy tryanguły wyrażaią: Z tych między
dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad
Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława
I. Wagom nadany w Roku 966. Ościejowie, Konce-
wiczy, y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim
tegoż Herbu używaią z tą iednak rożnicą:
że Krzyż ieden, nie podwoyny kładą w Polu
czerwonym; pierwsi bez wrębów, drudzy
między dwiema ~~spodu~~ tryangułami ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ u spodu przydaią trzy Wręby, od
góry coraz to mniejsze.

Ignacy Kapitan woysk Litewskich. Piąty Franciszek
Woynitowicz Instygator W. W. X. Lit. orderow orła bia-
łego i S. Stanisława kawaler, na wszystkich funkcyach pu-
blicznych, okazał dowod dobrego i gorliwego obywate-
la dla Oyczyzny. Wszedł w śluby małżeńskie.
z Józefą Chrapowicką marszałka Gubernskiego
Potockiego corką.

Daniel Woynitowicz woyski Nowogrodzki,
z podwoynego małżenstwa miał trzech synow: i trzy
corki, to iest: Antoniego, Franciszka który umarł ~~[illegible]~~
i Wincentego w służbie woyskowey który w czasie
pierwszey rewolucyi życie stracił. Corka iedna
za Konstantym Przecławskim sędzią ziemskim
Słonimskim. druga także zamężna trzecia panna.

Ignacy Woynitowicz trzeci syn Stanisława
z Mierzejewskiey sędzia ziemski Nowogrodzki, ten
Zhorsakowna

z Korsakowną spłodził synow dwoch: Mikołaia
chorążego Nowogrodzkiego z Abuchowiczowną oże-
nionego, i Jana z Jabłońską woyska Nowogrodzkiego za-
ślubionego. i Corek pięć: z tych dwie Benedyktynka-
mi, iedna za Protazem starostą Pokrzewnickim, druga
za Maszewskim. trzecia za Iwanowskim starostą
Mińskim.

Dominik Woynitowicz czwarty syn Stani-
sława z Mierzeiewskiey ten z Bułharynowną
spłodził syna Józefa Łowczego Nowogrodzkiego który
kawalerem umarł. Corka Maryanna była Berno-
wiczem Sędzią ziemskim Nowogrodzkim.

Adam Woynitowicz podkomorzy Nowogrodzki
kawaler orderu S. Stanisława który był deputatem na
Trybunał Litewski 1766 roku z woiewodztwa Nowogrodz-
kiego.

Floryan Woynitowicz sędzia ziemski Nowogrodzki
mający za sobą Kuczyczowną.

włoską spłodził trzech synów: z Jakóba od tego Franciszek mający syna Stanisława. z Walentego od tego Jacek, mający dwóch synów Woyciecha i Krzysztofa. 3. z Stanisława sterilem. Tenże Jan Wierciński Kawalerowie z Agaty Wierciński: miał syna Piotra który z Anną Boguszewską zostawił Mariana ten zaś z Petronelli Czeporowską spłodził trzech synów: Grzegorza Tadeusza dwoch trzeciego burgrabiego grodzkiego Drohickiego. z Bartłomieja Krzysztofa komornika ziemskiego Bielskiego. i Kazimierza Piotra Vicegerenta grodzkiego Kijowskiego.

WAGA HERB.

W Polu Tarczy Niebieskim na Krzyżu podwoynym Xiężyc niepełny rogami obiema na doł obrócony: pod nim Kliniec tak są ułożone y powiązane w kształt Litery W. że trzy tryangułty wyrażaią; z tych między dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława I. Wagom nadany w Roku 966. Pociejowie, Korzeniowscy y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim tegoż Herbu używaią, z tą iednak rożnicą: że Krzyż ieden, nie podwoyny kładą w Polu czerwonym; pierwsi bez wrębów, drudzy między dwiema ~~spodu~~ tryangułami ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ u spodu przydaią trzy Wręby, od góry coraz to mniejsze.

W Słonimskim znayduią się trzey bracia rodzeni Łucyd zakonu S. Bazylego opat Lebryński. Drugi major Woysk Litt. trzeci Jan. Stolnik Woynidzkiewicz.

*Wydzga herbu Jastrzębiec Domu tego legitymacyą ad tabulas Regni Galliciae et Lodomeriae podaną słowo w słowo z extraktu wyjdanego umieszczam Nos infrascripti &c. (: W składzie z osobney Noty fol: 308 No. 1. Anno

~~*Wyleżynski herbu Trzaska w Sieradzkim województwie &c. (: W. osobna Nota fol: 308 Nadto~~
~~Wyganowski herbu Łodzia (: videat osobno Nota No. 3tio~~

Wysocki

*Wysocki herbu Odrowąż, Ostyn domie Starożytnym lubo pod herbem Odrowąż wymienionych umieściłem, atoli w takim sposobie z zebranych autentycznych dokumentów tejże familii genealogią powtarzam.

Wysoccy herbu Odrowąż z linii Radosława Odrowąż Hrabi na Konińskich pochodzący porównych uwiewadztwach &c. (: B. składzie Noty fol. 309)

Który w księgach ziemskich województwa Krakowskiego dnia 23 Miesiąca Grudnia 1794. zapisane słowo w słowo umieszczam.

Jan trzeci z Bożey Łaski Król Polski &c. (: W. składzie z Noty drugiey fo. 309 No. [illegible])

Włoską spłodził trzech synów: Z Jakóba od tego Franciszek mający syna Stanisława. Z Walentego od tego Jacek, mający dwoch synow Woyciecha i Krzysztofa. Z Stanisława sterilem. Tenże Jan Wierciński Kandworski z Agatą Wiercińską miał syna Piotra który z Anną Boguszewską zostawił Maciejaten zaś z Petronellą Czeporowską spłodził trzech synow: Grzegorza Tadeusza dwoch ... burgrabiego grodzkiego Drohickiego. Z Bartłomieia Krzysztofa komornika ziemskiego Bielskiego, i Kazimierza Piotra Viceregenta grodzkiego Kijowskiego

*Wysocki herbu Ogończyk podług Niesieckiego atoli z uwiadomości od tegoż domu mianey, ich herb Nałęcz &c. (Nota osobna fol. 310.) No 14

Litera Za Za

WAGA HERB.

W Polu Tarczy niebieskim na Krzyżu podwoynym Xiężyc niepełny rogami obiema na doł obrócony: pod nim kliniey tak są ułożone y powiązane w kształt Litery W. że trzy tryanguły wyrażaią; Z tych między dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława I. Wagom nadany w Roku 966. Ociejowie, Korzeniowscy, y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim tegoż Herbu używaią, z tą iednak różnicą: że Krzyż ieden, nie podwoyny kładą w Polu czerwonym; pierwsi bez wrębów, drudzy między dwiema ~~spodu~~ tryangułami ~~...~~ ~~...~~ u spodu przydaią trzy Wręby, od góry coraz to mniejsze.

Xięstwie Mazo-
Łomżyń
311 Sie-

169

Włoską splodził trzech synów: Z Jakóba od tego Franci-
szek mający syna Stanisława. Z Walentego od tego
Jacek, mający dwoch synów Wojciecha i Krzysztofa
z Stanisława sterilem. Tenże Jan Wierciński
owdowiały z Agatą Wiercieńską: miał syna Piotra
który z Anną Boguszewską zostawił Marcina.
tenże zaś z Petronellą Czeporowską splodził trzech
synów: Grzegorza Tadeusza dwóch [illegible] burgrabiego
grodzkiego Drohickiego. Z Bartłomieja Krzysztofa
komornika ziemskiego Bielskiego, i Kazimierza
Piotra Vicegerenta grodzkiego Kijowskiego.
1791.

Litera Za Za

WAGA HERB.

W Polu Tarczy niebieskim na Krzyżu
podwoynym Xiężyc niepełny rogami obiema
na dół obrócony: pod nim kinie tak są uło-
żone y powiązane w kształt Litery W.
że trzy tryanguły wyrażaią: Z tych między
dwoma u spodu są trzy wręby. W Hełmie nad
Koroną trzy pióra Strusie. Od Mieczysława
I. Wagom nadany w Roku 966. Ocieiowie, Konze-
wicy, y Niepokoyczyccy w Xięstwie Litewskim
tegoż Herbu używaią, z tą iednak rożnicą:
że Krzyż ieden, nie podwoyny kładą w Polu
czerwonym; pierwsi bez wrębów, drudzy
między dwiema ~~spodu~~ tryangułami ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ u spodu przydaią trzy Wręby, od
góry coraz to mniejsze.

WAGA Herbu własnego w Xięstwie Mazo-
wieckim z Wag-Ważek w Ziemi Łomżyń-
skiey w Powiecie Kolińskim starodawnego Sie-
dliska Imienia Wągow-Ważeńskich.

*JAN z Wag WAGA w Brzoskach w Ziemi
Łomżyńskiey, w Powiecie Kolińskim, Parafii
Lachowskiey osiadły, szczepem był tey Linii
Wągow, która dotąd też Brzoski z nabytemi
następnie w przyległości Wioskami Brzozowem,
y Żebrami, tudzież częściami na Wykowie
y Olszewie posiada, kędy rozrodzeni od
Jana Potomkowie rozkrzewili się. =

= Z tych MARCIN z Wag na Brzoskach
WAGA zostawił Walentego, o którym, iako
y o Andrzeju Wadze między Podpisami
Obywatelów Ziemi Łomżyńskiey na Elekcyi
Augusta II. Konstyt. A 697 R. wzmiankuie.

= WALENTY na Brzoskach WAGA
z Tomaszewską spłodził Synow czterech:
Jana, Woyciecha, Antoniego, y Tomasza,
który z młodych zaraz lat, zwiedziwszy w
służbie Woyskowey w utarczkach przeciwko
Szwedom za Augusta II. w Kawalerskim
stanie

stanie na placu poległ; tudzież Corek dwie:
NN. za Rakowskiego z Rakowa Herbu Trzywdar
y Marcyannę za Szymona z Danowa Da-
nowskiego Herbu Krzywda wydane. =
JAN naystarszy Syn Walentego Wagi, Potom-
stwa Płci męskiey nie zostawił, lecz
tylko Corek trzy: Helenę w Panieńskim
stanie zmarłą; Ewę z Choromańskim, y
Maryannę z Chodzińskim węzłem Mał-
żeńskim połączone. =
= ANTONI Syn młodszy Walentego Wagi
zaciągnąwszy się pod znak Lancetny
w Woysku Koronnym, osiadł w Województwie
Krakowskim; z Napiorkowski zostawił
Syna iednego Jozefa Subdelegata Grodzkiego
Chęcińskiego bezpotomnie zmarłego, y
Corkę Ludwikę z Dydyńskim w Po-
wiecie Sandeckim ślubem Małżeńskim ziedno-
czoną. =
WOYCIECH "z Wag" na Brzoskach WAGA
drugi Syn Walentego Wagi z Tomasze-
wski, Sędzia Grodzki Kolinski z Mar-
cyanną GORSKA, spłodził Synow czte-
rech Bernarda, Szymona, Nikodema,
Andrzeja, y Corek trzy: Maryannę
Woyciechà Moniuszko, Rozalię Ga-
bryela Choynowskiego, y Eleonorę Joa-
chima Kaztowskiego Podwojewodzego
Powiatu Kolińskiego Małżonki. =
= BERNARD ANTONI WAGA
Skarbnik Ziemi Wizkiey, pierwszy Syn
Woyciecha z Brzozki Wagi Sędziego Grodz-
kiego Kolinskiego, Kommissarz w Roku
1789. do Likwidowania w Powiecie
Wąsoskim Ofiary dziesiątego grosza,
z pierwszego Małżeństwa z Anastazyą
Modzelewską Komornikowną Ziemi Wizkiey
ma Syna iednego Andrzeja, y Corek dwie
Maryannę Karolinę za Jana Truszko-
wskiego wydaną, y Teressę w Panieńskim
stanie zostaiącą; z powtórnego zaś
Małżeństwa

Małżeństwa z Agatą Gutowską Synów dwoch:
Franciszka Borgiasza y Antoniego małoletnich.
= Szymon WAGA drugi Syn Woyciecha Wagi
Sędziego Grodzkiego Kolińskiego, obrawszy sobie
z młodych zaraz lat Stan Duchowny w
Kongregacyi XX. Scholarium Piarum, nazwany
tamże X. Teodor; po odbytych z powołania
swoiego Pracach Szkolnych około Edukacyi Mło-
dzieży, mianowicie w Collegium Nobilium
Warszawskim, kędy przez lat kilka Wy-
mowy y Prawa Cywilnego uczył; tudzież
Funkcyi Kaznodzieyskiey w Warszawskim
Zakonu swego Kościele; zwiedziwszy po
dwakroć Zagraniczne Kraje, dla powzięcia
tam obszernieyszych ~~[illegible]~~ w rożnych
Naukach wiadomości z obcych Języków,
które w wydanych z druku przez niego
Dziełach okazuią się; przeszedłszy przez
wszystkie w Zgromadzeniu stopnie dosto-
ieństw, nakoniec z Rektora Domu War-
szawskiego wybranym był w Roku 1792.
do rządów całey Prowincyi Polskiey Scholarum
Piarum, które w krytycznych owych na
Oyczyznę czasach z rzadką przezornością
y roztropnością odbywszy, znowu po
skończoney trzechletniey Funkcyi Pro-
wincyalskiey, do rządu Domu Warszawskiego
pierwszego w Prowincyi, zwróconym został,
którym po dziś dzień szczęśliwie zarządza. =
= Nikodem WAGA, trzeci Syn Woyciecha Wagi
Sędziego Grodzkiego Kolińskiego Komornik Gra-
niczny Ziemi Łomżyńskiey Kommissarz w
Roku 1798. do Likwidowania Ofiary dziesią-
tego grosza w Powiecie Kolińskim z
Jozafatą Badowską z Zawiszanki Siostry
rodzoney Wincentego Zawiszy Łowczego
Łęczyckiego Ministra Rezydenta JKMci
y Rzeczypospolitey Polskiey przy Sta-
nach Generalnych Rzplitey Hollenderskiey,
zrodzoną, spłodził Corkę iedną Małgorzatę,
która po zeyściu z tego świata oboyga

Rodziców

Rodziców, w Opiece Stryja swego Bernarda Wagi Skarbnika Ziemi Wizkiey zostaiąc, weszła w Śluby małżeńskie z Augustynem Jabłonowskim Regentem naprzód, a potym Komornikiem Ziemi Nurskiey, Siostrzeńcem rodzonym Adama Kownackiego Pisarza Ziemskiego y Grodzkiego Nurskiego, z którym ma Potomstwo małoletnie.

† Andrzey Waga czwarty Syn Woyciecha Wagi Sędziego Grodzkiego Kolińskiego Łowczy Ziemi Wizkiey y Podwoiewodzy Powiatu Kolińskiego, z Anną Gradzką Pisarzowną Ziemskiey y Grodzką Wizką spłodził Syna Woyciecha y Juliannę Córkę lecz wkrótce po śmierci Oyca swoiego obie w niemowlęcym wieku z tego świata zeszli.

Genealogia Domu WW. Wagów do Tomu 5 Heraldyki

N° Am

520

321 172

Adnotacya o Domie JWW. Walickich do Heraldyki w Tomie piątym umieścić się maiącey

Dom Walickich O tym w Tomie 4 Heraldyki lubo umieściłem. Jednak z wiadomości dokładnieyszey, iż ta familia także znayduie się w Litwie onęż teraz wyrażam.

Imię to nietylko w X. Mazowieckim ale y W. X. Lit: dosyć rozrodzone, Woiewodztwie Mińskim, Powiecie Orszańskim, co dowodzi tranzakcya przed-Unniowa od Ru 1436 feria 5ta pt Epiphanie w Nowogrodzie nadanie 40 włók ziemi, miary Chełmińskiey urodzonemu de Copana Walickiemu, z tychże za panowania X. X. Litewskich, Około roku 1468. Augustyn Walicki w Mińskim, lokowany którego syn Dymitr Walicki Horodniczy Miński otrzymał od Zygmunta 1go w Roku 1507. potwierdzenie dawniey nadanych.

nadanych, przywileiów na powia-
danie dobr Buchnowicz, co zaś
wiadcza tenize przywileie wydany
y w Krakowie potwierdzony, brat
Dymitra Mikołay Walicki, od
ktorego z Iwanowska pochodzi
Iakub, a od tego Mikołay, daley
Paweł syn Mikołaia z Wolkow
spłodził Krzysztofa, ktory w
służbie Woyskowey będąc, starał
się odnowić przywileie Imienia
swemi nadane na Buchno-
wice, y inne, a przez Sukces-
sorow dalszych zaięte. Krzy-
sztof syn Pawła iakowey
transakcyia, Roku 1640. z Han-
nicką miał Andrzeia, po kto-
rym z Zofii Dworzewskiey
pozostałe potomstwo, Krzysztof
Starosta Buchnowski, ktory
z Iwanowską miał Marcina
y Szymona, Marcin z Iwan-
ciżką Buczyńską, zostawia
żyiące potomstwo, Michała
Podstolego Koronnego Kawalera
Orderu Orła białego, Stanisła
Szambelana, y Jana, y Ozech
trzy.

trzy. Szymon zaś drugi Syn
Krzysztofa Postawia Józefa, Rawsa
Rotmistrza Woiewodztwa Mińskiego

Dodatek do Genealogii Waliszewskich do Heraldyki Tomu 6go podany

No 226

Genealogia Domu Starzytnego Wielmożnych z Waliszewa Leszczyc Waliszewskich z dokumentów autentycznych do dzieła Heraldyki Tomu Szostego Podana

Waliszewski herbu Leszczyc Dom starzytny w województwach Brzeskim Kujawskim i Sieradzkim których początkowe siedlisko na Waliszewie lubo ich przodkowie od Rycerza Leszczyca, który roku 1108 pochodzący, przez zasługi swoie byli na różnych godnościach biskupich, i Senatorskich, iako to Piotr Leszczyc był Arcybiskupem Gnieźnieńskim, Andrzey Kasztelan Kaliski 1190. Imisław Hrabia Leszczyc Woiewoda Kaliski o którym pisze Długosz tego syn Stanno biskup Wrocławski Jarosz Kasztelan Poznański 1233. Zbysław 1395. Piotr Kasztelan Gnieźnieński 1400 Stanisław Kasztelan Buski 1436. którego wnuk wziąwszy działem Waliszew od tejże wsi Leszczyc Waliszewski zawołany ~~od~~ tego dwuch synów Stanisław Waliszewski Kustosz Łęczycki 1525 roku żyiący o tym Dalmatowi

malewicz fol: 367. i Stanisław Leszczyc na
Waliszewie Waliszewski ten Wolą Skarbkową
wieś za Siedlec zamienił, z Maciejem Drze-
wickim Biskupem Kujawskim koło roku 1520
którego dwóch synów Adam i Piotr. Adam
Waliszewski podstarości Sieradzki, ten
podpisał edykt województwa Sieradzkie-
go przeciwko rokoszanom w roku 1607. Po
nim Dobrogost Waliszewski przydomku Skarb
ożeniony z Marianną Suską, spłodził syna
Macieja Konstantego pisarza ziemskiego Sie-
radzkiego, ten naprzód na dworze Mikołaia Pra-
żmowskiego Arcybiskupa Gnieźnieńskiego, potym
Króla Michała Korybuta, od którego ustanowiony
sekretarzem Moskiewskiey kommissyi, na seymy
różne był posłem, marszałkował seymikom,
tyle zabrał szacunku cnot swoich, że mu pió-
ro ziemskie Sieradzkie wolnemi głosami
oddane, które on przez lat dziesięć go-
dnie piastował złączył się był 1mo voto
z Katarzyną Sulimirską pozostałą wdową
po

po Andrzeiu Kwiatkowskim pisarzu Ziemskim
Sieradzkim z tey był syn Jan ale młodo
umarł. 2do voto z Heleną z Smardzewa Za-
leską, która po iego śmierci poszła za Morszty-
na Starostę Sieradzkiego, ale i ta potomstwa
nie zostawiła. — Piotr na Waliszewie Leszczyc
Waliszewski syn Stanisława, miał za sobą
Annę Stokowską herbu Jelita, spłodził sy-
na Zygmunta. Zygmunt na Waliszewie
Leszczyc Waliszewski, dobr Lisice dziedzic,
co potwierdza autentyczna donacya Actum
" in Curiā Regiā Varsaviensi feriā quartā
" post festum S. Kiliani proximā Annō
" Domini Millesimō Sexcentesimō Trige-
" simō Generosus Christophorus Nakwaski
" olim Generosi Alexandri Nakwaski filius.
" Quia ipse Generoso Sigismundo Waliszewski
" olim Generosi Petri Waliszewski filio
" Sortes in bonis Lisice in Terra Cochaviensi
" sitt. Donat. Tenże Zygmunt Waliszewski
miał

mal syna Macieja. Maciey z Waliszewa Waliszewski syn Zygmunta, na Turzyszchowiey dziedzic w Kaliskim woiewodztwie, a na Grodnie w Brzeskim Kujawskim, poiął za małżonkę Elżbietę Kowalską, z którą zostawił synów trzech Jana, Rafała, i Pawła. Co dowodzi autentyczna tranzakcya, in Castro Lanciciensi „feria tertia in crastino festi Sancti Bartholomaei Apostoli Generosi Ioannes, Raphael „et Paulus Waliszewscy fratres inter se germani, Generosi Mathiae Waliszewski filii, „ab una et Generosus Antonius Łęgowski parte „ab altera contractum, ratione obligationis bonorum Turzychowy Roborant. —

Paweł z Waliszewa Waliszewski Syn Macieia z Elżbiety Kowalskiey urodzony, co zaświadczaią następuiące dokumenta, in Castro Cosaliensi „Sabbatho ante Dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima Anno Domini Millesimo „Septingentesimo Secundo Generosus Paulus „Waliszewski suo et Gnsae Catharinae Bronis-

szowa secundo voto Consortis suae nomine ab „una et Gnsus Joannes Szczepczyński ratione „arendae bonorum Grodno contractum Roborant. „Item Ibidem feria secunda in Crastino festi Beatissimae Virginis Mariae proxima „Anno Domini Millesimo Septingentesimo Decimo Tertio. Gnsus Joannes Szczepczyński Gnsos Paulum Waliszewski bonorum Grodno possessorem, tum Josephum et Mariannam „Waliszewskie ejusdem Generosi Pauli Waliszewski cum dicta Gnsa Catharina Wnorowska „procreatum filium et filiam, atque Michaelem „Bronisz cum eadem Gnsa Catharina Wnorowska primo matrimonii voto procreatum „filium de contractu ex arenda bonorum „Grodno eminentia Quietat. Tenże Paweł Waliszewski ożeniony z Katarzyną Wnorowską z tą zostawił Syna iednego Józefu, córkę iedną Mariannę Płużkowską. — Józef Waliszewski

Syn

syn Pawła z Katarzyny Wnorowskiey uro-
dzony dobr Zawierzchny i Grodna dziedzic
dwoch żenny primo voto z Brzezińskę miał
corkę iedyną Justynę za Dąbskim. Z drugo po-
iął za małżonkę Rozalią Brzeszczka, Ja-
kuba Brzeszczka z ziemi Dobrzyńskiey corkę
z tą spłodził synow dwoch: Walentego i Jana
co potwierdzaią autentyczne tranzakcye,
„ in Castro Covaliensi feria Secunda post Do-
„ minicam Conductus Quadragesimalem proxima
„ Anno Domini Millesimo Septingentesimo
„ Trigesimo Nono Inter Mgcum Josephum
„ Waliszewski olim Gnsi Pauli Waliszewski cum
„ Generosa Catharina Wnorowska procrea-
„ tum filium, ab una, et Illrim Mgcum Jo-
„ sephum Miszkowski Castellanum Covalien.
„ ratione bonorum Grodno in Summa 4000 fl
„ obligati Contractus Oblata — Item Ibidem
„ Feria tertia pridie festi Sancti Nicolai
Pontificis

„ Pontificis proxima Anno Domini Mille-
„ simo Septingentesimo Septuagesimo Quin-
„ to Mgcus Josephus Waliszewski olim
„ Pauli filius, Quia ipse Generoso Josepho
„ Myszkowski sortem Junkowizna dictam
„ in villa Szewo majori Resignat.
Walenty z Waliszewa Leszczyc Wali-
szewski, Syn Józefa Waliszewskiego z Roza-
lii Brzeszczka spłodzony, Wnuk Pawła
i Katarzyny Wnorowskiey małżonkow. Pra-
wnuk Macieja i Elzbiety Kowalskiey mał-
żonkow, Praprawnuk Zygmunta Wa-
liszewskiego, wszedł w śluby małżeńskie
z Marianną Dąbską Stanisława z Lu-
brańca Dąbskiego Podkomorzego Brze-
skiego Kujawskiego orderow Polskich Kawalera
i Teresy Madalińskiey małżonkow
corką co zaświadcza autentyczne tychże
Dobrzyniecie
Intercyza

337

Dozywocie waktach Komissyi Wrocławskiey ~~Jnterrcyza Lubowa~~, z ta spłodził corki Balbina, Ludwika, umarły, dwie Marianne i Wiktoryne. Adama, Jozefa i Felixa Waliszewskich

B Waliszewski i Burzynska

Dozywocie w aktach Kommissyi Wrocławskiey Rolu zapisane — Z tą z małżonką swoią spłodził prócz zmarłych dwie corki Marianne i Wiktorya synow zas trzech: Adama, Jozefa, i Felixa Waliszewskich ktorych zaswiadczaią autentyczne chrztu metryki —

Genealogia WW z Wa-
silewa Wasile-
wskich z dokumentów
do Heraldyki Tomu 6.
Podana

Nota do druku Tomu 6 Heraldyki

O familii WW z Wasilewa Wasilewskich
herbu Drzewica
z Niesieckiego, Konstytucyi, i dokumentów

Wasilewski herbu Drzewica Niesiecki w herbarzu w Tomie Czwartym fol: 468. y 469. w te słowa pisze — w Wołyńskim województwie, z Ziemi Drohickiey, przydomek maią Chochlik — Walenty dziedzic na Wasilewie Wasilewski, z Doroty Rutkowskiey, spłodził Syna Marcina, ten z Kuczyńskiey Stefana, o czym tranzakcye świadczą w Księgach Drohickich 1600, 1620 y 1630 — Stefan, ze dwoch żon Zawadzkiey, i Rylskiey, zostawił, Teofila, Jędrzeia, Tomasza, młodo zmarłych — Jan w zakonie Sgo Franciszka de observantia — Mikołaia, Adama, Franciszka dwoch imion Pisarza Ziemskiego Krzemienieckiego, temu Angela Wielkopolska powiła te dzieci: Jozefa Societatis Jesu, i Alexandra. Annę Głuchowską, Teresę zakonnicę Karmelitankę, i Mariannę — C: To tylko Niesiecki napisał — Wypis z herbarza Duniewskiego

24

Duniczewskiego Części Kruszey fol: 480) w te słowa ia tu
dodaię, iż był Franciszek Wasilewski Archidiakonem
Łęczyckim — Wawrzyniec z tegoż Wasilowa Wasilewski
z Marianną Niewiesuńską herbu Pogonia ożeniony
miał synow dwoch: Wawrzyńca i Woyciecha, ten
Woyciech z Marianną Brzozowską, prowadził
synow dwoch: Jozefa Stolnika y Alexandra Ło-
wczego Chęcińskiego, ktory miał żonę, z woiewodztwa
Krakowskiego, Antoninę, z Tęgoborza Tęgobor-
ską herbu Szreniawa, z tą spłodził synow trzech:
Adama, Jana Kantego, i Alexego — To
co iest w herbarzu Duniczewskiego wypisane —

Genealogia Domu WW: Watsanow do Heraldyki Tomu Piątego. 331 180

* Watson herbu Własnego

Ktory iest tallowy: tarcza w białym polu, belka w posrzod tarczy w niebieskim polu, przez ktorą po brzegach porzedney gwiazdzie w szrodku ktory pięc kulow z cyrkutu pierscienia wychodzące. od dołu drzewo dąb przez szrodek belki przechądzący a ktorego wierzchołek ~~to gorzdęba~~ roztozysty. Nad hełmem zas wino gronna latorosl z iagodami nad tą dewiza napisami Floresceit. Dom ten starozytny w Szkocyi z Slachetney familii pochodzący ieszcze od roku 1153. ktorego przodkowie byli bardzo maiętni w dobra, niemniey w przymioty dobre obfituiący, gdy z tych ze swych maiątkow czynili znaczne fundusze w klasztorach w szpitalach po roznych mieysach co zaswiadcza dokument autentyczny, uczka o następuiący tegoz starozytnego Domu processyi z ktorey Jerzy Watson dziedzic na Hithorney czwarty potomek z pokolenia od Jakuba Cummyng

Ktory od krola Szkocyi Milkolumba przez zasługi swoie pozyskał nadanie na rozne dobra, ten wszedł w sluby małzenskie, z Izabellą corką Arthiwiusza dzie

Dziedzica

dziedzica na Spens de Luthallan z
xiążąt familii Pułkow Szkocyi pocho-
dzącego, z Hrabiami Fife Szkockiemi
spokrewnionego, zła spłodził syna
iednego Gwilhelma Watsona dziedzica
po oycu swoim na Hithernej ten z
Stinetą Jakuba Ogilvie de Boyne Eq-
ris Aurati corką ozeniony, ktorego przod-
kowie Ogilwiowie byli Hrabiami na
Airly y panami Szkocyi zła spłodził
3 Synow 1 Gwilhelma dziedzica
2 Jana 3 Alexandra w woysku Szkoc-
kim zostaiącego bezpotomnego, Jan
Watson dziedzic po Oycu swoim dobr
Priestfield blisko miasta de Dundee
poiął za Małzonkę Izabellę corkę Ro-
berta Ligthone de Ethie Armigeri kto-
rego przodkowie w Prowincyi de For-
far dziedziczyli, procz innego potom-
stwa został się syn Wir! Jan Watson
de Priestfeld ozenił się z Margeryą corką
iedynaczką Roberta Watson de Craigie
z sławnej familii teyże de Hithernej
y Gryzelei corki Alexandra Bower
dziedzica de Inaerichty Małzonkow,
zła miał syna Roberta Watsona kto-
ry w Roku 1690. ze Szkocyi Przeniosł
się do Polski ten zostawił syna Jaku-
ba ktory ozenił się z Maryanną von
Olsen z familii szwedzkiey zła zo-
stawił potomstwo Synow trzech
1 Jakuba Alexandra dwoch Imien 2
Jana Roberta 3 Andrzeia Wilhel-
ma y Corek pięć. Jakub Alexander
w woysku Angielskim zostaiący
sterilis Jan Robert Watson Konsiliarz

JKMci

JKMci z Maryanną de Ueen z fa-
milii Angielskiey. zła zostawił po-
tomstwo Synow czterech: 1. Karola
Wilhelma 2. Adolfa Jerzego 3 Ed-
warda Roberta 4. Alfret Gustaw,
y corek 4. 1. Ludwika Maryanna
2. Henryeta Zuzanna 3 Emilia
Konstancya 4 Adelaida Joanna.

[illegible] d. 17.
[illegible] Junii 5.

23. 187

Nota

Do druku Tomu Szostego Heraldyki o familii Niesiecki Krzebuszowa Wawrzeckich

Wawrzecki herbu Slepowron. Otey familii Niesiecki w herbarzu swoim w Tomie IV fol. 473. w te słowa pisze: w Xięstwie Litewskiem. Augustyn Wawrzecki, z Krzebuszowa w woiewodztwie Wilenskim podpisał elekcyą Jana Kazimierza Krola Władysław pisarz grodzki Bracławski 1674. Jarosz pisarz ziemski Bracławski, Kommissarz do granic od Kurlandyi z Seymu 1685. Constit: fol: 9. a w roku 1690 iuż sędzia ziemski Bracławski, do teyże funkcyi naznaczony Constit: fol: 14. Wawrzecka Sędzianka ziemska Bracławska była za Michałem Podołkiem. N. Deputat na trybunał Litewski 1740. (: Dotąd słowo w słowo iak się znayduie w Niesieckim. :) Teraz nim przystąpię do opisania dokładney tego Starożytnego domu genealogii, muszę tu także umieścić słowo w słowo z herbarza autora

Dun

Duńczewskiego Tomu Drugiego fol: 3da
wirsku 1752 wydanego, wtym wyraźnie
Wawrzeccy z Skrzetuszewa, herbu Rola
nie Nepowron, iak pewny autor omylnie na-
pisał Tom 4. fol: 473 Pochodzą z linii Skrz
tuszewskich, dziedziców maiętności Skrze-
tuszewa, w woiewództwie Krakowskim Po-
wiecie Proznieńskim, szlachty Korony
Polskiey, z dziadow, pradziadow, przed
Unią, których przodkowie starożytnij by-
wali na urzędach Senatorskich, postami
Seymowemi, deputatami Trybunalskiemi
Kanonikami, sędziami, i rożnemi stanu
godnościami, mianowicie około roku 1560
iak rożne tranzakcye świadczą Bartłomi
Skrzetuszewski był sędzią i burgrabią po-
wiatu i ziemi Brzeżczowskiey, roku
1577 Mikołay Skrzetuszewski
był Kanonikiem i Officyałem Poznań-
skim Jan Skrzetuszewski, także był
Kanonikiem Poznańskim. Którey familiá
rozdzielwszy się, po rożnych woiewodztwach
i Powiatach, miała swoie dziedzictwa
possessye, fortuny, i honory, a ieden z nich
Wawrzyniec Skrzetuszewski, udawszy
się do Litwy, zrodził dwóch synow: Adama
i Jana, z tych iednego Jana, zwano Zyg-
rzaiem dlatego, po oycu i mieszkał Cy-
rowskim, na chrzcie Wawrzyniec, Wawrz
towicz, a zonego urodzonych, Samuela
i Augusta, zwano w Litwie Wawrzecki-
mi, oraz potomkowie teraźniejsi, zwią
się z Skrzetuszewa Wawrzeccy, którzy by-
wali postami na Seymy, iako Augustyn
Wawrzecki z Skrzetuszewa, w woiewództwie
Wileńskim podpisał elekcyą Jana Kazi
mierza. Syna Władysław był Starem
gródzkim Bracławskim, którego wzpomi
nają akta roku 1674 Paweł Wa-
wrzecki Pisarz ziemski Bracławski Komisa-
rzem był dugrunt do Kurlandyi z Sey-
mu naznaczony w roku 1685 Catholicg. a wroku
1690

a w roku 1690 iuż był sędzią Ziemskim Bra-
cławskim do teyże funkcyi naznaczony Const.
fol: 14 Córka tego Sędzianka ziemska Bra-
cławska była za Michałem Podolskiem.
Wawrzecki tegoż herbu był deputatem
na trybunał Litewski roku 1740. bywali
marszałkami, w różnych województwach
Seymikowemi i Powiatach urzędnikami
grodzkiemi i ziemskiemi. Zkolligowani
są z różnemi Domami, mianowicie w Koronie
z Skrzetuszowskiemi, Aruszewskiemi, Podom-
skiemi, Skotnickiemi; a w Xięstwie Lit.
z Tyszkiewiczami, Wołanami, Ogińskiemi
Kamińskiemi, Młodzianowskiemi, Massa-
lczami, Zgierskiemi, Kossakowskiemi,
Wołodkowiczami, Dziewałtowskiemi
Lewickiemi, Dąbrowskiemi, Hepcami
Łukowskiemi, Podberezskiemi, Kabłukami
Protasewiczami, Koncewiczami, Wol-
skiemi, Sakowiczami, Hurkami, Szyrmami
Karwiami, Rudominami, Mirskiemi, Ty-
zenhauzami, Biesiechiemi i inszemi (Cały
ten wypis z herbarza Duniewskiego)

Następuie

Następuie dokładnieysza od roku
15 aż do teraz żyiących osób proceden-
cya Domu z Skrzetuszewa Wawrzeckich
dla wiekopomney pamiątki przez Autora
ułożona. —

Dom starożytny z Skrzetuszewa Rodu Wawrzeckich
bierze swoy początek w Krakowskim województwie, pochodzący
z Skrzetuszewskich dziedziców miasteczka Skrzetuszewa
w Xięstwie Krakowskim z dziadów, pradziadów przed Unią Lit.
prócz innych dawnieyszych których akta Grodzkie, i Ziemskie
Krakowskie i Gnieznenskie wspominaią [illegible] Bartłomiey Rodu Skrze-
tuszewski na Skrzetuszewie naprzód Burgrabia Powiatu Ostrze-
szowskiego potym Edilis Gnieźnieński w Roku 1577 [illegible]
króla Zygmunta Augusta [illegible] Adama
[illegible] do dziedzictwa [illegible]
i Jana [illegible] Bartłomieia [illegible]
[illegible] Adama i Jana
[illegible] Od Adama przeszło [illegible]
Wawrzyńca [illegible]
Jana Skrzetuszowi Skrzetuszewski syn [illegible]
[illegible] na Litwie nazwany z imienia [illegible] na [illegible]
[illegible] Zygmunta III. [illegible]
nego Wawrzyniec Jan Wawrzecki z niego urodzeni synowie
Samuel i August czyli Augustyn którzy iuż zawsze z Skrzetu-
szewa Wawrzeckiemi, którzy byli Posłami na Seymy — Od Sa-
muela przeszła Augustyn z Skrzetuszewa Wawrzecki
w Xięstwie Litewskim był z [illegible] podpisał elekcyą Jana Kazimierza
króla 1648 Roku syn jego Władysław Wawrzecki [illegible]
Bracławski [illegible] akta [illegible]
salna elekcyą [illegible] Michała [illegible] 1669 [illegible]
konstytucya

245

Konstytucya R[oku]-ych i Suffragia na elekcyą króla ... w Grodzie Warszawskim ... B. V. Mariae ... A.D. 1669 ... Władysław ... Króla Jmci ... Brześć ... 1685 ... do granic od Kurlandyi ... R. 1690 ... Ziemi Brzeskiej ... Kowalska ... Województwa i Ziemi Brzeskiej 1701 — ... Alexander Tadeusz ... Brat ... Deputat 1740 na Trybunał Lit[ewski] ... feria ... Limones et Judicat ... 1758 ... Tomasz ... Ziemi Brzeskiej ... 1764 ... Brzeski ... Lit. W. X. L. ... cum ...

Kopia Genealogicznego
z Wyszczególnienia
Wawrzeckich
do dzieła Heraldyki

Dla Tomu [illegible]

Genealogia Domu JWW Węglenskich do Heraldyki Tomu Piątego. 186

Węgleński herbu Szreniawa z Krzyżem, na Wołyniu y Chełmskiey Ziemi Zygmunt Węgleński Podsędek Ziemski Chełmski złączył się dożywotnie z Zofią Komorowską Sędzianką Bełzką tamże powiata córek pięć, Barbarę Janiszewską, Łowczynę Podlaską Maryannę Jeruzalską Podstolinę Podlaską. Annę Waleryana Kucharskiego Łowczego Żydaczewskiego, małżonkę. Konstancyą, ta sobie stan Panieński na świecie obrała, y Apolonią naypierwod Sławską potym Borzęcką, Synów zaś dwoch, Franciszka Sędziego Ziemskiego Chełmskiego Marszałka Sądow Kapturowych w Roku 1733. posła na Seym 1736, Porucznika u Wacława Rzewuskiego Wojewody Podolskiego ten z Agnieszką Dłużewską Kasztelanką Chełmską (umarła 1737.) spłodził dwoch synow Jana y Łukasza, córek cztery, Annę Maryannę, Barbarę, y N. Drugiego Józefa Miecznika Buskiego ten z Anny Świeżawski Woyskiey Bełzkiey zostawił synów dwoch, Woyciecha y Antoniego, y córek pięć, Daniel Węgliński, miał za sobą Katarzynę Otterzewską z którey synowie, Franciszek, y Józef, y córka Zofia

Geneal: Bełzec: N. żona iego Drewnowska z którey syn Franciszek w Zakonie naszym życie zakończył. Jędrzey Porucznik Pancerny zginął kilką kopiami przebity pod Kamieńcem Podolskim, około roku 1689. w potyczce z Tatarami córka iego Konstancya, żyła z Felicyanem Drzewickim

245

Drzewieckim Sędzią Ziemskim Krzemienieckim, matka iey zda mi się Maryanna Chrynicka, córka Alexandra z której synowie trzy, Dominik w Zakonie Iezuitow żyć przestał w Łucku 1736. Alexander, żona iego Dorota Chrzanowska, która po iego śmierci żyła z Karwickim z tey córka Wiktorya Bielska. Michał Chorąży Żytomirski trzeci syn z Chrynickiey wszedł w kontrakty małżenskie z Franciszką Porczyńską Skarbnikówną, z tey synowie Ludwik, Dominik y Mikołay, córki dwie, Szczesna, y Maryanna, Krzysztof 1653. Wacław, 1674 Ta Genealogia iest umieszczona w herbarzu Niesieckiego, w tomie czwartym folio 483, Teraz o tym że domie maiąc podaną z dokumentow autentycznych, ułożone genealogią, onęż następuiącą wyrażam

* Zygmunt Węgleński podsędek ziemski Chełmski, z Zofią Komorowską Sędzianką Bełzką spłodził córek pięć, 1. Barbarę Janiszewską Łowczynę Podlaską, 2. Maryannę Skrzyńską Podstolinę Podlaską, 3 Annę, Waleryana Kucharskiego Łowczego Żydaczewskiego małżonkę 4. Konstancyą Pannę z marłą, 5 Apollonią naprzód Sławską potym Borzęcką, synow zaś dwoch, ieden Franciszek Sędzia Ziemski Chełmski, drugi Józef Miecznik Buski, Ten z Anną Świeżawską zostawił 4 córek 1 Katarzynę za Mateuszem Świckim ~~Podkomorzym Sanockim~~ z tym połączona 2 Róża ... za ... Zależowskim Skarbnikiem

Józef Świrski ... Skarbnikiem ... ten z ... Angelą ... ewną.

... Dzierżawy ... Chełmskiego ...

Dla ...

Skarbnikiem Krasnostawskim z tym syn ~~po~~~~łomstwa~~ 3 Wiktorya za Zabryelem Staniszewskim Miecznikiem Grabowieckim z tą sterilis 4.ta Elżbieta za Michałem Zawlinskim bezdzietna synow dwoch Woyciecha y Antoniego w Woiewodztwie Ruskim.

Antoni ... Żurm... syn ... córka Maryanna ...

245 187

Franciszek Węgleński Sędzia Ziemski Chełmski

Franciszek Węgleński Sędzia Ziemski Chełmski syn pierwszy Zygmunta Podsędka Chełmskiego z Zofii Komorowskiey urodzony, wszedł w śluby małżeńskie, z Agnieszką Dłużewską Kasztelanką Chełmską z której spłodził ~~córek~~ czterech ~~dzieci~~ synow 1 Jana, 2 Łukasza ... 3 Andrzeja ... y 4 Pawła ... ~~spłodził syna~~ Józefa ... podstolego Żydaczewskiego, który z Jelicy... Okninską zostawił córkę iedne Eufrozynę Wawrzyńca Uszak Kulikowskiego Skarbnika Bydgoskiego małżonkę y syna Franciszka Ksawerego który złączył się dożywotnie z Julianną Winnerówną osiadł w Woiewodztwie Sieradzkim Powiecie Piotrkowskim w roku 1757. stawszy się dziedzicem dobr wsi Górek większey y mnieyszey, Dylowa, Kazubowey woli ... Łukasławicach &c. Ten spłodził córek trzy 1 Salomeą

Franciszka

... 1736 ...

1. Anna Adama ... Podstolego ... 2 Barbara ... 3 Rozalia Józefa Dydyńskiego Chorążego ... małżonka 4 ... Podkomorzego Chełmskiego ... który z Teresy Kulikowskiey spłodził ... y córek dwie Różą primo voto za Felixem Olędzkim syn Józef Olędzki i dwie córek ... za Wincentym Bonieckim podstolim Chełmskim z tym sterilis Druga Maryanna za Mikołaiem Skarzyńskim

3. ...

4. Stanisław ... ten z ... spłodził syn Franciszka ... Komornika ...

Franciszka. Rychtowskiego małżonkę pozostałą wdowę bezpotomną, 2 Wiktoryą Woyciecha Mokrskiego żonę pozostałą wdowę bezpotomnie zmarłą 3. Maryannę Tadeusza Dąbskiego Chorążego Woysk Koronnych małżonkę z którym potomstwo, Synow Xawerego Węglenskiego z Julianny Wilanerowny urodzonych czterech, Jerzy, Ignacy, w kawalerskim stanie zmarli 3 Michał bezżenny 4 Jozef Węglenski ten z Barbary Sulimirskey, Marcina y Jadwigi z Wisławskich małżonkow corką z tą spłodził syna iednego Franciszka Marcina Węglenskiego.

Tu następuie linia tegoż Domu Węglenskich w Ziemi Chełmskiey nayprzyncypalniey rozkrzewiona y possessye swoie dziedziczne tamże maiącey i z licznemi znacznemi domami w krwi związku będącey. Z których od Zygmunta Węglenskiego Podsędka Ziemi Chełmskiey o którem wyżey iest wyrazone Woyciech Syn pierwszy Jozefa miecznika Buskiego z Anny Swieżawskiey urodzony a wnuk rzeczonego Zygmunta nay pierw z Bełzkiego Woiewodztwa się przeniosł i założył Siedliszcze Miasteczko w ziemi Chełmskiey gdzie rozne fabryki wprowadził, toż Miasteczko pałacem ~~pałkiem~~ pięknym ozdobił, funduszami Cerkwi y wystawienie opatrzył, przytym nabył Dobr Kokuptowa Wolę Chociemiec Bezek Magielnice Kulik i Wieś nową założył

Maydan

Maydan Zachorodyski który za panowania Stanisława Augusta Króla idąc przez stopnie zasług, iako dobry Obywatel, i dopełniaiąc obowiązkow na roznych publicznych funkcyach w Stanie Rycerskim, potym otrzymał Kasztelanią Chełmską y order S. Stanisława, rownie iako Senator wierny zawsze swey Oyczyznie umarł w roku 1786 ten poiął za małżonkę Maryannę Zakrzewską Kasztelankę Kruszwicką Damę wielkich przymiotow i talentow, ~~ktoremi w cały prawie ziemi Chełmskiey umiała sobie zjednać zaszczyt i uwielbienia~~ a tychże Obywatelow i Obywatelek! z tą spłodził Corkę iedną Konstancyą za Franciszkiem Kunickim Podkomorzym Chełmskim i Synow czterech 1 Antoniego 2 Onufrego 3 Karola 4 Franciszka który umarł w stanie bezżennym w wieku zycia swego 21.

Antoni Węglenski pierwszy Starosta Sądowy Chełmski, orderow Polskich Kawaler ten odprawił funkcyą deputacką w roku 1776. oraz postem na Seym za laski Tyszkiewicza z Ziemi Chełmskiey, Syn Woyciecha Kasztelana Chełmskiego, primo voto ożeniony z Maryanną Prekowną z tą sterilis. Secundo voto z Anną Dąbską z tą spłodził Synow 2 Woyciecha i kajetana.

Onufry

244.

Onufry Węglenski drugi Syn Woyciecha Kasztelana Chełmskiego Chorąży Chełmski orderaw orła białego i S. Stanisława Kawaler. Dziedzic Wsiow Mogielnicy i Kulika w Ziemi Chełmskiey będących, a staraniem i swym rządnym gospodarstwem w budowlach znacznie przyozdobionych Załozył przytym Wies nową ktorey nazwiska Dobramysl — Mąz ten od wieku młodego przymiarnych talentach, starał się bydz dobrym Obywatelem, y tego obowiązku dopełniał będąc na roznych publicznych funkcyach w ziemi Chełmskiey, aż do rozbioru kraiu zawsze wierny i przychylny swey Oyczyznie. Ten wszedł w sluby małzenskie z Teklą Baranowską, Stefana Baranowskiego i Balbiny z Kurzewierow małzonkow corką iedynaczką Wsi Pławaniecz dziedziczką z tą ~~zostało~~ nastąpiło potomstwo, Mikołaia, Nepomucyna i Alexandrę, ktore w młodym wieku pomarli zyiąca zas corka Antonina.

Karol Węgleński podkomorzy ~~Parczewski~~ Kawaler orderow Polskich trzeci Syn Woyciecha Kasztelana Chełmskiego, Dziedzic Wsi Bełzka. ~~dobrze powrzadnie.~~ Ten także idąc w slady przodkow swoich i Oyca swego, rownie starał się dopełniac zasług w swey Oyczyznie będąc na roznych publicznych funkcyach. Wszedł w sluby małzenskie primo voto z Anną Boniecką z tą potomstwo

miane

350 189

miane młodo zmarło. Dowote z Magdaleny Wyżdz~~ianki~~ zamkę z tą ma Syna Adama Jacefa

Antoni Węglenski Pisarz Ziemski Bełzki drugi Syn Iozefa Miecznika Buskiego z Anny Swierawskiey urodzony Dobr Dzierzęzin dziedzic [illegible] ożeniony z Watiha [illegible] ożenił się z [illegible] z tą spłodził ~~z tą spłodził~~ corkę Pelagią, ze ~~Hi~~ ~~Wisłockim z tym bezpotomna~~, Dowote ~~z~~ ~~Tworzyanskim~~ z tym [illegible] ma potomstwo.

Genealogia Fam:
Węglewskich do He-
raldyki Tomu 5.

Tom 6.

No 6to

Do Tomu Szostego Heraldyki

Węglewski herbu Rawicz ktory iest
takoż y & Oyców domie dawni Autoro-
wie Paprocki, Okolski, Niesiecki i Kurópa-
tuszki przez niewiadomosc opuscili — Atoli
ta familia naprzod w Koronie w woiewodz-
twach Sieradzkim, Podlaskim, i Mazo-
szu a potym w Litwie osiadła, z ktorych
przez innych dawnieyszych Jan Rawa Wę-
glewicz Rawa Węglewski za panowania
Zygmunta III Krola mąż Rycerski na
Rusi osiadły, zostawił synow dwoch:
Stanisława, i Woyciecha.

Woyciech Rawa Węglewski syn Jana
splodził synow dwoch: Kazimierza i
Marka od ktorego dalsza prowedencya
niewiadoma.

Kazimierz Węglewski syn Woyciecha
osiadł na Podlasiu, od ktorego synowie
Kasper i Marcin bezpotomny.

Kasper Węglewski syn Kazimierza
Komornik Ziemi Bielskiey miał syna
Jana od tego potomstwo niewiadome.

Stanisław Rawa Węglewski z Wę-
glewa syn drugi Jana podpisał elekcyą
Władysława IV Krola z ziemi Przemyślskiey
miał synow dwoch: Jozefa i Franciszka
od ktorego był syn Stanisław ten się
przeniosł w woiewodztwo Sieradzkie
podpisał elekcyą Michała Korybuta Krola
tego roku z woiewodztwem Sieradzkiem —
Jakuba Węglewskiego wspominaią akta *

* grodzkie Warszaw-
skie Sabbatho ante
festum S. Prischae Vir-
ginis et Martyris pro-
ximo Anno Domini
1702. —

Jozef Rawa Węglewski syn Stani-
sława spłodził synow dwoch: Mikołaia
i Jana — Mikołay osiadł w Litwie, od
Jana potomstwo niewiadome.

Mikołay Węglewski spłodził synow
dwoch: Kazimierza i Jozefa a gdzie pro-
ces i grunta.

Kazimierz Rawa Węglewski oże-
niony z Felicyanną Nowicką spłodził
synow dwoch: Antoniego, i Ludwika Bar-
tłomieia dwoch imion, corkę Helenę —
Co dowodzi testament tegoż Ur. Kazimie-
rza Węglewskiego, w aktach Grodzkich
Zawileyskich dnia drugiego miesiąca
Oktobra 1797 roku oblatowany z roku
1774

a roku 1774. dnia 28 Junii we Wsi
Wiellana w przytomności przyiaciół Ka-
zimierza Rohoza, i Jerzego Czaykow-
skiego podpisany.

Antoni Rawa Węglewski syn Ka-
zimierza i Felicyanny Nowickiey
małżonkow ktorego z urzędu auten-
tyczna chrztu Metryka 24 Mensis Junii
1764. w Księgach Kościoła Parafialnego
w Daugieliszkach zapisana — Także
brata iego rodzonego Ludwika Bartło-
mieia dwoch imion ze Wsi Wielany ktory
że parafii Daugieliszkiey 28 Augusti 1768.
zapisanei tamże się znayduie i corki
Heleny.

Wyżey rzeczony Antoni Rawa
Węglewski syn Kazimierza Rotmistrza
powiatu Upitskiego ożeniony z Elżbietą
Radziejewską z tey spłodził trzy corki
Reginę, Zofią, i Helenę syna iedynego
Ignacego Jakuba dwoch imion Węglewskiego
ktorego z urzędu chrztu metryka w
Księgach Parafii Daugieliskiey zapisana.

[illegible] Węgierski 1707 [illegible]
[illegible] Trybunału.

Procedencya 1778
Kawalerów Węgierskich
Do Tomu 6. Herald-
dyki
Podana

254

Procedencya Urodzonych Weinzierl czyli Weinzieher Starożytney Szlachetney w Niemczech, a potym w Czechach Sądowni osiadłey familii, z key niektorzy do Polski ~~z osiadłey~~ przeniesieni, z Autorow wiary godnych i dokumentow autentycznych ~~do~~ Napiszam dzieła Heraldyki PODANA

Weinzieher herbu własnego ktory iest takowy: Tarcza na cztery części wzdłuż przedzielona, w lewey stronie w białym czyli srebrnym polu od gory w ubiorze Mąż do połowy, ktorego nog nie widać, prawą ręką pod boki wsparty, w lewey trzyma noż zwyczayny, do gron winnych zbierania, ostrzem ku sobie obrocony, na głowie ma kołpak

Kołpak z piorami _ W drugiey połowie u dołu w polu branatnym, lew żołty czyli złoty, na dwuch łapach wspięty, łapy przednie do gory trzymaiący, ozor zwywieszony, w Koronie na głowie, z ogonem podwoynie zadartym _ W prawey stronie u gory, w polu białym czyli srebrnym, lew czarny stoiący na tylnych łapach, przednie do gory trzyma, z ogonem podwoynie wzniesionym, ozor wywieszony, na głowie Koronę maiący. U dołu, w czwartey części tarczy Mąż na trzech małych pagorkach stoiący, w polu białym lub srebrnym, lewą ręką pod boki wsparty, a w prawey trzyma noż do gron winnych zbierania zwyczayny, kiu sobie ostrzem obrocony, w kołpaku na głowie, iak wyżey wyrażony z piorami. Nad hełmem i Koroną, między dwiema czarna biała dwiema rogami trąbami, w srodku Mąż stoi do połowy większey, z przepaską złotą. W prawey ręce noż trzyma, a w lewey wieniec zielony _ Tak go opisuie ona odrysowany w dziele swoim, Iohann David Koehlers

Koehlers. 1. V. Nüernberg, gedrukt bey Lorenz Bieling 1734 _ Pod tytułem: „Das grosse und Vollständige „Siebmacherische, hernacher Fürstische und „Helmerische, Wappen-Buch. Dom Starożytny w Niemczech Weinzieher ✗ potym w Czechach, Austryi i Saxonii osiadły, nareszcie w tym czasie, z tychże ieden do Polski przeniosł się, o czym będzie niżey _ O tey familii piszą dawni Niemieccy Autorowie, iako to, Lexykon Uniwersalny, w sześćdziesiąt in folio Woluminach będący, w Lipsku i w Halli w R. 1748 wydany, w Tomie 54. pod literą W. fol: 1043. pisze ich Weinzürl, z których Jan Weinzürl, był 43 Opat w Klastorze, Sittich in Crain, na ktorą godność dnia 24 Kwietnia 1644 roku był obrany: Mąż uczony, i wielkiego dowcipu _ Ten przez zasługi swoie, i talenta miane, ziednał względy u Cesarza Ferdynanda III. w roku 1646 i z otrzymał od tegoż Monarchy, potwierdzenie wszelkich przywilejów wolności, iakich dawni tegoż przodkowie

✗ Ktorzy roznie piszą się, iako to Weinzinger, Weinzehor, Weinzeer, Weinzürl, i Weinzerle, ktore nazwiska znayduią się w generalnym Reiestrze Herbow w Czwartey Księdze p. 194.

przodkowie używali — To i samo poźniey wrukulbo Leopold Cesarz, swoim przywileiem, rzeczone wolności onemuż nadał — Umarł tenże Jan Weinzürl dnia drugiego Grudnia 1660 — Była także z tegoż pokolenia familia szlachecka starożytna, która się szczyciła Baronatem na Winnenberg, co opisuie tenże Lexykon Uniwersalny w Tomie 57. fol. 847. z ktorey familii roku 1557. Jan Daniel Baron von Winnenberg był Kanonikiem w Mayńź S. Alban umarł 1582. dnia 13 Julii — którego Oyciec Filip, był Konsyliarzem Nadwornym, potym Prezydentem Kamery w Speyer &c. Poźniey żyiący z tegoż pokolenia w Niemczech, pisali się i piszą Weinzieher, a rozkrzewieni, iedni w Austryi, drudzy w Czechach, w Prusiech, Saxonii, z tych ieden do Polski przeniosł się — ~~Krystyan Gottfried czyli inneyo imien~~ Kaspar ~~...~~ urodzony w Schönburg Weinzieher ożeniony z szlachetney familii de Hund zwaną, z tą spłodził dwoch Synow: Wieniesława, Drugiego Jana Ehrhardta Abrahama

Abrahama trzech imion — Wieniesław Weinzieher syn pierwszy ~~Krystyana Gottfryda~~ Kaspra Weinzieher z matki de Hund urodzony, był w służbie Austryackiey Maiorem, umarł bezżennym we Flandryi w Mieście Gent. Drugi Syn ~~Krystyana Gottfryda czyli inney imienia~~ Kaspra Weinzieher z teyże małżonki von Hund urodzony Johan Ehrhard Abraham trzech imion Weinzieher religii Katolickiey, który poiął za małżonkę, szlachetnie urodzoną, Mariannę Zuzannę dwoch imion, z domu de Rhein rodem z Saalburga w Saxonii, z kąd udał się do Prus, gdzie w czasie siedmioletniey woyny ~~za Panowania Króla Fryderyka~~ Pruskiego ~~będąc~~ był liwrantem ~~Nayiaśnieyszym~~ woysk Pruskich, po skończoney woynie przeniosł się do Polski, gdzie ~~za panowania Króla Augusta III~~, poźniey za Stanisława Augusta Króla ... upodobawszy sobie kray Polski, i tu osiadł z małżonką swoią i potomstwem, w roku 1771. w Warszawie zszedł z tego świata, pożegnał światem, zostawił ~~trzy potomstwa~~, syna iednego Karola Krystyana Weinzieher, urodzonego w Saxonii w Mieście Saalburgu, tego zaświadcza autentyczna chrztu metryka ~~Który~~ Ten ## ~~dwakrotny primo voto~~ z Anną Rozalią dwoch imion von Thierling, z tą spłodził dwie corki:

Ten właściwy w Mieście Stołecznym w Warszawie, ai pochodząc z dawnych swych przodków z Szlacheckiey w Niemczech familii, ale obrał stan szlachecki, został obywatelem Miasta ... w R. 1790 — Ożeniony pierwszym ślubem z Anną Rozalią &c.

X. Z. 1753 Dnia 11 Grudnia urodzonego dnia 31 tegoż Miesiąca i Roku w Saalburgu w kościele Ewangelickim chrzczonego, z xięgi ... w Niemczech ... dowodzi ze Krystyan Karol wypisana, i wieczysta ... wydana, w ktorey Metryce ~~...~~ syn Jana Ehrharda Abrahama v. Weinziehl i Maryi Zuzanny de Rhein małżonków —

111

Annę Wilhelminę, zaślubioną z Maiorem Rossyiskim Dymitrow — Druga Fryderyka Karolina Panna — Synow zaś spłodził czterech: 1. Henryka Ludwika, 2. Karola Gottfrieda. 3. Jana Wilhelma. 4. Karola Augusta Weinzieher — Karol Ludwik Weinzieher syn pierwszy Karola Krystyana, z Anny von Thierling urodzony którego zaświadcza autentyczna chrztu Metryka 1765 Roku, ożeniony z Franciszką Zyrhold z tą spłodził corkę Franciszkę i synow dwoch: Ludwika i Jozefa — Karol Gottfried Weinzieher syn drugi Karola Krystyana v. Weinzieher z Rozyny Tirling urodzony którego zaświadcza autentyczna chrztu metryka dnia 25 Miesiąca Lipca roku 1790 w Księgach kościoła Ewangelickiego N. A. W. na Pradze zapisana — Tenże zaślubiony z Karoliną Boniszewiczowną z tą spłodził syna Jozefa Karola, tego zaś świadcza autentyczna chrztu metryka zapisana w Księgach kościoła Katedralnego Wileńskiego, w te słowa: Ego Bonaventura Noszewicz Theologiae Doctor &. Anno Dni 1815. die 18 mensis Martii, baptisavi infantem nominibus Josephum Carolum Generosorum Dominorum Caroli et Catharinae de domo Boniszewiczowna Weinzieher Conjugum

„Conjugum legitimorum filium, anno 1814 mensis Aprilis die 15 natum. & — i corkę Sarę Katarzynę dwoch imion Weinzieher — Od Jana Wilhelma syna trzeciego Weinzieher ożenionego potomstwo niewiadome — Karol August syn czwarty w młodym wieku bezżenny — Wreszcie wspomniony Karol Krystyan Weinzieher, drugim ślubem pojął za małżonkę Elżbietę Kawczyńską, z którą spłodził, corkę Rozalię Teklę dwoch imion, i synow trzech: Jana, Fryderyka i Henryka Andrzeia — Weinzieher, których zaświadczaią autentyczne chrztu Metryki — ~~Krzysztof Krystyan Karol Weinzieher~~ ~~Roku 1780~~ Rzeczony Krystyan Karol Weinzieher przez czas krótki w Mieście Warszawie handlem kupieckim zatrudniaiący się powrócił do dawnego swych przodków życia Szlacheckiego, objąwszy Wieyskie gospodarstwo we Wsi Jozefowo w Obwodzie Orwzaliya, w którym znaczeniu szlacheckiego urodzenia w Niemczech posiadanego, iest żądanie i prozba onegoż o umieszczenie w Stanie Szlacheckim na Obywatela Krolestwa Polskiego, a to przez łaskawe zarekomendowanie od JWW Senatorow, Ministrow, i Urzędnikow koronnych, Nayiaśn. Alexandrowi I Imperatorowi wszech Rossyi, Krolowi Polskiemu, o zaszczyt i pozyskanie

361

i pozyskanie Diplomatu na Stan Szlachecki Królestwa Polskiego
i wszelkich praw i prerogatyw iego, a to wraz z Sukcessorami tego
z płci męzkiey i żeńskiey mianemi i mieć mogącemi, z utwierdze-
niem herbu własnego Szlacheckiego od dawnych swych przodków
posiadanego i używanego, wzwyż w którach odmalowa-
nego i opisanego. Do którego pozyskaniu zaszczytu
i przywileiu oddzielne pisma, dokumenta, i prozby w któ-
tych wyrażone przyłączaią się.

Procedenya Urodzonych
Weinziehr

Nota do Aktu
Tomu Szostego Heraldyki
O familii WW: Wichlińskich

Podkowa

Wichliński herbu [illegible]

Werchratski herbu Slepowron. Daniel Werchratski, Konstytucyą Seymu Extraordynaryinego pod Konfederacyą bywszego w roku 1775. z Potomstwem obojga płci, do prerogatywy Szlachectwa Polskiego i Wielkiego Xięstwa Litewskiego razem z innemi w teyże Konstytucyi wyrażonemi przypuszczony, o czym świadczy roku 1775. Konstytucya Voluminę Legum VIII. fol: 304. który przysięgę na wierność Królowi i Rzeczypospolitey Polskiey, przed ~~niegdy~~ Andrzeiem Stanisławem Kostką Młodzieiowskim Biskupem Poznańskim, Kanclerzem Wielkim Koronnym, iako świadectwo autentyczne z Kancellaryi Koronney dnia 24. Września, w tymże roku ~~zapisane~~ 1775. wydane dowodzi, wykonał, i zadosyć czyniąc obowiązkowi Konstytucyi tegoż Seymu, każdemu z Nobilitowanych kupienie Dóbr pro pretio Pięćdziesiąt Tysięcy Złotych Polskich nakazuiącey, zawarł za Summę Pięćdziesiąt Sześć Tysięcy Złotych Polskich /: oprócz Zaręczawiczney Dwa Tysiące Złotych Polskich :/ kupił czyli we Wsi Otrębusach w Woiewodztwie Mazowieckim, w Ziemi Warszawskiey leżącą, u Tadeusza Omiecińskiego i Urszuli z Omiecińskiey Werchratskiey Brata i Siostry rodzonych, teyże czyli Dziedziców, iako o tym Tranzakcye autentyczne upewniaią. to iest; Kontrakt Resignationis dnia 16. Listopada, w roku 1775. napisany, Aktami Grodzkiemi Lwowskiemi Sabbatho post Festum S: Martini Pontificis proximo, videlicet die 10. Mensis Novembris, 1775. Anno roborowany. Donacya, Kwit

Skarbu Koronacyi

Kwit de pretio. Lapis Evictionis czyli zabespieczenie Summy Dwudziestu Ośmiu Tysięcy Złotych Polskich z tychże Dobr Urszuli z Omieczinskich Werchratskiey Matronce iego należącey, w tychże Aktach Grodzkich Lwowskich dnia, Miesiąca, i roku wyżey wyrażonych zeznane i zapisane, a do Xiąg Grodzkich Warszawskich dnia X. Grudnia, w tymże roku 1775. sposobem Oblaty wniesione, i nastąpnie do wzmiankowanych Dobr części we Wsi Otrębusach Intromisyja w Grodzie Warszawskim dnia 6. Grudnia, roku 1775. zeznana. Po takowym kupieniu Dobr i zadosyć uczynieniu Konstytucyi Seymowey, otrzymał tenże Daniel Werchratski Dyploma Nobilitacyi z oznaczeniem i nadaniem herbu Slepowron od Stanisława Augusta Krola Polskiego, w tymże roku 1775. dnia 20. Grudnia, które sposobem Oblaty wniesione iest do Xiąg Metryk Koronnych dnia 11. Marca, roku 1776. Zaszczycony w krotce został i Przywileiem Krolewskim z Kancellaryi Koronney dnia 20. Listopada, roku 1776. wydanym na Podczaszstwo Derpskie. Do których to zaszczytow usposobił się przezeczony Daniel Werchratski z młodości lat swoich przez Edukacyą dystyngwowaną użyteczną i zdatną do Publicznych Ojczyzny usług, mianowicie będąc w Affressyi przy Metryce Koronney, miał także do pozyskania tego Kleynotu Szlachectwa Polskiego zmierzaiące zasługi czerpane w Prodkach

Nota do Druku
Tomu Szostego Heraldyki
O familii WW: Wichlinskich

Podkowa

Wichlinski herbu Skarbier Mowy iest takowey:

w Prodkach swoich, iako Domowe zaświadczaią Monumenta. Dziad albowiem iego Teodor Onesczak Werchratski w przeciągu lat wieku swego Stu dziesięciu, służył w Woysku Koronnym za Krolow Polskich Władysława IV. Jana Kazimierza, Michała, i Jana III. wiele poniosł hazardow, postrzałow, i ran mianowicie przy bronieniu Zamku Trembowelskiego w czasie inkursyi Tatarskiey, trzy razy w niewolą był brany od Tatarow, z ktorey częścio ucieczką, częścio wykupieniem Krewnych zalwowat się nakoniec dożywszy iako się wyraziło lat Stu Dziesięciu umarł w Trembowli i w Monastyrze tamteyszym u Xięży Bazyliianow roku 1738. pogrzebiony. Potomstwo tegoż Daniela Werchratskiego w związku Małżeńskim z Urszulą Omieczińską herbu Junosza z zacnemi familiami skolligacona, spłodzone iest Syn Dyonizy, dobrey nadziei Młodzieniec, i Corka Marya, przy wysokiey Edukacyi, rzadkich przymiotow, i cnot Dama.

Skarbu Koronnego

Nota do druku
Tomu Szostego Heraldyki
O familii WW: Wichlinskich
Podana

Wichlinski herbu Skarbiec który iest takowy:
Lew żołty do góry wspięty na lewą stronę, w prawey przedniey łapie, Klucz złoty z uchem wzenerobionym a nad nim drugą lewą przednią łapą Koronę trzymaiący, w polu niebieskim — Na hełmie nad Koroną pięć piór strusich — ~~Ten zas Dom Wichlinskich bierze swoy poczatek z Wichlina~~ O ktorego przodkach dawni autorowe ~~przez niewiadomosci opuscili w herbarzach swoich~~ a szczególniey Hrabia Swanyst Kurop[atnicki] Kasztelan Bełzki wspomina w dziele swoim pod tytułem: Wiadomosci o kleinocie Szlacheckim oraz herbach Wczęsci drugiey: Zbior nazwisk Domow z ich herbami w Koronie Polskiey i W. X. Lite pod literą W. fol: 115 umiescił Wichlinski z ktorych ~~przez innych dawniejszych~~: Stanisław Wichlinski ~~[illegible]~~ zostawił Syna Kazimierza Tomasza dwóch imion Wichlinskiego, „Wsi Chotowa dziedzica. który ożeniony z Anną Krolikiewiczowną spłodził Synow dwoch: Jozefa i Kazimierza: Jozef Skarbiec Wichlinski Syn Kazimierza z Anny Krolikiewiczowny urodzony Metrykant Skarbu Koronnego

Genealogia Domu WW Wichlinskich do Heraldyki podana

Skarbu Koronnego, ~~ktorego zasługi w Oyczyznie wyp-mienią Konstytucye: iednorocha 1768. fol. 332. Druga roku 1776 fol. 330~~ dziedzic dobr Starowiśka, ~~Wilchowo~~ i Danewice w ziemi Warszawskiey leżących co dowodzi autentyczna do tychże dobr teyże Intromissya: Actum in Curia Regia Varsaviensi die nona Augusti anno Domini Millesimo Septingentesimo octuagesimo ~~primo~~ secundo. Item Dokument drugi w tymże grodzie: in Curia Regia Varsa-viensi die vigesima quarta Mensis Junij anno Domini millesimo septingentesimo octuagesimo tertio Ma-gnificus Michael Potrykowski Tribunus Palatinatus Ravensis Curiâ ipse Magnificum Josephum Wichliński Metrices Thesauri Regni Praefectum, bonorum Starowiśka, Danewice in terra Varsaviensi ja-centium haeredem de summa Viginti millium florenorum polonicalium & Quietat. — ~~Tenże~~ Tenże następnie Dziedzic wsi Kopydłowa w Ziemi Wieluńskiey Jozef Wichliński Metrykant Skarbu Koronnego, wszedł w sluby małżeńskie z Antoniną Rogolińską z ktorą spłodził synow trzech: Pierwszego Konstantego, Drugiego Piotra Alkantarego, Trzeciego Stanisława ktorych zaświadczaią autentyczne chrztu Metryki. Konstanty

Konstanty Wichliński syn Jozefa Metrykanta i Antoniny Rogolińskiey małżonkow, bezżenny w tym czasie

Piotr Alkantary Wichliński syn drugi Jozefa Metrykanta Skarbu Koronnego y Antoniny Rogolińskiey małżonkow także bezżenny

Stanisław Wichliński syn trzeci Jozefa Metrykanta z Rogolińskiey urodzony w tym czasie bezżenny ~~dziedzic dobr Starowiśka, Danewice ziemi Warszawskiey leżących.~~

~~Syn drugi Kazimierz~~

Kazimierz Wichliński syn drugi Kazimierza Tom-masza i Anny Kulikiewicz owey urodzony, Brat rodzony Jozefa Metrykanta Skarbu K. osiadły w ziemi Wieluńskiey Wsi Chotowa dziedzic. Ktory wszedł w sluby małżeńskie z Xawerą z Tomickich Myszkowską Stolnikową Wieluńską ~~w tym~~

Genealogia ... Domu Starożytnego Herbu [illegible]
[illegible] o familii WW
Wielądkowskich
Podana 1816

201

Genealogia Domu Starożytnego Wielmożnych Nałęcz na Wielądkach, Roguszynie, Polużin, Lemiki & Wielądko przydomku Podolak. z dokumentów autentycznych, od wieku czternastego, aż do żyiących Osób, do dzieła Heraldyki Podana

przez Woyciecha Wincentego dwóch imion Wielądko wiernie podług dowodów Ułożona 1819. R.

Wielądko herbu Nałęcz. Który iest takowy: Kładą białą bindę w koło zawinioną i zawiązaną, w polu czerwonym, nad hełmem i Koroną Panna czyli Rycerz, między ieleniemi rogami, tak, że się iednego, iedną ręką, drugą, drugiego trzyma, głowę ma związaną taką z bindą, której końce z obu stron widać. Tak go opisują: Paprocki o herbach, fol: 150 — Okólski Tom 2. fol: 248 Niesiecki Tom 3. fol: 333 — Atoli nie wszyscy iednakową symetryą herb ten Nałęcz układaią — Jedni z odmianami czyli przydatkami, i ci są, którzy ten herb poźniey przyięli; drugie familie, używaią samey Nałęczy, bez przydatku nad hełmem i Koroną; takowe pochodzą directè, od Gniewomira Książęcia na Czarnkowie, iak Paprocki w Gniazdzie Cnoty, początki tego herbu Nałęcza ztąd zakłada — Mieczysław z monarchów Polskich, pierwszy chrześcianin, chcąc żeby i poddani tegoż Boga, którego on, za Pana czcili, iednych postrachem, drugich dobroczynnością do wiary prawdziwey i uznania tegoż Boga nęcił, i przywodził; iakoż gdy Gniewomir, czyli Dzierżkay Xiążę na Czarnkowie przyiął chrzest święty, Mieczysław tym ucieszony, chrzestną chustkę z głowy iego zdiąwszy, za herb mu ią

nadał

mu ią nadał — Przedtym zas tenże Dwieżykray, porfirowey Kdamy w herbie używał, ktorą dway gryfowie, na sobie trzymali — To albowiem pewna, że dawni Rzymianie, i Monarchowie rożnych Narodow, bindy białey miasto Korony, zażywali. Oczym swiadczy Lampridius w życiu Alexandra Severa Cesarza Rzymskiego &c. Z czego poznai, że starzy Sarmatow Monarchowie, z dawna bindami głowę wiązali, i to Panow wielkich było insignie. &c. Z tąd, o tym herbie dawny Poeta napisał: — Szlachetny węzle, iak wiele zacnosci? — Zawarłes razem, w swoiey okrągłosci — Gdzie kogo iaka zacnosci ozdobiła, — Czegożby w ten twoy związek, nie skupiła? — Opisanie także początku herbu Nałęcz, w herbarzu Dunczewskiego będące, przy początku genealogii familii Wielądko umieszczam.

Wielądko herbu Nałęcz bez przydatku, ktory powyżey odrysowany i początek onegoż z Niesieckiego i innych Autorow wyrażony ✠. Tu ieszcze przyłączam, z herbarza Dunczewskiego, o czym tak pisze w tęsi II. fol: 76 Bolesław Chrobry pierwszy krol Polski, syn Mieczysława pierwszego chrzescianina, gdy w Czechach woynę prowadził, pozniejszy przodek Nałęczow, z Ostrowa przyszedłszy, ten z swoim Pułkiem naypierwszy poszedł na mury w Prudze, tam został ranny, Krol swemi rękami, związał mu głowę i rzekł: Za twoię odwagę będziesz miał herb nazwany Nałęcz, i nadał mu w Wieluńskiey ziemi w Sieradzkiem, Ostrowy, to iest dzikie pola, tam się z swoim pułkiem lokował, budował, i rozmnożył, było to roku 1009. Potym tenże Krol woiował z Prusami, gdzie tenże Rycerz, poszedł w pław przez rzekę

przez rzekę Ossę, i wziął tył nieprzyiacielowi, i wielką na ow czas otrzymali wiktoryą, po ktorey przydał mu tenże Krol do hełmu, ielenie rogi, między ktore kazał, dodai Rycerza zbroynego, trzymaiącego one obiema rękami, za te ielenie rogi, tego zas Rycerza w zbroi, i czerwoney sukni niależą, i przez wiele lat sukcessorowie iego, niezwalczeni tylko de Ostrow (Mich: Długosza o Klejnotach) ✠ Zowie się ten herb Nałęcz to iest Nałeznie, iakiego za pogaństwa zażywano, gdy chrzczony sprawowali, synom iuż dorosłym, wiążąc ich przez biwą na ich, włosy im strzygąc, i bożkom swoim ofiaruiąc, na znak wieczne go poddaństwa. Oczym Joannes Poreſkius Archontologiae lib: I. De Polonia apl: 403. — Potym za Mieczysława Pierwszego Katolika także chustką przy chrzcie poddaństwa ich zawiązywany, zwiąc ią zwyczaiem dawnym, Nałęcz, czyli Nałęczą. Iak pisze Niesiecki tom: I fol: 350 — Wielądkow familia, posiadaiąca w ręku od roku 1459 oryginalne na pargaminie od Xiążąt Mazowieckich dokumenta, oraz extrakty autentyczne z Ziemstwa i grodu Liwskiego wydane, na fundamencie tych zaś Osob dawnych, iako też dowodu teraznieyszego i żyiących Ozob znayduiących się transakcyi, cała tychże genealogia, tycząca się familii Wielądko, z przydomkiem Podolak herbu Nałęcz następuiąca od Roku 1421. Za panowania Krola Władysława III Jagiellończyka, wspominaią akta ziemskie i grodzkie Liwskie Mikołaia de Ilkzie Wielądko ... ośmym będzie niżey, i Bartłomieia de Komory. Po ktorych byli dwoch: Msciław, i Piotr de Komory, co zaswiadcza dokument na pargaminie 1459 roku feria 3tia infra octavas S. Agnethis głosza od Xiążąt Konrada Kazimierza, Bolesława i Jana

Dla tego iest herb Nałęcz bez przydatku, od Mieczysława ... przydaiąc nadmieniam, iak Dunczewski pisze, że za Mieczysława pierwszego Katolika chustką przy chrzcie poddaństwa wiązano głowy — także wyżey fol: 76 pisze iak Monarcha Rycerza rannego swoiemi rękami związał głowę i herb Nałęcz im nadawał — Co Wielądkowie od Mazowieckich maią y oryginalne na pargaminie od Xiążąt Mazowieckich dokumenta, przy dodaniu tych ... herb przyznany pierwszemu z herbem Nałęcz bez przydatku w potomstwa ... na fundamencie ... dowodow oraz extraktow autentycznych z Ziemi i Grodu ... wydanych.

✠ Iest niektorych autorow o przydatku, ielenich rogow, z Rycerzem tych się trzymaiącym, ktore zdaie się bydz nayprawdziwsze, i tegoż herbu wyrazem to ieszcze zgadzaiące się — Że rzeczony Monarcha Polski, gdy był na polowaniu, Rycerzow herbu Nałęcz w ow czas przytomny, postrzeliwszy dzika ielenia, tego będąc silnym przy pomocy mysliwych, sam za rogi ielenia trzymaiąc przed Krola przyprowadził. Za co do herbu mianego Nałęcz, na pamiątkę, przydał mu nad hełmem Korony Rycerza za rogi ielenie trzymaiącego, przytym nadał mu dobra znaczne

57

i Jana wydany niżey wyszczególniony — Po Piotrze dalsza pro-
cedencya niewiadoma Mscisław de Komory miał Syna Mi-
chała, co dowodzi dokument autentyczny na pargaminie wraz
z pieczęcią w ręku familii Wielądkow będący w te słowa = Conradus
„ Dei gratia Dux Masoviae Russiae &c Significamus tenore prae-
„ sentium quibus expedit universis, quia ex libro Judicii Lycien,
„ facta est Nobis plena fides, quomodo de Anno Domini Millesimo
„ Quadringentesimo octogesimo tertio feria quinta post festum
„ Johannis Baptistae. Coram eodem Judicio, personaliter constitutus
„ Nobilis Michael olim Msczislai de Comori recognovit. Quia
„ suam totam portionem paternam, post patrem ipsius olim
„ Msczislaum ad eum pertinentem in Polazije Wyelijąthko vendet,
„ Nobilibus Jacobo patruo suo, et Jacobo olim Nicolai, Patrueli fra-
„ tri suo de Polazije. Cum omnibus et singulis utilitatibus
„ fructibus, redditibus, censibus, et obventionibus, generaliter
„ universis, et cum omnibus propinquitatibus et derelictis in decem
„ Sexagenis grossorum in mediis grossis, intra hinc, ad decem et
„ octo Septimanas ritte et rationabiliter obligavit. In casu quo
„ infra tempus predictum non exemeret, extunc dictam portio-
„ nem cum praescriptis utilitatibus, propinquitatibus et de-
„ relictis, ad nominatos Jacobum patruum suum, et Jacobum
„ fratrem patruelem perdet, et amittet perpetue et in aevum.
„ In cujus rei testimonium, sigillum Nostrum mediocre est
„ praesentibus subappensum. Datum in Varschovia feria sexta
„ ipso die festi Sanctae Zophiae Anno Domini Millesimo Quingentesimo.
~~Locus~~ Sigillum subappensum mediocre Conradi Ducis Masoviae

Który dokument

283

Który dokument potwierdza że Michał był synem Mścisława
de Comori, że Jakubowi de Połazie Stryjowi, i Jakubowi ~~~~
Mikołaja ~~~~ Połazie bratu Stryjecznemu, część swoją całą po Ojcu
swoim Mścisławie w Połaziu gdzie Wyelijąthko mieszka, rodzaj
sposobem zastawy puścił do osiemnastu tygodni, po nie wykup-
pieniu w tym czasie, wiecznemi do tychże należyć powinna —
Od rzeczonego Michała dalsza procedencya niewiadoma —
Wracam się do wzwyż wspomnionego Mikołaja de Połazie Wye-
lijąthko. Który Bartłomiejowi de Komori dokumentem następują-
cym dług zapisał w aktach Ziemskich Liwskich: Termini Livenses
„ feria quinta ante festum Sta Priscae anno Domini 1446.
„ N[obi]lis Nicolaus Wyelijąthko de Połazie. Quia ipse N[obi]li Bartholomeo
„ de Comori summam quatuor decimam Sexagenis grossis in
„ mediis grossis &c Debet. Po którym Mikołay, ~~~~ byli ~~~~
~~~~ ~~~~ ~~~~ ~~~~ ~~~~ procedencya i Maciey, de Połazie ten Pio-
trowi de Comori bratu swemu stryjecznemu za dwadzieścia kop
groszy współgoracł połowę o mey części pola miary Chełmiey dziewięć
przedał, iako potwierdza donacya 1459 R[oku] na pargaminie wypisana, po[d]
imieniem Konrada, Kazimierza, Bolesława i Jana Xiążąt Ma-
zowieckich z własną tych że wielką pieczęcią wydana w latach Liwskich
~~zapisana~~ umieszczona w te słowa &c — Od tegoż Macieja dalsza procedencya
niewiadoma. Mikołaja zaś był syn Jakub, który miał za sobą Annę
Polibon co zaświadcza zapis tej że małżonce uczyniony. Actum in N[o] B dokument 1485 polina
„ Livo feria quinta post Curie proxima anno domini 1485. ~~&c~~
„ In praesentia &c N[obi]lis Jacobus olim Nicolai Wyeliąthko de Połazie Consorti
„ Suae ipso N[obi]li et In[geniosa]e Annae filiae olim Polybon de Połazie in medietate
„ sua legitima ~~~~ viginti sexagenas grossor[um] in 5 grossis super medietate
„ portionis suae quam habet Oratione vene dotis et dotalitis Inscripsit.
Z tąż małżonką swoią spłodził córkę Małgorzatę za Maciejem de
Czerwonka i synów pięciu: Mikołaja Stanisława, Andrzeja Jana i
Pawła co dowodzi tranzakcya: Termini Communes in Livo feria 5ta festo N[o] B N[o] Zelo Conversionis

Ten Dokument i Summaryusza iest wyięty
~~~~

„ Conversionis S. Pauli Apostoli A. D. 1522. Nobiles Nicolaus, Stani„ slaus, Andreas, Joannes et Paulus filii Nlis Jacobi de Pstrąże „ Wieliczki Quia ipsi Nobilibus Gregorio, Joanni et Martino „ filiis olim Nicolai de Pstrąże Czaki in eisdem bonis sortes „ suas Obligant. Mikołay syn pierwszy Jakuba de Pstrąże Wieliczki miał synow dwuch: Jana i Pawła Co pokazuie dokument: in Conventione Generali Varsaviensi feria quarta ante Dominicam Oculi A. D. 1525. Constitutus personaliter „ Nlis Nicolaus olim Jacobi cum filiis suis Joanne et Paulo de Pstrąże Wieliczki ex una, Stanislaus et Nicolaus filii olim Jacobi de ibidem partibus ab altera Commutationem bonorum inter ipsos factam & Aprobant. Od Jana syna star„szego Mikołaia oddzielna prowadzona Paweł zaś na Wie„lączkach Wielądzko miał syna iednego Stanisława który posiadaiąc umieiętności prawa Narodowego był sędzią Grodzkim Liwskim co dowodzą następujące dokumenta naprzod Cessya: in Arce Livensi feria 5ta ante festum S. Luciae anno Dni 1566. Nlis Mathias filius Joannis de Wieliczki Pstrąże Quia ipse Nlis Stanislao olim Pauli de eadem Wielądzki filio de sortem in eadem Wielądzki Cedit. Tenże Stanisław ożeniony z Dorotą de Koratycz Pstrąże et Rakowo Ziętki co zaświadcza tyże małżonków Zapis in Castro Livensi Sabbatho post Octavas Ssmi Corporis Xti Dni anno eiusdem 1572. Iż z małżonka spłodził synow dwuch Pawła i Woyciecha którego dowodzi tranzakcya in Arce Livensi facta in Vigilia festi Ssmi Corporis Xti Dni anno eiusdem 1566 Nlis Mathias olim

„ olim Jacobi de Rogoszyno ab una, et Nlis Albertus „ filius Nlis Stanislai Wielądzko Judicis Castrensis Livensis de ibidem Quia ipsi fecerunt inter se commutationem perpetuam bonorum hereditariorum in bonis Rogoszyno Kętki. Tenże Woyciech Wielądzko syn Stanisława za panowania Króla Zygmunta Trzeciego będąc w woysku oręzne przeciw Tatarom i Turkom stawaiąc na Podolu zginął bezpotomny. Atoli Oyciec Stanisław, zostawuiąc pamiątkę czynow tego wsławionych, i z utratą życia wykonanych ojczyzny na Podlasiu dopełnionych położył i pierwszy na siebie i dalszych sukcessorow za przydomek Podlasiak, który do tych w sukcessorach teraz żyiących utrzymuie się, i czyni wziętą od innych linii tyże familii, także przydomkami wymienionemi nazywanych. Paweł Podlasiak Wielądzko syn pierwszy Stanisława ... pojął za małżonkę Dorotę Woyciecha Rowskiego Córkę co potwierdza tyże zapis In Castro Livensi feria 4ta post Dominicam Ssmae individuae Trinitatis Anno Dni 1616. Nlis Paulus filius olim Stanislai Podlasiak Wielądzko de Wielądzki heres Quia ipse Nlis Dorotheae filiae Nlis Alberti Rozmiey Rowski Consorti suae legitime summam Sexaginta Sexagenarum Polonicalium ratione vero dotis post eadem receptae in medietate bonorum Wielądzki Adscribit Item Drugi dokument. „ Actum in Castro Livensi feria 3tia post festum Conceptionis „ Ssmae Virginis Mariae proxima A. D. 1634. Mgcus Joannes „ Brochowski Castellanus Zakroczimensis in Piwonice heres

" haeres. Quia ipse inscriptionem Castrensem Liven[sem] super omnia
" bona et singula Wielgdki[sic] sibi Recognoscens per Nobilem
" Paulum olim Stanislai Podolak Wielgdko modo praescripto
" Donationis servientem de Actu Castrensi Liven[si] feria quinta
" ante festum Transfigurationis Domini in Anno 1634 in-
" scripta cassat et annihilat perpetuis temporibus, ad de
" bonis praefato Paulo Wielgdko ut e[x]ceptione eorundem
" bonorum haered[itario] Cedit et condescendit perpetue, omneq[ue]
" jus suum, totam et integrum inscriptionem transfert et
" transfundit. Item 1649 in Castro Livensi feria 4ta post Dominicam Re
" miniscere Laudum Nobilis Gaspar olim Adami Grodzy Roguski
" in Rogaszyno antiqua haeres Quia ipse Nobili Paulo olim
" Stanislai Wielgdko filio septem decem sulcos agri plondy[?]
" a via Wloczna ad granicem Polesini inter metas Samuelis
" Roguski et ejusq[ue] Rentis partibus ab altera in bonis Roga
szyno antiqua l[ege] Donat. Niedele innych temuz Pawlowi
Wielgdko czynionych Donacyi. Który z rzeczoną Do
rotą Rowicką małżonką swoją spłodził synów dwoch:
Marcina i Grzegorza ten lubo umarł bezpotomnie, atoli
liczne wzmiankach Liwskich zaświadczają go Donacye kto
" rych: Terminis Terrestris celebrati in Liw feria 5ta post Dom
" S[anctissi]mae et Individuae Trinitatis pro A[nn]o D[omini] 1665. Nobilis Bartholomaei
" olim filius Bertholdi Roguski Quia ipse Nobili Gregorio olim Pauli
" Podolak Wielgdko filio sortes varias in bonis Rogaszyno
" Antiqua Donat. Marcin Nalżycz[?] na Wielgdkach
Podolak"

Podolak Wielgdko syn starszy Pawła a brat rodzony
Grzegorza, co potwierdza Donacyja in Castro Livensi facta
" in Crastino festi S. Mathiae Ap[osto]li anno Domini 1671. Nobilis
" Martinus et alter Martinus filii olim Joannis Wielgdko
" fratres germani Quia ipsi Nobilibus Gregorio et Martino
" Wielgdkom sortes suas haereditarias in bonis Wielgdki sitas
Donant. Tenże Marcin, ożeniony z Zofią Putaską
a R[ok]u 1693 pod piętelebyi[?] [illegible] z ziemi Warszaw[skiej]
z którą spłodził Syna Wojciecha — Wojciech Natycz
na Wielgdkach Rogaszynie i Leśnikach Podolak
Wielgdko syn Marcina, co dowodzi Donacya na rzecz
tego części Chomaczewskiej w Wielgdkach przez Macieja
Wielgdko in Castro Livensi feria 6ta ante Dominicam Quinquagesimae,
sima pro A[nn]o D[omini] 1700 uczyniona. Item Cessya in Castro Varso
facta feria 4ta post Dominicam Ramis Palmarum pro A[nn]o D[omini] 1726. Nobilis Alber-
tus Wielgdko olim Nobilis Martini Wielgdko cum Nobili So-
phia Putaska procreatus filius olim vero Nobilis Gregorii Wie
lgdko, et Nobilis Pauli Wielgdko filiaster naturalis
successor Quia ipse Nobili Josepho Wielgdko suo Reco
gnescenti filio de Summa bonis Cedit. Rzeczony
Wojciech Podolak Wielgdko syn Marcina, wszedł
w śluby małżeńskie z Marianną Nyszewską
Konstancyą
herbu Bradzic z którym spłodził Córkę ~~Maryannę~~ za
Michałem Nyszewskim i Synów trzech: Jana od tego
Drugi
potomstwo — Szymona po którym był Fabian Wielgdko
komornik Ziemi Czerskiej, ożeniony z Skrzyńską
dziedziczką Wsi Ostrowia i Wilka Rozniatowska w Sandomir.
Trzeci syn
tego spłodził syna Mateusza Wielgdko.
Wojciecha z Maryanny Nyszewskiej urodzony
Józef

„ Thadeus Wielądko Mgcor Josephi Wielądko Dapifer
„ Kydvien et Agathae de Cichowskie Conjugum filius
„ cum Spectabili Mgca Cunegunda Lasocka ejusdem
„ Mgcae Petronillae de Płochockie Lasocka Matris Relictae
„ Viduae filiae intercisam nuptialem & Roborant
wszystkie aktach
W tymże czasie i Roku pod dniem tymże Rzeczonym dzieci
WW. Józef Wielądko Stolnik Wyszki z Agatą z Cichowskich
małżonką swoją na części w Regiatach Małe, Zaleszie, Regiaty
Wielkie i Kruki Tomasz Tadeuszowi Wielądko Starszemu
Synowi swemu uczynili Donacyą, ~~który potem~~ którą potem
urodził się 1740. Woyciech Wincenty na Wielądkach Podolach Wielądko Syn
dnego Józefa i Agaty z Cichowskich Wielądko Stolników
ich małżonków ten w Roku 1761 podług Donacyi od Oyca
uczynionej wyrażonej w aktach Grodzkich na części w Wielądkach
Roguszyne i Łodnikach ~~wziętych~~ trzecim bratom w dolnym wey
mienionej dziedzic, w R. 1764 przed tym z Ziemią Liwską na
elekcyą Króla Stanisława Augusta. w Roku 1770 dni
... z Petronillą Johanną dwoch Imion Korneluszą
herbu ... Strażnikowną Inflantzką Córką Ignacego
Korn i Johanny z Rodziewiczów małżonków spłodzoną w
... inter ... z JW Janem ... Bort
kancelerem ... tejże Petro
nelli Korn małżonki ... w Metryce ... zapisana a w Gro
dzie Warszaw feria quinta post die festi Sancti
Egydii Abbatis anno Dni 1774 Oblatowana
z ...

małżonką swoją ... Marianną ... Mayo
... Rzeczypospolitej ... z Kurlandyi ... Józef
... Walentym Kamionowskim Regentem ...
a ... Departamentu
... z którym potomstwo i Syna iednego
Franciszka Borgiasza 1776 urodzonego którego za
świadectwa autentycznego chrztu Metryka w księgach Kościoła Para
fialnego Panny Maryi zapisana ✝ | Wracam się do ✝ Umarł 30 Listop. 1822 roku
starszego Syna Tadeusza a brata rodzonego Woyciech
Wincentego dwoch imion Wielądko — Ten w poźnieyszym
czasie to iest w Roku 1788 odprzedał części swoie dziedziczne
na Regiatach Małe, Zaleszie Regiaty Wielkie z Kruki
W ... Gorskiemu Chorążemu i Podstaremu ...
... zostawiwszy ... Summy na tych Re
giatach po małżonce swoiey Kunegundzie Lasockiey zapi
sanej co potwierdza Donacya in Curia ... d 18 ...
... Anno Dni 1788 — Z tą małżonką swoią Lasocką
... zostawił ... pozostały żyiące Córka ...
... Rzecznikowa i Józef na Wielądkach Podolach
Wielądko Legitymujący się z urodzenia swego Szla
checkiego od wieku 1459 dokumentami autentycznemi
w Aktach Ziemskich i Grodzkich ... oraz Grodzkich ...
... znajdującemi się i extraktami niektóremi
tychże wyiętemi z przytoczoną chrztu swego Metryką
w księgach Parafialnych Kościoła Panny Maryi w Warszawie
dnia prima Mensis Junii AD 1772 zapisaną —

ktorą Genealogią Domu Szlachetnego UUW na Włó-
ładkach, Roguszynie i Łemnikach w Ziemi Łukowskiey
Podlasiu Wielądko herbu Nałęcz od czterech wieków
dokumentami autentycznemi od Xiążąt Mazowieckich
Konrada, Kazimierza, Bolesława i Jana z tychże pie-
częciami oryginalnemi, oraz dokumentami urzędowemi
przez dziesięć wieków przyciągle tejże familii przy-
bijącemi, udowodnioną dla piśmienney wiadomości
Domu tegoż naprzód do aktów Metryki Koronney
w depozyt oddaną, i z tegoż depozytu extraktami
autentycznymi z podpisem JW Metrykanta i pie-
częcią Kanclerstwa Polskiego wyjętą, do legitymacyi w każdym
kraju tymże Urodzonym Wielądkom zapewnioną, iak
iako rzetelnie z dokumentami przyłączonemi poró-
wnanemi sprawdzonemi zgadzającą się uznawana w aktach
w Nowym Mieście Polskim z pod pióra mojego przyznawaną
zostaie. Datum w Warszawie

Genealogia. Domu
WW Podolako
Wielitzko
18 wk[illegible]

Genealogia Domu Starozytnego Wielmożnych Wieliczko do dzieła Heraldyki Tomu Szostego Podana.

Wieliczko herbu Serokomla ktory iest takowy: Strzała do gory żelezcem wyrychtowana prosto, przez strzałę krzyż idzie ale na ukos, na hełmie trzy piora strusie. Kwiatowicz w Manuskrypcie Nieseckiego Tom IV Fol: 505.

Dom Starozytny Wieliczko w xięstwie Litewskim wowewodztwie Wileńskim i indziey osiadły. Z ktorych przez innych dawniejszych Teodor Serokomla Wieliczko Poseł na Seym 1578 roku za Stefana Batorego krola, o ktorym wspomina Konstytucya fol: 32. od tego był syn Jan Wieliczko Rotmistrz krolewski za Zygmunta III Krola, ożeniony z Druzyanną Xiężną Worowiecką z tą spłodził synow dwoch: Stanisława i Samuela od ktorego był Krzysztof osiadły w Nowogrodzkim od tego potomstwo dalsze niewiadome. Drugi Jozef Wieliczko. ten miał syna Marcina a quo proles ignota.

Stanisław Wieliczko syn pierwszy Jana Sędzia grodzki Lidzki podpisał elekcyą Władysława

283

stawa IV. z Woiewodztwem Wilenskim ten zostawił sy-
now dwoch: Alexandra i Jana — Corek dwie: Barbarę
i Zofią Komarową. Od Jana Łowczego Oszmianskiego
ktory pisał się na elekcyą Michała Korybuta Krola
z Woiewodztwem Wilenskim 1669 roku a quo proles ignota.

Alexander Wieliczko syn Stanisława podstoli
Starodubowski, miał syna Kazimierza, ten na publi-
cznym ziezdzie Obywatelow W. X. Litewskiego pod Olkinikami
1700 roku iako zaswiadczaią akta Ziemskie Wilenskie
podpisał się z Powiatu Starodubowskiego. Od tego syn
Jozef Regent Grodzki xięztwa Inflantskiego, zostawił
syna Franciszka Wieliczko Krayczego i Regenta
Ziemskiego Wilkomirskiego o ktorym wspominą
ią Suffragia na elekcyą Stanisława Augusta
Krola 1764 roku

Jan Wieliczko przeniósłszy z Litwy w Woiewodztwo Sendo-
mirskie osiadł w Powiecie Chęcinskim Mąż Rycerski za
panowania Augusta II. Krola, Towarzysz Pancerny Cho-
rągwi ten zostawił synow: Zygmunta, Drugiego Woy-
ciecha Trzeciego Łukasza. Czwartego N. ktory był
Xiędzem Jezuitą. Piątego N. [illegible]

Zygmunt

240

Zygmunt Wieliczko syn Jana w Chęcinskim
Powiecie ~~na Włości dziedziczney~~ Małeszowka zwaney
osiadły, ożeniony z Alexandrą Kaminskiego z by
spłodził Corkę Łucyą za Mar[i]ankiem Zurczynskim Koni-
i synow: Sebastyana, Jana, młodo zmarłych 3cie
Kaspera 4 Antoniego 5 Piotra 6 Felixa Franciszka dwoch
imion.

Dziedzic Włości Małeszowka w Chęcinskim Powiecie

Kasper Wieliczko syn 3ci Zygmunta ożeniony
zostawił synow dwoch Jana i Ignacego
Corkę Elżbietę

Antoni syn Zygmunta trzeci żonaty [illegible] z
[illegible] spłodził synow: Wincentego i Jana
2ci z Wielkowska [illegible] bezpotomny.

Piotr syn 4. Zygmunta bezpotomny

Felix Franciszek dwoch imion Wieliczko syn
Zygmunta z Alexandry Kaminskiey urodzony
obrawszy sobie stan duchowny święci i naprzod wika-
ryuszem w Kollegiacie Warszawskiey Wikaryuszem, a potym czasu Re-
gens Seminarium Warszawskiego Prałat, Kanonik Generalny obowiązkow
swego powołania pilnie dopełniaiący

Genealogia Domu Starożytnego JWO. Hrabiów na Bieszkowy Skale Wielopolskich do dzieła Heraldyki Tomu 6. Włożona. 211

Wielopolski herbu Starykoń inaczey nazywa się Starza, Który iest takowy: Koń powinien być biały, z złotemi Kopytami, w polu czerwonym, w pół przepasany czarnym poprzęgiem szerokim, ogon do góry zadarty, noga przednia lewa, a tylna prawa, trochę od ziemie podniesione. Własnie iakby był koń w biegu. na helmie tupor herbem nazwym iakby w koronie uthurzony. Takie opisuie Bielski fol. 249 Paprocki o herbach fol. 51 Niesiecki wo. mo. IV fol. 195. Który tak opisuie o początku tegoż herbu zgadzaiąc się z Długoszem. Trzech przeto braci wedrzących było, Sędziwoy, Nawoy, i Zegota herbu Tupor. i pisali się Comites de Sieciechowice. Ztych ostatni Zegota, w cudzych krainach przez długi czas gdzieś z niemałym swym pożytkiem bawiąc, potym powrócił

Herby Wielickie do dzieła Heraldyki Tomu 6. należące

powrat do Oyczyzny, zastał obydwoch
braci, iuż między sobą dobrami
podzielonych, wita się z niemi, nie
znaią go, przyznaie się do krwi, imie-
nia, rodzeństwa, za brata mieć
niechcą; upomina się oycowskiey
fortuny, o tey sobie i mowić nieda-
dzą. Widząc się od braci swoich nie-
znanym, i całe odrzuconym, do Mo-
narchy Polskiego udaie się, gdy ciągle
mi dowodami okazał swoie urodzenie,
żeby był niemiał wspolnego herbu z te-
mi ktorzy się go wyrzekli, u ten od-
mienny kształt, w ostkowia buk-
go, na ktorym z domu wyiechał do
cudzych krajow, topor zaś na herb
wyniesiony, że w Toporczykow domu zostawił
urodzony, co potwierdza list Kazi-
mierza Wielkiego krola dany w
roku 1366. Paprocki o herb. fol. 53
także potym sukcessorowi tego Włady-
sława Jagiełła krola, podobne
przyznanie. Jak dawno za nieznany
tego herbu nikt niepisze, czytam
w roku 1080. Zegotę Zaprzania
wspominaią listy klasztorne Jana
Zegotę Zaprzania podkomorzym
[illegible]

Krakowskim w roku 1200. Piotra
Zaprzania Kasztelana Sandomir-
skiego roku 1180. syna od ktorego był
syn Jan Kasztelan Sądecki 1220.
roku. Ludwik krol Węgierski i
Polski Piotrowi przezwanemu potym
Szafraniec dał przywiley na Hrab-
stwo na Pieskowy Skałę, wyraźnie
mowiąc: Comitatum Pieskowa
Skała domus ... et posteris eorum
confero. & było to w roku 1376
co świadczy Bielski fol. 249.
Daley potym Jan Bochnar po-
iąwszy dziedziczkę Wielopola
(według Okolskiego) od tych że dobr
nazwany Wielopolskim, ten miał
za sobą Sczygniewska herbu Pchła
z ktorey spłodził Mikołaja Stentem
i Jana.
Jan Wielopolski syn tego drugi
Jana z Szczygniewskiey urodzony
ten z Dobrińską herbu Gozdawa
zostawił dziewięć corek; Kilanowską,
Howalewską, Elżbietę Bobolina,
Wielogłowską, Rokoszową, Załuską,
Strońską, Buthową i Chmielecką.
syna

Synow zaś było trzech: I. Stanisław
pierwszy Syn Jana z Dedyńskiey
urodzony ten na liście Sprawie-
Kowskiey oznaczonym podpisał się inter-
presentes: Stanisław Wielopolski
de Pelow podsędek Krakowski
w roku 1553. temu Zofia Jordanówna
Kasztelanka Biecka, małżonka, po-
została wystawiła nagrobek w Kra-
kowie u Franciszkanów, z tey
zostały się trzy córki: Anna Strze-
liná Krayczyna koronna. Druga
Dorota Potulicka Kasztelanowa
Brzeska Kujawska. Trzecia Elżbieta
za Oktawianem Guzem. Synów
zaś dwóch Achacy y Jan.

Szczęsny Wielopolski drugi
syn Jana z Dedyńskiey temu
Jordanówna Kasztelanka Biecka
siostra rodzona wyżey wspomnioney
choć w roku [illegible] nie spłodziła Anny
Zofii. Synów zaś Stanisława Kasz-
przta, Jana, i Mikołaja. Z tych
Stanisław był Stolnikiem
Krakowskim z Seymu 1609 Komi-
sarzem do granic od Śląska umarł
bezżenny.

bezżenny.

Trzeci Syn Jana z Dedyńskiey Jan
Wielopolski, ten miał swóy dział w
Kłęczanach, miał za sobą Mikoła-
jównę herbu Pobóg, z którey było
trzech synów: Stanisława, Kaspra
i Jana. Stanisław Sterlis.

Kasper z Wielopola Wielopolski
podkomorzy Krakowski z Seymu
1629 Kommisarzem do granic od
Śląska Conti foll 16. miał za sobą
Cieklińską herbu Abdank pozostałą
wdowę po Bronowskim, z tey córka
dostała się w małżeństwo, Franciszkowi
Dembińskiemu w Żabnie. i Syn
Jan o którym niżey wojewoda Kra-
kowski. Druga córka tegoż Kaspra
była za Przecławem Pieniążkiem.

Jan z Wielopola na Pieskowey
Skale Hrabia Wielopolski Syn
Kaspra, z Cieklińskiey urodzony
naypierw Starosta, potym wojewoda
Krakowski, Pan dowcipu bystrego, któ-
rego doznała w Seymowych obradach
Oyczyzna

Cyzyzna. stawał tam albowiem posłem w roku 1637. z kąd Kommissarzem naznaczonym do granic Węgierskich w roku 1638. fol: 3 Konstit. y 1641. Konstit fol. 21. także 1647 fol. 5. toż 1653 Konstytucyi fol. 9. W roku 1661. był Kasztelanem Woynickim, iuż w ten czas podpisywał się Hrabią na Pieskowey Skale, maiąc potwierdzenie dawnieyszych przywilejów, od Ferdynanda III. Cesarza Rzymskiego nowym diplomatem w roku 1656 onemuż nadane, gdy pod ów czas Jana Kazimierza Króla Polskiego posłem doprawiał do tegoż Cesarza o posiłki przeciwko Szwedom. który to Cesarz Ferdinand III. uczynił go Comitem S. R. I. czyli Hrabią na Pieskowey Skale. o którym tak pisze Kochowski clima: 3. Annal: Polon: lib: 6. Sibi et mentis magnitudinem debuit, Amplissimi ordinis dignitatem, Senatoria gravitate, et splendore congruo tuitus, etiam favorem popularium assecutus, et ingenuo candore, et liberali in quovis vivendi lautitia, ingenium illi peracre, hinc cedendi aemulis indocile, donec mitigaret ardorem aetas, et melius locata ad stabilimentum fortunae studia. Kochl.

Tenże Hrabia Wielopolski w Bieczu za zezwoleniem Rzeczypospolitey. Zamek na Konwent Reformatom przemienił, kosztem klasztor wymurował, gród zaś i zamek do miasta przeniosł. Tymże w Krakowie placu swego na klasztor ustąpił. Zostawił potomstwo syna także Jana, o którym następuie.

Jan Hrabia na Pieskowey Skale Wielopolski, naypierw Stolnik Koronny, potym Podkanclerzy a naostatek Kanclerz Wielki Koronny, Generał i Starosta Krakowski, Biecki, Doliński, Bocheński, Nowomieyski & Stanski, Syn Jana Wojewody Krakowskiego X trzy razy śluby małżeńskie ponawiał. pierwszy raz z Angelą Febronią Koniecpolską wojewodzianką Bełzką, z Księżney Koryckiey

X będąc Starostą Bieckim był marszałkiem Seymowym w R: 1662.

Porzyckiey urodzoną, ale ta umarła
Sterilis 1663 R. Drugi raz w roku
1665. pojął za małżonkę Krystynę
Komorowską Hrabiankę na Liptowie
i Orawie, Kasztelankę Oświęcimską
z tey była córka Konstancya, Mar-
cyanowi Ogińskiemu Kanclerzowi
Litt. zaślubiona. i synów trzech:
Pierwszy Ludwik Cześnik Koronny Ge-
nerał i Starosta Krakowski, ten ożenio-
ny z Katarzyną Potocką Kasztelan-
ką Krakowską umarł Sterilis 1688
Roku, w Krakowie u Reformatów
pochowany. Drugi. Jan, ten z
Anny Lubomirskiey Starościanki
Sądeckiey spłodził syna Alexan-
dra, Starostę Opoczyńskiego, który
z Ludwiką Sapieżanką Marszał-
kówną Litewską Sterilis. Trzeci
syn Jana Kanclerza Koron. Fran-
ciszek Wojewoda Krakowski o któ-
rym niżey. Wzwyż rzeczony
Jan Kanclerz trzecim ślubem
małżeńskim miał za sobą Ma-
ryannę Margrabiankę de Arquien
siostrę

Siostrę rodzoną Maryi Kazimiry
Królowy Polskiey, córkę Henryka
de la Grange Margrabię de Arquien
i Franciszki de Chastre, z tą spło-
dził córkę [illegible] za Michałem
Sapiehą Wojewodą Podlaskim, i
syna [illegible] Starostę Nowotarskie-
go. Hrabstwo Żywieckie niegdy Ko-
morowskich Hrabiów dziedziczne
wyliczywszy 600000 Zł z rąk innych
possessorów wykupił. Obacz Konstytucyą
1676 R. fol. 25. Umarł tu R. 1687.

Franciszek Hrabia na Wielo-
polu syn Jana Kanclerza z Krystyny
z Komorowskich [illegible] ~~Wielopolskiey~~ urodzony, naprzód
Wojewoda Sieradzki, potym Wojewoda
i Generał Krakowski, był to Mąż
wielkich talentów i przymiotów,
sprawiedliwości jedynie kochający.
w czasie Interregnum Marszałek
sądów kapturowych. za Jana III. So-
bieskiego był posłem do Jakuba II.
Króla Angielskiego, i do Papieża
Innocentego XII. Tenże dwa razy
śluby

śluby małżeńskie ponawiał. Powtorto miał Teresę Tarłownę Karola Tarło podkanclerzego koronnego córkę, wdowę po Przyjemskim podstolim koronnym, z tey zostawił dwoch Synow: Karola ~~Koniuszego~~ Chorążego koronnego. Drugiego Jana Woiewodę Sandomirskiego. Ostatnio ożeniony z Anną Lubomirską Hieronima Lubomirskiego kasztelana krakowskiego corką, z tą spłodził syna Hieronima o którym niżej. ~~naypierw [illegible] wielkiego a potym [illegible] koronnego.~~

Karol Hrabia Wielopolski syn pierwszy Franciszka woiewody krakowskiego z Teresy Tarłowney urodzony, naprzod Kuchmistrz, potym Chorąży koronny Starosta krakowski ten wielokrotnie na Seym Poseł dopełniał obowiązku dobrego Obywatela. Pojął za małżonkę Elżbietę Mniszchownę Marszałkownę Wielką koronną z tą zostawił potomstwo ~~4~~ trzy corki: 1. Konstancyą Teodora

Teodora Wessla podskarbiego Wielkiego koronnego małżonka. 2ga Ludwika Eliasza Wodzickiego Generała Małopolskiego Starosty krakowskiego małżonka, z którym potem [illegible]. 3cia Marianna Jaraczewska Starościna ~~Dz~~ Solecka. 4ta Urszula za Alexandrem Szembekiem

Synow tegoż Karola Wielopolskiego było trzech: Pierwszy Franciszek Margrabia Pinczowski. Drugi Jozef ~~Starosta Lanckoroński~~ poseł na Seym 1768 Ro Umarł Sterilis. Trzeci Ignacy kawaler orderu S. Stanisława.

Franciszek Wielopolski Margrabia Pinczowski Syn pierwszy Karola z Mniszchowney urodzony, ten pojął za Małżonkę Elżbietę Bielinską woiewodziankę Chełmińską z którą spłodził dwoch Synow: Jozefa ożenionego z Joanną Bielinską Pisarzowną koronną. i Michała.

Ignacy Hrabia Wielopolski trzeci Syn Karola z Mniszchówny urodzony, ten dwóch żon miał. 1° voto z Elżbietą Ankwiczówną z tą miał syna Józefa. 2° voto z Rozalią Morzęcińską z tą syn jeden Andrzej i córek cztery.

Jan Hrabia Wielopolski, Wojewoda Sandomierski drugi Syn Franciszka Wojewody Krakowskiego z Teresy Tarłówny urodzony, wszedł w śluby małżeńskie z Maryanną Jabło-nowską Chorążanką Koronną, z tą miał syna jednego Józefa Starostę Ludkowickiego # i córek trzy: 1. Feliksinę ~~Annę~~ anne Przebendowską Wojewodzinę Pomorską Starościnę Solecką. 2. Salomeę Morsztynową Starościnę Skotnicką 3. Elżbietę Potocką Starościnę Halicką.

który wszedł w śluby małżeńskie z Teresą Księżniczką Sułkowską, z tej spłodził Synów 3. Ignacego, Wincentego, i Jana Kantego. I córek dwie Józefę za Antonim Michałowskim Podkomorzym Krakowskim, 4. Teklę za Janem Karttym Za-tuatim.

Trzeci Syn Franciszka Wojewody Krakowskiego z Księżniczki Anny Lubomirskiej Hieronim Koniuszy W.K. ~~Solecki~~ Krakowski, Solecki, Żarnowiecki, Przemykowski Starosta, ~~Ko~~ ma-

~~szy W.~~ K. Umarł bezpotomny w Roku 1779. Miał za sobą Urszulę Potocką Starościankę Trembowelską zrodzoną z Kątskiej Kasztelanki Krakowskiej.

Genealogien JMW Hrabiów Wielopolskich Dokumenty

Genealogien JMW Hrabiów Wielopolskich Dokumenty

1548. R

1589. R

1632

1696

1733. R

1746

A 437.

A 477.

A 495

1540

1381.

Nota do druku Tomu Szostego Heraldyki o familii Wielmożnych Witskich herbu Połkozic in Septembri 1818 Podana

Połkozic Herb

Głowa ośla szara, powinna bydź w polu czerwonym, na kotnie z korony połkozy w prawą tarczy skierowaney głową wyskakuie, tak, że nogi i niey przednie do gory zadarte, nogi na grzbiet złożone — Tak ya opisuią Paprocki w Gniazdzie fol: 72 — fol. 108 — fol: 1172 — Chrobiuh fol: 185 — Okolski tom II. fol: 473. Bielski fol: 22 — O początkach tego herbu zgadzaią się wszyscy autorowie ktorzy o nim pisali, że z tey okazyi nabyty — Rycerz Polski imieniem Stawisz w zamku pewnym Czech nazwanym, od pogan obłężony, dłuższą mężnie bronił, pomogła mu

do tego

Do tego, zamku należyta fortyfikacya, tak, że nieprzyiaciel niemogąc, ani szturmem złamać oblężonych serca, ani bogatemi obietnicami zmiękczyć, ostatniego się sposobu chwycił, to iest głodem w zamku zamkniętych wymorzyć, i przymusić do poddania się — Wytrzymało przez iakiś czas oblężenie niedostatek, a potym też Stawisz, fortelu na nieprzyiaciela zażył — Ostatnią kozę zabić kazał, i skory wołowe tą krwią pomazawszy, z murów zamku wywiesić kazał — Co obaczywszy nieprzyiaciel, że tak siła ieszcze żywności maią dla siebie, że ich ani głodem przycisnąć, ani szturmem zawoiować było niepodobna, od zamku ze wstydem ustąpił — Pan tego zamku pochwaliwszy odwagę onego kawalera, krom innych faworów, i tym go też uprzywileiował, że mu tegoż kozła głowę, i pół kozy, tym kształtem iako widzisz w herbie ułożył — Działo się to według Okolskiego w roku 1022 — Tak udarowany Stawisz powróciwszy do oyczyzny, tę godne potomstwo, wspłodził, syna iego Bogusza Paprocki w Gnieździe wspomina że żył w roku 1044 — Przodkowie domu tego — Jedni się pisali z Zembic, z tych było dwoch braci rodzonych, Stawisz, y Bogusz, których Lambert

Lambert biskup Krakowski uczynił kanonikami Krakowskiemi, w roku 1060 — Drudzy z Łękoszyna, z tych był Jan kan. Łęczycki 1413 iako się podpisał na przywiley Hrodelski w Łaski: w Stat: fol: 127 — Inni z Bogumiłowic, iako Michał z Bogumiłowic kan. Sendomir. u Łaski w Stat. fol. 127. w tymże roku — Paweł z Bogumiłowic, Sędzia Ziemi Krakowskiey 1436. u tegoż Łaski fol: 140 — Tamże fol. 127. Jan kan. Czechowski — Nadto Jakub Wda Sendomirski w roku 1222 — W tymże roku Mestwin kan. Sendomir. — Urban kan. Łęczycki w roku 1248, o których się mówiło w pierwszym tomie — Inni się pisali z Wilczyc — Marcina z Wilczyc wspomina list Kazimierza Wielkiego w roku 1335. w którym zasługi iego zachwala — Jakuba Strubę koło roku 1200 zaleca Nakielski w Miechow: fol. 69 — który wieś Karcze, Klasztorowi Miechowskiemu darował, wszakże potym niewiedzieć iako, ta darowizna tego od Klasztora odpadła — Inni z Chmielowa z tych Michał Sędzią był ziemskim Krakowskim w roku 1410. Ten kościół w Popkowicach farny wystawił, do którego u Wisła biskupa Krakow. uprosił niektóre dziesięciny — Starowol: in Vit. Episcop: Cracoviens — Inni z Przemankowa. Z tych był

Zayheyt był Jezden Strabá którego wspomina
bist. klasztoru S. Krzyża na Łysey gorze w roku
1200 — Syn iego Paweł biskup krakowski z Kanonika
krakowskiego i Kanclerza Bolesława Wstydliwego Xią-
zęcia Polskiego, na tę Katedrę wyniesiony 1266.
od Jana Arcybiskupa Gnieznenskiego poświęcony w post
wielki, z taką radością gminu wszystkiego, że y
pod czas tak świętego czasu, od tańców się nie
wstrzymali — Wszedł był w wielkie niechęci nie-
snaski, z Leszkiem Czarnym Xiążęciem Sieradzkim
od którego dworzan, Ottona y Zegoty herbu Topor
kształtnie poymany, w Sieradzu cały miesiąc
przystoynie w wielkiey straży, był cho-
wany, nie bez rozkazu Bolesława Wstydliwego
Xiążęcia, albo przynaymniey dyssymulacyi —
Wyszło mu to iednak na dobre, bo gdy tym o to
gorliwie ciągał Jan Arcybiskup Gnieznenski
y interdyktem Gnieznenską dyecezyą obłożył,
musiał mu ten swoy postępek, Xiążę Leszko
dobrze nadgrodzić — Ottona y Zegotę z dobr
ich wygnał — W czasie zwady y podnie-
sionej od tegoż Leszka poymany, więzienie swoie
w Sieradzu odsiedział — [illegible]

od Henryka Xiążęcia Legnickiego — O czym kto
chce lepszey informacyi niech czyta Starowolskiego
in Vitis Episcop. Cracov. — Fundował na Zamku
krakowskim szpital przy Kościele S. Woyciecha, drugi
S. Małgorzaty przy S. Leonarda — Zszedł z tego świata
1292 — Stanisław z Przemankowa Podskarbi W.
Koronny w roku 1399 — Jadwiga z Jurkowa
którą w roku 1441. [illegible] za króla Jagełłę
Kładzie tu Paprocki — &c &c
Herbowni Bierkowski Błażowski —
Błędowski — Bogusz — Borzęcki Brzozo-
wski — Chmielowski — Czyżowski Dąbkowski
— Dankowski — Ptaski — Dobrzeszewski Gor-
liński — Gostyjewski — Grodowski — [illegible]
Krzyżanowski — Kuchowicz — Kurdanowski Łasko-
wski — Lemkiewicz — Ligęza — Mikosławski Minor —
Młodecki Nasutowski — Niecisławski — No-
wowieyski — Ołtarz — Pachowski — Pawłowski
Piotrzecki — Pikarski — Plichta — Pomorski
Przeradowski — Rzechowski — Sprzchowski Sko-
tnicki — Stamirowski — Szatkowski — Sendomirski
Świdziński — Tabor — Wielowieyski — Wilski
Włodek — Wrzeński — Woczek — Walski — Wrzanowski —
Zakrzewski — Zawisza

Wypis z herbarzu Niesieckiego Tomu Czwartego fol: 538 y 539 o Domie Starożytnym Wielmożnych Wilskich herbu Pothozie.

Wilski herbu Pułkozic w Rawskiem województwie — Są te Wilce, z których się oni piszą, cztery mile od Rawy — Jan Wilski podkomorzy Czerski Poseł na Seym 1607. skąd naznaczony do lustracyi dobr Krolewskich w Wielkiey Polszcze Constit: fol: 841 Walerian Poborca w Czerskim 1620 — Mikołay z Wilska Dworzanin Krolewski 1648. — Krzysztof Officyał Podlaski Kanonik Łucki, w Robiszczach Biały dziedzictwie Xiążąt Radziwiłłow, fundował tamże Akademią, i z Krakowa sprowadził do niey Grammatyki, Poetyki, Retoryki, Dyalektyki, i Filozofii w roku 1633 — Ten miał za sobą Czayską — Alexander w Xiężtwie Litt: 1648 — Jan z młodych lat swoich, woienną traktował w Hanickich

w Inflanciech, Moskwie y Wołoszech, za buławy Zamoyskiego — Potym chcąc Panu Bogu dożywocie służyć, wpraszał się do Zakonu Jezuitów ale że mu podeszłe iuż lata wstępu do niego broniły, prosił się żeby przynaymniey między niemi żyć mu pozwolono, czy otrzymał, fortunę tedy swoię, w roku 1613 Nowicyatowi Jezuitów krakowskiemu, to iest wieś Kompolthi w . . . . . . we Wsi Strzegowie nazwaney zapisawszy, wszytek się wydał na służbę Boską — W piątki tedy nic niejedząc, ani piiąc, ciało swoie codziennemi dyscyplinami trapiąc, w ustawiczney z Bogiem konwersacyi zostaiąc, wszystkich y naymnieyszych Towarzyszów szanuiąc, dwa razy w tydzień, do stoła Pańskiego przystępuiąc, niebo sobie skarbił, dokąd się wybrał w R. 1629 — wieku swego 85, między Jezuitami lat 16. z wielkim zbudowaniem przeżywszy. . . . Hist: Dom: Probatis Cracov: — Synowiec tego Jędrzey — Krzysztof Kanonik Chełmski Deputat na trybunał Koronny 1672. Są y Wilczkowie Wilcze w ziemi Lwowskiey z których Stanisław 1674 —

(: To wiecznie Niesi. . . . . wypisane)

Wypis

407

Wypis z Konstytucyi i Suffragiów na elekcye Królów Polskich piszacych się WW. Wilskich herbu Pilko 247

Wypis

408 223

Wypis z dokumentów autentycznych od roku 15 aż do żyiących w tym czasie Osob

Nota do druku c[illegible]
mulu Wsorz
Wilskich
herbu [illegible]
1829

Kopia Genealogii z dokumentow, i na elekcye Krolow Suffragiow do Wypisu z herbarza Niesieckiego o Domie Urn: Nieczuja Wierzbickich przytaczona 1817 Roku Miesiącu Lutym

Teraz następuie osteyże familii z konstytucyi Suffragiow na elekcye Krolow, i dokumentow autentycznych, aż do żyiących w tym czasie Osob, dokładnieysza genealogia. — W Roku 1669 Konstytucya i Suffragia na elekcyą Krola Michała Korybuta, w aktach grodu Warszaw: Actum in Curia Regia Varsaviensi fa [illegible] pt. [illegible] Visitationis B. Mariae pro A.D. 1669 oblatowane, umieszczaią iż w Województwie Ruskim Jan Wierzbicki, w Województwie Lubelskim Mikołay, Alexander Wierzbicky — potym Jan, Mikołay i Tomasz Wierzbicky, na koniec Gabriel, i Walerian Wierzbicky z Zieczonym Województwem Lubelskim Krola Michała elekcyą podpisali. — Dokumenta zaś autentyczne, starożytność Domu WW. na Wierzbicy Kuszaba [illegible] herbu Nieczuia Wierzbickich od wieku 15. Szlachectwo tychże wydzielenia, tak udowodniaią. Ta familia bierze początek od siedliska swego Wsi Wierzbica na Rusi w ziemi Chełmskiey leżącey, z kąd w poznieyszym czasie, iedni przenieśli się w Województwo Lubelskie, inni w ziemię Dobrzyńską i do Mazowsza. — Niesiecki w herbarzu swoim w Tomie 4. fol. 517. y 518. pierwszego protoplastę kładzie Mikołaia z Wierzbicka kasztelana Dobrzyńskiego, o ktorym pisze Statut Łaski i Konstytucya za Kazimierza III. fol. 85. — Poźniey był Dorszlaw z Wierzbicy

z Wierzbicy podsędek Chełmski 1525. — Po nim żyli dwoch braci Alexander, ktorego syn Stanisław, i Paweł Nieczuia Wierzbicki. Wsi Wiazdowa Mosuski, Uiazdowka, Ostrowek, oraz części na Wierzbicy Rudnikach i Stawie, w woiewodztwie Ruskim w ziemi Chełmskiey Powiecie Krasnostawskim leżących dziedzic. ten miał synow trzech: Marka, Mikołaia Stefana, Kopa, ktory obrał stan duchowny i został Bernardynom, w zakonie dane mu imię Eustachi — Marek Wierzbicki syn Pawła Sędziego Ziemi Chełmskiey w żywych wyrażonych po Oycu i braciach swoich dziedzic, ten rzeczonych Wsi Urzą Stefanowi de Zamości Zamoyskiemu uczynił Donacyą (Cirdeatur. litt. A. № 1mo) Actum in Castro Crasnostaviensi Sabbatho in Vigilia festi S. Laurentii Martyris A.D. 1665. Generosus Marcus Wierzbicki olim Domini Pauli Wierzbicki Judicis Terrestris Chełmensis filius et Generosus ipse bona sua haereditaria post parentes suos, ac olim Generosum Nicolaum Wierzbicki fratrem sui Recognoscentis germanum, ac iure (?) decessum ... non Venerabilem Praeceptum secundum Regulam Eustachium Wierzbicki, atque Generosum Stanislaum Wierzbicki olim Generosi Alexandri Wierzbicki filium, sui Recognoscentis filiastrum, et devolutas et Magnifico Stephano de Zamoscie et et Donut (?). Rzeczony Marek Wierzbicki, miał synow dwoch: Pawła i Jana ktory z Woiewodztwa Ruskiego podpisał elekcyą krola Michała Korybuta 1669 roku a quo proles ignota — Paweł Wierzbicki syn Marka części na dobrach Wierzbica Maszuby et Urzą Mikołaiowi

Mikołaiowi Brodowskiemu, Andrzeia Synowi uczynił na (Cirdeatur Litt. B. № 2do) Actum in Castro Lublinensi feria ... post festum Circumcisionis ... Anno Domini 1667. Generosus Paulus Wierzbicki olim Generosi Marci Wierzbicki filius et Generosus ipse integras sortes, in haereditate Villae Wierzbica et Kuszuby in Palatinatu Russiae Districtu Crasnostaviensi sitas et jacentes Generoso Nicolao Brodowski olim Andreae filio et Donat cujus Donationis in Castro Belzensi facta post festum Purificationis B. V. Mariae proxime ... die quarta Februarii A.D. 1725 Oblata. — Po Pawle było dwoch synow: Michał a quo proles ignota — i Jan Wierzbicki o tych Akta Krasnostawskie wspominaią: Sabbatho post ... Cinerum ... A.D. 1691. to iest Cessyi Janowi Wierzbickiemu uczynioney, ktorą poniższy dokument, Kwit, w sobie umieszcza — Rzeczony Jan Wierzbicki, syn Pawła, ożeniony z Leonorą Swiezinską, z tą spłodził synow dwoch: Stanisława i Jana ~~Wierzbickich~~. Ci dwuch następuiący kwit przez tychże Stanisława i Jana Wierzbickich, na Osobę W. Franciszka Węglenskiego Sędziego Ziemi Chełmskiey z Summy Zł. Polsk. 500 zeznany (Cirdeatur Litt. C. № 3tio) Actum in Castro Crasnostaviensi ... A.D. 1738 Generosi ... Joannes et Stanislaus Wierzbicki olim Generosi Joannis Wierzbicki ... Leonora Swiezinska ... Franciscum Węglenski Judicem Terrestrem Chełmensem ... bonorum Villae Wierzbica Kuszuby et Kaminionka.

et Rawianka haeredem, de summa quingentorum
florenorum polonicorum & per olim Generosum Paulum Wierzbicki, sui
Recognoscentis Avum, Generoso Joanni Parenti Recogno-
scentis, et Michaeli Patruo Wierzbickim AD 1691
Sabbatho post diem Cinerum coram actis praesentibus
Castrensibus Zwoleń. — Po Stanisławie Wierzbickim, Fran-
ciszek z Wierzbicy Wierzbicki, na Dechnowie w Parafii
Cieszanowskiey, Obszar wziąwszy śluby małżeńskie z An-
gelą Franciszką de Szwander W. Antoniego Szwander
i Franciszki Maiewskiey małżonków córką, tey urodzenie
zaświadcza Metryka chrztu w Parafii Kościoła Oleszyckiego
urzędownie wydana (Evideatur ad N° 4 Litt. D) AD 1758.
die quinta Octobr. R.D. Antonius Czeynowski Commenda-
rius Ecclesiae Oleszycensis r.l. baptisavit infantem, Angelam
Franciscam M.D. Antonii Szwander et Franciscae Majewski
Conjugum legitimorum — Levantibus de sacro fonte Generoso Stephano Kuchowski
et Anna Majewska de Starzechowice. In quorum fidem praesens testi-
monium, manu propria subscripsi et sigillo Ecclesiae munivi.
Datum Oleszyce 13 Marty 1814. L.S. Bonaventura Grochowski
Parochus Oleszycensis — Skrzony Franciszek Wierzbicki, z tą małż-
onką swoią Angelą de Szwander spłodził Synów dwoch: Jana i Pio-
tra Michała dwuch imion Wierzbickich — Piotr Michał Wierzbicki
z Wierzbicy

z Wierzbicy & z innych Wierzbicki Syn Franciszka Wierzbickiego
i Angeli Franciszki de Szwander małżonków, tego zaświadcza autentyczna chrztu Metryka (Evideatur Litt. D. N° 4to) Testimonium in libro
baptisatorum Ecclesiae Parochialis Ritus Latini Cieszanoviensis & A.D.
1785. die vero Mensis Septembris 29. sub Anno primo Conventualis
Domus Ubi Dachnów. Ego Frater Raymundus Grzybowski ordinis
Praedicatorum Prior et Curatus Cieszanoviensis baptisavi infantem nomine
Petrum Michaelem Generosorum Dominorum Francisci Wierzbicki et Angelae
de Szwander Conjugum legitimorum filium. Levantibus e sacro fonte
Generosis D.D. Josepho Chełmicki et Sophia Muchowska. & In quorum
fidem praesens testimonium manu propria subscripsi Sigilloque Ecclesiae Parochialis
Ritus Latini Cieszanoviensis munivi signatum Cieszanów AD 1814
die vero 9na Mensis Marty L.S. Josaphat Bogoria Brzezicki Ecclesiae
Parochialis Ritus Latini Cieszanoviensis Curatus mp Tenże Piotr Wierzbicki
Syn Franciszka Wierzbickiego, po dopełnionych w których przez niego nieruchomości
różnych, osobliwie prawa Narodowego przez zdatność swoią powstany
na Pisarza Sądu Policii Powiatu Włodawskiego — Cesarowica No-
minacya (Evideatur Litt. C. No 5.) od Ministra Sprawiedliwości JW
Łubieńskiego w Warszawie dnia 27 Sierpnia 1815 R. dana —
Mimo tych wyrażonych dokumentów w roku 1809 potwierdza
rodowitość Szlachectwa, do Sądów Szlacheckich Lwowskich,
w dniu 28 Sierpnia tegoż wyrażonego roku 1809 wniesione
wydany dziedzictwo, po zmarłym bez testamentu ... Franciszku
Wierzbickim Ojcu, pozostałym synom Janowi i Piotrowi Wierzbi-
ckim przyznaiący. (Evideatur litera F Numero sexto:)

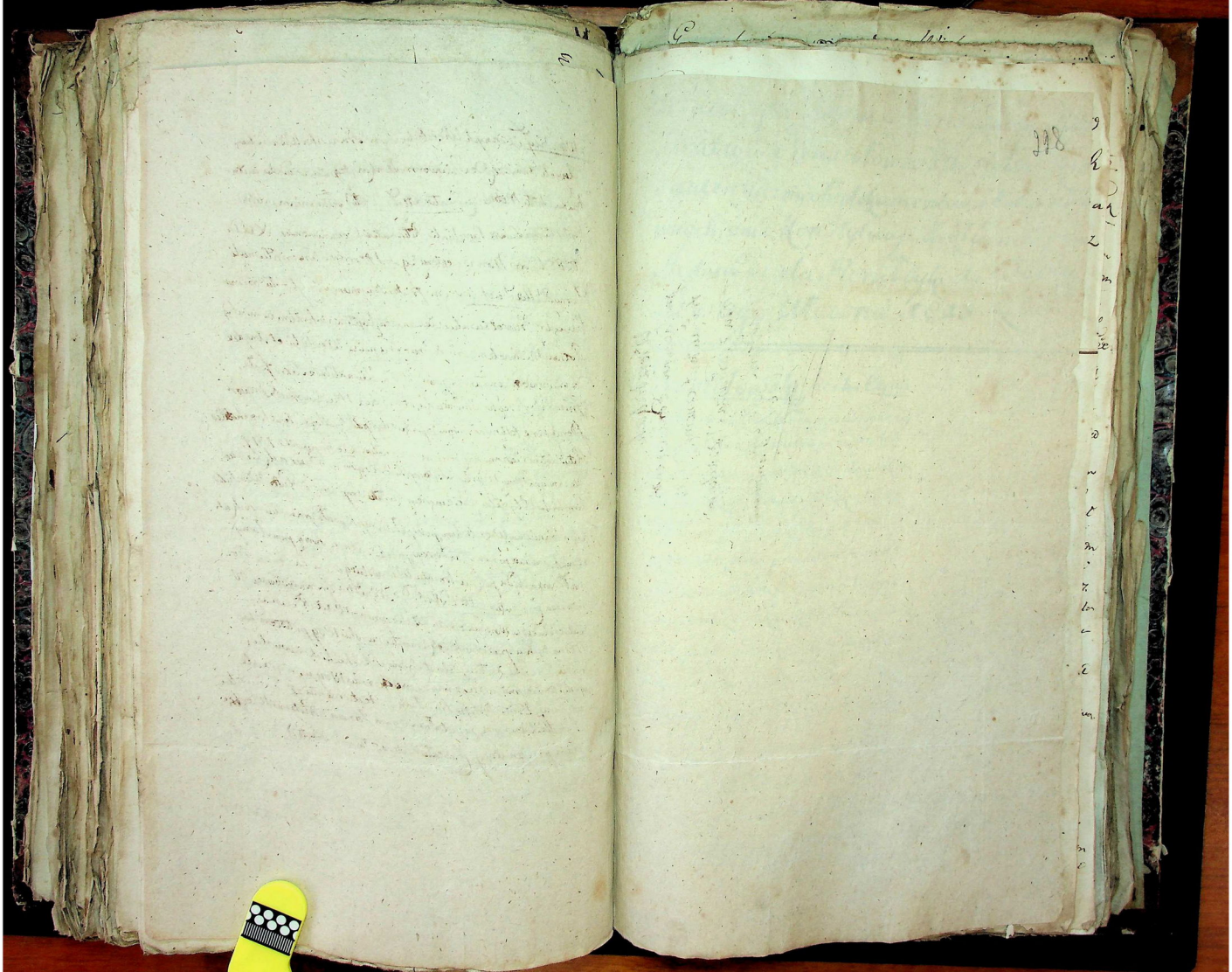

Genealogia Domu Starożytnego JWW Hrabiów z Wiesiołowa Wiesiołowskich z autentycznych dokumentów, Autorów dawnych, oraz z Konstytucyi, dokładnie przez Autora dzieła Heraldyki do Tomu Szostego Ułożona 1813. Roku

---

* Wiesiołowski herbu Ogończyk ale w kołomiu kładą ręce zbrojne wyniesione bez pierścienia. Dom ten Starożytny, w województwie Łęczyckim naypierwsze ma swoie siedlisko, kędy iest Wiesiołowo. z którego się pisząc potym niektórzy przenieśli się do Litwy, inni do Prus, inni na Wołyń i w województwa Ruskie. Prócz dawniejszych przodków tejże familii, z tych Teofil de Dębowice, na Wiesiołowie Wiesiołowski podsędek ziemski Łęczycki, maiący za sobą Małgorzatę Leźnicką, z tą spłodził dwóch synów: Piotra i Mikołaja. o których będzie niżej od dóbr Dębowice. i Wiesiołowa. Dębno

Brat tegoż Teofila był Jerzy Dzierzbicki

przesłana ... Wierzbickich. przyłączona z dokumentami autentycznemi do Wypisu z herbarza Niesieckiego przydana 9° 1817. in Februario

Wiesiołowski, ten przeniosł się który roku 1487 za panowania Króla Kazimierza IV. do Prus, i tam znaczne dobra nabył, jako mąż uczony i dobrze Oj-czyźnie zasłużony, pozyskał zasługi w urzędowaniach, i dla tegoż Monarchy Króla Kazimierza umieszczonym był Burgrabią na Kasztelanii Gdańskiej nabytymi gdzie umarł 1500 Roku co zaś świadczą Poselowie Dunczewski w herbarzu swym. Ten ~~osiadły na Borysewie~~ zostawił syna Marcina, który był bratem stryjecznym Piotra Wiesiołowskiego Marsz. Wielk. Tenże Marcin ożeniony z Springerowną dziedziczką na Borcszowie spłodził trzy córki Baltazar Bystramową Reginę Bartłomiejską, Katarzynę za Bąkowskim synów zaś dwoch Jana i Bogumiła od którego potomstwo niewiadome. Jan Wiesiołowski wlaściwie Marcina naprzód Stolnik Podlaski Deputat 1620 po tym Podkomorzy Pomorski naostatek Kasztelan Chełmiński umarł

Dąbowczykowie Wiesiołowscy zwani, których inna familia, przydomku Jan z Boczkow Myszka, osobną swoją linią prowadzi, lubo są wszyscy jednego herbu: Z tych zaś Dąbowczyków, od Teofila Wiesiołowskiego podsędka Łęczyckiego pochodzący Piotr, i Mikołay synowie, co dowodzą autentyczne dokumenta, i całą dalszą tychże procedencyą zaświadczają następujące i inne liczne w Grodzie Łęczyckim znajdujące się transakcye. Których pierwszy. 1499. Anno in Castro Lanciciensi, feria tertia post Dominicam Oculi Quadragesimalem Magnificus Teophilus in Dębowice, et Wiesiołow haeres, subjudex terrestris Lanciciensis, totum et integrum haereditatem Dębowice Nobili Alexandro de Drzewice, Obligat. Drugi dokument: 1514 Ibidem Gnsa Margaretha relicta de Cernilice vidua consors olim Mgci Teophili Wiesiołowski subjudicis terrestris Lanciciensis totam

totam partem reformationis suae, quam habet in Tarnowka Wiesiołowska, dictam, in assistentia Petri, et Nicolai fratrum inter se germanorum, suorum vero filiorum, Gnso Stanislao de Krzykosy Obligat. Item w tymże Grodzie Łęczyckim inny dokument. 1540 Anno Nblis Petrus Wiesiołowski de Dembowice haeres, totam obligationem in villa Tarnowka, per N. Nicolaum Brachowski de Brachowice, in centum marcis sibi Obligatt, Nbli Joanni Wiesiołowski de Wiesiołow, tanquam legitimo haeredi dimisit. Item w tychże Aktach Łęczyckich 1546. anno Nblis Petrus Wiesiołowski de Dembowice, filius olim Mgci Teophili Wiesiołowski subjudicis Lanciciensis, Nblem Albertum Wiesiołowski de Wiesiołow de 25 Marcis Quietat. Temi dokumentami, probuje się i dowodzi, iż Teofil z Dębowic na Wiesiołowie Wiesiołowski podsędek Łęczycki, z Małgorzaty

umarł 1644 roku był dwoch żenny pierwszą z Justyną Branicką herbu Gozdawa Podstolanką Lubelską z tą miał syna Germana młodo zmarłego i Córkę Zofią Anną za Bartłomiejem Kostką Podkomorzym Chełmiń. Secundo voto pojął za małżonkę Annę Zalińską z Zalna Wojewodziankę Malborską z tą spłodził syna Mikołaja i Córkę Aleksandrę — W roku 1617 Alexander Wiesiołowski był Kanonikiem Katedralnym Chełmińskim Zygmunt Wiesiołowski w Prusiech osiadły podpisał elekcyą Jana III Króla 1674 z Województwem Pomorskiem i Samuel tamże. — Stanisław Wiesiołowski 1697 roku podpisał elekcyą Króla Augusta II z Województwem Chełmińskim od którego dalsza procedencya nie jest mi wiadoma. Wracamy się teraz do Sprawdzania ~~[illegible]~~ Teofila Dębowczyka naleze Stanisława Wiesiołowskiego Podsędka Łęczyckiego tego ojca Mikołaja i Piotra — Rzeczonego Teofila tych że ojca zaświadcza dokument w z Castro Lanciciensi feria 3 post Dom Oculi Quadr. A.D. 1499 — magnificus Theophilus

gorzatą Leżnińską małżonką swoją spło-
dził dwoch synow: Piotra, i Mikołaja.

Z tych Piotr wyprzedawszy swoie czę-
ści, wyniosł się do Litwy, co zaswiadcza
Niesiecki Autor Herbarza w Tomie IV.
fol: 526, iż osiadłszy w xięstwie Litewskim,
przez zasługi, i staranie swoie, zzyskał
los fortuny, gdy umieszczony został,
na wysokich urzędach, będąc Oboźnym
koronnym, starostą Mirbowskim,
i Metelskim, a przytym znaczny
mająteck posiadał. Ten podług opi-
su Niesieckiego, i Okolskiego, następu-
iących miał sukcessorow, których li-
nia zeszła sterilitor zakończona.
~~naptu żeńskiej, Gryzeldę, wnuka~~
~~nie żyjąc prowadzący.~~

Linia Piotra Wiesiołowskiego Oboźnego koronnego
Syna pierwszego Teofila Wiesiołowskiego Dęboxy-
ka podsędka Łęczyckiego, w Litwie osiadłego

Piotr Dębowski z Wiesiołowa Wie-
siołowski, pierwszy syn Teofila
podsędka

podsędka Łęczyckiego, Oboźny koronny,
Starosta Mirbowski i Metelski, podług
wyżej wyrażonych dokumentów, prze-
niósł się pierwszy do Litwy. podług Okol-
skiego miał synów Adama podko-
morzego Łęczyckiego, a podług ~~[illegible]~~ [illegible] Piotra
Marszałka Nadwornego Litew. Wyżej rzeczony
Oboźny koronny Wiesiołowski umarł
w roku 1556 leży w Wilnie w kościele
Bernardynów, kędy mu nadgrobek
wnukowie iego Krzysztof i Mikołaj
o których niżej, postawili, czytać tam
o nim Vir corpore robore incompa-
rabilis Sigismundo Imo et Sigi-
smundo Augusto carus. Starowol:

Piotr de Dębowice Wiesiołow-
ski syn Piotra Oboźnego koronnego
Marszałek Nadworny Litewski, i tu...
rotu Tykocinski w roku 1599. co poznać
z panegiryku ktory mu Chalecki
przypisał i w roku 1607. edykt
przeciwko rokoszanom, ręką swoią
utwierdził, umarł Marszałkiem
Wielkim Litewskim, iako o tym mó-
wiąt

Ta w roku 1609 ... w-
czas Akta Łęczyckie ustąpił
był summy i zapisy różne
Bartłomieiowi Leszczyń-
skiemu w Łęczyckim na
Wiesiołowie mając, z któ-
rych wystawionych tenże
kwitował, iako też ... cena
[illegible] Dni Lazaro ...
R. Bartholomaeo Leszczyń-
ski J.M. Petri Wiesiołowski
M.D. Litt. Marschalco
de varijs summis et in-
scriptionibus Quietat.

mował w Białymstoku, miał za sobą Lubomirską siostrę rodzoną Sebastyana kasztelana Woynickiego, z ktorey było dwoch synow: Krzysztof i Mikołay.

Krzysztof z Dębowy i Wierzchow Wiesiołowski syn pierwszy Piotra marszałka W. Litt. naypierw był Stolnikiem Litewskim czas był marszałkiem Trybunału 1618 Roku Krayczym Litewskim zostawszy roku 1620 z Seymu był komissarzem do rozgraniczenia woiewodztwa Podlaskiego i Brzeskiego Const. fol: 12 za roku 1623. był Marszałkiem Nadwornym Litt: Starostą Mielnickim, Tykocinskim, Suraskim Const. fol: 15. nakoniec Marszałkiem W. Litt. Umarł 1637 Roku złączył się do życia z Alexandrą Sobieską corką Marka Sobieskiego woiewody Lubelskiego z ktorą

z ktorey było bezpotomny. Ten zaraz z małżonką swoią W. P. Brygidkom w Grodnie [illegible] klasztor fundował, nadto kościoły w Dąbrowie, w Choroszczy, w Lunnie, w Kurowie, w Łazdunach uposażenie i dostatkami opatrzył. Także w Białymstoku, roku 1622 zaczęty, założył szpital żołnierski w Tykocinie do ktorego zapisał dobra swoie Dolistowo. w Podlasiu leżące, co przyjęła Rzplta na Seymie 1633 Roku Const. fol 41. z Zygmuntem III. jezdził do [illegible] Szwecyi, za tymże Krolem przeciwko Moskwie sam na placu stanął, i ludzi swym kosztem wystawionych prowadził. W Moskiewskich. Inflantskich, Szwedzkich Tureckich expedycyach, dał swego męstwa dowód.

Mikołay z Dębowy i Wierzchow Wiesiołowski syn drugi Piotra Marszałka W. koron. z Lubomirskiey urodzony, a brat Krzysztofa naprzód Krayczy Koronny dalej

i liczne mi dochodami [illegible] opatrzył, uposażył, do ktorego zamieszkania żona do skutku ten fundusz przyprowadziła, co zaświadcza oryginalna fundacya Krolewny Alexandry z Sobieskich na Wiesiołowskiey Marszałkowey W. Xtwa Litt. podpisaniu w Grodnie dnia 20 czerwca 1642 Roku [illegible] Brygidkom przysłane

X Umierzcza tak co wlegu 11 Herbarza Duniewskie fol. 119 Jan Wiesiołowski umarł kasztelanem Mazowieckim 1639 Roku którego pewnie wnuk także był z Borysowsko Curce z Dębowic Wiesiołowski umarł kasztelanem Gdańskim z wielkim bardzo uczynkiem tak Posełem a talencii cert tych który w Prusach siedli.

dalej kasztelan Żmudzki i Starosta Kowieński żył i umarł bezżenny w roku 1634. w Tykocinie z nad grobkiem pochowany. Ta więc linia Dębowczyków Wiesiołowskich idąca od Teofila podsędka Łęczyckiego która się do Litwy przeniosła, zupełnie z linii prostej wygasła zostala zas w drugiej linii brata Mikołaja po którym następuje szczególnej na Wiesiołowie, województwie Łęczyckim. X

Linia Mikołaja Dębowczyk Wiesiołowskiego syna drugiego Teofila podsędka Łęczyckiego który osiadł w województwie Łęczyckim.

Mikołaj de Dębowie i Tarnowka na Wiesiołowie Wiesiołowski, syn drugi Teofila Dębowczyk Wiesiołowskiego podsędka Łęczyckiego z Małgorzaty Łęczyckiej urodzony, a brat rodzony młodszy Piotra Obojnego herbu stenllitera swojej linii zeszłego, jako wyżej wyrażone

wyrażone dowodzą dokumenta. ten osiadł na Wiesiołowie i Tarnowku. województwie Łęczyckim, ożeniwszy się z Jadwigą de Mierzejów. co zaświadcza dokument 1508 Rku in Castro Lanciciensi Nobilis Nicolaus de Wiesiołow Grae Hedwigi Nicolaj de Mierzejewo filiae Consortis suae Reformat. Z tąż małżonką swoją spłodził syna Jana.

Jan Dębowczyk na Wiesiołowie Wiesiołowski syn Mikołaja z Mierzejewskiej co potwierdza tranzakcya 1544. In Castro Lanciciensi Nbs Joannes Wiesiołowski filius olim Nicolai Dembowski de Wiesiołowo. 15. Marcus pro festo Circumcisionis Nli Alberto Wiesiołowski de Wiesiołow Debet. Item 1548. Ibidem Nbs Albertus Wiesiołowski, totam ac integram obligationem, in Tarnowka quam habuit sibi per Nlm Petrum Wiesiołowski in ducentis florenis obligatam Nli Joanni Wiesiołowski dicto Dębowczyk Nepoti praefati Petri Wiesiołowski tanquam legitimo heredi Dimisit.

~~Item idem tranzakcya 1563.~~ In tranzakcye

Ta tranzakcya potwierdza, i dowodzi, iż Jan Dębowczyk Wiesiołowski syn Mikołaja był wnukiem Piotra Obożnego koronnego który z części Possessyi Wiesiołowa wyszedł do Litwy. Item A 1561. Ibidem Feria tertia in Crno festi S. Hedwigis Inter Nles Joannem Wiesiołowski Dębowczyk, et Joannem Wiesiołowski dictum Myszka haeredes in Wiesiołow et Tarnowka fundorum Commutatio. Rzeczona zaś tranzakcya okazuie wyraźnie przydomków Wiesiołowskich iednych Dębowczyków drugich Myszków. Tenże Jan Dębowczyk Wiesiołowski poiął za małżonkę Katarzynę Domaniewską córkę Macieja Domaniewskiego co zaświadcza następuiący dokument 1548 in Castro Lanciciensi Nlis Joannes Wiesiołowski dictus Dębowczyk de Wiesiołow et Tarnowka haer. post Nlem Catharinam filiam Nlis Mathiae Domaniewski de Mnievo, consortem legitimam quingentos florenos ratione dotis recepit. Który z tejże Katarzyną Domaniewską

Domaniewską żoną swoią zostawił potomstwo, córkę Agnieszkę, Macieja Rzeckiego żonę, co potwierdza tranzakcya 1556. Anno Ibidem Nlis Agnes Wiesiołowska Joannis dati Dębowczyk filia, vero Mathiae Rzeckiego uxor parentem suum de dote et de bonis Wiesiołow et Tarnowka Quietat. Synów zaś było dwóch Bartłomiey i Mikołay, co dowodzi dokument 1567. Anno feria 3tia ante Festum S. Andreae Aplı in Castro Lanciciensi Inter Nles Nicolaum et Bartholomeum Wiesiołowskie olim Joannis dicti Dębowczyk filios fratres inter se germanos Wiesiołow et Tarnowka in Palatinatu Lanciciensi consistentium Divisio.

Bartłomiey Dębowczyk Wiesiołowski syn pierwszy Jana Wiesiołowskiego z Katarzyny Domaniewskiey urodzony wszedł w śluby małżeńskie z Barbarą Łęcką, co potwierdza dokument 1568 anno in Castro Lanciciensi feria 6ta post Dom Laetare Quadlon Nlis Bartholomeus Wiesiołowski olim Joannis Wiesiołowski dicti Dębowczyk in Wiesiołow et Tarnowka sortium haeres Nli Barbarae Łęcka Consorti suae summam 500 fl Pol Reformat. Tenże Bartłomiey z Barbarą

z Barbarą Łącką lecz nie miał syna Jana, atoli zmarł w młodym wieku i został potym Sterilis.

Mikołay Dębowczyk Wiesiołowski drugi syn Jana z Katarzyny Dumanowskiey, ożenił się z Zofią Kośpowską co potwierdza dokument 1573. Anno in Castro Lanciciensi feria 3tia post festum Nativitatis B. V. Mariae Mis Nicolaus Wiesiołowski, olim Joannis dicti Dębowczyk filius Mi Sophiae Kośpowska consorti suae ... florenos Inscribit. Który Mikołay z tąż Zofią Kośpowską spłodził trzech synów. Walentego, Pawła, i Waleryana co potwierdza transakcya 1593 Ibidem Sabbatho Magno Mis Sophia de Kośpow olim Nicolai Wiesiołowski Dębowczyk consors Nobilibus Paulo et Valentino filijs suis de omni jure super Wiesioło ... et Tarnowka Cedit. Item 1596 Ibidem feria 3tia post festum Circumcisionis Dni Mis Paulus et Valentinus Wiesiołowscy Dębowczykowie, suo et Valentini fratris sui nomine Sortem in Wiesiołow Mi Kośpowski pro 1500 fl Resignant. Item 1598. Ibidem feria 2da post

post Dominicam Misericordiae Nobiles Paulus Valerianus et Valentinus Wiesiołowscy fratres inter se germani olim ... Nicolai Dębowczyk filii divisionem Tarnowka et Wiesiołowo sub vadio ... Marcianum Robowut.

Walenty Dębowczyk Wiesiołowski syn Mikołaja z Zofii Kośpowskiey, ożeniwszy z Leszczyńską zostawił córkę Marjannę za Andrzejem Mniewskim będącą.

Paweł Dębowczyk syn drugi Mikołaja z Kośpowskiey, z Zofią Rożniatowską spłodził synów Gabriela, Bartłomieja, Andrzeja i Stanisława.

Waleryan trzeci syn Mikołaja z Kośpowskiey miał syna Jana. co potwierdza i zaświadcza dokument w Aktach Grodzkich Łęczyckich 1621. Anno feria 6 post Festum Circumcisionis Nis Bartholomeus olim Pauli Joannes olim Valeriani, Martianus olim Valentini Wiesiołowskich filii et filia, olim vero Bartholomei Wiesiołowski Dębowczyk avi sui Sterilis Nepotes, et idem Bartholomeus suo et Gabrielis, et Andreae Wiesiołowskich fratrum suorum nomine Mgco Venceslao Kretzewski Castellano Lanciciensi de 1200 flor. post eundem Bartholomeum Avum devolutt Quietant. Item 1657. Anno

Ibidem feria 2da in crastino Circumcisionis
Xti Domini Oblata privilegii Nli Valentini
Wiesiołowski, super bona omnia ac summas
tum in Villa Rakowice in districtu Ca-
meneceensi Podolie, quam ubivis locorum
existen[tia], post mortem G. Alberti Trzebski
ad fiscum Regium jure caduco devoluta
à Sua R[egia]e M[aies]t[a]te collati.

Stanisław Dębowczyk z Wiesiołowa
Wiesiołowski syn czwarty naymłodszy
Pawła a brat rodzony Bartłomieja co
zaświadcza dokument 1637 Roku in Ca-
stro Velunensi feria quarta Cinerum Gnus
Stanislaus Wiesiołowski olim Pauli filius.
Gnso Bartholomeo Wiesiołowski Pauli filio
fratri suo germano de successione post Gnm
Bartholomeum Dębowczyk Wiesiołowski
avum suum Quietat.

Bartłomiey Dębowczyk z Wiesio-
łowa Wiesiołowski syn Pawła z Rozni-
owskiey urodzony, ten poiął za małżonkę
Annę Czołczyńską z tą spłodził
syna Adama który.

Adam Dębowczyk Wiesiołowski
syn Bartłomieia z Anny Czołczyńskiey herbu
ożeniony z Anną Brodnicką
Wirnerowa Stanisława Brodnickiego
z Jadwigi z Wiesiołowskich córką co zaświadcza
dokument

dokument 1661. Anno in Castro Velunensi
feria 2da ante festum S. Laurentii Mar-
tyris Adamus Wiesiołowski olim Bartholo-
mei filius, et Anna Brodnicka olim Sta-
nislai Brodnicki Subjudicis Terre et Judi-
cis Castri Velunensis filia, mutuam advita-
litatem sibi inscribunt. Który Adam
Wiesiołowski z tą z Anną Brodnicką
zostawił syna Jana Bartłomieja
dwuch imion który.

Jan Bartłomiey dwuch imion
Dębowczyk z Wiesiołowa Wiesiołowski
syn Adama z Brodnickiey urodzony
wszedł w śluby małżeńskie z Anną
Pawłowską herbu Nałęcz Bazylego
Jana dwuch imion Pawłowskiego, i Elżbiety
Pissowney herbu Pisa małżonków córką
Co zaświadcza dokument 1708. Anno
in Castro Ostrzeszoviensi feria 6ta post
festum Visitationis B.V. Marie Nlis Joan-
nes, Bartholomeus Wiesiołowski olim
Adami, cum Anna Brodnicka pro-
creatus filius, et Anna Pawłowska,
Joannis Basilii Pawłowski et Elisabeth
Pissowna parentum filia advitalitatem
sibi

sibi mutuam Inscribunt. Który Jan Bar-
tłomiey Wiesiołowski z tąż Anną Pawło-
wską, spłodził córkę iedną Różę, Kazi-
mierza Szkudlskiego herbu Lis, mał-
żonkę, synów trzech: Jana, An-
drzeja, Faustyna.

Jan Dębowczyk z Wiesiołowa Wie-
siołowski syn pierwszy Jana Bartłomieja
z Anny Pawłowskiey urodzony, ~~przeniosł~~
~~się w urzędzie Sieradzkim~~, ożeniony
z Katarzyną Rytelską z którą zosta-
wił potomstwo córki: Wiktoryą za Eustachim
Skorzewskim, Józefę za Ignacym Wielkiem, i
Mariannę za Woyciechem Radomskim
i synów 4. Krzysztofa, Stani-
sława, Józefa, i Bartłomieja Wie-
siołowskich, co dowodzi tranzakcya
1785 Roku in Castro Calisiensi 9 Sta
Septembris Stanislaus, Josephus, Bar-
tholomeus Wiesiołowscy olim Dni Joan-
nis filii, cum G. Catharina Rytelska
procreati, intuitu bonorum Strzyżew
contractum Roborant. Tenże kontrakt
potwierdził 1790 Roku 14 Junij Krzysztof
Wiesiołowski nayśtarszy tychże brat.

Andrzey Dębowczyk z Wie-
siołowa Wiesiołowski syn drugi Jana
dziedzic Woysławia w Sandomirskim
cum attinentijs.

Jana Bartłomieja z Anny Pawłowskiey
urodzony Konsyliarz aktualny Try-
bunału Koronnego w Galicyi JC Mości
ten się przeniosł w województwo Sandomirskie
i osiadł ~~w Galicyi~~. gdzie w roku 1740
ożeniony Amovito z Marianną Druż-
backą, Kazimierza Drużbackiego
i Elżbiety Kątskiey małżonków córką.
Co zaświadcza Advitalitas. 1740 Anno
in Castro Premisliensi feria 6ta pt Fm
Conversionis S. Pauli Apli J.M. Andreas
Wiesiołowski olim G. Joannis Bartho-
lomei cum olim G. Anna Pawłowska
progenitus filius, et Marianna Drużbacka
olim G. Casimiri Drużbacki, cum Eli-
sabetha Kątska progenita filia, mu-
tuam advitalitatem sibi Inscribunt.

41 Z tejże Marianny Drużbackiey spłodził Józefa
Pułkownika Gwardyi Koronney, i Krystynę córkę
za Dembińskim
Żołnierz. Tenże Andrzey, trzeci Wie-
siołowski, poiął za małżonkę Mariannę
Witkowską, Tomasza Witkowskiego
i Anny Drużbackiey małżonków córkę,
która była zamężna za Tymińskim Łowczym
Wschowskim, co potwierdza dożywocie
w Aktach.

w Aktach Nowego Miasta Korczyna zapisane. z tą rodzina Gruffa Skarszego którą się ożenił z Krystyną Andrzeiską.

Tenże Andrzey Arabra Wiesiołowski konsyliarz aktualny Trybunału J.C.K. Mci w Galicyi, takowe genealogią z dokumentów ułożoną, podał do aktów publicznych intabulowania w roku 1776 dnia 19 Julij a poznay w roku 1779 y 1780 od konsyliarzy J.C.K. Mci potwierdzona. Oraz wspomniony Andrzey Arabra Wiesiołowski w roku 1782 od Maryi Teresy Cesarzowey i Józefa II. Cesarza tytuł Hrabiego wraz z sukcesorami swemi na zawsze otrzymał.

Krzysztof z Wiesiołowa Dębowczyk Wiesiołowski syn nayst[arszy] Jana Wiesiołowskiego z Katarzyny Rybelskiey urodzony, wszedł w śluby małżeńskie z Anną Brochocką z Grochowiska z którą spłodził córkę Teklę Wiesiołowską.

Stanisław

Stanisław Dębowczyk z Wiesiołowa Wiesiołowski, dziedzic Wsi Strzyżewa w Ziemi Wieluńskiey, syn drugi Jana z Rybelskiey urodzony, ten pojął za małżonkę Kietczewską z którą zostawił potomstwo.

Józef z Wiesiołowa Wiesiołowski syn trzeci Jana z Rybelskiey urodzony, wszedł w śluby małżeńskie z Szeliską herbu Lubicz z którą spłodził.

Genealogia Urz. Wieszeniewskich do Tomu 5. 939

Wieszeniewski herbu Zadzin takowy: dwie nogi od stoła na krzyż składające się, w dole tych nóg, końce nieco w górę, a potym na dół załamane w polu błękitnym z hełmem nad wierzch wyniesionym. Okolski o nim pisze, że iest nadany od Zygmunta 1. roku 1514 Woyciechowi Wieszeniewskiemu, z przywileiem lenności na grunt w Grodzieńskim.

Jakub Wieszeniewski będąc dziedzicem w Grodzieńskim trzech majętności, Wieszeniewszczyzny, Zubrowszczyzny i Tałkowszczyzny, miał za sobą Konstancyą Ziankiewiczównę pisarzównę ziemską Grodzieńską, z tą zostawił potomstwo dwóch synów: Kazimierza, który osiadł w Krakowskim gdzie od tego sukcessorowie, i Józef Wieszeniewski wyniósł się w Podlasie gdzie z powodu ożenienia się z Agnieszką Płońską po którey wziął posag we wsi Płonka Kościelna w ziemi Bielskiey gdzie dotąd w possessyi Wieszeniewscy zostają. z tą Płońską miał dwie córki, iedna Marcyan Woyną Skarbnikiem Pułtuskim, druga Kunegunda 1mo voto Mocydłowska 2do voto Rusowska synów zaś Józefa Wieszeniewskiego było trzech: Tomasz, Maciey umarł bezpotomny, i Leopold w Poznańskim sędzią ziemskim był.

Tomasz Wieszeniewski syn Józefa, z Magdaleną Skarzeńską spłodził trzech synów Marcellina dwora [illegible] Kommissyi Skarbu W. X. Litt., Stanisława Gracyma [illegible] Komornika Oszmiańskiego, z Maryanną Krauzówną ożenionego, i Józefa Rycharda Wieszeniewskich.

Genealogia domu Panow Wilczewskich
do Tomu 5go

1 Wilczewski herbu własnego. ktory iest takowy: Radła trzy od pługa końcami do gory obrocone, dwa podle siebie na gorze, iedno pod niemi we srzodku, kolor w nich żołtny pole zaś czerwone, na hełmie trzy piora strusie tak go opisuie Niesiecki Tom III. fol. 252 Wilczewscy von Tallen w Prusiech, tym się pieczętuią. piszą się z Wilczewa, przydomek zaś Ludek z tych Jan Ludek z Wilczewa Wilczewski ktorego mu żona Justyna, szesciu Synow powiła. pierwszego Macieia ten w Litwie osiadszy. tamże bezpotomny wszedł do grobu. Drugiego Hermana. tego z Urszuli Koniackiej dzieci. Stefan. Stanisław. Szymon Zygmunt. y Zofia. Trzeciego Jędrzeia. ten z Zofii Kruszyńskiej spłodził Stanisława. ten z Gąsiorowskiei corkę Krystynę ktora pierwszym związkiem żyła z Chodoreckim. drugim z Frankowiczem. Czwartego Jakuba. ten z Gertrudy Kobryńskiej. zostawił Synow Jędrzeia y Macieia. od ktorego były trzy corki. y Synow. Stanisław z Przewoską, y Jakub na czaplinie z Chryniewiczką bezdzietni. Piątego Stanisława ktory nabył dobr Buczyny w Podlaskim. Szostego Jana. ten poiął Dorotę Stollowną dziedziczkę na Gulbin. z tey miał dwie corki. Elzbieta Gabryelowi Chełstowskiemu. Katarzyna Grochowskiemu zaślubione. y Synow pięciu. z tych Teofil w Zakonie S. Pawła Pustelnika życie sobie obrał. Hektor drugi Syn. Sędzia Ziemski Malborski. tego Syn Stanisław w Zakonie Jezuitow z Suchodolskiei zrodzony. y corka Anna. primo voto Lewicka. 2do Mokrzecka. y bracia tey że Anny drudzy. to iest Krzysztof y Kazimierz tego ostatniego z Orzeszkei corka Antonina trzy razy śluby małżeńskie ponowiła

Wilczewskich do Tomu 5.

N 56.

425

ponowita pierwszy z Kurzpetnickim. drugi Ja-
nem Tarłem. trzeci z Załuskim Starostą Rawskim.
Maciey Sędowy Malborski. trzeci Syn Jana z Gertrudy
Kissowskiey z rodził Michała bezpotomnego. y Jadwigę
Sędowiczo Malborskiego. ktorego z Zbyszewskiey cztery
corki. Głuchowska. Niewieścinska. Pininska. y Waldowska
y Syn Adam. ktorego z Tucholczanki Kasztelanki dzie-
ci. Jozef. Franciszek y Walentyn y corka Ewa.
Stanisław czwarty Syn Jana. ten z Ewy Szumowskiey
zostawił corkę Annę amo Trebicową. 2do Ortowską
terti Gutecką. y Synow trzech. Władysława sterilem.
Jana z Selską sterilem. Zygmunta ten z Ostarzewskiey
z rodził Jozefa. ktorego z Jaworowny był Syn Piotr
y corka Wiktorya Kostkowska Chorążyna Łomzienska
Adam piąty Syn Jana. z Anną Rywocką zpłodził corki
dwie. Katarzynę Szymborską. a potym Sichlucką. y
Annę Sielską. Synow zaś trzech. Władysława bezpo-
tomnego. Jana Pisana Ziemskiego Malborskiego. od
ktorego z Korycki corka Anna Teofila wydana za
Jana Stanisława Zaleskiego Cyemberga Kasztelana
Wiskiego. z ktorym czterech Synow miała. Jozefa
w Zakonie Scholarum Piarum. Jana Kasztelana
Wiskiego. Marcina Stolnika Nurskiego. y Kazimierza
Zaleskich. Stanisław trzeci Syn z Rywockiey. tego
Hozyuszowna pojęła dwie corki. Lukrecyę Jana
Jaworskiego. Maryę Sybillę Stanisława Kleszczyn-
skiego małżonki. Synow dwoch. Alexandra z Młocką
sterilem. y Stanisława. ten naprzod z Grajewską Po-
komorzanka Wiską. zpłodził Antoniego Podstolego
Bielskiego. żona iego także Grajewska. potym z Zofią
Jarzelską

426 241

Jarzelską Chorążanką Bielską. dzieci iego te
zostały. Anna Piotrowiczowna Starościna Ray-
grodzka. Katarzyna Bąkowska. y Teressa. Jozef
Chorąży Wiski Pułkownik. Jan. Franciszek
y Wacław.

* Walenty Wilczewski sędzia ziemski
Malborski z Wiktoryą Kalksztein zpłodził
corkę Jozefę Alexandra Cyłowskiego małżonkę i
dwuch Synow i Piotra i Antoniego.

Piotr Wilczewski sędzic Malborski z Ma-
ryanną Białobłockiego zrodził zostawił potom-
stwo corkę iedną Maryannę i Synow dwuch:
Tadeusza i Mateusza.

Antoni Wilczewski drugi Syn Walentego
Sędziego Malborskiego z Wiktoryi Kalksztein
urodzony dziedzic Kredyt Kassy Nowodzynskiey
weszedł w śluby małżeńskie z Brygittą Orło-
wską z uprzywileyu Dobrowolnego z ktorą spło-
dził corkę Maryannę y Synow Piotra i Anto-
niego Wilczewskich.

Wilczewskich
Tom 6.
No 7mo

Genealogia Domu Starożytnego JWW Wilgow do Heraldyki Tomu 6.

242
427

* Wilga herbu Boncza w Rawskim i Ruskim woiewodztwie. Linia Wilgow

Linia Wilgow piszęca się z Gozimierza ma ten początek, Mikołay Wilga Krolowey Bony Stoły marszałek, miał Oyca Grandolę na Cwowię w roku 1518, zmarłego, Matkę Rożę Zaurszankę, Ta po Smierci męża poszła za Mikołaia Gozimierskiego z ktorego urodził się Syn Balcer. Balcer Wilga, przeniosł się z Rawskiego na Wołyń, miał za Sobą Korbutowne Sędzianke ziemską Chełmską, z ktorą spłodził Kryztofa, ten z Chrząstowskiey, Adama Męża Rycerskiego, ktory w Lipowcu fundował Dominikanow 1640, Roku Okolski Herb: Hond: fl: 87 zona iego Domaniewska z ktorey Syn był Balcer, pamiętny żołnierz i Rycerz, podczas Tureckiey woyny za panowania Jana III. Sobieskiego Krola, miał swoią Pancerną Chorągiew, zaslubiwszy się z Lubomirską Starościanką Dymirską, z niey spłodził trzy corki, iedna szła z Kazimierzem Jełowickim Starostą Uwnieckim, druga z Kruszyńskim Czesnikiem Owruckim, trzecia z Humienieckim Podstolim Latyczewskim, i Synow dwoch, Kryzstofa Czesnika

Bracławskiego

Bracławskiego i Rzeczyana[mi] Podstolego
Żomirskiego, porucznika Pancerny znak-
iego Rudwanowskä Adam Wilga za cza-
sow Zaporockiego, Mikołay Wilga w ura-
gach swoich woyczyznie mianych wsię
od Zygmunta Augusta Króla Starost
Ostrołęckiej, osiadł w Xięstwie Mazo-
kim, pisał się z Czeynowa miał za
Sobą Annę Głowską Alexandra Wo-
iewody Potockiego corkę z niey spłodził
ka Corek i Synow Andrzeia ten we
Xiążęcia Elektora Brandeburskiego
woienny, długim lat przeciągem
prowadził, wziął w nadgrodę Gene-
ralskiey, Anna Danowiczką, syna
ma iednego powiła Kacpra ten
także w łonie Rycerskiey sławy
szukaiąc, został Pułkownikiem,
a z Heleny Moierowny, zostawił
Jonasza, Andrzeia, Jakuba, Florianą,
Fabiana, Jana Franciszka, ktory
torem idąc przodkow swoich, w cu-
dzoziemskich murrowych kam-
paniach młodo swe lata prze-
pędził, a za Króla Jana III. Sobies-
kiego, i Augusta II. woyskowych obo-
zach mężnie stawaiąc zasłużył
sobie Pułkownikostwo, potym
był Podkomorzym Derpskim y
Generałem Maiorem woysk Ko-
ronnych. Złączył się dożywotnie
z Teofilą Jarmelską Podstolanką
Podlaską herbu Slepowron z kto-
rą spłodził trzech Synow Feli-
xa, Woyciecha, i Ludwika, ktory bezżenny zeszli, i corek
kilka to iest Alexandrę, Ożarow-
skiego starosty Łoiewskiego, Elżbietę
Trzcińskiego Kasztelana Raw-
skiego, Maryannę Karczewskiego

Kasztelana

Kasztelana Rynarskiego Łę-
czyckiego, i Eleonorę w pa-
nienstwie zmarłą Ludwik
Wilga Woiewoda Czerniechow-
ski: Starosta Grabowiecki, Syn
Franciszka ktory w roku 1734.
był Marszałkiem Trybunału Ko-
ronnego, postąpił na Woiewodz-
two Czerniechowskie Ten z Mał-
żonką swoią Marya Potocką Sta-
rościanką Lwowską —
zostawia potomstwo, Synow
Joachima i Antoniego i Corkę
iednę Teklę Steckiego chorążego
Koronnego małżonkę.
Joachim Wilga Syn Ludwika
Woiewody Czerniechowskiego
wszedł w śluby małżenskie z Ka-
zimierą Potocką Starościanką
Tłomacką

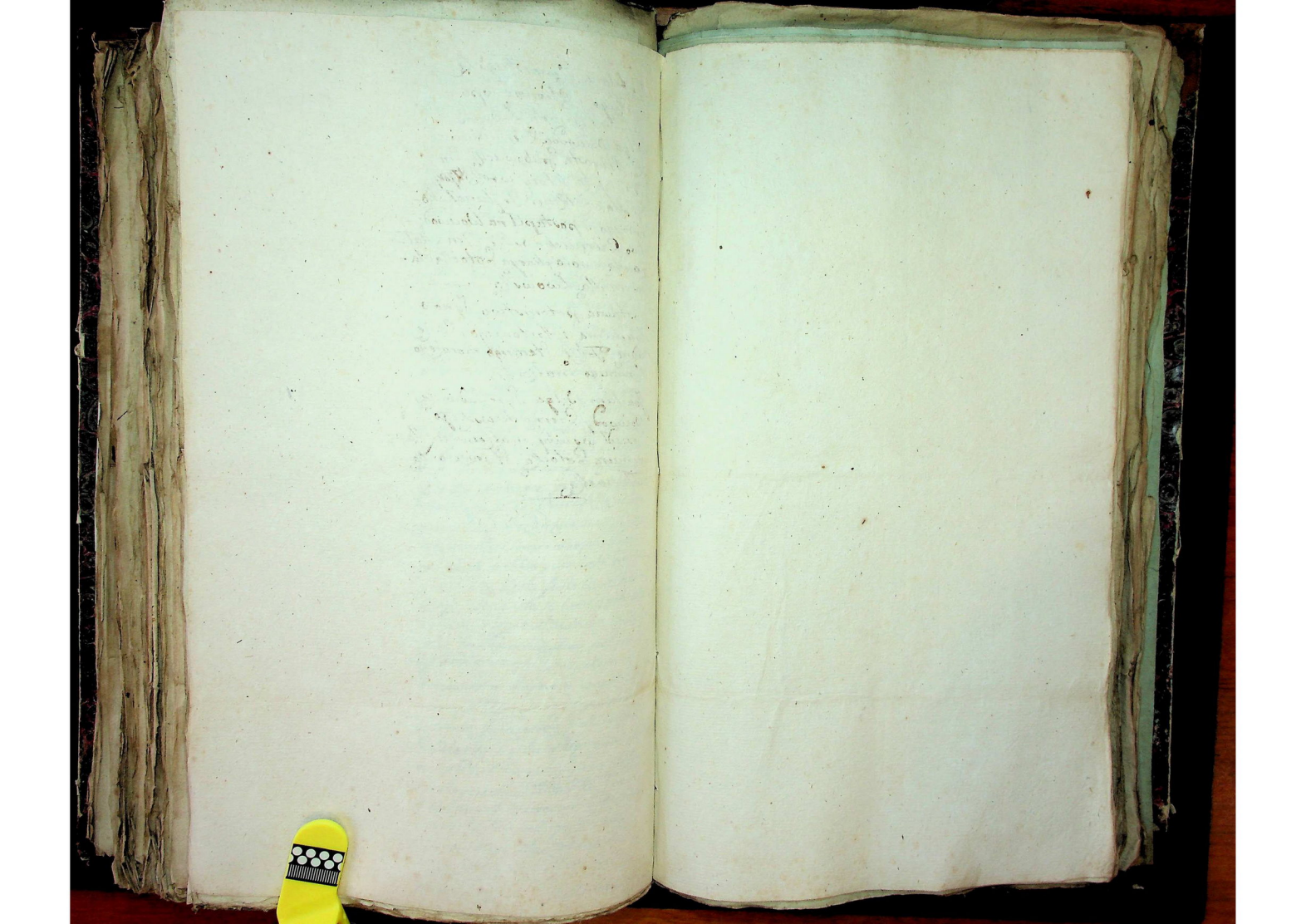

BIBLIOTEKA GŁÓWNA UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO

M 9115

Larissa Herb

Urodzonych Wilichowskich.

Powinny bydź dwa lemiesze podle siebie, Końcami do gory i ostrzem na bok obracane, w czerwonym polu, na hełmie trzy pióra strusie. — Tak go opisuią Paprocki w Gniazdzie 402. Okolski fol. 263 — Okolski tom 2 fol 29. Klejnoty fol. 63. z iakiey okazyi, i kiedy ten herb nadany Paprocki in Mł. dorozumiewa się, że od Larissy miasta, w Tessalii imienia tego nabyt, iescze przed Narodzeniem Chrystusa Pana — Boy bowiem Sarmatowie Mezi rozsadzie, wspadszy do Włoch, z Tessalii Larissy Miasta, w dobyciu wiele ludzi nabrali, w Krotce Sarmacya nowemi osadzona, która przedtym mało co pożytkowała dla niewygodzia uprawiania roli, żyzna została & temu kiedy który największym był prawdem do tey żyznosci, nadano w

Herbie

241

w herbie lemiesze — Vc Paprocki o początkach tego kleynotu dwoiakie swoie zdanie przytacza — Pierwsze Piast prawi na tron Polski wyniesiony, matki swoiey familiantow, tym uczcił herbem, poswiadcza mu Tyłkowski in dedicat. y inni — Drugie Jaromir prawi Xiążę Czeskie, uchodząc przed bratem Wratysławem do Bolesława smiałego Krola Polskiego przyszedł, Wratysław, niekontentuiąc się tym, że brata z Czech wygnał, ieszcze za nim sciągaiąc z woyskiem w Polską się zaciekł Vc. Jankała Laryssę Hrabię czytał Paprocki w nowych przywileiach w roku 1264. Hrabia Chrzschonus Laryssa Podczaszy Kaliski w tymże roku. — Do tąd o herbie Larissa z Niesieckiego herbarza.)

Wypis o Domie Urodzonych z Wilichowa, Wilichowskich do Tomu Szostego Heraldyki podany. —

Dom starożytny Wilichowskich iest dwoiakiego herbu iedni są herbu Larissa który iest wyżey odmalowany i opisany. — Drudzy są herbu Korczak — Tu następuie o tych ktorzy są herbu Larissa Niesiecki w Tomie trzecim fol: 30 i 31. opisuiąc herb Larissa o początku tegoż tak pisze. Z iakiey okazyi y kiedy ten herb naby y nadany, nic pewnego między Autorami nieznayduie — Parisius in M.S. dorozumiewa się, że od Laryssy Miasta w Tessalii imienia tego nabył — ieszcze przed Narodzeniem Chrystusa Pana — Gdy bowiem Sarmatowie Mosi nazwani wpadłszy do Włoch Tessalii y Laryssy Miasta, w zdobyczy wiele ludzi nabrali, w krotce Sarmacya niemi osadzona, ktora przy tym, mało co pożytkowała, dla nieumiejętności uprawiania

uprawiania roli, żyzna została, iakoż utwierdzać zdaie się to Ovidius libris tristium elegia 10 gdy o nieurodzaiach w Sarmacyi mowi, aspiceris nudos sine fronde, sine arbore campos. Vc Temu tedy który naywiększym był powodem do tey żyzności, nadano w herbie, lemiesze — albo znać mowi, w ten czas nadany, kiedy Sarmatowie, częstemi Rzymian wycieczkami zirytowani, wpadszy do Włoch, miast kilka dobywszy z ziemią ich zrownali, a potym mieysce to zorawszy, solą zasiali. — Wynalazcy tego sposobu, w nadgrodę lemiesze w herbie tym sposobem iak widzisz ułożone są dane — To Pariscus z swego domysłu. Paprocki o początkach tego Kleynotu dwoiakie swoie zdanie przytacza. — Pierwsze: Piast prawi na tron Polski wyniesiony, matki swoiey familią ow tym uczcił herbem — Poswiadcza mu Tyłkowski in dedicat. i inni, lubo Okolskiemu się, to nieżda — Drugie: Jaromir prawi Xiążę Czeskie, uchodząc przed bratem Wratysławem do Bolesława smiałego Krola przyszedł — Wratysław niekontentuiąc się tym, że brata z Czech wygnał ieszcze za nim ścigaiąc z woyskiem w Polskę się zaciekł. Wyprawił się przeciw niemu Bolesław, gdzie ciągnąc z woyskiem napadł na człowieka, dwa lemiesze do kowale dla naprawy niosącego, wdawszy się w dyskurs z nim Krol, nietylko to od niego usłyszał, że go przez lat iako świadomy tam wszystkich ścieszek obiecał szczęśliwie przeprowadzić ow człowiek, ale też aby do zwycięstwa dopomoc.

Przeddniem.

Przedednim tedy szotgaiącą do Obozu Cześkiego gdy na
ubespieczonego y snem twardym zmorzonego nieprzyiaciela
la trofeft, wszystkie im konie zabrał— Co Bolesław obaczy
wszy ruszył z woyskiem na Czechow i z koni wyzuł
i iarzce rozyganych, snadno zwyciężył— Lnetor za
ustawą Laryssie takiż miał zwać przodek tego hetm
też same lemiesze w herbie nosił pozwolenia, któ
przedtym dzwigał— Iantata Laryssę Hrabię czyt
Paprocki w swych prywileiach w roku 1264. Hrabia
Choscharow Laryssa podawszy Kaliski w tymże roku
z autora także Anonima powiada Paprocki, że
za ich instancyą zydzie wielkie otrzymali byli przywi
u tegoż Xiążęcia — Herbowni Procholaty — Damasze
Modaleński, Mendalski, — Wilichowski — Zdanowski
f: Dotąd wypisanie z Herbarza Niesieckiego Tomu Tr
ciego f: Teraz nastąpuie o Familii Urodzonych Wilicho
skich hebu Laryssa. aż do wtym czasie żyiących o
O tym Domie lubo dawni autorowie przez niewiadom
mość opuścili, a także maiący swoie ziemskie Szlacheckie
posiędze w rożnych woiewodztwach, na Rusi w Podlasiu
w ziemi Drohickiey, Bransickiey, ziemskie Szlacheckie
posiędze, co zaś własczaią i dowodzą Akta ziemskie i grodzkie
w rożnych tamże zapisanych tranzakcyach— Z tych pod
innych dawnieyszych wspominaią, Adama Wilichowskiego
Za Panowania Króla Władysława Czwartego po którym
byli, Jan i Franciszek Wilichowscy, ci podpisali Akt
Króla

Króla Michała Korybuta 1669. roku z Woiewodztwem
Podlaskim, Jan Wilichowski, miał Corke Maryannę
y Syna Piotra Wilichowskiego— Do Franciszka
Wilichowskim był Wawrzyniec sterilis i Grzegorz, który
osiadły na Dziedzictwie Ozycowskim w Podlasiu w ziemi
Drohickiey, miał dwie Corki: Katarynę Zamoyską i Mary
annę w młodym wieku zmarłą y Synow trzech, Woyź
cha Jerzego y Mateusza Wilichowskiego w Pod
siu maiących swoie dziedziczne Szlacheckie posiędze
Po Woyciechu Wilichowskim, zostali Synowie, Kazi
mierz y Józef Wilichowscy. Józef Wilichowski miał
Syna Marcina, a quo proles ignota — Tomasz Wili
chowski w Ziemi Drohickiey osiadły, od którego dal
sza procedencya w Kronice nadesłana umieszczona w
Druku będzie— Takową genealogią o Domie Wil.
Wilichowskich umieścić w dziele moim Heraldyki Tomie
Szostym zaczęcem. Datum w Warszawie dnia 23. Mie
siąca Stycznia Roku 1822.

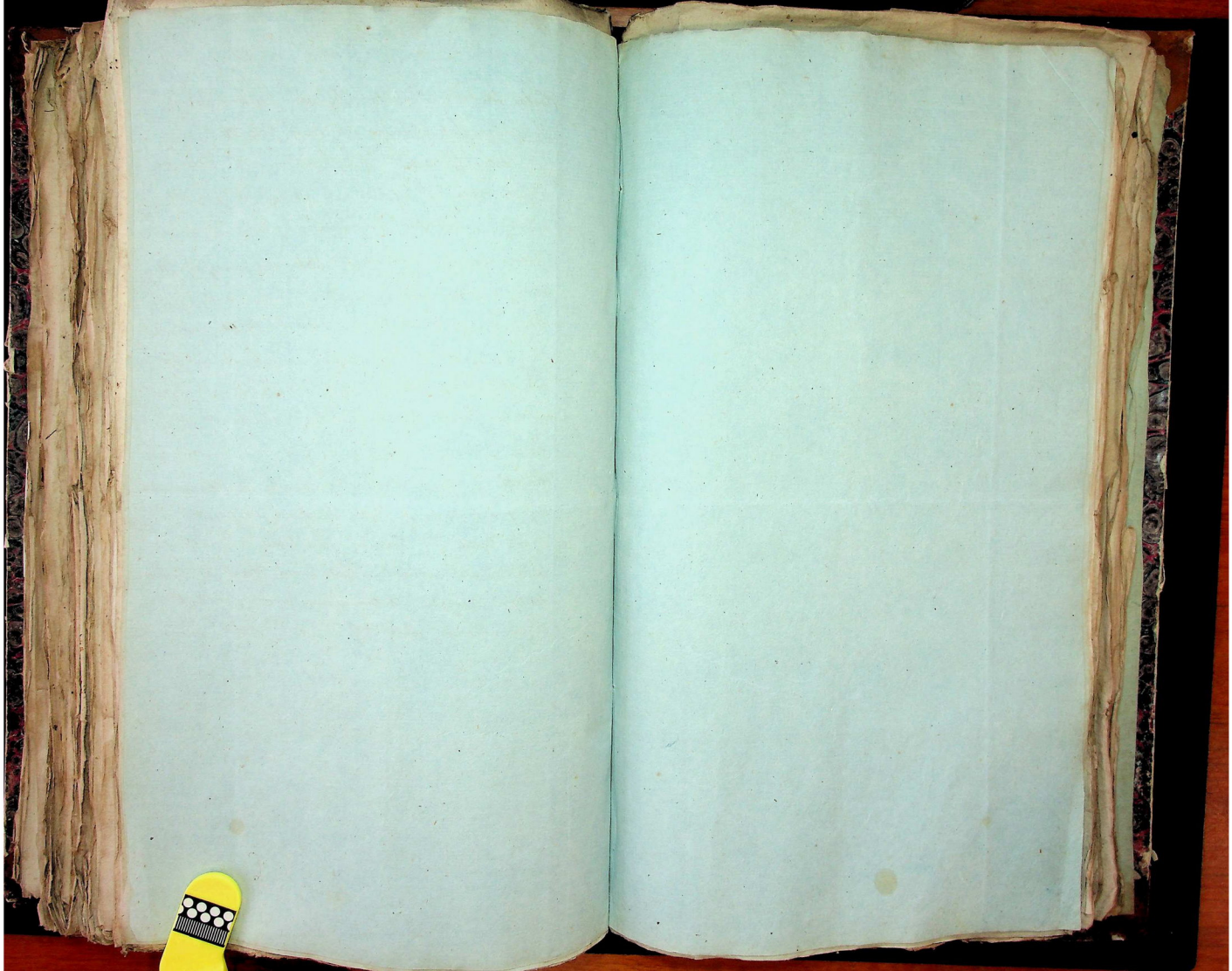

Procedencya Domu Starożytnego JWW z Wilkanowa Wilkanowskich do dzieła Heraldyki umieszczona. ~~Tom 5.~~ Herbu Lis

Przodkowie domu tego byli w wysokich honorach u starożytno-
ści Polskiey; albowiem Fulko był Woiewodą Krakowskim,
o którym Paszko, czyli Paprocki. Piotr Biskup Wrocław-
ski na Mszku, po Janie Jastrzębczyku obrany, za Bolesława
Króla Śmiałego, który umarł 1072, według Długosza. Fulko czy-
Pełka, iak mu na Chrzcie dano Słowiańskim językiem, Biskup
Krakowski, posiadł tę Katedrę 1187, według Miechowity u Nakiel-
skiego. Mikołay brat rodzony Fulka, Biskupa Krakowskie-
go, był Woiewodą Krakowskim i Starostą, wielkiey potęgi Se-
nator, iż ze z bratem swoim, całem prawie natenczas Królestwem
władali, umarł 1207. według Starowolskiego, a wzięty był na Bi-
skupstwo 1218. według Okolskiego. Fulko z Kozich głów Kasz-
telan Krakowski 1194 o którym Paprocki. Fulko Arcybi-
skup Gnieźnieński, syn Mikołaia Woiewody Krakowskiego,
1234. Janicki, a z do lat 10. wspomina go Długosz. Mikołay
Woiewoda Krakowski w roku 1250. Mikołay Biskup Po-
znański, umarł świątobliwie 1273. Długosz in Vit. Episc:
Posnani: Piotr Woiewoda Sieradzki 1288. Nakielski w
Miechow:

Miechow: Szwaszko Mzura, Kuchmistrz Mazowiecki
1387. Paprocki. Swiatopełk Woiewoda Łęczycki. Katalog Jęd-
rzeiowski. Piotrosław Kasztelan Krakowski, umarł 1319 Pa-
procki. Swiatopełk Woiewoda Sieradzki 1372. Miechowita et
Paprocki. O imieniu tychże Wilkanowskich, pisze Okolski
z Paprockiego, i wswoim zyciu zaznanych tom 2 fol. 126.
Wilkanowskij a Wilkanow, in Vissogrodiensi districtu, post
modum in Plocensi, Gostinensi Ciechanoviensi. Nicolaus
vir fortis quo immortalem sibi adeptus est gloriam, à
posteris laudatur, Ad Toruniam et Cueltum in praesentia
Casimiri Regis sub Petro Dunin, praecipuam consecu-
tus est laudem. Hunc Cromer: 28 lib: meminit, Sterilis
decessit. Adamus germanus suus, qui vincendi et vivendi
finem praestolabatur jucundium. Huic Casimirus ratione
fidellissimorum servitiorum, Castrum et Oppidum Nidburg
cum Villis, et magnam pecuniae summam concesserat,
1467, ad Olivam pugnanti. Meminit hunc Crome: lib:
26. Erat numerus militum non exiguus cum Adamo
Villkanovio, Cruciferos vastantes Masoviam, ex muni-
tione Dzialdovien: fudit, dispersit, idem Adamus Ni-
derfugiensis et Sarnoviensis Capitaneus. Bielsc: fol:
434 Anno 1464 Reliquit filios, et filiam Zbignie-
vam, Drzengovii Castelani Ciechanoviensis conjugem,
que genuit illi Archyepiscopum Gnesnensem, ex

Palatino

Palatino Masoviensi. Nicolaus filius 1. Adami,
Archidiaconus Gnesnensis, Plocensis, Varsaviensis Ca-
nonicus, Administrator Episcopatus Plocensis, vir
literatissimus. Nihil doctrina praestantius est, nam
praestat, ut etiam praeteritis seculis vixisse videa-
mus. Adamus alter filius Ordinis S. Francisci de
Observantia. Mathias Cognominatus Vilczek, Zbigneus
quartus filius in Prussia, tenuit bona Wiecwinsko Ar-
morum Prus, Castelani Plocensis filia, reliquit filiam,
Joannam, Dzialynski Castelani Chelmnensis conjugem.
Chrycenius seu Chrystianus quintus Adami filius, qui
tenuit bona in Masovia, in Plocensi Gostinensi Cecha-
noviensi districtu, post heroicos actus in Castris et Ja-
dicis ex Dłuzniowska Zawiszanka, Castelani Plocensis
et Capitanei Vissogrodensis filia, reliquit Adamum
filium, et Annam Lochowscii Trybuni Lovensis,
Dorotam Zaluscii conjuges. Adamus Christiani fili-
us magni ingenii vir, Augusto Regi dilectus, Castelanus
Vissogrodiensis, Oyscensis, Plocensis, postmodum Ciechano-
viensis Praefectus. Erat vir in consilio gravis et plurimi
consilio ejus directi, reducebat Reginam Bonam ex manda-
to Regis in Silesiam. Ex Sobocka armorum Doliwa, Thomae

Judicis

Judicis Lenciciensis filia, suscepit filias sex, et filios duos. Albertus 1 filius, in exteris nationibus educatus, cum profectu eximio rediit, Sigismundi Augusti, Henrici, et Stephani, Regum temporibus, munia in Comitiis dextre obibat. Sub Interregno Nobilitas Vissogrodiensis Terre, dum Castellani dignitas vacaret, illum in Castellanum elegit, quem Stephanus Rex confirmavit illo recusante. Cum Hedvigi Maciejowska, armorum Ciolek, Palatini Lublinensis filia, reliquerat Nicolaum, Stanislaum et Petrum. Nicolaus alter filius Christiani, vir fortitudine corporis et animi precipuus. Habuit filium Albertum, et filias tres ex Catharina Mdzewska, Vexilliferi Plocensis filia. Sorores illorum erant, Helizabeth Ciemniewska, Agnes Olkuniy Piekarska, Anna Ossobucii, Catharina Dybowscii, Dorothea Szymaňkowscii, Hedvigis Cieciersey, conjugies. Stanislaus Castelanus Visogrodiensis. Nicolaus Pincerna Visogrodiensis. Petrus Wilkanowski, qui cum tribus, supra nominatis, subscripsit Electionem Vladislai IV. ex terra Visogrodensi. Jatu Ukaię taką procedencią.

<u>Wilkanowscy</u> herbu <u>Lis</u>, piszą się z Wilkanowa w Wyszogrodzkiey

w Wyszogrodzkiey Ziemi. Woyciech Wilkanowski, Woiewoda Rawski, miał brata rodzonego Mikołaia, Ten Woiewoda bez potomnie umarł, spadła sukcessia na Mikołaia, i siostry rodzone Elżbietę Ciemniowską, Katarzynę Dybowską, bez potomnie zeszłę, iako <u>patet</u> z działu Anno 1600. Sabatho in Vigilia Festi Visitationis B. V. Mariae coram Actis Castrensibus Lanciciensibus zeznanego, co się maiętnościami <u>Szarp. Ploszczynow</u>, Roguzno, poniegdy Jadwidze Sobockiey, niegdy Stanisława Hrabi <u>z Gorki</u>, Woiewody Poznańskiego, żonie bez potomnie zeszłey, sukcessyą na Dom Wilkanowskich spadłę, dzielili. Mikołay z Katarzyną <u>ze Srzedzewa</u>, miał synow czterech: Woyciecha Podkomorzego Wyszogrodzkiego, Adama, Stanisława, i Mikołaia Czesnika Wyszogrodzkiego. Mikołay Czesnik, z Anną <u>Walewską</u>, herbu <u>Kolumna</u>, Hieronima Walewskiego Łowczego Łęczyckiego, z Agnieszki <u>Widawskiey</u> spłodzoną corką, a siostrę rodzoną Zofii, Alexandra <u>Warszyckiego</u>, Krystyny Woyciecha Sarnowskiego; Maryanny, pierwszego Alexandra Bykowskiego, powtornego małżeństwa Golińskiego; Katarzyny Stanisława Rychłowskiego, małżonkami. Ten Mikołay z Walewską zostawił potomstwo.

Woyciecha,

Woyciecha, który z Jzbińskiey zostawił Józefa sterilem, córek dwie, Mikorską i Chamiecką. Jana także sterilem, Potym zaś trzeci syn Mikołaia Alexander, który z Maryanną Jana Maiewskiego, Kasztelana Brzezińskiego, herbu Pogończyk, z Lątowskiey, Kasztelanki Brzezińskiey urodzoną, procreavit synów trzech, córek dwie. Pierwszego Mikołaia, Podczaszego Rawskiego, który z Zofią Zapolską, Podkomorzanką Sieradzką, zostawił Jana Stolnika Jnowłodzczławskiego sterilem, który był Kommisarzem z Woiewodztwa Łęczyckiego, do Radomia, za Laski Wielopolskiego, Woiewody Sędomirskiego. Ten siostrom rodzonym zostawił substancią na podział. Magdalenę Kempowskę, Secundo Łuszczewskę. Joannę Chełstowskę Pisarza Grodzkiego Rawskiego małżonkę; Eufrozynę Krosnowskę, od którey Jan Krosnowski iedynak. Drugi syn Alexandra Adam, z teyże Maiewskiey, ten z Elżbietą Grzybowską herbu Prus, Franciszka Grzybowskiego, Kasztelana Jnowrocławskiego, z Katarzyny Gabryela Prazmowskiego, Pisarza Ziemskiego Warszawskiego córką, zostawił synów czterech, Franciszka Pisarza Ziemskiego Łęczyckiego, który in Anno 1740 był Deputatem z Woiewodztwa Łęczyckiego na Trybunał Koronny, ten z Maryanną Łaszewską herbu Zeliga, Łowczanką Wieluńską

z Jadwigi

z Jadwigi Niemojewskiey herbu Wieniawa spłodzoną córką, procreavit Prakzedę, Salomeę, i Antoniego. Drugi syn z Adama z Grzybowskiey, Antoni, Dziekan Kollegiaty Unieiowskiey i Officyał, za Xiężęcia Krzysztofa Szembeka, Arcybiskupa Gnieznieńskiego; Kustosz Łęczycki, Proboszcz Drzbiński i Officyał, za Xiężęcia teraźnieyszego Arcybiskupa Gnieznieńskiego, Komorowskiego. Trzeci Michał, ten z Grabską, herbu Wieniawa procreavit Annę. Czwarty Stanisław, który z Myszczyńską procreavit Marcina i Adama. Córki Alexandra, Skrzyńska od którey Domicela Dąbrowska, Woyskiego Brzezińskiego małżonka. Druga Radoszewska sterilis.

Z tym Domem zachodzą liczne Kolligacye Domów, iakoto Trzcińskich, Podolskich, Jeżewskich, Mikorskich, Załuszewskich, Ciecierskich, Borzęckich, Kruszewskich, Wilczyckich, Szydłowskich, Samońskich, Zielińskich, Gembickich, Butowskich, Kossowskich, Głembockich, Marklow, Rychłowskich, Kietczewskich, Broniszów, Górskich, Zbonińskich, Trzebińskich, Mikorskich, Meszyńskich, Poniatowskich, Szypowskich, Stokowskich,

Gawrońskich.

Gawrońskich, Puchałow, Wysockich, Byszewskich, Dzier-
bickich, Wyszyckich, Szemińskich, Rudzyńskich, Ostroro-
gow, Rusockich, Jezierskich, Naszymskich, Bobrskich,
Bogtewskich, Gąsiorowskich, Sobolewskich, Orzelow, Jarzy-
now, Olęckich, Cieciszewskich, Maczyńskich, Łątskich,
Krasińskich, Bratoszewskich, Niszczyckich, Szatapskich,
Pisarskich, Ługockich, Wysockich, Lipskich, Wierzbow-
skich, Ławskich, Olewińskich, Psarskich, Wierzchleń-
skich, Pstrokońskich, Lubińskich, Bardzińskich, Wol-
dowskich, Rytelskich, Taczanowskich, Olszańskich, Ko-
mińskich, Łodzińskich, Broniewskich.

Poprzedniczka Domu
JWW. Wilkanowskich
w Dziele Heraldyki
umieszczona.

Tom 6

Zarzecki [illegible] z [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Remer [illegible]
[illegible]
[illegible]

Genealogia Domu WW: Wilxyckich do
dzieła Heraldyki Tomu Piątego.

Wilxycki herbu Nałęcz
w woiewodztwie Łęczyckim i
Sieradzkim oraz księstwie Mazo-
wieckim. Z tych Franciszek Wilk-
xycki towarzysz znak włoszki, w woiewodztwie Łęczyckim miaiący
dziedzictwo, ten z Franciszką
Leszczyńską podstolanką War-
szawską dobr Zaborowskich w tey-
ziemi będących dziedziczką, z tey
zostawił syna Ignacego cześnika
Orłowskiego, który z Maryanną
Tucholczanką herbu Korab
Piotra Tucholskiego podkomorzego
Malborskiego i Ludwiki z
Kiczewskich małżonków córką.
spłodził: ~~4 [illegible]~~ + Ludwikę
Konstantego Kruszyńskiego
herbu Prawdzic Podkomorzego
Nadwornego Króla Jmci Pruskiego
małżonkę z którym potomstwo [illegible]

+ Ludwiką 2. Petronellę
3 Agnieszka za Jakóbem
Kamockim [illegible]
[illegible]
[illegible]
4. Zofia za Józefem [illegible]
[illegible]
[illegible] 2 [illegible]
[illegible] Kunegunda

oczterych: Paulę, Teodorę, Helenę, i Rozalię, syn jeden Józef Kraczyński. Ignacego zaś Wilczyckiego cześnika Orłowskiego synowie:

3 Michał Wilczycki kanonik

4. Jan Wilczycki proboszcz katedralny Chełmiński i Archi-prezbyter Toruński.

5. Antoni kanonik.

6. Jakub kapitan.

1. Piotr Wilczycki cześnik Orłowski z Maryanny Orsettówny z której spłodził 3. Karolinę 2 z Maryanny [illegible] syna jeden Benedykta

2. Józef Wilczycki z Johanny Jackowskiej córki Alexandra Jackowskiego i Maryanny [illegible] córek 2ch [illegible] w possessyi Zaborowska

Tegoż domu dawniej N. Wilczycka była za Adamem Leszczyńskim herbu Belina w Rawskim województwie. Także Maciej Wilczycki był Jezuitą a N. Wilczycki proboszczem Piotrkowskim, kanonikiem katedralnym Gnieźnieńskim, a potym Suffraganem i Prezydentem Trybunału Koronnego.

Genealogia Domu
Wiel: Wielkiey
Kich do Dziela
Ktora Dyshi Tomu
Drugiego.

Nota o Winnickich herbu Sas.

Winnicki Marcin z tego Josef Winnicki z Joressą ~~Krzyżanowską~~ spłodził Synow trzech ~~August~~ Jozefa, Augusta Jakub Tomasz ochrzczonni —

Legitymacya Ur. Jozefa, Augusta, i Jakuba Winnickich na Rusi Żyjących Aº 18... do R... Podana

Winnicki herbu Sas: ktory iest takowy: miesiąc żołty na tarczy iak na nowiu rogami obrocona prosto do gory obrocony na każdym rogu iego gwiazda, a z samego śrzodka iego strzała żelezcem prosto do gory wyrychtowana, w polu błękitnym, na hełmie nad Koroną pawi ogon ktory strzała przeszywa z prawey strony tarczy w lewą.

Tak go opisuią Paprocki w Herbach fol. 547. Okolski tom 3 fol 195. Niesiecki Tom IV fol. 43 Początek herbu tego z Saxonii do Węgier przeniesiony z tąd Hrabia Hugo z niemałym rycerstwem do Lwa Xiążęcia Ruskiego przybywszy i zwyciężywszy z Litwą, Mazowsze spustoszywszy, gdy w nagrodę swoich Rycerskich dzieł, krom inszych podarunkow, iescze mu i Korona swoią bliską oddała w małżeństwo, osiadł na Ruskich krajach, i w potomkach swoich różnych familij ktore się tym herbem pieczętuią z tąd się Oycem — Przympisze Paprocki iakoto: z Brzezniczy Sas Brzezniccy, z Dzieduszyc Sas Dzieduszyccy, z Janow Sas Jaworscy, z Manastyrzysk Sas Manasterscy podobnież z Winnicy Sas Winniccy z zarukami ob... rych Niesiecki w Tomie Czwartym fol. 539 opisuie ...~~...~~ ... Winnicy ... osiedli orz... ... Ruskiey ... Jan z Winnicy ... 1436 podpis ... Winnicki chorąży Lwowski ... fol. 1140 — Z tych ... Brzesku, co zaswiadcza ... wolegii

z ... Rusi przeniesli się do Wielkiey Polski, i ... Mazowsza wszyscy zas się iednego herbu Sas — Z tych ...

w religii Ruskiey Uniackiey Innocenty Sas Winnicki był

był Władyką Przemyskim — Jan Winnicki potem

następnie Władyką Przemyskim — Jerzy Winnicki

Metropolitą Ruskim — Ci w późnieyszym czasie wielu

byli na różnych urzędach, [illegible] dziedziczne

possessye mając na Rusi, w Przemyskiey ziemi w

Wielkiey Polszcze i w Mazowszu [illegible] ziemskie

i grodzkie wspominają i z ych [illegible]

wszystkich Jan Sas na Winnicy Winnicki w

Przemyskim osiadły zapamiętany zostawił synów [illegible]

Pawła, Franciszka i Michała — który przeniósłszy do Wielkiey

Polski tam nabył dóbr zwanych Góra i Zelechowo w Po-

znańskim województwie [illegible] dekre

ment Reformacyi czyli zapisanie [illegible] Dorocie

Sadowskiey na Summę [illegible] Actum

in Castro Posnaniensi fer. 2da post fm. S. Bartholomei Apli

A.D. 1571 Nlis Nicolaus Winnicki bonor. Gora et Zelechowo

haeres. Uxori suae Gnae Dorotheae Sadowska Nlis Jacobi filiae [illegible]

summam [illegible] Reformat. [illegible]

syn był Jan Winnicki który [illegible] Władysła-

wa [illegible] z [illegible] Przemyskim, od tego dalsze potomstwo

[illegible] — Franciszek Winnicki osiadł w Mazowszu

który [illegible] ten miał Tomasza, który spłodził

Andrzeja ożenionego z Anną Pawłowską ci zostawili syna

Mateusza co potwierdza [illegible] w [illegible]

[illegible] Dominicum [illegible] A.D. 1741. [illegible] Mathaei [illegible]

[illegible] Andreae Winnicki et [illegible] Annae Pawłowska [illegible]

[illegible] atq. [illegible] Martianna Gierwatowska [illegible] Jacobi

Gierwatowskiego

Gierwatowskie [illegible] Catharina [illegible]

[illegible] Casimir Adalbertus —

Mateusz z Winnicy Winnicki syn Andrzeja

z tąż Marianną Gierwatowską miał syna Franciszka

[illegible] Winnicki który pojął za małżonkę Salomeę Mierzyń-

skę Łukasza córkę co świadczy [illegible] in Castro

Regni Varsaviensi facta [illegible] Marjanna [illegible]

ja A.D. 1766. z tąż małżonką zostawił potomstwo.

Paweł z Winnicy Sosnicz Winnicki syn Jerzego

który osiadł w Przemyskiey ziemi [illegible]

ten miał syna Stefana, który ożeniony z Bogumiłą

Zebrowską Jana Zebrowskiego córką co zaświadcza

zapis tegoż małżeństwa uczyniony in Castro Premi-

sliensi fer. [illegible] post Dom. [illegible] A.D.

1647. Nlis Stephanus Sosnicz Winnicki No-

bilis Pauli Winnicki filius [illegible] ipse Nli Bogumilae

Zebrowska [illegible] Joannis Zebrowski [illegible]

[illegible] summam [illegible] Reformat. Tenże Stefan

Winnicki spłodził synów [illegible] Macieja Stefana

i Andrzeja.

Maciey Sosnicz Winnicki syn pierwszy Stefana, oże-

niony z Anną Jasienicką co potwierdzi dyspens

wydane in Castro Premisliensi feria 3tia [illegible] A.D.

[illegible] A.D. 1708 [illegible] Mathaei

[illegible] Winnicki [illegible] Stephani Winnicki filii

Sosnicz Winnicki [illegible] Conjugio

atq. [illegible] Anna Jasienicka [illegible] Maciey Winnicki

[illegible] Adalbertus [illegible]

460

syna Stefana który pozostały na elekcyą Michała Korybuta Króla z województwem Ruskim co zaświadcza konstytucya 1669 R^u o suffragia gdzie był dwoch Synow Stefana i Gabriela — Andrzej Winnicki syn drugi Jan tenże manapna za Bła[illegible] ziemi Ruskiey [illegible] Anna za Antoniem [illegible] z dziedzicem Przemyslem Stefan syn Stefana [illegible]

Andrzey Winnicki syn Stefana ten także pisał się na elekcyą Michała Króla z województwem Ruskim.

Sozowa Winnicki
Stefan syn Macieja ten przez Konstytucyą 1670 fol. 27. w pamięci, ten zostawił Syna Marcina który był syn dwoch Synow Józefa i Jana — Józef Winnicki Syn Marcina [illegible] przed Aktem Mazowieckim za parwaniem Augusta Wyd[illegible] [illegible] Augustowskiego z Teresą [illegible] Zawiskiego herbu Dołęga z tej spłodził Synów 3. Józefa [illegible] Augusta. Trzeciego Jakuba Tomasza — Józef [illegible] Winnicki syn Józefa i Teresy [illegible] małżonków, wnuk Marcina, Prawnuk Stefana, Praprawnuk Macieja Sozowa Winnickiego który zaświadcza autentyczna [illegible] tylko [illegible] którą legitymacy [illegible] Szlacheckiego [illegible] Józefa Winnickiego [illegible] dokumentami [illegible] Oeraz [illegible] heraldy[illegible] [illegible] w Heroldyi [illegible] [illegible] tegoż dnia [illegible] [illegible] 9. 29 Septbr 1811 Roku

257

Genealogia domu Starożytnego Wielmożnych de Spensberger Wierogorskich herbu własnego do Tomu Siódmego Heraldyki 1822 Podana

Herb własny Spensberger

Tarcza w czerwonym polu, od dołu tarczy, na murawie czyli zielonej darninie, lew złoty stojący, w prawą stronę obrócony z ogonem w górę zadartym, w prawey nodze miecz w górę wzniesiony, a w lewey strzał pięć trzymający, widzieć się daie. — Nad tarczą hełm w polu — Nad tarczą hełm w prawą obrócony, czyli w szyszak szlachecki turniejski błękitno zasnędzony czerwono podszyty złotą koroną i kwiatami przyozdobiony, z łańcuchem złotym, wiszącym medalem. — Nad Koroną między dwiema czarnemi orlemi skrzydłami rozpostartemi, ku sobie obróconemi — lew złoty iak w tarczy opisany. Który herb od nayiaśnieyszego Leopolda Cesarza Rzymskiego I. przez Diploma Konserwacyi na Szlachectwo Państwa Rzymskiego Urodzonym de Spensberger Wierogorskim, ich sukcessorom, z płci męskiey y żeńskiey, mianym mieć mogącym, za zasługi ich dziadka i oyca woyskowe: oraz w Królestwach Węgierskim i Czeskim, w służbach cywilnych czynione, z przydanym nazwiskiem, w Polskim wyrazie, de Spensberger Wierogorski nazywani, wieczne mi czasy nadany, iako opisuie przywiley Cesarski [illegible] do akt

do aktow, czyli xiąg ziemskich Krakowskich do oblaty dnia piątego miesiąca Kwietnia roku Pańskiego 1806 Podany

Podanie do Heraldyki Ki[ęstwa] W[ielkiego] Szostego

Familia ta wiodąca swoy ród pierwiastkowy, z Rzeszy Niemieckiey, gdzie iego przodkowie, w czasie trwaiących woien, i radą i męztwem, zutratą maiątkow, odznaczeni, do Klejnotu Stanu Rycerskiego S[więtego] Państwa Rzymskiego wyniesieni zostali — Z tey linii pochodzą de Spensberger Wiorogorscy potomkowie, ktorzy od dawnych czasow w Czerwoney Rusi, osiadłości swoią maiący, są tamże znani, że pod chorągwiami, dawniey Rzeczypospolitey Polskiey y W[ielkiego] X[ię]z[s]twa Litt[ewskiego] i z Kraiu Lawą, przez swoią waleczność i znakomitość takżeż swoie, wie zasłużyli się swey oyczyznie

Nota
Do Heraldyki Tomu Szostego
O domie WW. Wisniewskich herbu Prus 2do

Wisniewski herbu Prus 2do Niesiecki w herbarzu swoim w Tomie IV fol: 557 w te słowa o tym domie pisze: w Lubelskim woiewodztwie i w ziemi Chełmskiey — Jan Wisniowski 1537. podpisał inter praesentes przywiley Rusi dany — Stanisław z Wisniowa Wisniowski, ktory z chwałą imienia swego woiował przeciwko Turkom za Rudolfem II Cesarzem w Węgrzech pod Sygetem, i w Wołoszech przeciwko Rozwanowi z Janem Potockim, w onym głosi Kamień grobowy w Krakowie u OO Franciszkanow. Starowol. in monum: — Tobiasza są treny wierszem Polskim wydane w roku 1583 — N. Wisniowski nazwany Owiesek. stanęła Mławski Papwcki o herbach fol: 175 — N Pawła Jabłonowskiego — Dorota Stanisława Borkowskiego herbu Nowina — Marianna chorążanka Pirska Piotra Drzewieckiego stolnika Chełmskiego matka — Dominik pisarz Przemyski, miał za sobą Bolezonki — Jan Baltazar Rzepińska — N. Joannę Strzegocka Straszycka — N. Wisniowski sędzia Nowogrodzki i z niey potomstwo — N. Wisniowski komissarz do granic z seymu 1638. Constt. fol: 31 — Walentyn i Jędrzey pisarz grodzki Chełmski z seymu 1647 naznaczeni do rewizyi xiąg Ziemskich Chełmskich i Krasnostawskich Constt.

Constit: fol: 38 był potym ten Jędrzey podsędkiem ziemskim Chełmskim i podstarościm grodzkim w roku 1667. Constit. fol: 27. i 35. a w roku 1676. sędzią ziemskim Chełmskim Constit. fol: 10 pisał się z Karniowa — Drugi Jędrzey Cześnik Chełmski 1667. Constit. fol: 23 — Mikołay pisarz grodzki Grabowiecki 1647. i poborca Constit: fol: 28. (: Dotąd znayduie się w Niesieckim:)

Teraz następuie dokładnieysza genealogia z dokumentami autentycznemi od wieku 15. aż do teraz żyiących osób, przezemnie zebrana i ułożona.

Jan Prus na Wiszniewie Wiszniewski w ziemi Łomżyńskiey osiadły, za panowania Zygmunta Augusta Krola który roku 1537. o którym pisze Niesiecki w Tomie IV. fol: 553. iż podpisał przywiley inter praesentes miastu Lwowi na Rusi. ten zostawił syna Stanisława.

Stanisław Prus na Wiszniewie Wiszniewski syn Jana, pułkownik Krolewski, woiownik sławny przeciw Turkom, pochowany w Krakowie u OO. Franciszkanow, o czym Starowol: in monum: ten miał synow trzech: Jana o którym będzie niżey — Drugiego Tobiasza męża uczonego umarł bezpotomny. — Trzeciego Tomasza, który osiadł w Wielkiey polszcze, tamże ożenił się z Anną Rogalińską co potwierdza zapis teyże uczyniony: Actum in Castro Posnaniensi feria secunda post dominicam Jubilate proxima anno domini 1582. Nobilis Thomas Wisniewski. Quia ipse Nobili Annae Rogalinska consorti suae in bonis Wisniewo summam 550 florenorum polonicalium Inscribit et Reformat. Od tych dalsza procedencya nie iest mi wiadoma.

Jan Owiesek Wiszniewski syn Stanisława o którym wyżey starosta Mławski, tego Paprocki w herbarzu swoim fol: 175. wspomina zostawił synow dwoch: Jana i Dominika. Corek trzy: Dorota za Stanisławem Borkowskim Marianna za Piotrem Drzewieckim stolnikiem Chełmskim, N. za Pawłem Jabłonowskim — Od Dominika syna Jana pisarza ziemskiego Przemyślskiego, ożenionego z Bolestraszycką potomstwo niewiadome.

Jan syn także Jana na Wiszniewie Wiszniewski miał za sobą Barbarę Krzepicką o czym Niesiecki w Tomie IV fol. 354. z tą spłodził synow trzech: Józefa, o tym będzie niżey Woyciecha który podpisał elekcyą Michała Korybuta Krola 1669 z woiewodztwem Lubelskim, o czym Konstytucyą od tego dalsza procedencya niewiadoma — Trzeci syn Jana Piotr Wiszniewski ten osiadł w Mazowszu i podpisał elekcyą Michała Krola z ziemią Ciechanowską, od którego był syn Franciszek ten miał syna Jana, po nim Daniel Wiszniewski rotmistrz dostawszy w Wielkiey Koronney. ożeniony z Barbarą Dembowską z tą spłodził synow trzech: Wincentego który z Anastazyą de Sleski zostawił syna Antoniego. Drugi syn Daniela Franciszek. Trzeci syn tego z Ignacy Wiszniewski których zaświadczaią autentyczne chrztu metryki.

Józef

* w dowodach tranzakcyi w Curia Regia Varsaviensi Sabbatho proxima festi S. Petri in vinculis anno domini 1699 —

Józef Wiśniewski syn pierwszy Jana z Krzepiłkiey urodzony, poiął za małżonkę Ewę Rumocką, z tą zostawił synów trzech; Stanisława, Jana stenlem i Zygmunta, od którego syn Maciey ożeniony z Jadwigą Załkiewską Stanisława córką, dziedzicem Pszczółkach w ziemi Ciechanowskiey osiadły, co potwierdza tranzakcya: in Arce Ciechanoviensi feria secunda ante festum S. Joannis Baptistae proxima anno Domini 1736. Z tąż małżonką spłodził syna Andrzeia.

Stanisław Wiśniewski syn Józefa, zaślubiony z Teressą Zawadzką Pawła Zawadzkiego i Katarzyny Zdzarskiey małżonków córką, co potwierdza wspólne tychże dożywocie: in Curia Regia Varsaviensi feria tertia in crastino festi Sanctae Catharinae Virginis et Martyris proxima anno Domini 1726. Z tąż małżonką miał synów dwóch Woyciecha i Stanisława na Wiśniewie, Gardlinie, i Dębie dziedzica, od którego także był syn Stanisław, iako dowodzi Donacya in Curia Regia Varsaviensi "feria secunda post festum Circumcisionis Christi "Domini anno eiusdem 1763. Illmus Mgcus Jose"phus Comes de Tęczyn Ossoliński Palatinus Volhy"niae. Quia ipse Generosus Stanisław Wiśniewski

olim

" olim Mgci Stanislai Wiśniewski Pincernae Terrae Wi"zinensis cum Mgca Constantia de Szwykowskie procreato "filio, bona Wiśniewo, Gardlino, Dąb in terra Lom"zensi sita et iacentes Donat. Od tegoż Stanisława dalsza procedencya niewiadoma iest mi wiadoma.

Woyciech Wiśniewski syn Stanisława, co dowodzi donacya przez tegoż na Pszczółkach Pszczółkowskiemu uczyniona: Actum in Arce Ciechanoviensi sabbatho "post dominicam Gaudii proximo anno Domini "1754. Nobilis Albertus Wiśniewski olim Nobilis Sta"nislai Wiśniewski filius. Quia ipse Nobili Laurentio "Pszczółkowski olim Josephi filio aream quatuor sulco"rum inter metas Nobilis Sigismundi Pszczółkowski "ex una, et expulsorii ex altera parte, in bonis "Pszczółki Golanki Donat. Ten ożeniony z Marianną

spłodził syna Piotra Pawła.

Piotr Paweł dwóch imion z Wiśniewa Wiśniewski syn Woyciecha co zaświadcza autentyczna chrztu tegoż metryka: in libro baptisatorum Ecclesiae Parochialis Varsaviae S. Joannis Baptistae anno Domini 1738. die secunda Julii. Wspomniany Piotr Paweł Wiśniewski poiął za małżonkę Wiktoryą Wolską

Wolska z tą spłodził syna Macieja Baltazara
dwóch imion, którego zawiadcza chrztu metryka
in Ecclesia Parochiali Libri Metrices baptizatorum
dnia 22 februarii 1780. w Babicach

Maciey Baltazar dwóch imion z Winiccwa
Winiewski syn Piotra Pawła i Wiktoryi Wolskiey
małżonków. Wnuk Woyciecha Winiewskiego.
Prawnuk Stanisława Winiewskiego i Teresy
Zawadzkiey małżonków w tym czasie Assessor
Sądu Apelacyinego Wielkiego Xięztwa Warszaw-
skiego. Paweł Winiewski z Wiktoryą z Langowskich
primowie Mastowska z tą spłodził Ludwika Wa-
cława Winiewskiego którego zawiadcza chrztu
metryka Varsoviae in Ecclesia Parochiali S. Andreae
Apostoli dnia 27 Augusti anno domini 1808 natus.

Jest w rzeczy wiele dom Winiewskich herbu
Trzaska drugich herbu Pomian otych a dal-
sze w dalszym Tomie umieszczone będzie.

DELEGACJA GROSZ

Wypis z herbarza Niesieckiego o domie Urodzonych
Witkowskich herbu Nowina dnegdy Syrokomla
do dzieła upsrzywikjow Tomu Szostego Heraldyki
1824 roku Podany

~~Witkowski herbu Syrokomla odrzekomo~~ Witkowski herbu Nowina
~~pod tem wypisane~~ Witkowski herbu Nowina
o tym następuje Wypis z Tomu Czwartego fol: 555 y 556
w tym wyraźie — Witkowski herbu Nowina w Krakow
skim woiewodztwie — Jarosz y Seweryn Witkowscy —
bracia rodzeni — Tych Seweryn chorążym był Trzeciego
Inowrocławskiego, pisał się z Rudultowa, bywał Posłem
na Seymy y deputatem na Trybunały, miał za sobą
Rusocką C. Baranowski zaś powiada, że Brandy
sowną herbu Radwan y z niey potomstwo zostawił
z niey córek dwie, z których starsza z Stefanem
Dembinskim

Dembinskim — Druga naprzod z Zygmuntem
Dembinskim, po nim z Janem Ostrogorskim
dożywotnie zmowione — Synow zaś trzech —
Pierwszy Paweł miał syna iednego, ktory w boiu
pod Toruniem umarł, y corkę Zofią, ta primo voto
była za Dembinskim podkomorzym Sendo-
mirskim — Secundo voto za Jędrzeiem Kuczkow-
skim — Drugi Stanisław umarł bezpotomny
Trzeci Seweryn, z Seymu 1662. Komissarzem do
rewizyi naznaczony Const. fol. 32. Ten z Anny
Bolestraszyckiey, spłodził corkę Zofią Ja-
nowi Karolowi Jeziernickiemu zaślubioną
ale bezdzietną — y synow trzech: Stanisława
ktorego żona Uieyska, z tey był Syn —
Samuel.

Samuel ksiądz, corka Marianna Gawrońska —
Alexander, ten młodzieńcem umarł — y Pawła, ten
poiął Bogumiłę z Biały Bielską miecznikownę
Lubelską, z ktorą zostawił corkę iedną: Annę Gedy-
minową stolnikową Smoleńską, y synow trzech:
Maryana, ktory poległ w batalii pod Kaliszem
ze Szwedami — Stanisława y Jana w zakonie
Societatis Jesu — Ten z rektorstwa Poznańskiego
do Francyi, do Sambora ziachawszy, tam że
życie skończył w roku 1732 iest w druku, iego
książka, lubo bez imienia iego wydana: Obserwa-
cye święte, to iest nabożeństwo na niektore dni i święta
przednieysze przez rok, w Poznaniu in 4to 1730 — Jarosz
brat Seweryna chorążego Zatorskiego, miał za sobą
Elżbietę

445

Elżbietę Wieruską z Lubomirskiey urodzoną, Rostb. Pułkownikę, ktora mu powiła corkę Annę Adryana Bełchackiego małżonkę, y Synow dziesięciu — Z tych Stefana zabito — Krzysztof w woysku zginął — Gabriel miał za sobą Barbarę Buczacką, z ktorey zrodził trzy corki Maryannę ta poszła za Franciszka Sczygniewskiego — Beatę ta Panną umarła — Annę ta wydana, za Krzysztofa Drozdowskiego — Hieronim miał za sobą Ogonowską, zwią Szerdis — Jan Boratyńską wdowę po Sczygniewskim, z tey było dwoch synow: Alexander y Stanisław, tyleż corek, z tych iedna żyła z Zygmuntem Budziackim — Druga z Felicyanem Trzemeskim — Inni synowie Jarosza

Jarosza, w roznych okazyach pogineli woyskową służąc — Tegoż Seweryna chorążego y Jarosza był brat stryieczny, ktory zostawił synow czterech: Samuela, Władysława, Ludwika, y Alexandra — Samuel, mąż rycerski, miał za sobą [me] Starowieyską lecz Rusecką, z ktory zostało się pięciu synow y corek trzy — Iedna z nich Kłobukowska — Synowie zaś, młodzianami pomarli — Tegoż oyca Samuelowego był brat stryieczny Jan dziedzic dobr Hałkowa pod Bielskiem, zrodził synow dwoch: Jana y Jędrzeia — Od Jana zostało synow trzech Jakub, ktory miał za sobą Starowieyską — Jan ktory z Bystrzonowską bezpotomny — Stefan ktory poiął Rusecką — Corki tegoż Jana dwie: zakonnicami w Raciborzu — Trzecia Magdalena za Franciszkiem

474.

za Franciszkiem Starowieyskim — Jędrzey syn
Jana, naprzod miał za sobą Paliszewską z nią Stanisława
2do voto Waśniewską, z tey corek trzy: Bobrowska
Radomyska, trzecia zakonnicą, y syn Władysław —
3tio voto Kuniecką, z tey syn Antoni Paulitą został
się y w xięztwie Litewskim, Jan, w woiewodztwie
Minskim — Władysław w xięstwie Zmudzkim,
1674 — Franciszek w Brzescianskim, z matki
Paszkowskiey herba Zadora urodzony — (dotąd wiest
w Niemieckim o Rodzie Witkowskich herbu Nowina słowo
w słowo wypisane.) Wypis z dokumentow —
autentycznych o tymże domie aż do żyiących
w tym czasie osob — Marcin Nowina Witko-
wski osiadły w Rawskim y w Marozu à quo
Bartłomiey y Mateusz tego wspominaią
akta grodzkie Warszawskie. feria quinta
in crastino

475.

in crastino festi Epiphaniarum anno domini millesimo
sexcentesimo decimo sexto à quo proles ignota —
Bartłomiey Witkowski syn Marcina na Siestrzeni w
ziemi Warszawskiey dziedzic — co dowodzi dokument: in
Curia Regia Varsaviensi feria quinta intra Octavas Corpo-
ris Christi Domini anno millesimo sexcentesimo octavo —
po ktorym był Stanisław Witkowski — Zaświadcza dokument
Ibidem feria quinta in vigilia festi Sancti Laurentij
Martyris anno millesimo sexcentesimo decimo octavo.
Po nim Woyciech y Mikołay Witkowscy podpisali kro-
la Michała Korybuta elekcya 1669 roku z ziemia
Warszawską — Jan Witkowski osiadły w ziemi Socha-
czewskiey, woiewodztwie Rawskim, przeniosł się
do Warszawy, gdzie spłodził synow trzech: 1. Kaietana
2. Woyciecha ten bezżenny umarł — 3. Walentego —
Kajetan Witkowski syn Jana, ożeniony z Francisz-
ką Jurczyńską z tą spłodził synow pięciu
1. Antoniego

Jednego Antoniego Drugiego Pawła Trzeciego Felixa
Czwartego Kacpra Piątego Ludwika który bezżenny
umarł Antoni Withowski poiął za małżonkę
Elżbietę Kicerskowską od tych dalsza procedencya
niewiadoma — Paweł także z kim ożeniony niewiadomo
Felix Withowski ma za sobą Elżbietę Golędzinowską — Walenty Withowski syn trzeci Jana ożeniony
z Anną Wojciechowską z tą ma potomstwo
Kacper Withowski syn czwarty Kaietana z Grabowskiej Turczynskiey wdowy, zaślubiony z Józefą
Pęgowską z tą spłodził synow trzech: Kalixta —
Norberta — y Jakuba Corkę Emilią — Metryki
chrztu synow następuiących — X. Metryka chrztu
Kalixta we Wsi Town: In libro metrices baptizatorum
Ecclesiæ Parochialis Kobrinensis anno domini millesimo
octingentesimo decimo sexto mensis Maij quarta
die Ego Georgius Toruński baptizavi infantem
nominibus Calixtum Josephum filium Generosorum
Casperi

Casperi et Josephæ de domo Pęgowska Withowskich
in districtu Kobrinensi legitimorum conjugum. Patrini
fuere Magnus Dnus Faustin Wetwicki Drezor in districtu
Kobrinensi, et Nobilis Domina Izabella Rayska — Metryka
chrztu Norberta Syna drugiego Urodzonych Kacpra y Józefy
z Pęgowskich Withowskich małżonkow następuiąca — In dei
Anno domini millesimo octingentesimo vigesimo Mensis
Maij 8 die Ego Josephus Rossiny præpositus et curator
Kobrinensis baptizavi infantem nominibus Norbertum natum
25 hujus mensis Generosorum filium Mgci Casperi et
Josephæ de domo Pęgowska Withowskich Medicæ
in districtu Kobrinensi legitimorum conjugum Patrini
fuere Pan Magnus Dominus Nicolaus Orzeszko Ante
ambulo in districtu Kobrinensi, et Nobilis Domina Ca-
rolina Brudzinska — Metryka chrztu Jakóba
Syna trzeciego Urodzonych Withowskich ktore Nowas
Anno domini millesimo octingentesimo vigesimo
primo Mensis Julij 24 die Ego Fortunat Pintow.
Abbas Kobrinensis

Abbas Kobrinensis, baptisavi infantem nomine
Jacobum, natum hujus mensis 13 die Generosorum
filium M.G.D. Caspri et Josephae de domo Pengowska
Witkowskich Mediès in districtu Kobrinensi legi-
timorum conjugum. Patrini fuere Parentes
Mgcus Dominus Adamus Massalski Praeses
in 2do Iudo districtu Kobrinensi et Nobilis Domina
Magdalena Smiecninska &&c ___

który wypis z herbarza Niesieckiego o
domie Urodzonych Witkowskich do Tomu
Szostego Heraldyki podany, iako będzie
rzetelnie umieszczony natosy podpisuie
Datt: w Warszawie dnia 23 Listopada 1821 Roku

Woyciech na Wielądkach Wielądko
Autor i przywilejow: Dzieła Heraldyki

Kopia Genealogii Urodzonych
Włodkowskich
herbu Dołęga
do Tomu 6. Heraldyki
Podany.

Nota do Heraldyki o familii Urodzonych z Włodków Włodkowskich herbu Dołęga Podana

Mense Junio 1817.

Wypis z herbarza Niesieckiego Tom II. fol. 149 o herbie Dołęga

Wypis z herbarza Niesieckiego Tom 4. fol. 563 o Domie Ur. Włodkowskich z konstytucyi i suffragiów na elekcye królów Polskich wyjęte

Włodkowski herbu Dołęga. N. Włodkowski miał za sobą Alexandrę Łyszkownę — To tylko wyraża o domie Włodkowskich Niesiecki w herbarzu swoim — Tej familia urodzenia Szlacheckiego od dawnych przodków swoich ma dziedziczne ziemskie szlacheckie possesye we Wsi Włodki zwanej w ziemi Łomzyńskiej będącej, na której dotąd niektórzy Włodkowscy mają swoie dziedziczne części, o czym dowodzą akta ziemskie i grodzkie Łomzyńskie, Zambrowskie, Wizkie i inne — Jan czyli innego imienia na Włodkach Włodkowski za panowania króla Jana Kazimierza żyjący miał za sobą Alexandrę Łyszkownę herbu Sulima z tą zostawił potomstwo Po którym Józef i Stefan na Włodkach Włodkowscy roku 1697. jako dziedzice ziemskich swych szlacheckich części we Wsi Włodki, ~~posiadający~~ co dowodzi roku tego konstytucya ~~i~~ i Suffragia

~~ziemi, Urzędnikami~~

i Suffragia woiewodztw y Ziem koronnych i W. X. Litt. zgodnie
na Królewicza Augusta II. obranego Króla Polskiego y W. X. Litt.
Dane między Warszawą a Wolą dnia 27 Miesiąca Czerwca
y przy poparciu wolney elekcyi iego, to iest dnia 28 tegoż
Miesiąca R. P. 1697 od przytomnych Rzpltey Stanów
potwierdzone, iedne własnemi elektorów rękami, drugie
Pułkowników y Rotmistrzów podpisane — Woiewodztwo
Poznańskie &. Woiewodztwo Mazowieckie Ziemia
Czerska & Ziemia Łomżyńska z Powiatami swemi
Woyciech Kiśielnicki Rotmistrz — Paweł Suski Porucznik
— Stanisław Przecz Korowski Chorąży — Kasper Koszkowski Pod-
sędek — && Jakub Chludzinski — Józef Włotkowski —
Walenty Waga & Tomasz Konopka — Szymon Cwalina —
Stefan Włotkowski — Szymon Sokołowski && Takie
Konstytucya i Suffragia woiewodztw i Ziem koronnych
i W. X. Litt. zgodnie na Królewicza Stanisława Augusta
Obranego Króla Polskiego y W. X. Litt. & Dane między War-
szawą a Wolą dnia 6. Miesiąca Września Roku 1764 &
Woiewodztwo Mazowieckie & Ziemia Łomżyńska — Antoni
Glinka podkomorzy Poseł ziemi Łomżyńskiey Stan. Makowski &
& Paweł Chludzinski — Piotr Włotkowski — Franciszek
Włotkowski — Józef Komorowski & Ignacy Włotkowski
— Sylwester Klępkowski — Karol Gerski && Mikołay
Włotkowski — Grzegorz Gorski & piszących się na elekcyę ~~tegoż~~
wrzeczonego Króla Stanisława Augusta zaświadczaią —
Z tychże na Włodkach Włodkowskich ieden Włodko-
wski przeniósł się naprzód w woiewodztwo Smoleńskie
a potym

a potym do Woiewodztwa i Powiatu Nowogrodzkiego
który zostawił syna Macieja — Maciey z Dołęgi Włod-
ków Włodkowski, wszedł w śluby małżeńskie
z Anną Mierzeiewską z którą spłodził córkę
Annę za Franciszkiem Siehluckim herbu
Frasha w Powiecie Nowogrodzkim osiadłym
i Syna Hieronima Włodkowskiego, tego własna
metryka autentyczna chrztu w czasie podania
się do legitymacyi Komissyi szlacheckiey wywodowey
ma bydź złożona — Takową genealogię Domu Sta-
rożytnych z Włodków Włodkowskich herbu Dołęga z ta-
barza Niesiecckiego, konstytucyi i suffragiów na elekcye
Królów Polskich włożoną cała dla umieszczenia w
dziele Heraldyki iest mi podana podpisuię Dat. Wilno
Zawra dnia 21 Miesiąca Czerwca 1817 R.

Prowedencya Domu JWW Wodzickich do dzieła Heraldyki Tomu Szostego

Wodzicki herbu Leliwa
z tą iednak różnicą, że na
hełmie kładą pół lwa wy-
skakującego z korony do góry,
w prawą tarczy, z ogonem
zadartym, w prawey łapie
przedniey, trzymającego
berło, trochę nachylone, któ-
rego berła wierzch, lilia kończy.
Dom Wodzickich od dawnych
Przodków swoich wzory, którzy
stawali się, bydź zasłużonemi
w Oyczyźnie, do tych czasów wie-
ku ma takowych naśladowców,
i dobrych Obywatelów. Rzeczypo-
spolitey zawsze wiernych.
Ta familia rozkrzewiona
w woiewództwie krakowskim
Zatrzymał

Nota dwu z Woodzicki Włodkowskich do Dzieła Heraldyki Oddana in Junio 1817.

Z zaswiadczenia Naypierw 1677. w Cap. Regest. Varsav. Castri Zakroczymski feria 6ta ante festum Assumptionis B.V. Mariae G. Andreas Makowski ott. Alexandri filius Qui a se Gnrosi Mathiae Karnicki dari Nomine Wodzicki... R.M. ... Gruntowni Ville Macierzyn in Ja Varsav. Donat

Item 1680 Sabbatho prox. ante festum Margarethae V. et M. Adamus Kotarski ... Ussrogi Zwierzyn ... Laurentium Joannem Wodzicki Thezaurario Nariy ... Concerning ... Donat

Z których Wawrzyniec Jan i Maciey Wodziccy Franciszek dwiskiego... bracia rodzeni wczasie woyny Tureckiey za Jana III Sobieskiego Króla, dali dowód męztwa swego, których wszystkie zasługi wychwala konstytucya roku 1676 fol. 59. Oraz akta Grodzkie

Wawrzyniec Jan Wodzicki Skarbnik Ruski, podczaszy Warszawski Administrator Żup Wielickich i Bocheńskich miał za sobą N. Grotowną z którey córka Agata, Stanisławowi Jęgsborskiemu Staroście Małogoszczkiemu zaślubiona. Synów zaś 4. 1. Michał 2gi Kazimierz 3ci Piotr. 4ty Jan.

1. Michał Wodzicki pierwszy syn Wawrzyńca z Grotowney urodzony

urodzony, obrawszy sobie stan duchowny, w którym przez stopnie zasług dochodził coraz wyższych godności i urzędów; był naypierw kanonikiem krakowskim potym dziekanem i Officyałem, daley Administratorem biskupstwa krakowskiego, deputatem na trybunał koronny po razy dwa to jest w roku 1723. i w roku 1741. daley został biskupem Przemyślskim i Podkanclerzym koronnym. oraz orderu Orła białego kawalerem. Umarł 1763. R.

2gi Kazimierz Wodzicki drugi syn Wawrzyńca z Grotowney urodzony, ten był Stolnikiem krakowskim Umarł 1742 R.

3 Piotr Wodzicki trzeci syn Wawrzyńca z Grotowney urodzony, naypierw Stolnik krakowski

Krukowski. General Major wojsk Polskich, na Kasztelana Sandecki, ożeniony z Konstancyą z Dembinskich Dembinskiego

i

małżonkę

Córkę z niej zostawił córkę iedną Mariannę za Stępiowskim Podstolim ~~Koronnym~~ Litt. ~~z~~ z tey spłodziła synowie ~~synowie był bez potomstwa~~ [illegible] ~~z~~ synowcy Franc. z. ~~[illegible]~~, i Synów pięciu: Pierwszy Ksawery Starosta Krukowski Drugi Franciszek Starosta Przyłowski Trzeci Jakub Kasztelan Sandecki. 4ty Jan Kanty Opat Mogilski Piąty Józef Generał Lieutenant.

Spłodziła 4 Synów i 1 Córkę Józefa Skrzyńskiego z Anielę Lubecką ożenionego Wincentego w Gwardyi Cesar. Karola z Hrabianką Córką Jana Tarnowską Pawła porucznika w Woysku Pruskim Stępiowsk. Córkę Weronikę za Pawłem Grabowskim Generałem W. X. L.

Ksawery Wodzicki General Małopolski Starosta Krukowski i Stobnicki pierwszy syn Piotra Kasztelana Sandeckiego z Dembinskiey urodzony. # Mąż

\# Co zaświadcza tranzakcya autentyczna 1771 w Grodzie Krakowskim w Sobotę ... die 22 Mensis Marty.

Mąż w Oyczyźnie zasłużony, ~~pełen Cnot Obywatelskich~~, w roku 1768 był posłem na Seym z woiewództwa Sandomirskiego. Poiął za małżonkę Ludwikę Hrabiankę Wielopolską Chorążankę Koronną z tą spłodził córek cztery, i synów dwoch. Córki 1a. Elżbieta za Grafem Potulickim, 2ga Konstancya za Józefem Mniszewskim kawalerem Or. derem S. Stanisława. 3cia Karolina za Romualdem Bystrym Kasztel. Brzeskim Litt. 4ta Tekla za Piotrem Małachowskim Woiewodą Krakowskim. Synowie zaś Piotr, i bezżenny Józef ożeniony z Anielą Petronellą Jabłonowską Córką Xcia Stanisława Stf. z Hrabianki Siemińskiej Wiśniowieckiego, z tą ma Syna Ludwika, Córkę Karolinę Wodzicki.

Franciszek Wodzicki drugi Syn Piotra Kasztelana z Dembinskiey urodzony.

182 487
3 Stron

Stanisław Wodzicki kawaler orderu S. Stanisława, podpisał elekcyą Stanisława Augusta Króla z woiewódzwem Krakowskim, ożeniony z Zofią Krasinską Starościanką Nowomieyską z którą spłodził córkę iedną Lucyą za Adamem Hrabią Przerębskim i synów dwóch: Stanisława i Karola. Stanisław Wodzicki przyiął stan małżeński Annę [illegible] Jabłonowską kasztelankę Wisliską.

Co potwierdza dokument d. 1781 [illegible] Varsaviae die 19. [illegible]

in [illegible] No 199 [illegible] roku

z tą [illegible] Emilia i

Jakub Wodzicki kasztelanic Sandecki kawaler orderów Polskich syn trzeci Piotra kasztelana z Dembinskiey urodzony, ożenił się z Leonorą Dembowską kasztelanką Czechowską z którą bezpotomny

Jan Kanty Wodzicki 4ty syn Piotra z Dembinskiey Opat Mogilnicki, Kanonik Krakowski orderów Polskich kawaler. Ten był deputatem na Trybunał Koronny 1775 Roku

Józef Wodzicki Piąty syn Piotra kasztelana z Dembinskiey urodzony [illegible] Wielki koronny, kawaler orderów Polskich Generał Lieutenant kommenderuiący. Mąż ten od młodego wieku poświęcał swe życie dla Oyczyzny, będąc na różnych publicznych funkcyach komissarzem iako missyi Woyskowey 1776 Roku a iako Szef Regimentu [illegible] będąc użyty w potrzebie Oyczyzny pod Szczekocinami w Roku 1794. legł ofiarą, zostawił Domu swoiego, [illegible] pamięć dobrego Rycerza.

Wypis Jana Wawrzyńca Rdzanego Zam Warzeny z Grotowny urodzony Jan Wodzicki

Genealogia Domu Woiewodzkich do Heraldyki Tomu Szostego

Tom 6

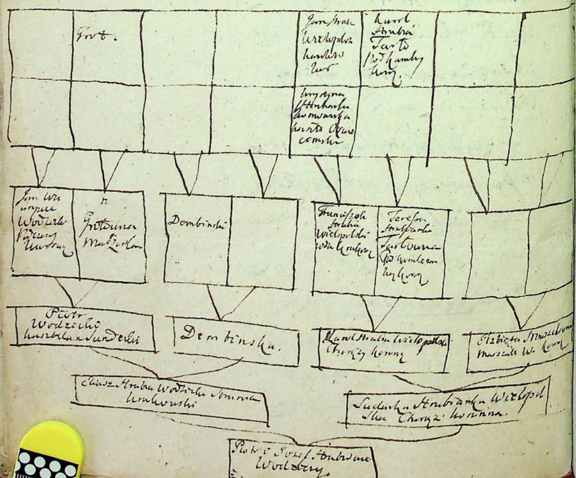

Nota do druku
Dzieła Heraldyki Tomu 6.
o Familii
Woiewodzkich.

Woiewodzki herbu Abdank. W Podlasiu dom starodawny, z nich jeden z nich wexpedycyi pod Smoleńskiem, za Władysława IV Króla zginął — Jan Woiewodzki Nowiński w Mińskim podpisał elekcyą Władysława Czwartego — Paweł Jan Woiewodzki, Filozofii Doktor i Kollega Maior, Scholastyk S. Anny, wydał do druku Primo Laurus Seraphica, Oratio de S. Bonaventura doctore Seraphico 1669 Cracoviae in folio. 2do Panegiricus funebris Demetrio Wiśniowiecki, Castellano Cracoviensi, Supremo Exercituum Duci 1682 in fol: Cracoviae — Jeremi Kazimierz Woiewodzki, Podczaszy Czerniechowski, był Kommissarzem, do uznania granicy Beshor. z Moskwą Roku 1655 — Szymon podpisał elekcyą Augusta Drugiego z Ziemi Nurskiej — (: Tyle tylko znayduie się w Korbarzu Niesieckiego w Tomie Czwartym. fol: 572. w cale słowo w słowo wypisane :)

Teraz następuie dokładna genealogia od Roku 1436, aż do teraz żyjących Osob, przezemnie z dokumentow autentycznych

tycznych, dla potomney tegoż Domu wiadomości
ułożona —

Starożytności tey familii Skarbek na Wo-
iewódkach Woiewódzkich, bierze swoy począ-
tek od Hrabiów de Góra Skarbek, z których
Mikołay Hrabia de Góra Skarbek był Kasztela-
nem kaliskim, Gubernatorem Księstwa Rusi
Czerwoney, co zaświadcza Przywiley 1436 R[oku]
ten zostawił Synów trzech: Rafała, Piotra,
i Jana — Rafał ożeniony z Ostrowską herbu
Leliwa miał synów trzech: Marcina, który
w Podlaskim woiewództwie Ziemi Drohickiey
nabył Wieś Woiewódki, i od tych pierwszy
Skarbek na Woiewódkach Woiewódzki za-
wołany, od tego było Synów dwóch: Michał i
Mikołay, od Michała synów dwóch: Andrzej
i Krzysztof osiedli w Mazowszu — Mikołay zaś
Woiewódzki za panowania Zygmunta Augu-
sta Rotmistrz Królewski, miał syna iednego
Bartłomieja, od tego dalsze opisanie iest
niżey. Którego Syn Jeremi Kazimierz Podcza-
szy Czerniechowski osiadł w Woiewództwie
Smoleńskim, gdzie znaczne dobra kupił,
od tego rozkrzewione potomstwo, aż do żyiących
teraz osób pod panowaniem Rossyiskim
w różnych Miejscach znayduie się, o tych
procedencya

procedencya na końcu opisana.

Tu następuie oddzielna linia od dwoch
Braci Rafała Woiewódzkiego, to iest Piotra,
ten był Bezpotomny, i Jana w Mazowszu
osiadłego, który miał Syna Michała, ten
spłodził synów dwoch: Andrzeia i Krzy-
sztofa — Andrzey Woiewódzki miał Syna
Maryana o tym niżey — Krzysztof brat
Andrzeia a Syn Michała, spłodził syna Be-
nedykta osiadłego w ziemi Drohickiey,
co zaświadcza donacya przez tegoż Bene-
dykta, Stanisławowi Woiewódzkiemu
niegdyś Jana Synowi na części we Wsi Dybow
„Actum in Castro Livensi feria Secunda intra
„octavas Sacratissimi Corporis Christi Domini
„proxima anno ejusdem 1729 — Od Bene-
dykta był syn Maciey, którego zaświadczaią
też same akta Grodzkie Liwskie, feria
quarta ipso die festi Praesentationis Bea-
tissimae Virginis Mariae, proxima Anno
Domini 1753. — Od tegoż Macieia dalsze
potomstwo niewiadome.

Maryan na Woiewódkach Woie-
wódzki Syn Andrzeja, ożeniony z Mał-
gorzatą Falińską spłodził syna Józefa
i

i Corkę Mariannę Walentego Przywoskiego
małżonkę, w dowodzi Donacya na części
we Wsi Falenica w ziemi Czerskiey, uczy-
niona, in Curia Regia Varsaviensi, feria
tertia in Vigilia festi, Sanctorum Petri
et Pauli Apostolorum, proxima anno
Domini 1712. Tenże Józef Woiewódzki
spłodził syna Wawrzyńca, dziedzica na
Kożuchowie wielkim, co potwierdza Dona
cya na tę wieś zapisana in Castro Livensi
feria secunda post festum Omnium San-
ctorum proxima anno domini 1729.

Wawrzyniec Woiewódzki miał syna Jana
od którego było synów dwoch Stanisław
i Szymon który go zaświadcza Donacya
na części w Woiewódkach w województwie
Podlaskim ziemi Drohickiey uczyniona
in Curia Regia Varsaviensi die vigesima
tertia Mensis Februarii anno domini
1789. Od tych dalsze potomstwo
nie iest mi wiadome.

Wracam się

Wracam się teraz do linii wzwyż wspo-
mnianey Bartłomieia Skarbek na Woie-
wódkach Woiewódzkiego Burgrabiego Grodz-
kiego Drohickiego który miał synów
trzech: Ieremiego Kazimierza dwoch imion
Pawła Jana dwoch imion Kanonika Ka-
tedralnego Smoleńskiego, i Michała Rot-
mistrza Królewskiego który w boiu pod
Smoleńskiem zginął, bezpotomny.

Ieremi Kazimierz Skarbek Woie-
wódzki Podczaszy Czerniechowski, w wo-
iewództwie Smoleńskim osiadły, Syn Bartło-
mieia Burgrabiego Grodzkiego Drohickie-
go, części w Woiewódkach Pankli, i Kuty,
w ziemi Drohickiey będących dziedzic, oże-
niony z Katarzyną z Pianow Pianowska
co potwierdza tejże małżonce na wzwyż
wyrażone w Woiewódkach części uczyniona,
in Curia Regia Varsaviensi feria quinta
post Cinerum proxima anno domini
1651. Z tą małżonką swoią spłodził
Synów dwoch: Piotra, i Andrzeia
który osiadł w Litwie w województwie
Mińskim

445.

Minskim, podpisał zaś elekcyą Michała Korybuta Króla 1669 roku z woiewodztwem Wileńskim co zaświadczaią Konstytucye i Suffragia na tej elekcyą zapisane. Ktorego dalsze potomstwo dotąd w Litwie exystuie.

Piotr Skarbek Woiewodzki Syn Jeremiego Kazimierza w Smoleńskim osiadły spłodził Syna Michała i corkę Mariannę za Alexandrem Czechanowiczem Horodniczym Smoleńskim bezpotomną.

Michał Skarbek Woiewodzki syn Piotra także w woiewodztwie Smoleńskim dobrze osiadły, spłodził synow trzech: Daniela, Dymitrego, i Eufemiego w tym czasie bezżenego.

Daniel Graff Woiewodzki Syn Michała ożeniony z Łaganowską herbu Janina z tą spłodził synow pięciu: Mikołaia bezżenego, Alexandra, ten zaślubiony z Anną Glinczanką herbu Biała z tą spłodził corek dwie: Katarzynę zamężną i Zofią za Kniaziem Sokolińskim — Jakob syn drugi Daniela ożeniony ma Synow pięciu tych imiona niewiadome mi. Iwan

446.

Iwan Syn trzeci Daniela w tym czasie bezżenny — Zachary Syn Daniela także bezżenny.

Dyonizy Graff Skarbek Woiewodzki syn drugi Michała Pułkownik Woiśtwa Smoleńskiego, ożeniony z Ireną Kochowską herbu Nieczuia, Bazylego Kochowskiego corką z tą spłodził Synow dwuch: Jakoba, i Piotra Corek cztery, Katarzynę za Piotrem Kniaziem Druckim Sokolińskim od tego syn Michał + Kniaz Drucki Sokoliński. Druga Tetyanna Panna. Trzecia Maria za Janem Worchowskim od ktorych Syn Eustafi. Czwarta Klaudia Panna.

Jakob Graff Skarbek Woiewodzki Syn Dyonizego z Kochowskiey urodzony. Wnuk Michała Graffa Woiewodzkiego Prawnuk Piotra Woiewodzkiego Konsyliarz aktualny Stanu Imperatorskiey Mci — zaślubiony z Katarzyną de Moutier Francuzką

z tą spłodził Corkę Izabellę Graffownę Woiewodzką.

Piotr Mabeli Woiewodzic Syn Drugi Dymitra Graffa Woiewodzkiego Major Woysk Rossyyskich ożeniony z Elżbietą Xiężniczką Drucką Sokolinską z tą spłodził Synow dwoch:

Iana w służbie aktualney Nayiaśn. Imperatora Rossyyskiego Drugiego

Dymitra Woiewodzkiego w tym czasie małoletniego.

Nota do dzieła o
Woiewództwach
Woiewódzkich

Genealogia Domu Starożytnego Wiel-možnych z Ludinghausu Wolff do dzie-ła Heraldyki Tomu Szóstego Podana

Wolff herb. Lew powinien bydź w polu błękitnym, przez które trzy pasy żołte, ieden nad drugim idą, iedni! iako Kwiat. in M. S. chcą ich mieć poprzeczne na ukos, drudzy prosto wszerz tarczy rozciągnione; Lwa iedni kładą w Koronie, drudzy bez Korony, wszyscy go iednak w prawą tarczy stronę obracaią, przednie Nogi y on sam wspięte do gory, z których prawa przednia łapa wyżey idzie niż lewa, ięzyk u niego wywieszony, ogon zadarty do gory, y na grzbiet zarzucony, M. S. o Famil. Pruskich, ieszcze dwa miecze przydaie do tarczy o-strzem do gory obrócone, ieden z iedney, drugi z drugiey strony, na hełmie nad Koroną między dwiema skrzydłami maią pół Lwa takiegoż. Ja go tu takim kształtem kładę, iakom go wyszytychowanego widział. Pieczętuią się nim Wolffowie, Dom w Cudzych Kraiach znaczny tak pamiętnemi dziełami, iako y honorami, nadany zas iako namienia tenże M. S. Prusk. Kasprowi Wolffowi, ten albowiem na sukkurs przydawszy Maxymilianowi Cesarzowi w pięć set piechoty, y do Bawarji wkroczywszy, nieraz się ale zawsze fortunnie z nieprzyiacielem potykaiąc, wielką zdobycz z

swym

3

z swym szczęściem, z tey expedycyi wyniosł, y
cztery chorągwie Czeskie, które w Argentynie
w kościele powiesił, w inszych zas okazyach z
Francuzami, Anglikami, Węgrami, Czecha=
mi, tak się Męstwem swoim wsławił, że go
Woyciech Xiążę Saskie Kawalerskim pa=
sem nieraz ozdobił, a w Roku 1504. Maxy=
milian Cesarz Equitem go Auratum uczynił,
y tym kształtem ułożony herb, tak iemu, iako
y Sukcessorom iego, y owszem y inszym od bra=
ta iego rodzonego idącym Synowcom nosić po=
zwolił. Z tegoż Domu był Heindenryk
Wolff, z Scholastyka, Proboszcza, Biskup Mo=
nasteryeński koło roku 1400, Beierling umarł
na puchling. Fryderyk Soc. Jezu w Austryi,
Cesarski Spowiednik. Petrasancta cap. 53 fol.
295. opisuie ich herb: podobny temu herb. Długosz
in Vit. Episco. Posnan. przypisuie Benedykto=
wi Biskupowi Poznańskiemu zmarłemu w
Roku 1048. Do Jnstant naypierwey z We=
stfalii przyszli iescze za Krzyżaków, a potym
iedni z nich w Xięstwie Litewskim, drudzy w
Prusiech osiedli, inni iescze w Jnflanciech
possessyonaci, luboć y w Niemczech y podziś
dzień drudzy kwitną, piszą się zas z Ludinghaus.
Władysław IV. Krol Polski tak w swoim
listie

listie mowi: Praeclarae virtutes, eximia milita=
ria Tromboleli a Ludinghausen nuncupati
Wolff, pedestris custodiae corporis Nostri Vice
colonelli merita, Nobis et Reipub. praestita,
ita cum Nobis charum fecerunt, ut fortuna=
rum ejus incrementis, perlibenter quibusvis
offerentibus sese occasionibus faveamus: is
enim vetusta, eaq; nobilissima progenitus fa=
milia, a prima etate ita se comparavit, ut et
Maiorum suorum virtutem adequaret, et omnis
boni, Patriaeq; amantis civis, et strenui viri par=
tes explendo in Omni actione, singulari in Nos,
et Patriam fide, prudentia, dexteritate sese
redderet quam commendatissimum. Ad quas
virtutes summo studio contendere volens, ubi per
etatem licuit, bellica studia complexus, omni=
bus in expeditionibus bellicis, utpote Livonicis,
Vallachicis, Moschoviticis, et Prutenicis, aliisq;
magnanimum virum se exhibens, cum non levi
incolumitatis fortunarumq; suarum jactura,
egregiam Nobis ac Reipub. navavit operam.
Quare eidem pensionem trium milium flo=
renorum damus et assignamus praesentibus.
Cracoviae. 15 Julii 1644. Był potym Sta=
rostą Dyneburskim y Generałem Artylleryi
Koronney: a po smierci Władysława IV.
gdy nato Oyczyznę wszystkie się prawie furye
zwaliły on pod Piławcami z Witowskim Kasz=
telanem

do swoiey Katedry Krasnostawskiey, ostatniey woli odkazał Krzyż srebrny, o 30 grzywnach, y materią bogatą na apparat. Facies Rer. Sarmat. Ziel. te Episc. Chel. Drugi brat Teodora Jerzy w Zakonie naszym życie swoie Zakonne zapieczętował w Toruniu teyże Roku, kiedy i brat iego, był osobliwszy arcanorum naturae Scrutator, z tąd wiele Sekretów podochodził, któremi nie tylko zdrowiu ludzkiemu pomogł, ale też y sławę swoiey umieiętności nie małą po sobie zostawił. Siostra ich Maryanna Jana Kossa Woiewody Chełmińskiego małżonka, Pani ta z mlekiem prawie wlaną pobożność miała, która przy rozsądku iey wielkim, ludzkości niewypowiedzianey, przymileniu obyczaiów, wszystkich do estymacyi iey pociągała; na ubogich szczodra, na Boga rozrzutna, Collegium nasze Grudziądzkie, iakie teraz iest, wszystek swoy wzrost y ozdobę iey iako Fundatorce winno. Ubogie Panienki z chęcią zbierała do dworu swego, y dawszy im świątobliwą edukacyę, wyposażała. Święta uroczyste, twardym postem, umartwieniem y ciała swego biczowaniem poprzedzała. Wieczornych swoich Nabożeństw, które z całym Dworem swoim obchodzić była zwykła, nigdy y przy konkursie zacnych gości nieopuściła: do Ołtarzowych taiemnic często y z gorącym affektem przystępowała, takim się sposobem do Boga Stwórcy swego gotowała, do którego poszła w Roku 1720 pochowana w Toruniu w Kaplicy naszey, którą prędko przed Śmiercią swoim kosztem reperowała.

Druga

Druga, Siostra Konstancya Zyberkowa Kasztelanowa Inflantska, trzecia Franciszka za Bobereskim Starostą Mińskim. Jan Karol z Ludinghausu Wolff Bydgoski y Piasecki Starosta, Oberszterleitnant poseł z Woiewództwa Pomorskiego podpisał elekcyą Jana III. a z Seymu 1683 Kommissarzem naznaczony do granic od Margrabstwa, Constit. fol. 13. Adam Franciszek Porucznik Woysk Królewskich, Henryk Major J.K.M. podpisali też elekcyą. Jerzy Kanonik Poznański y Warmiński, Kustosz Sikulmirski 1681. Teraźnieyszy gdy to piszę, Wolffowie pisarza Kitnowskiego. Dobra Wolffów w Inflanciech przyległe Starostwu Dyburskiemu, wspomina Konstytucya 1678 fol. 19. Przydaie Koiał. in MS. że ten Dom Wolffów zażywał niegdy w herbie Dzwonu, y na hełmie, a to na pamiątkę, że Przodek ich wybiwszy Pogany w Westfalii, Biskupstwo tam fundował. Jan Wolff miał za sobą Rembowską. —

Genealogia Domu WW.
De Lubomirskich
Wolff
z herbarza Niesieckiego
do Heraldyki
Podana

Nota do druku Heraldyki Tomu Szostego o Familii Urodzonych z Wosina Wosinskich herbu Brodzic

Wosinski herbu Brodzic Niesiecki w Tomie Czwartym fol: 398 w te słowa pisze — W Krakowskim województwie — Katarzyny Wosińskiey, z domu Gedzickiey, nadgrobek widziałem, w Krakowskim Kościele S[to] Franciszka — (: To tylko Niesiecki napisał:)

Wypis z Konstytucyi, Suffragiow nayleb[…] Krolow Polskich, dokumentow autentycznych o domie Urodzonych z Wosin Wosinskich herbu Brodzic —

Dom starozytny na Wosinach Wosinskich w Krakowskim, Sendomirskim i indziey nadobrach ziemskich dobrze osiadłych. Z nich z dawnieyszych przodkow Jan naypierwszy Wosinski za panowania Krola Jana III Sobieskiego [zostawił] pozostawił syna Adama. Adam z Wosin Wosinski wszedł w sluby małżenskie z Barbarą

z Barbarą Juszyńską z tą spłodził
syna Woyciecha — Woyciech z Wozinka
Wozinski syn Adama Wozinskiego
i Barbary z Juszynskich małżonków
w dowodzi metrykach ztąd wypisujące
się oto: In libro Metrices baptisator. Ecclesiae
Parochialis Zdzarzecensis a. D. 1744. die
vero 23 Mensis Aprilis Ego Adm. Rndus Joannes
Franciscus Krzonowski Curatus Zdzarzecensis
S. B. V. M. baptisavi Adalbertum Generosorum
Adami et Barbarae Wozinskich p[a]rtum Admi
nistratoris Villae bonorum Zarudka Coniugum
Patrini fuere Gnus Antonius Molski Aulicus
cum JM Dña Christina Rozniatowska
Pullatrice Braclaviensis Possessore Villae
Zdzary &c &c in quorum meliorem fidem praesens litte
ras meas, manibus meis subscripsi et sigillo
... co Rzeczony Woyciech Wozinski
w dalszym wieku swoim, dopełniał obowiązków
stanu swoiego wszelkich obywatelskich
w Oyczyźnie

w Oyczyźnie swoiey, publicznych zdarzaiących się niemniej zaś
iako obywatel woiewództwa Sendomirskiego do
pełniał ~~w zastępstwie~~ swey powinności iż po śmierci Krola Au-
gusta III. w czasie elekcyi wraz z innemi Senato
rami, urzędnikami, i wspól stanu Szlacheckiego
tegoż woiewództwa Sandomirskiego przypisywane
mi, podpisał elekcyą Krola Obranego Sta-
nisława Augusta ktorą zaświadcza konsty
tucya i akt elekcyi Ru 1764 miesiąca Sierpnia
dnia 27. Die akt Grodzkich Warszawskich oblatowane
Actum in Curia Rae Vars. Sabbatho post die festo Coch...
tationis S. Crucis A. D. 1764. Ad Officium et Acta prae
sentia Castr. Capitli Vars. personaliter veniens M. Joannes
Szadurski Dapifer Vicecapitaneus Castr. Leonis
Secretarius Comitiorum Electionis Regis Pacta Conventa
Suffragiaque Ordinum Rni et M. D. Lit. ad acticandum
obtulit de tenore qui sequitur tali: Porządek elekcyi
na Seymie walnym między Warszawą a Wolą
postanowiony R. 1764. 27. Sierpnia &c &c Sessio
... i ziem powiatów y w X. Litt. Zgodnie
na Nayiaśn. Stanisława Augusta Obranego Krola Polskiego
y W. X. Lit. &c dane między Warszawą a Wolą Dnia
6. Miesiąca Września R. 1764. Wiadom. Prawny &c
Wodzimirski &c

505

Woźnów Krakow. &c &c Woźnów Sandomirskiego

Ten Wielmożn. Wda Sandomirskiego Maciej Sołtyk. Sołtyk Sędziów Woźnów Sand. &c &c Sebastyan Saryusz Zalewski — Piotr z Krzypy Skrzecki — Fran. Ksawery Kozłowski czyli Mroczek — Woyciech z Wosin Wosińskiey Stanisław z Morska Morski — Andrzey na Wielkiey Paprotni Paprocki Lwowey ziemi a Męczkey &c &c Tenże Woyciech z Wosin Wosiński Stolnik Gostyński w roku 1768 nabył Wieś Sulisłów w Woiewództwie Sandomirskim Powiecie Chęcinskim co dowodzi Kontrakt kupna w Sulisławiu dnia 25 Aprilis R.P. 1768 między WW. Józefem Walerianem Zemen i Wincentym Jordanami braćmi rodzonemi z iedney, a Woyciechem Wosińskiem Stolnik Gostyń. z drugiey strony zawarty i w Aktach grodzkich Nowego Korczyna przez strony oraz intromissya do tychże dóbr uczyniona obydwie roborowany — Actum in Castro Chęcinensi feria sta p. Dom. Iubilate pxa A. Dni 1768 ad Officium &c actaq Castr. Capitli Chęcinensia pnta veniens M. G. R. Providus Stanislaus Gawlowski de Villa Oblekon ad affectationem et specialicam requisitionem Mgci Adalberti Wosinski Dapiferi Gostinensis &c ad bona Villae Sulisłów in Palatu Sandomiriensi Districtu Chęcinensi iacentia consistentia die 27 Nonis Aprilis A. praesentis pnta

Condescendit

condescendit ibiq eadem supra scripta Mgcum Requisitionem vigore Contractus Resignatorii de data ipsius in Sulisłów Die 25 Aprilis A.D. 1768 inter Mgcos Josephum Valerianum binominis et Vincentium Jordany Fratres inter se Germanos ab una, et praedictum Mgcum requirentem parte ab altera confectum conscriptum manibus contrahentium subscripto Actis Castri Neo Corcinensibus mutuo oblat. ... roborato, et in bona supra scripta Sulisłów omnesq et singulas eorundem bonor attinentias et pertinentias ac affectates universas Intromisit &c

Wzwyż wyrażony, tenże Woyciech Wosiński pojął za małżonkę Katarzynę z Chłopickich Kozłow

z którą spłodził Synów trzech: Józefa, Stanisława, i Feliksa Wosińskich których każdego z osobna następujące zaświadczają autentyczne chrztu Metryki — Naprzód Józefa Kupertyna Mateusza dwoch imion te słowa: In libro Metrices baptisatorum Ecclesiae Parochialis Kijensis ... A.D. 1779. d. 19 Septem. Ego ... Kowalski V. P. K. baptisavi solum de aqua ... Josephum a Cupertino et Mathaeum, filium M. D. Adalberti Wosinski et Catharinae de domo Chłopickich C. C. tenutariorum ... Villae ... Patrini fuere M. D. Mathias Kuba Żydowski ...

czewski

Rubaszewski tenutarius p[ro]tunc bonor[um] Żydowscem Wola Żydowska et M.D. Carolina Chłopickia uxoris spśti M.D. Wosinski Mater. Ceremonias vero in aptum tempus dilatas, et omissas supplevit, supra eundem infantem, in ecclesia Collegiata Kielcensi A. D. die eadem 1779. Perillus. R.dus D.nus Carolus Dryzewski Seminarii Diocesani Kielcen[sis] Vicepro[cu]r[ator], in Chmientow Decanatus Kijeny Curatus &c &c Druga Metryka chrztu Stanisława Wosińskiego urzędowa ... in libro baptisatorum Ecclesiae Parochialis Kijen sis in hunc modum A.D. 1786 d. 9 Maij R.D. Simon Chochołowski C.E.K. baptisavit Stanislaum filium M.D. Adalberti Wosinski et Catharinae de domo Chłopickich Conjugum d[ic]tae Tenutariorum Villae Żydowek Patrini fuerunt M.D. Josephus Chmentowski cum Anna Cerjiege sua tenutario p[ro]tunc villae Brzesie &c &c Trzecia Metryka chrztu Felixa Stanisława. In libro Metrices baptisatorum Ecclesiae Parochialis Kijensis in hunc modum A.D. 1789 d. 19 Novembris R.D. Andreas Dodkowski V. K. baptisavit Felicem Stanislaum

Stanislaum filium M.D. Adalberti Wosinski et Catharinae de domo Chłopickich C.L. Tenutariorum p[ro]tunc Villa Żydowek Patrini fuerunt M.D. Felix Zielenski heres bonor[um] Żydow et Wola Żydowska et M.D. Thecla Wysocka heres d[ic]ta de Zdzieszowice &c &c W Roku 1806 dnia 7. Maja w Krakowie datowanym mandatem, pozostała Wdowa Katarzyna z Chłopickich Wosińska zmarłego Woyciecha Wosinskiego małżonka, a potomstwa trzech synow z tymże mężem Józefa, Stanisława i Felixa Wosinskich matka i Opiekunka, powtórnie odebrała do nakaz od Kommissyi wywodowey Szlacheckiey Galicyiskiey do wywodu Szlachectwa ~~Szlachectwa~~ tylko legitymacyi urodzenia ich z Szlacheckiego, lecz sama weszła ~~w powtórne~~ w małżeński ślub z Józefem Łaczkowskim, który przez to był spół Opiekunem pozostałych tychże Synow. W Roku 1807. d. 23 maja w Bochni datowanem ~~listem~~ Pismem wystosowanym Rzeczona Łaczkowska podała prośbę, ażeby mogła być ~~wolną~~ podług złożonych Przenajwyższey Kommissyi Cyrkułowy do wydania Dekretu legitymacyi Szlacheckiey ~~do Synow swoich~~ dla Synow swoich, które dokumenta wespół prośbie załączone, taż Kommissya przeczytawszy i rozebrawszy, przychylając się do tey prośby, wydała następującą swoią rezolucyą Quandoquidem G. Catharina de Chłopickie primi voto

primi vero Wozinska, secundi Łęcharska RV.

Attestatum pro parte defuncti G. Adalberti Wozinski Mardziui, a nobis infrasubsignatis requisiverit, propterea Nos, vestis supra nominata G. Catharinae Łęcharska justis annuentes, suprafatum olim Generosum Adalbertum olim G. ... et Barbarae de ... Wozinski ... filium ... prout Nobis ad bene notum est ... Virum, ab avis suis titulo Status Nobilitaris ac Stemmate Bordie gaudentibus, praedentem duxisse, domicilium ... tam antea quam nunc, feliciter Serenissimo moderno Galliciae Dominante Rege, his in Regnis Galliciae habuisse, semperque pro vero Nobili reputatum fuisse attestamur. In quorum fidem praesens attestatum manibus Nostris cum appositione gentilitii Sigilli subscribimus Signatum. Adamus Comes ... Przerembski Can. Cath. ... Abbas

Seculanus

Seculanus Andrzejowski ... Sebastianus Comes Siestakowski Can. Cath. Cracov. ... Adalbertus Linowski Haeres in Kobielnik ... L.S. — O zgodności przyzszego opisu ... z jego oryginałem, w Archiwum Czynnym Kollektur Polskiego, mieszczono w aktach Galicyjskich fiskalnych w fascykule p. l. 304 – 327. znajdującym się po sprawdzeniu zaświadczam w Warszawie dnia 24 Sierpnia 1829 roku. W. S. Maczewski Ptas. kr. Archiw. — L.S. Niemojewski adjunkt Archiwum kr. — Wal. Hubert adjunkt arch.

...

Nota do druku z Księga Heraldyki o familii WW. Wosińskich herbu Brodzic wraz z Dokumentami do komisyi wywodowey podanemi w Wrześniu 1810

Genealogia Domu Starożytnego Wielmożnych z Woyciechowa Saryusz Woyciechowskich w Wielkieypolszcze osiadłych do Tomu Szóstego Heraldyki

288

Woyciechowski herbu Jelita, którego iest ~~odmienne opisanie~~ [talway] po- winny bydź trzy kopie złote czy żółte, ułożone nakształt gwiazdy, w czerwonym polu, tak że dwie poboczne końcami i ostrzem do góry wyrychtowane, średnia nadół prosto końcem nad hełmem pół kozła wyskakuiącego, nogi przednie do góry wyniosł, w prawey tarczy obrócony z rogami na głowie Paprocki o herb: fol: 191. Okolski Tom II. fol: 335. Niesiecki Tom II. fol: 426 — Początek herbu tego, Niesiecki w herbarzu swoim przyznaie, iako inni Autorowie piszą: iż w roku 1331 za Władysława Łokietka Rycerzowi Floryanowi Saryuszowi, mężnie w batalii potykaiącemu się wielą ranami o Krzyżaków, iż lata swe własną ręką wnętrzności z boiszczemi ~~(?)~~ przykrywany, do ~~którego~~ dawnieyszego od przodków herbu Koźlerogą zwanego przydaiącego. Potomkowie tego rozrodzeni, w sposobie tym iak [także herb] iest opisany, i wymalowany, do tąd używaią: oraz i którzy directe idą od Saryusza Floryana, lubo od drzewa wziętych, lub nabytych, czyli nowo założonych, na tych wziętych, lub nabytych, czyli nowo założonych przezwiska sobie przybrali, ci to Saryuszami przezwiska ci to z Gaików Saryuszowie Gaiewscy, z Gomolina Saryuszowie Gomolińscy, z Stokowa Saryuszowie Stokowscy, z Wrzinkowa Saryuszowie Wrzinkowscy, z Zalesia Saryuszowie Zaleścy, z Zamościa Saryuszowie Zamoyscy, przytem z Woyciechowa Saryuszowie Woyciechowscy, Wszyscy ci Saryuszowie rozumiemy za chorążych zawołanemi Wszyscy ci Saryuszowie w Sieradzkiey ziemi naystarsze gniazdo swoie, Moykowie w Sieradzkiey ziemi w Powiecie Piotrkowskim, przy których iest zamek niedaleko nad Pilicą

~~[illegible]~~

nad Pilcą rzeką stary, murowany, rzeczony Surdęga, już spustoszały, a to była własna majętność Floryana na Saryusza Ryczerza, o którym wyżey: z tych był Zegota z Moykowic Chorąży Sieradzki 1433 roku, o czym pisze Łaski w Statucie fol: 52. i Mikołay chorąży Sieradzki 1451. tenże Łaski fol: 83 Floryana i Zegoty braci rodzonych dziedziców na Woykowicach wspomina Paprocki, że się Florianowi dostał Wronikow, i Wozniki. Zegocie zaś Moykowice i Łaski działem, które roku 1416 feria secunda post festum Sanctorum Trium Regum w Piotrkowie oblatowane. Piotr Saryusz brat rodzony Zegoty, kasztelan Sandomirski na Mokrsku dziedzic, ten z Krystyną na Węgliszczyznie, Poskorowicach Widuchowie dziedziczką małżonką swoią, zostawił syna także Piotra, między którymi nastąpiły działy dóbr, tako świadczy tranzakcya w roku 1545. w aktach Piotrkowskich post festum Sancti Francisci zapisane. W tych Wszystkich Woyciechowo Wielkie dostało się Stanisławowi Woyciechowskiemu o czem [illegible] Wywod prawny w Sieradzu 1532 roku we wtorek uroczystości Świąt Wielkonocnych. I poźniey w roku 1570 tamże feria quinta post festum Conversionis Sancti Pauli Apostoli między Jadwigą Woyciechowską niegdy Jana Woyciechowskiego dawniey Sebastyana Woyciechowskiego syna zrodzoną Córką, Krzysztofa Stradomskiego małżonką, i Jakubem, Szczęsnym, Janem, Mikołayem Woyciechowskiemi Bracią rodzonemi, w Woyciechowie części swey dziedziczami sądowy wyrok.

sądowy wyrok. Item tranzakcya tamże 1582 feria sexta post festum Assumptionis in Caelum Gloriosissimae Virginis Mariae. Z których dokumentów autentycznych następuiąca Domu Saryusz na Woyciechowie Woyciechowskich umieszcza się procedencya: Sebastyan na Woyciechowie Saryusz Woyciechowski syn ~~Jana~~ Piotra Saryusza o którym wyżey a synowiec Zegoty Saryusza [illegible] w Sieradzkim miał brata Stanisława który przeniósłszy się w Krakowskie tenże był na Stojanowicach dziedzicem, rzeczony z Stojanowskiey herbu Nałęcz, który herb dla siebie i potomków w Krakowskim osiadłych przyiął Sebastyan Saryusz zaś Woyciechowski przy własnym przodków herbie Jelita utrzymał się, ten spłodził synów Jakuba, Szczęsnego, Jana i Mikołaja — Od Jakuba był synów z [illegible] Piotr y [illegible] Anna i Szczęsny sterilis. Po Janie ożenionym primo voto z Heleną Rowińską był syn Albrecht. Zaś tenże Jan Woyciechowski miał za sobą Katarzynę Wysocką Macieja Wysockiego córkę, co potwierdza dokument w Grodzie Nowokorczyńskim feria sexta post Dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima Anno Domini 1634. — Od Mikołaja Woyciechowskiego potomstwo niewiadome — Piotr Saryusz na Woyciechowie Woyciechowski, zostawił synów dwóch Jana i Fabiana od którego potomstwo niewiadome Jan Saryusz Woyciechowski syn Piotra od tego było synów trzech Stanisław, Sebastyan i Ludwik. — Stanisław Saryusz Woyciechowski o którym wspomina Konstytucya 1676 [illegible] fol: 46 miał synów dwóch Jacka i Mikołaja — Od Sebastyana potomstwo niewiadome — O Ludwiku niżey opisane. Jacek Saryusz z Woyciechowa Woyciechowski syn Stanisława o którym pisze Niesiecki w Tomie Czwartym fol: 548 że podpisał elekcyą

elekcyą Augusta II Króla z woiewództwem Łęczyckim. Tenże miał za sobą Katarzynę Micewską z którą spłodził Synów dwóch Sebastyana i Jana, i córkę Annę za Krzysztofem Herrnlem — Sebastyan Saryusz z Woyciechowa Woyciechowski, ożeniony z Marianną Sułkowską, urodzoną z Rzewuskicy z tą miał Synów czterech: Balcera, Szymona, Stanisława i Jana Kantego — Balcer Syn Sebastyana spłodził Synów dwóch Walentego ożenionego z Bęgierską, z tych córki dwie, i Felixa — Szymon Syn Sebastyana ten z Teressą Raczyńską spłodził syna Karola — Stanisław Syn trzeci Sebastyana sterilis — Jan Kanty Saryusz z Woyciechowa Woyciechowski Syn czwarty Sebastyana z Marianny Sułkowskiey urodzony ten w tym czasie bezżenny — Ludwik Saryusz Woyciechowski Syn trzeci Jana podpisał elekcyą Michała Korybuta Króla z Woiewództwem Sieradzkim. od którego Marcin. Woyciechowski ten ożeniony z Trzcińską spłodził synów czterech # Jakuba, Ludwika, Felixa i Wawrzyńca. ~~Córki dwie Karolinę i Jadwigę~~ — Michał Syn drugi Marcina ten z Cieszkowską spłodził Synów trzech: Adama, Wincentego, i Piotra — Po Adamie Synu Marcina zostały córki od Józefa zaś potomstwo niewiadome. Jakub Woyciechowski Syn Pawła z Wierzbickiey urodzony ten z Anną Zawadzką miał Synów trzech: Franciszka, Michała, i Adama. Córki dwie: Karolinę i Jadwigę. Ludwik Syn drugi Pawła z Wierzbickiey urodzony ten z Franciszką Boguską spłodził Synów trzech: Anastazego, Jana, i Pawła. Felix Woyciechowski Syn trzeci Pawła obrał stan duchowny Proboszcz Brzeziński w roku 1809 Delegowany na Sejm z Brzezińskiego Powiatu Wawrzyniec Syn 4ty Pawła żyiący za Ryczywołem pod Pragą — Którą Genealogią z dokumentów autentycznych do dzieła Heraldyki podaną, stan szlachecki od kilku wieków dowodzącą, iako Autor tegoż dzieła wyprzywilejowany pod podpisem własnym za świadczam. Datum w Warszawie

Pawła, Michała, Adama, i Józefa. Paweł Woyciechowski Syn Marcina miał za sobą [illegible] Wierzbicką, z tey zostawił Synów czterech

Dnia 20 Miesiąca [illegible] 1809 Roku

Nota do druku
Tomu Siódmego Heraldyki
o familii WW. Woydy,
herbu Mieczosław

Podana 1820 R.

Mieczosław herb

Wypis z Przywileiu przez Nayiaśnieyszego Króla podpisanego o herbie Mieczosław

Tarcza, w połowie której, od góry znak służby Officera, z orłem białym, w trzech polach, granatowym, białym, i czerwonym — W drugiey niższey połowie, miecz, i pióro w polu czerwonym. Nad hełmem z koroną, ~~Na wzbić opatrzonem, do góry wyniesionym~~

O Domie WW. Woyda, na Końcu wieku Szesnastego w Mazowszu, był żyiący Franciszek Woyda, który miał Synów dwóch: Michała, y Jana Woyda, tych wspominaią metryki chrztu w aktach kościelnych w Warszawie w Parafii S. Jana Chrzciciela dnia dziewiątego Miesiąca Września tysiąc siedemset osiemnastego roku zapisane

† Sekretarz przy Legacyi
Polskiey w Berlinie.
Officyer w legiach
polskich pod wzle-
cenie Generałów Wielho-
rskiego, Dąbrowskiego
; Woreaiej za powro-
tem ojczyzny
członek Izby ad-
ministracyjney Departa-
kaliskiego, następnie

† Teresy Urszuli

zapisane, po których pozostało potomstwo
Tych, przez innych, stanowy, w ojczyźnie z różnych za-
sług swoich, Karol Fredery Wdowa,
naprzód: Referendarz przy Radzie Stanu
Xięztwa Warszawskiego: wtym czasie,
Radzca Stanu, Prezydent Municypalno-
ści i Policyi Miasta Stołecznego Warszawy
Kawaler orderu Św Stanisława trzeyey Klasy
wszedł w śluby małżeńskie z † Xiężniczką
Teresą z którą spłodził
1: Jana Kazimierza Karola, urodzonego
d. 2. Lipca 1810. r.
2: Filipiny Ludwiki Marcyanny ur.
dzony d. 22 Września 1811. r.
3. Agnieszki Eleonory Teresy, urodz.
ny d. 21. Stycznia 1813. r
4. Alexandry Natalii Walerii ur.
dzony d. 12. Września 1815. r.
5. Felicyi Petronelli urod. d. 26.
maja 1817. r.

Nota do Tomu Siodmego Heraldyki o familii Wojda herbu Mieczosław

Podana 1820.

Nota do druku Tomu Szostego Heraldyki O familii WW z Wroblewa Wroblewskich h. Slepowron z odmianą

Wroblewski herbu Slepowron z odmianą takową: o tym pisze Niesiecki w tomie 4 fol. 127 — Wroblewscy nie na podkowie Korwina stawiają, ale na kuszy napiętej strzałą do gory prosto na hełmie trzy pióra strusie, pole błękitne — O tym domie tenże Niesiecki w Tomie czwartym fol. 606 w te słowa wyraża: Wroblewski herbu Slepowron po różnych województwach Płockim, Podlaskim, Łęczyckim, w Księstwie Litewskim w Księstwie Mazowieckim, ci jednak według Kadłubowa Mss. Slepowrona kładą na łuku, na dół wyciągnionym — N. Wroblewski kanonik Płocki w roku 1584 — Marcin podstarości Ciechanowski, którego syn godny Rotmistrz z Chodkiewiczem w Inflantach zginął w bitwie z kozakami pod Zdrowem — Wojciech w Ziemi Ciechanowskiej — Jan w województwie Łęczyckim podpisał elekcyą Władysława IV. Jednego z nich mężnego Rotmistrza nagrobek widzieć w Łęczycznie — Jan Wroblewski podsędek Wyszogrodzki miał za sobą Annę Cybulską — Mateusz Wojski Braslawski i w Księstwie Żmudzkim w 1674 — Dotąd tylko znajduje się u Niesieckiego o domie Wroblewskich herbu Slepowron

Teraz następuie dokładnieysza prowedencya tegoż Domu WWo z Wróblewa Wróblewskich od wieku 15 z autentycznemi Dokumentami aż do żyiących w tym czasie Osob opisana

Dom Starożytny Wróblewskich herbu Slepowron z odmianą bierze swoy początek od Siedliska własnego Wsi Wróblewo w Ziemi Ciechanowskiey leżący, z którego poźniey się familie przenosiły się w rozne woiewództwa — Z tych którzy w Roku 1561 za panowania Krola Zygmunta Augusta, [illegible] Stanisław na Wróblewie w Ziemi Ciechanowskiey Wróblewski zostawił Syna Mateusza o którym będzie niżey — Marcin Wróblewski pewnie brat Stanisława Podstarości grodzki Ciechanowski o którym wspomina Niesiecki w Tomie IV fol. 606. ten miał Syna N. Męża Rycerskiego Rotmistrza Krolewskiego który z Chodkiewiczem w Inflantach w okazyi z Kozakami pod Żółtnenem zginął ~~[illegible]~~ — N. Wróblewski był Kanonikiem katedralnym Płockim umarł 1584 roku — Mateusz Wróblewski Syn Stanisława na Wróblewie w Roku [illegible] dziedzic, co dowodzi dokument: Actum in Actis Conventionalibus ~~Curiae Regiae [illegible]~~ Varsaviensis feria 3tia post Dnicam Invocavit Quadragesimae proxima Anno Domini 1601. Nobilis Mathaeus Wróblewski olim Nobilis Stanislai Wróblewski filius de Wróblewo Magna Districtu Ciechanoviensi quia ipse Nobili Joanni Wróblewski filio suo Sortes suas in bonis ~~suis~~ in bonis Wróblewo etc. Donat —

Tenże Mateusz Wróblewski spłodził synow ~~trzech~~ 2 Woyciecha o którym niżey i Jana — Jan Wróblewski osiadł w woiewodztwie Trockiem

z którym

z którym przeniósł się na elekcyą krola Władysława IV 1632 roku co zaświadcza Niesiecki — Ponim był Mateusz Wróblewski ten przeniosł się do Litwy osiadł w Xięstwie Żmudzkiem, zkąd podpisał elekcyą krola Jana III Sobieskiego 1674 roku — Syn tegoż Paweł Leon Wróblewski w Litwie osiadły także z Xa Żmudzkiego podpisał elekcyą krola Augusta Drugiego — Po którym Jan Wróblewski w roku 1700 poszedł na pospolite ruszenie W. Xa Litt. pod Olkienikami z Powiatu Starodubowskiego, i drugi Tobiasz tamże z Powiatu Oszmiany — ~~[illegible]~~ Jan Wróblewski Skarbnik Kowieński 1764 roku podpisał elekcyą krola Stanisława Augusta Poniatowskiego — od tych dalsza prowedencya niewiadoma — Wracam się do Woyciecha Wróblewskiego wyżey wyrażonego syna Mateusza ten był dziedzic na Wróblewie Wielkim i [illegible] w Ziemi Ciechanowskiey, zostawił Synow trzech: Jakóba, Mikołaia, i Pawła, co potwierdza dokument: Actum in Curia Regia Varsaviensi feria secunda post festo Exaltationis Stae Crucis anno Domini 1637 — Jakób Woyciecha Wróblewskiego Wróblewski Syn Woyciecha Wróblewskiego po którym Mateusz, i Syn Mateusz Wróblewski z Wróblewa — [illegible] aequi plus ignota — Mateusz Wróblewski podpisał elekcyą krola Augusta Drugiego z ziemi Ciechanowskiey 1697 roku co dowodzi Konstytucya o suffragii elekcyi w niey umieszczone — Jakub Wróblewski osiadł w Woiewodztwie Podlaskiem w ziemi Bielskiey, ożeniony z Apolonią Woronowską z tey spłodził syna Józefa — Józef Wróblewski Syn Jakóba dziedzic części Dobr Brzeskie, Gąsiki i Wróble w Woiewodztwie Podlaskim ziemi Bielskiey księgach co dowodzi Donacyi actum

Donacya Ecclesiae ... Vari ... Parafiales

pro A.D. 1773. od tego dalsze potomstwo nieprzerwane.

Józef Jakób Stanisław trzech imion z Władysława Wróblewskiego

przeniosł się z Brzeskiego ... do Wielkiey Polski ...

spłodził syna Macieja, który dwoch imion z Władysława

Wróblewskiego który poiął za małżonkę Agnieszkę Janikowską

z tą spłodził synów trzech Ignacego, Filipa ... Tytusa

Kornelego Mateusza — Korneli Mateusz dwoch imion

z Wróblewa Wróblewski syn Macieja z Agnieszki Jankowskiey

urodzony w potwierdzeniu autentyczney Metryki chrztu tegoż: ex libro Me-

" trices baptisatorum Ecclesiae Parochialis Comiensis A.D. 1774.

" die vero 21 Septembris, Admodum Rndus Mathias Weynieckowski

" protunc Commendarius Ecclesiae Parochialis Comiensis baptisavit

" infantem bini nominis videlicet Cornelium Mathaeum filium

" Generosorum Mathiae et Agnetis Wróblewskich legitimorum

" coniugum, Levantes e sacro fonte fuere: Generosus Dnus Albertus

" Valerianus ... Lineatae protunc ... Comiensis

" commendator, et Generosa Dna Bylinowa de Wolk ... Tenże Korneli

Wróblewski ... Wojska Polskiego ...

... w zaświadczeniu Dymissyi tegoż 1808 ... Józefa

Poniatowskiego ... Dywizji ... Polskie ...

... z Julianny z Stawskich

... Kunegundy ... Kasztelanicy

... w zaświadczeniu Metryki ślubu ... roku

1811 dnia 7 ... Płocka ...

... którego w roku 1809 dnia 21 Miesiąca ...

... Donacya ... Tenże ... Korneli Wróblewski z Małżonką

swoią Julianną z Stawskich Kazimierską spłodził Synów dwóch: Hen-

ryka Józefa, i Juliana Kazimierza Wróblewskich, którzy chcą

świadectwy autentyczne chrztu Metryki w Xiędze ... opi-

sane.

Wronikowski

Kopia

Brochwicz Herb 2do.

Jeleń w prawą tarczy głową obrócony, bez korony na szyi. Nasz Xiądz Petrasancta cap. 35. wspomina że w Frankonii Dom Hirschberków. Jelenia za herb nosi, na srebrney tarczy: a Lotaryńskie Xięstwo dawniey dziemiczesy zażywało, Jelenia z złotemi rogami. Tak go, opisuie w Herbarzu Niesiecki w Tomie pierwszym fol. 185.

Herbowni. Bryszkowski — Burgrafski — Dobrowski — Dubaniowski — Gosowski — Grabanowie — Kątski — Korczye — Galecki — Podkański — Polomski — Bruszkowski — Szalowski — Trembecki — Wiktor — Witowski — Wołakowski — Wronikowski — Szalowski — Zieleński —. Paprocki zaś w Herbarzu swoim fol. 663. i fol. 364.

i fol. 364 w ttestowa pisze o Klejnocie Brochwicz który przyniesion z Niemiec, tego używaią w biatym polu czerwonego — Sobkowie familia dawna i znaczna w polszcze używaią Jelenia z Koroną, nawi tak woiewodztwo Lubelskie inszy używaią bez Korony &c. Ci zaś co używaią Jelenia bez Korony iest ich wiele domów znacznych, iako na Podgórzu Wiktorowie Dom znaczny, Wojakowscy tamże w Krakowskim Woiewodztwie, i w przemyskiey ziemi maią — Kaszcy z Krakowskiego woiewodztwa od Czechowa, z których Ostafiy był mężem znacznym, czopowe poboty w kusiech trzymał — Połomscy tamże Dom znaczny, Grabanowie, Szalowscy, Dobrowscy, Borzkowscy, tamże inszych wiele w onym Kraiu &. &. (Wypisane z herbarza Paprockiego dotąd o herbie Brochwicz.) Wypis z herbarza Niesieckiego

Wypis z herbarza Niesieckiego Tomu 4go

fol. 607. o domie urodzonych Wronikowskich alias Szalowskich herbu Brohwicz Secundo oraz z konstytucyi i dokomentów autentycznych załączonych. ———

Wronikowski herbu Brochwicz secundo Stanisław Wronikowski miał za sobą Jadwigę Sławińską, córkę Przecława — acta Castremia Opocznensia millesimo sexcentesimo decimo tertio. Item tamże Niesiecki podłaz folio 607 pisze Wronowski herbu Topór, w Lubelskim woiewodztwie, z Wronowic się pisała, ale iedni Szalowskiemi nazwani iako znaydziesz: in actis Castrensibus Sandecensibus — Krzysztof Wronikowski alias Szalowski 1569 Drudzy Księskiemi iako pisze Baranowski &c. w Tymże tomie Czwartym Niesieckiego fol. 260. w kstowa: Szalowski herbu Brochwicz w Krakowskim woiewodztwie — Azatym Niesiecki rzeczywiście dowodzi że to ieden iest dom Wronikowski Szalowski herbu Brochwicz z których wspomina Konstytucya na Seymie Lubelskim: 1569, iż się pisał Krzysztof Wronikowski.

78.

Wronikowski alias Szalowski — Po ktorym
pozostałe potomstwo, w różne województwa
prze nosząc się, nazwisko swych przod-
ków, Wronikowski, Szalowski, prze-
stoczyło, na dwa od dzielne to iest iedni
pisali się i dotąd — piszą Szalowscy,
a drudzy Brochwicz Wronikowscy
herbu iednak oba dwa domy są —
Brochwicz, tu się opuszczaią
Szalowscy, a o samey familii Bro-
chwicz Urodzonych Wronikowskich
od początku wieku piętnastego,
aż do żyiących w tym czasie, z do
Komentami autentycznemi na-
stępuie procedencya — Koło roku
1529 za panowania Krola Zygmun-
ta Pierwszego. Jan czyli innego
Imienia Brochwicz Wronikow-
ski Szalowski w woiewodztwie
Krakowskim osiadły, po ktorym
był Krzysztof Wronikowski alias
Szalowski, o ktorym w tomie
Czwartym fol. 609. pisze
Niesiecki

Niesiecki i Konstytucya 1569 na Sey-
mie Lubelskim, w ktorym woiewodz-
twie miał swoią possesyą i w Sando-
mirskim. Co wspominaią acta Castren-
sia Sandecensia po nim był Stanisław
Wronikowski, ten miał za sobą Ja-
dwigę Stawińską corkę Przesława
Stawińskiego, dziedzica na woli prze-
sławskiey, o czym acta Castrensia
Opocznensia 1680. anno i Niesiecki
w Tomie Czwartym fol. 124. tak
że poźniey rzeczone akta Opoczyń.
1613 umieszczaią po Stanisławie
Wronikowskim, Tomasz w Sando-
mirskim, Powiecie Opoczyńskim
osiadły, Po ktorym Woyciech Brochwicz
Wronikowski przeniosł się do Woiewodz-
twa Łęczyckiego, gdzie spłodził
syna Tomasza — Tomasz Brochwicz
Wronikowski syn Woyciecha,
tego zaświadcza autentyczna
chartu Metryka, w te słowa: uni-
" versis et singulis quorum interest,
" aut quomodolibet interesse poterit, notum

testatumq̃ facio. In libro Metrico ba-
ptisatorum Ecclesiae Parochialis Dąbro-
viensis, id quod sequitur reperiri.
Villa Baby 1694. anno domini
millesimo sexcentesimo nonagesimo
quarto, die vigesima Decembris
Ego adalbertus Kierzkowski Vicari-
us Ecclesiae Dąbroviensis baptisavi
infantem Thomam Nobilium
Adalberti et Catharinae Wronikow-
skich, legitimorum Conjugum
filium. Patrini fuere Adalber-
tus Lawendowicz cum Marianna
Trzcionkowa. In quorum fidem
has testimoniales literas, sigillo
Ecclesiae munitas manu propria
subscribo. Datum in ~~Dąbrowite~~
in residentia nostra Plebanali
Dąbroviensi Die vigesima sexta
Februarii Millesimo octingen
tesimo decimo septimo anno.
Locus Sigilli. Stanislaus Lutko-
wski Vicarius Ecclesiae Dąbro
viensis m.p. Tenże Melchior

Melchior Wronikowski wszedł
w śluby Małżeńskie z Apollonią
de Kruszyna Kruszyńską herbu
Pobóg, Córką Piotra de Kruszyna
z tą spłodził synów dwóch Mikołaja
i Piotra. Mikołay Brochwicz
Wronikowski, syn Melchiora
Brochwicz Wronikowskiego
i Apolonii Kruszyńskiey Mał-
żonków. Wnuk Tomasza i Agaty
Brochwicz Wronikowskich
Prawnuk Woyciecha i Kata-
rzyny Brochwicz Wronikowskich
Małżonków Praprawnuk
Stanisława Brochwicz Wroni-
kowskiego i Jadwigi Ławińskiey
Małżonków. Którego zaświadcza
autentyczna skrótu Metryka,
attestowa. Universis et singulis
quorum interest, aut quomodo
libet interesse poterit, notum
testatumq̃ facio. In libro Metrico

Metrices baptisatorum Ecclesiæ Parochialis Dzbroviensis id quod sequitur reperivi Baby Villa Regalis 1777 anno Die millesimo septigentesimo septuagesimo, septimo, Die tertia Decembris Ego Theodorus Grocholski Præpositus Dzbroviensis baptisavi infantem die secunda ejusdem Mensis natum, ex Melchioro Wronikowski, Olim Thomæ filio, nobilium et Apolonia Petri Kruszyna filia, legitimor Conjugum hujus Parochiæ Dzbroviensis, cui impositum est nomen Nicolaus. Patrini fuere Paulus Brodzki Gregorii filius et Marianna Szaładayska, virgo. In quorum Fidem has testimoniales Literas, sigillo Ecclesiæ monitas, manu propria subscribo Datt in Dzbrovice die 26. Februarii 1817 Anno. L.S. Stanislaus Łukowski V.E.D.

Genealogia Wronikowskich Wybranowskich 1818.

Genealogia Domu Starożytnego JWW: Wybranowskich do dzieła Heraldyki Tomu 6.

* Wybranowski herbu Poray

Dom starożytny w Wielkiey polszcze i po innych województwach. Z tych Jan Wybranowski burgrabia zamku Malborskiego, który roku 1525. o czym świadczy list Zygmunta I. króla: in Ms. Pełnowo.

Marcin Wybranowski z Zofią Królikowską, spłodził syna Macieja, od którego z Katarzyną Rogalinską zostało synów pięciu: Pierwszy Wawrzyniec. Drugi Maciey. Trzeci Woyciech. Czwarty Łukasz. Piąty Stanisław.

Wawrzyniec Wybranowski Pierwszy syn Macieja z Rogalinskiey urodzony, w Sanockiey ziemi osiadł, rotmistrzem Królewskim będąc, iak mężnie przeciwko Moskwie stawał, wspomina Heidens: lib: 3. de bello Moschov: = His Wybra„novius, qui ad ripam fluminis, cum „sclopetariis, aliquot collocatus fuerat, „à tergo se ostendit &c. unus ex ... Sabinus

337

" Sabinus Nesovius, strenuus ma-
" nu inter Moschos, et qui è presidio
" Suensi, magnis incommodis nostros
" affecerat, duobus globis frontem,
" a Wybranovio perstrictus.
Ten zostawił syna Stefana.

Maciey Wybranowski syn drugi Macieja z Rogalinskiey ten życie swoie w obozie przepędziwszy zasłużył sobie imię odważnego Rycerza. Krol Stefan, krwawe iego prace szacuiąc, pewne mu dobra w xięstwie Litewskim puścił, kiedy synowie iego, Kazimierz, Andrzey, i Jan, torem Oycowskim idąc, żołnierską traktowali. Z tych Kazimierz dostawszy się w niewolą Turecką, w niey życie skończył. Andrzey i Jan, posłami bywali na różne Seymy.

Woyciech Wybranowski trzeci syn Macieja z Rogalinskiey, w Lubelskim possessyi nabył, tego wnuk iego Jan Wybranowski Stolnik Bełzki Sekretarz Krolewski w roku 1632 nadgrobek w Krasniku postawił. Kędy

324 239

kędy to o nim swiadczy, że za Zygmunta Augusta, Stefana Batorego, i Zygmunta III. Krolow Polskich, i w Węgrzech przeciwko Turkom, chwały Rycerskiey szukał; niemniey i synowie iego, Tomasz, Łukasz, Andrzey i Marcin, przeciwko Osmanowi pod Chocimem, przeciwko Tatarom w rożnych potyczkach heroicznie stawali, o czym nadgrobek ich swiadkiem iest w Krasniku, ktory wypisał Stanisł.

Łukasz czwarty syn Macieja z Rogalinskiey temu pierwsza żona Gruchowska powiła 3 synow córkę. druga Jabłońska tyleż synow.

Stanisław piąty syn Macieja z Rogalinskiey, o ktorym kamień grobowy w Samborze u Dominikanow, tak mowi Bello, pace, Vir clarus, prelio, cum Tartaris latrocinantibus, inter hostium cladem, et vulnera occubuit 1621. ten osiadł na Rusi. Synow iego było pięciu: 1. Sebastyan w Zakonie S. Franciszka. 2gi Marcin Starosta Zarnowiecki burgrabia Krakowski ten z Dębinską Stefan. 3ci Zygmunt

Zygmunt dziedzic na Krukowie
Ciesie i Janowie Stolnik Warszaw
a potym Wojewoda Derpski, kto
rego Synowie Franciszek, i Jan.
4ty Woyciech 5ty Jan. który

Jan Wybranowski towarzy
Łukowski miał za sobą Zofię
Radecką chorążankę Horodelską.
z tey córka iedna Lipowska druga
Mężyńska i Synow trzech:
Pierwszy Romuald Drugi Mi
kołay ten był Jezuitą. Trzeci
Stanisław Miecznik Lubelski ~~chorąży Lubelski~~
~~Starosta Urzędowski~~

Romuald Wybranowski
syn Pierwszy z Radeckiey urodzony
Chorąży Urzędowski był trzech żenny
1mo voto Wybranowska. 2do voto Szem
bekówna chorążanka Sendomir
ska. 3tio voto Słowicka wdowa po
Surskim. którego Syn Stanisław.

Stanisław Wybranowski
syn Romualda chorążego Urzę
dowskiego

dowskiego. Chorąży Lubelski Sta
rosta Urzędowski, poseł na drugą
Stanisława Augusta Króla Ten
powziął za małżonkę: Mariannę
Harwiską Kasztelankę Radom
ską z którą spłodził* córkę iedy-
naczkę Salomeę, za Eligiuszem
Prażmowskim herbu Belina
Starostą Mszczonowskim. Mężem
z pozymiontów zacnym, z Religii
Staropolskiey Cnoty i iako Obywatel,
dobrze zasłużony w Oyczyźnie.
Który dwie godne zostawił córki:
Mariannę i Melanię Pra
żmowskie.

* Dzieci dwoje Józefa Wybranowskiego Starostę urzędowskiego [illegible] zmarłego [illegible] Kapucynów [illegible] [illegible]

Stanisław Wybranowski
Miecznik Lubelski trzeci Syn Jana z Zofii
Radeckiey urodzony, z tey czyli drugą
żywotnie z Antoniną Kiełczewską
Chorążanką Lubelską, z tey zosta
wił potomstwo: Synow trzech
dwoch

307

Pierwszy Syn Stanisława z Kielczewskiey
Mikołay Wybranowski Kanonik i
Officyał Generalny Katedry Krakowskiey
Kawaler orderu S. Stanisława Deputat
na trybunał koronny 1762 y
1782 z kapituły Krakowskiey.

2gi Syn z Kielczewskiey Ignacy
Floryan Wybranowski Stolnik Lubelski
poseł na Seym 1788 Roku.
ten z Joanną Jastrzembską Stolnikowną
Łukowską, ma córkę Helenę, i Synów Józefa i Michała

3ci Syn Stanisława z Kielczewskiey
Woyciech Wybranowski Kanonik
Kijowski i Sandomirski Proboszcz
w Brzeziak deputat na Trybunał
koronny 1786 Roku.

4ty Syn Stanisława z Kielczewskiey
Antoni na swiecie, w Zakonie Herculanus
Prałat i Proboszcz Kanoników
Regularnych Laterańskich w Kłobucku.

5ty Syn

... dd. Wywodzich z dawnych

301

5ty Syn Stanisława z Kielczewskiey
Józef Wybranowski Pułkownik
Woysk Koronnych, poseł od Woiewództwa
Lubelskiego do Józefa II.
Cesarza Rzymskiego w roku 1776
Ożeniony z Eufrozyną Karską
Cześnikowną ~~Lubelską~~ Łatyczewską, z którą
spłodził córki Pulcheryą i Maryannę
i Synów Antoniego i
Kajetana.

6ty Syn Stanisława z Kielczewskiey
Raymund Wybranowski podwojewodzy
Urzędowski, komissarz Lubelskiey
komissyi porządkowey 1788.
ten pojął za małżonkę Urszulę
Pinińską podstolankę Podolską
z tą zostawił córki Teklę i Justynę
~~i Synów Jana i Romualda~~ Wy-
branowskich. ~~pomarłych~~ ...

Genealogii Domu WW. Wysockich do Heraldyki Tomu 6 włożona.

Procedencya Domu WW. Wysockich z dawnych Autorów, i teraz żyiących w Dziele Heraldyki umieszczona.

529 302

Wysocki herbu Ogończyk podług Niesieckiego, atoli z wiadomości tegoż domu mianey, są herbu Nałęcz. O tych tak Niesiecki we Tomie IV. fol: 618 tak pisze. Są w Wielkiey polszcze, piszą się z Wysokiego. Tomisław de Wysokie w roku 1382. podpisał konfederacyą szlachty Wielkopolskiey. Januszowski w Stat: fol: 73. Zbigniew de Alto monte, Kasztelan Rospierski był na seymie Iedlińskim, na którym statu przywilejów rycerstwu Polskiemu, i stanowi duchownemu, pozwolił król Iagiełłowi, i listem swoim utwierdził, który on między inszemi podpisał. Długosz w roku 1430. Jan podstarości kaliski i poborca 1611. Maciey sędzia ziemski Łęczycki, miał za sobą Szczawińską, podstolankę Gostyńską, z Lubiatkiey urodzoną, którą w roku 1580. Gabryel de Wysoka i Mieżków Gnieźnieński Kujawski i Przemyślski kanonik 1601. Franciszek Wojciech kanonik Poznański 1602. Franciszek Kazimierz cześnik Kaliszewski sekretarz królewski i łożaczy do Konstantynopola, deputat na trybunał koronny 1678. Franciszek kanonik Kujawski deputat na trybunał koronny 1714. dalej proboszcz Chełmiński, kanonik Warszawski w roku 1728. Biskup Hippeński Suffragan Chełmiński. Józef przy ... Zofią Mroczyńską kasztelanki

fol: 3 w X

5[illegible]

łankę Brzeską kniaźską.

✱ Michał Wysocki urodził z Grabowiecki z Dymitecką, spłodził Józefa, podczaszego Sieradzkiego, który miał za sobą Teodorę Mączyńską łowczankę Sieradzką, był posłem na Seym 1724 roku. Ten zostawił potomstwo z synów trzech: to jest Teodora Wysockiego sędziego Ziemskiego który sterilis. Antoniego, który ożenił się z Angielą Karską podstolanką Radziejewską z tą miał syna Bonawenturę Kazimierza Wysockiego Starostę Ulwowieckiego. który wszedł w związki małżeńskie, z Anną Lubkowską, niegdyś Samuela i Franciszki z Lubowskich Lubkowskich starostwa Tabortyskich córką, z tą spłodził. Józefa, starostę Ulwowieckiego, ten był mający z matki dziedziczną wieś Załuże w województwie Wołyńskim powiecie Krzemienieckim atoli posiadał się w województwie Sieradzkim

I Tam jako dobry obywatel, dopełniał obowiązku w swojej będąc na funkcyach komisarzem cywilno-wojskowym województwa Sieradzkiego, i delegowanym w województwie Sieradzkim, i deputatem tegoż województwa. Primo voto w związku małżeńskim, miał za sobą Maryannę

ł córkę jedną Karolinę, Józefa Zaruckiego, urodzonego Zawiszyńskiego małżonkę, która spłodziła jedną córkę Maryannę Kuniczewską podczaszyną Rypińską.

Maryannę Mastowską, podstolankę Wieluńską, z tą spłodził syna Feliksa, i córkę Honoratę. Secundo voto z Wiktoryą Olechowską Justa Olechowskiego urodzonego powiatu Wiślickiego córką #

2do Franciszkę z Mączyńskich Tomasza Mączyńskiego i Barbary z Kurz[illegible]borskich małżonków, córka była Tertio voto za Tomaszem Cissowskim

Akcelio Bzura z Franciszką z Mączyńskich Tomasza Mączyńskiego i Barbary Kurzborskiej małżonków córką z [illegible] będąca za Tomaszem Cissowskim została [illegible] mitwa.

... w Województwie Sieradzkim Powiecie Piotrkowskim ... z Bratem Stryjecznym Bonawenturą ... Kocierzów, Grabostów, Karczmy, Kuźnica ... Bodnica, w Województwie Brzeskim Kujawskim Luszczew Galiszewo y Sygnowy ... Bolowa —

Genealogia Domu Jego Wysockich w Dziele Heraldyki umieszczona na Karcie 482

Do Tomu 5. fol. 310

N.o 7. [illegible]

Wysoccy Herbu Odrowąż z Linii Radosława
Odrowąża Hrabi na Końskich pochodzący, po różnych Woie-
wództwach Maiętności Dziedziczne zdawna od Dobr swoich
mianowani na Końskich, Hrodzu, Wysockach, Kurzanach y
Wysokich piszący się, których pacztykowego Rodu dosta-
teczna Roku 1354. w Nowym Korczynie Expozycja w
Aktach koronnych oblatowana, pokazuie: iż Hrabia na
Końskich Saul tegoż Imienia Saula, Radosława Hrabiów y
inne Potomstwo zrodził. Od którego Saula Syna: Iwo Bi-
skup Krakowski y inni Bracia iego pochodzą. Od Rado-
sława zaś: Prandota, Hostacy y Wizon od którego Syno-
wie: Piotr, Dobiesław, Świętosław, Iwan Eques Coronae Regia
Świętosława Syn; Nawoiowski Woyciech czyli Olbrycht Wyso-
cki rzeczony; Jana Synowie, Marcin, Andrzey, Otto, Mary-
nus, Krzysztof, Floryan, Krystyn Woyciecha Synowie, y An-
drzey, Bartosz, Pełka, Krzysztofa Synowie z Rodzonym swoim
Mikołaiem Wysockim, od którego Potomstwo Zofoniasz y
Czwarty. Od którym Dalsze stopnie Familii następuią.
Roku 1450. w Krakowie. Przez Konstantego Wysockiego, od
Zapisu Summy Tysiąca Grzywien monety Polskiey, Miko-
łaia Syna Zofoniasza Wysockiego Prawne Uwolnienie
Roku 1487. w Przemyślu. Mikołay niegdy Mikołaia
Wysockiego Syn, Prawa po nim Zofoniaszu Odrowąż
Spadkowych Dobr Chodorów Stawczany służącego, Janowi Synowi
swemu Darowanie. Roku 1600. w Haliczu. Jan
Odrowąż Mikołaia Wysockiego Syn, Maiętności Kampa-
nowice, Klemensowi Odrowąż Synowi swemu uczynił Da-
rowanie. Od którego Klemensa z Anny Raszkowny pocho-
dzi Maciey Wysocki, który z Anny Potockiey zrodził Jana
Wysockiego, od którego z Doroty Warszawskiey Michał, a
od tego z Zofiy Zbąskiey Ignacy, który z Teresy Czar-
torowny zrodził Stanisława y Jana Pawła dwoch Imion
Synów, co obszernie Dowodzą przerzeczonego Stanisława
Wysockiego

5[illegible]

305

Podkomorskiey Skiłki w Aktach Grodzkich Krakowskich we Wtorek po Swięcie Niepokalanego Poczęcia Nayświętszey Maryi Panny 1793. Roku oblatowana udowodnia, że zaś od wyżey rzeczonego Ignacego Wysockiego pochodzi Walenty który z Jadwigą Zamoyską zrodził Mikołaja od którego z Łukaszny Grajewskiey Herbu Ostoja, Jan Mikołay Onufry. Od pomienionego zaś Jana Pawła urodził Imci Ignacego Wysockiego Syna z Apolonij Łętowskiey pochodzi Tomasz od którego z Rozalij Padowskiey Herbu Dragomir, Józef który ma za sobą [illegible] Michałowską, Ferdynand Wice Regent Grodzki Krakowski, Franciszek y Paweł Wyżpomienieni, zaś Stanisław Ignacego Wysockiego Syn z Anny Horodyńskiey Herbu Korczak, zrodził Franciszka y Jana Nepomucena Chorążego Kawaleryi Narodowey. Franciszek zaś z Anny Kamienskiey Herbu Jastrzębiec zrodził Serafina, iako dowodnie Genealogia Prawnukowi przerzeczonego Ignacego Odrowąż na Konstantz Wysockiego Pułkownika Woysk Rzeczypospolitey w Aktach Grodzkich Krakowskich w Poniedziałek Dnia Swiętego Macieja Apostoła 1794. Roku zapisana probuie. Tamże Roku 1795. Przez Potomków Ignacego Odrowąż Wysockiego względem Brata swego Franciszka Odrowąż Wysockiego do Woyska Cesarskiego zaciągnionego, zapisana Rekwizycya, tudzież Nayiaśnieyszego S[tarej] P[amięci] Jana Trzeciego Króla Polskiego pomienionemu Ignacemu Odrowąż Wysockiemu naprzeciw Turkom pod Wiedniem odważnie walczącemu Rycerzowi dane w Roku 1684. Swiadectwo.

[illegible] Odrowąż na Konstantz

Wysocki mp.

Wysoccy
Herbu Odrowąż
z Familij
Odrowążów
pochodzą
W Tomie 5 fol: 3..
No 82..

Nota do druku Tomu 6 Heraldyki

O Domie JWW Korwin z Wyszkowa Wyszkowskich herbu Ślepowron

z Autorów wiary godnych, Konstytucyi Suffragiów na elekcye Krolow Polskich, i dokumentów Podana

Wyszkowski herbu Korwin czyli Ślepowron Niesiecki w herbarzu swoim w Tomie Czwartym fol: 619 naprzod przez niewiadomość herb niemie ści, i co następuie, w krotkości napisał. Baltzer Wyszkowski Poseł na Seym 1607, z tamtąd depu towany do rewizyi Skarbu koronnego. Consti. fol: 821. Alexander z Seymu 1627. Kommissarz do taxy rzeczy z wojewodztwa Połockiego. Jan Wyszkowski miał za sobą Szymanowską N. była

B. była za Maciejem Rudzińskim — Antoni, Mikołay, Kazimierz, Jan, i Zygmunt 1627 —
(: Na tym skończył Niesiecki, w herbarzu swoim :)

Wypis z Konstytucyi i Suffragiow na elekcye Królow Polskich WW: Wyszkowskich przyszłych sig — Konstytucya 1607 roku Seymu Warszawskiego za panowania Króla Zygmunta Trzeciego fol: 821. wyporuia Babcera Wyszkowskiego, który był Posłem naszym wtymże roku, z Xięd deputowany do rewizyi Skarbu Koronnego — W roku 1627. na Seymie Alexander Wyszkowski, wyznaczony Komissarzem do woiewodztwa Płockiego o czym pisze Konstytucya — 1648 roku Jana Kazimierza Króla elekcyą Krzysztof i Albrecht Wyszkowscy podpisali: Sukcessyą Suffragia w Konstytucyi umieszczone — 1697 roku Antoni, Mikołay, Kazimierz, Jan y Zygmunt Wyszkowscy z ziemią Wieluńską Augusta Drugiego Elektora Saskiego.

Saskiego podpisali elekcyą — 1764 roku Stanisława Augusta Króla obranego dnia Siodmego Miesiąca Września między Wolą a Warszawą, Romuald Wyszkowski woiewoda Podlaski i Poseł ziemi Lomżynskiey — Także Onufry Wyszkowski Poseł ziemi Lomżynskiey rzeczonego Króla podpisali elekcyą. Co zaświadcza Konstytucya i Suffragia wtey że będące — Wypis z dokumentow autentycznych o teyże familii WW: Koronnych Wyszkowskich — Dom Starozytny i dobrze w Oyczyznie zasłużony WW: z Wyszkowa Wyszkowskich herbu Sr. powzion, do siednego przywileiu, zinnemi tegoż herbu familiami, od Konrada Xięcia Mazowieckiego 1224 roku w Warszawie podpisanego, uznaiącego ten dom directe z Konwirow Starozytney Rzymskiey familii pochodzący, należący, a we woiewodztwie Mazowieckim, na dobrach ziemskich Wyszkowie

Wyszkowie i innych dobrze osiadły, pomiędzy dawnych przodków opisanie, od wieku piętnastego aż do żyjących w tym czasie Grób umieszczania się procedencya —

Jan Korwin na Wyszkach Kościelnych — w województwie Podlaskim osiadły, zapisowania Króla Stefana Batorego Mąż Rycerski, zostawił synów dwóch: Baltazara i Jana, którego córka Florentyna za Agnieszki Pobłockiey wdowa za Sieradzkim zaślubiona z potomstwem tamże została — Baltazar czyli Balcer na Wyszkach Korwin Wyszkowski Chorąży ziemi Bielskiey Poseł na Seym Abor Rivial córkę jedną za Maciejem Rudzińskim i synów trzech. Krzysztofa, Albrechta i Alexandra który umarł bezpotomny — Albrecht zaś Wyszkowski przeniósł się na Podole, spłodził tamże Syna Woyciecha, ten z Anastazyą

D. Lamparczyk

D. Lamparczyk miał Syna Jakuba, który z Zofią Piotrowską zostawił Nepomucena ten ożeniony z Józefą Reyssenzeyfrowną — tą spłodził córkę Maryannę i Syna Józefa Józef Wyszkowski Syn Nepomucena naprzód Pułkownik potym Inspektor rewirów woyska Xięstwa Warszawskiego z rangą Generała Brygady, Szef wydziału dyrekcyi generalney popisów woyska w biorze Ministerium woyny Kawaler Krzyża woiennego — Ożeniony z Franciszką Klauzowską spłodził córkę Emilią i Synów dwóch: Norberta i Józefa Hipolita, Wyszkowskich — Wracam się do wyżey wyrażonego Krzysztofa Syna Balcera na Wyszkach i innych dobrach w Podlasiu osiadły Podczaszy ziemi Bielskiey, ten zostawił synów dwóch: Stanisława i Jana Probustar in Curia Regia Warsaviensi Sabbatho ejusdem die festi S. Petri in Vincula, anno AD. 1648. — Jan Syn Krzysztofa ożeniony z Szymanowską a quo proles zgorzała

Stanisław

Stanisław Korwin na Wyszkach Wyszkowski Syn Krzysztofa Łowczy ziemi Bielskiey Probatur Łomzae Sabbatho post festum Sae Agnetis Virginis et Martyris primo AD 1677. miał za sobą Teressę na Borzewie Borzewską Starościankę Lipińską z tą zostawił synow pięciu: Zygmunta, Antoniego, Mikołaia, Kazimierza i Grzegorza Wyszkowskich Corkę Mariannę za Hipolitem Łyczko. Od Grzegorza procedencya niewiadoma — Mikołay Wyszkowski Syn Stanisława Rotmistrz Kontewski a quo syn ieden Antoni ten ożeniony z Antoniną Wyszkowską z tą miał Synow dwoch: Daniela i Jozefa — Daniel Wyszkowski był Kapitanem w Gwardyi pieszey Koronney, zginął w potrzebie wczasie boiu dla Oyczyzny — Antoni Wyszkowski Syn Stanisława woiewoda Podlaski. ten ożeniony z Ruzą Swiderską Sterilis Od Kazimierza Wyszkowskiego Syna Stanisława dalsza procedencya niewiadoma —

Zygmunt

Zygmunt Korwin Wyszkowski Syn Stanisława Łowczy ziemi Bielskiey, miał za sobą Annę Iłowską Probatur in Curia Regia Rosanensi feria quinta post Dominicam Jubilate proximā anno domini 1713. Z tąż małżonką swoią spłodził Synow trzech: Romualda, Onufrego, i Rafała Wyszkowskich y Corkę Scholastykę za Pawłem Kraszewskim Od Onufrego i Rafała Wyszkowskich dalsza procedencya nie iest mi wiadoma —

Romuald Adam dwoch imion Korwin z Wyszkow Wyszkowski Syn Zygmunta i Anny Iłowskiey małżonkow Podkomorzy ziemi Łomzynskiey ordonu S. Stanisława Kawaler Dwoch zenny. Primovoto z Anną Glinczanką Corką

Z tą spłodził corkę Wiktoryą za Woyciechem Krasinskim i Synow dwoch: Wiktora y Stanisława — Wiktor Felix Wyszkowski Syn Romualda z Glinczanki urodzony, obrał sobie Stan Duchowny Kanonik a potym Dziekan Katedralny Płocki —

Stanisław

551

Stanisław Wyszkowski Syn drugi Romualda z Glinczanki urodzony był także Kanonikiem katedralnym Płockim i Pułtuskim.

Romuald Korwin Wyszkowski Podkomorzy Łomżyński Secundo voto pojął za małżonkę Kunegundę Jwińską Cześnikownę Kruszwicką Córkę

z tą spłodził Córkę Ewę za Ludwikiem Boufflatem

i Synów pięciu: Xawerego, Apollinara, Seweryna, Jana, i Hiacynta Wyszkowskich

Probatur Lomzae feria quinta post festa Sacri Pentecosten A.D. 1770

Xawery Korwin Wyszkowski Syn 1. Romualda z Kunegundy Jwińskiej urodzony Generał Woysk Polskich.

Apollinar Wyszkowski Syn drugi Romualda z Jwińskiej urodzony Konsyliarz Departamentu

552

310

Departamentu Łomżyńskiego ożeniony z Klarą Chamską z tą spłodził Córek dwie

Seweryn Wyszkowski Syn trzeci Romualda z Jwińskiej urodzony Rotmistrz Kawaleryi Narodowey.

Jan Wyszkowski Syn czwarty Romualda z Jwińskiej urodzony Pułkownik Woysk Xa Warszawskiego kawaler Krzyża wojennego. wszedł w śluby małżeńskie z Salomeą Sutkowską Córką Sutkowskiego

z tą spłodził Córek

Synów Napoleona.

Hiacynt

Hiacynt Korwin z Wyszkow Wyszkowski Syn piąty Romualda Wyszkowskiego Podkomorzego Łomzynskiego, i Kunegundy Swinskiey Cześnikowny Kruszewskiey małżonkow, Wnuk Zygmunta Korwin Wyszkowskiego Łowczego ziemi Bielskiey i Anny Słowskiey małżonkow — Prawnuk Stanisława Korwin Wyszkowskiego Łowczego Ziemi Bielskiey i Teressy Borzewskiey Starościanki Lipinskiey małżonkow — Praprawnuk Krzysztofa Wyszkowskiego Podczaszego Ziemi Bielskiey — Nadpraprawnuk Baltazara czyli Balcera Korwin na Wyszkach Kościelnych dziedzica Wyszkowskiego Chorążego Ziemi Bielskiey Ten po skończonych naukach szkolnych i mianey Edukacyi w młodym wieku udał się do wojska.

Zaślubiony z Marianną Rokitnicką Corką

z tą spłodził Corki Jozefę

Synow Gustawa Adolfa.

w Warszawie dnia 1go Maia 1823 roku. [illegible] niniejszej księgi przy [illegible] 554. obeymującej [illegible] [illegible]

Stan. [illegible]

Nota do druku Tomu
Szostego Heraldyki
o familii JJWW Korwin
Wyszkowskich
herbu Slepowron
Podana
1819

ЕНТРАЛЬНИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІСТОРИЧНИЙ АРХІВ УРСР у м. КИЄВІ

й справі № 16

№ 966

ьеровано 311 (триста одиннадцать) Опису № 1

(цифрами і прописом)

літерні №№ 19а аркушів

щені №№

ення

ури, газети:

чні матеріали:

особливості документів хор. л. 57 – 3 целые сург. печати л. 96 – 1/2 листа вана; л. 265 – 1 попурахр. сург. печать, л. 304 – 1 сург. печать р. сост.; ар 96 – 1/2 аркуша

менти із згасаючим текстом:

. 05 1991 р. Підпис Сеуратович

ПІДГОТОВКА СПРАВИ ДО МІКРОФІЛЬМУВАННЯ

(що зроблено і вказівки оператору)

. 19 р. Підпис

СПРАВУ ПЕРЕВІРЕНО:

Під час видачі		Під час повернення	
підпис, дата		підпис, дата	
6.05.91		8.05.91	
20.09.2011		23.09.11	
18.02.14		18.02.14	
7.12.15		17.12.15	
1.02.17		01.02.17	
25.06.18		25.06.18	
2.07.19		09.07.19	
18.12.20		22.12.20	
12.03.21			

ВІДМІТКИ ЛАБОРАТОРІЇ

Консервація:	Оправа:	Мікрофільмування:
(Дата) (Підпис)	(Дата) (Підпис)	(Дата) (Підпис)